

پۆمان

ئاشوبى سىن

ۋ

كۆرى شىن

عومەر سەيد

ناوی کتیب: ئاشوبی سین و کۆری شین

ناوی نووسەر: عومەر سەید

بابەت: پۆمان

دیزاینی بەرگ : هەلگورد ئەحمەد

دیزاینی ناوێ: محەممەد عەلی قەرەداغی

هەلەچن: سەلام مستەفا

نۆبەتی چاپ: یەكەم ۲۰۲۰

چاپ : چاپخانەى نه جات

تیراژ: (۵۰۰) دانە

نرخ: (۵۰۰۰) دینار

ژمارەى سپاردنى: له بەرپۆه بەرایەتی گشتی کتیبخانە

گشتیەکان ژمارە (۱۷۸۲) ی سالی (۲۰۲۰) ی پێ دراوه.

دۆخى جەنگ، تەنھا پاساويكە بۆ بەردوامى
ستەمكارىيى ناوخۆ
ئەلىكساندەر سۆلژنىستىن

هه و النامهه كتيب

س سەرباز و قادسییە

دوو رۆژ بەرلەوێ ریکورەوان تەمەنم ببیت بە
هەژدە ساڵ، باوکم لە شەرگەوێ خۆی گەیانده مالهو،
ئیدی نازانم چۆن لە سەرۆختی هیرشی دوژمندا،
لەکاتی تەنگانەدا مۆلەتی وەرگرتبوو، یان مۆلەتیان
پیداوو. بەسمیلیکی قیتەو، وای منی داووتە پیش خۆی،
بۆ بەرپۆه بەرایەتی تەجنیدی سەربازی و بەوپەری
شانازییەو بە ئەفسەرەکه دەلیت:

"ئەم قارەمانە کورپی منە، لە شەرگەوی پیشەو
مۆلەتم وەرگرتوو، تا بە چاوی خۆم ساتی بە

پیاو بوونی توخمی خوّم ببینم. کورپکی تریشم هر
ئیسّتا له به ره ی پیشه وه ی جهنگه که دایه، بژی ی
نیشتمان، بژی ی سه روکی فه مانده.

له ته جنیدی سه ربازی، بووم به خاوه نی دهفته ری
خزمه تی سه ربازی، دهفته ریکی رهنگ قه وزه یی،
وینه ی دالیکی تووره ی کو ماریی به سه ره وه یه، له
بیست په ره یه ک پیکه اتووه. ئیسّتا که ئەم دهفته ره م
وه رگرتووه، ریک هه ژده سالم و خویندکاری پو لی
شه شی ئاماده ییم.

بو شه وه که ی، باو کم برادر و خزمه کانی خو ی
بانگه یشتی خوانیکی رازاوه کرد. شه و ئاهه نگیکی
ریکخست، تا نیوه شه و له به رده م میوانه کانیدا، منی
وه ک جهنگاوه ری قاره مانی دواروژ ناساند، به رده وام
به دهنگیکی دلیرانه وه هاواری ده کرد:

"ئه مرۆ ئیمه له هه موو کات زیاتر پیویستمان به
سه ربازه، سه رده میکی نو ی و زیپرین به ریوه یه،
سه ره تای قادسییه یه کی نو ییه. روژگاری هه له اتنی
خو ری شانازی و سه رکه وتنه، له سایه و سییه ری
سه رکرده یه کی مه زن و گه لیکی گیان فیدای قاره ماندا.
ئه مرۆ له سه ر شه ره فی له دایکبوون و به پیاو بوونی
کورپکه م، گرتنه به ری ری ی پاله وانانی سوپا و
جهنگاوه رانی ئاینده، ئاهه نگ ده گیرین."

خه لکي به دهست مندالی خراپه وه گيرودن، مني نه گبهت به دهست باو کمه وه، باو کي کي که لله پوتی به عسی هه میشه توندوتیژ. تاقه زمانیک که دهیزانی زمانی جهنگ و پیا هلدانی حیزب و سه رۆک بوو. له وه تهی خووم ناسیوه، نه یهیش توه تاویک بجه ویمه وه. هه میشه وهک بوکه له یهک هه لیه پره اندووم. لای ئه و، جگه له که رهسته یه کی جهنگ به ولاره هیچتر نیم، تا له قونای سه ره تایی بووم، دهیوت:

"دهبی بیته نمونهی ته لائعیکی ریکپوش و به وبقار، دهبی وا له ماموستاکانت بکهیت، رۆژانی پینج شه ممان، ئالای نیشتیمان هر به تو هه لکه ن. دهبی هه میشه پیشه نگیت، له وتنه وهی سرووده کانی حیزب و نیشتیمان. له ئیستاره خووت وهک سه رباز وهک قاره مانیکی دواروژ بیینه."

ئه و، چه ندین جار پیی وتووم:

"له خیله که ی دایکت ته نها و ته نها ئه و په نده یانم به دله که ده لیت، به رخی نیر بو سه ربیرین باشه."

به دواشیدا ده لیت: "ئه وه شم به دله که ده لین. شه ر له به تالی باشتره."

من بو ئه و، جگه له سه ربازیکی ئاینده، که ئه و خه ونیتی تا دوا پله، تا سوپا سالار برۆم. وهک مندال، وهک جه رگی خو ی لیم ناروانی. تازه فامم کردبو وه، فییری ریورۆیشتنی سه ربازیی کردم. وهک ئه رکی

پيروۆز و ياساي بنه رەتى ژيان، فيرى كردم و ناچارى
كردم، وهك جهنگاوهر يىك وهك سه ربازيك
هه لسوكه وت بكه م.

هەر له مندالييه وه دايبريم له سوۆز و خوۆشه ويستى
دايكم و مروۆكگه لى تىرى چوارده ورم، وهك قوپه
سناعه يه ك، به ئاره زوى خوۆى و ويسته
ئيبليسييه كه ي، شتى نامۆ و شيوه و شكلى سه يرى
دوور له روۆحى مندالانه ي تيا دروست كردم. هەر له
مندالييه وه كه هيشتا بوۆنى شيرى خاو له ده م
ده هات، جارى تير نه بوو بووم، له باوهش و سوۆزى
دايكم، ئيسكم نه رم و ناسك و گوۆشم خاو و خليچك
بوو. هيشتا به باشى زمانم نه پزابوو، به مه كته بم
ده گووت مه كه ت، ئه و پشته مى گرتم و وتى:

"ريك راوهسته، سه رت بو پيشه وه و سنگت به رز
راگره. قاچه كانت جووت بكه، به دهنگى به رز و دلير
سروودى نيشتيمان بليره وه. به رزتر هاوار بكه،
دهنگت با له دهنگى نه ره شير بچيت، نهك پشيله."

باوكم، پياوى گووى له مشتى حيزبه، پياوى دهو له ت
و سه روۆكى دهو له ته، جهنگاوهرى سميل فشى نيو
جهنگه، جهنگيش هه رگيز كوۆتايى نايه ت.

روۆحى جهنگاوهرانه ي ئه و، دنياى منى كردو وه ته

دۆزه خ.

لاى باوكم، له دايكبوون، ئەو رۆژەيە كە دەفتەرى خزمەتى سەربازىي وەردەگریت، نەك ئەو رۆژەي لە سكى دايكتەو دەبیتە دەرهو. بۆیە ئەو شەو، بە نەشئە و دەنگى بەرز، وەك هەور دەیگرماند:

”مروڤ هەتا هەژدە سالی، لەناو منداڵدانی نیشتیماندا دەژییت، لە خوین و روچ و بەروبومی خاكەكەى دەخوات، بە ئاو و خوینی شادەمارەكانى گۆش و پەرودە دەبیت. لە سایەى حیکمەتەكانى و بەها پرشنگدارەكانیدا بالا دەكات. ئەو نو مانگە و نو رۆژەى كۆرپەلە، لە سكى دايكدايە هیچ نییە، شتیک نییە شایەن بە قسە بیت. ئەو هی لە سكى دايكەو دەبیتە دەرهو، مشكە كویرەیهكە و هیچی تر، تۆپەلێ گۆشتى خاوە، بى زمان و بى شانازییە، گەر نیشتیمان گەورەى نەكات. روچى جەنگاوەرانە و هیز و توانای پى نەبەخشى، هەر زوو لار دەبیتەو و دەمریت. لە دايكبوون رۆژى ئامادەبوونە بۆ چەك هەلگرتن، بۆ چوونە بەرەكانى شەر و گیانفیدایی لە پینا دايكە مەزنەكەدا، كە نیشتیمانە، رۆلى دايك كەم و بى ئەرزشە، ئەو هەمان رۆلى كارگەیهك دەبینیت بۆ دروستکردن. خۆشەویستی، شەرەف و ناموسە پیرۆزەكە، خاك، ئیدی كورى من، ئیستا يەكێكە لە پالەوانەكانى ئەم نیشتیمانە، ئەم گەلە قارەمانە، كە لە میژووە خوداوەند، بۆ سەرکەوتن و

بەرەنگار بوونەوہی دوژمنانی خوئی ئازایەتی بی
وینەہی پیئەخشیوہ، سەرۆکی فەرماندەہی بلیمەتی
پیئەخشیوہ.

لە کاتی کدا باوکم، وەک نەرەشیریک، لە بەردەم
میوانە وەرگ زل و گەژەکانیدا، بە جووتی سمیلی
فشەوہ، دەینەراند و چەنەبازی دەکرد. خیرا خیرایش
فەرمانی بەسەر دایکە داماوہکەمدا دەکرد و داوای
خزەتکردنی زیاتری لیدەکرد.

من کە بە حیساب و کیتاب، روژی دوو جار لە
دایک بوونمە، کر و بیدەنگ لە سووچیکدا وەک
تووتکە سەگیک ھەلکورما بووم، چاوەرپی بووم
میوانەکان ملیان بشکینن و برۆن. من و دایکە
داماوہکەشم، تاویک بەوینەوہ، ھەر یەکەمان برۆین
بە لای کاری خۆمانەوہ، من بو لای کتیبەکان و
سەعیکردن، دایکیشم بو ناو قباوگە بیدەنگ و
تەنھاکەہی خوئی.

ھەندێ جار، لە دلی خۆمدا دەلیم. بەوہی باشە
ھەمیشە شەرگەکان ھەن، بو پیاوہ دلرەقەکانی وەک
باوکم، ئەگەر نا ئیمە، من و دایکم، دەمیک بوو لە
بەردەم جەبەرۆوت و دلرەقییەکەیدا، توابووینەوہ و
ئەسەرێکمان نەما بوو.

ژیان بو ئیمه، تهنه ئه و روژانه یه که ئه و له مال نییه، ئه و روژانه ی له شه پرگه کاندایه، که زورترینی روژه کان بوو.

ئاشنا بوون و بهرکه وتتم به ژیان و دنیا، ههر ئه و کاتانه بوو که دوور له چاوی تیژ و پر ته لیسمی سام و قینی ئه و بوو. ئه و روژانه ی له گه ل دایک و برا و خوشکه که مدا، ده چووینه لادییه که ی باوانی دایکم، له گه ل خال و خزم و هاو زمانه کاندما، ئاویتته ده بووین. یاخود ئه و کاتانه بوو که به تهنه ها و دوور له چاودیری و چاو سوور کردنه وه ی ئه و، ده چوممه قوتابخانه.

دنیا و ژیانی ئیمه ئاویتته یه ک بوو له تال و شیرین، له دیسپلین و عه سکه رتارییه ت و خه یال و فه نتازیا، دنیای سه ربازی باوکم و دنیای ساده و خوشه ویستی دایکم. ئه و شه وانیه ی باوکم له مال ده بوو، به زور ئیمه و دایکمی، زاپیچی به رده م ته له فزیونه که ده کرد. به زور، ناچار به بینینی (صور من المعركة) ده کردین. وینه ی کوشتارگه ی پاش جه ننگ، وینه ی هه لاهه لا بوونی جه سته ی مروفت، ئاویتته بوونی گوشت و خوین، پارچه ی ماشین و چه کی سه ربازی. دیمه نگه لیک من و دایکمی، تا دوا سنوور ئازارده دا. دایکم ده گریا، منیش رشانه وهم ده هات، به دزیی باوکه دل ره قه که مه وه له سه ر یه ک

هیلنجم دەدا. دەمبینی دایکم، خور خور فرمیسک
دادهبارینی، له ژیر کراسه که یه وه ترس ترپه تری دلی
بهرزتر ده کرده وه. به بینینی تهرمی سهربازه
کوژراوهکان، له ژیر لیوه وه دهیوت:

"ئه ی دایکتان بمری رۆله، کویراییم داییت بو
گهنجی و جوانیتان، وهی له ئازاری جهرگ سووتان،
وهی دهبی ئیسته کورپه کهم حالی چی بی. خودایه
ئاوی بکه ی بهم ئاگره دا، خودایه جهرگ نه سووتینی،
خالیده کهم مه حفووز بکه ییت. کورپه کهم ده سپر مه
رهحمهت و گهوره یی تو خودایه، کورپی من و کورپی
هه موو مووسلمانان، مه حفووز بکه خودایه..."

باوکه دل ره که شم، هه میشه گالته ی به نزاکانی
دایکم ده کرد و به نه بره یه کی گالته جارپیه وه دهیوت:

" گه مژه، ئه و که لاکانه هی دوژمنه، پیاوی عیراقی
شه هیدیش بی، تهرمی ناکه ویتته ژیر چنگی دوژمن،
ئه وانه ی تو ده بیینی. که لاکی ئه و ئاگر په رستانه یه، که
به دریژی میژوو چاویان بریوه ته ولاته که مان. خو
ئه وانه شایه نی به زه یی نین، ئه م لووشکه لووشک و
گریانه ی ناوی. گه مژه، تو ده بی به بینینی ئه م
که لاکانه خو شحالیبت، شانازی به کورپه کهت و
سو پای سه رو که وه بکه ییت."

پاشان رووی ده کرده منی رهنگ په ریو و پی ده وتم:

"خەمت نەبى، ئەم شانازىيە پىرۆزە، بەر تۆش دەكەوئىت. جەنگى گەرانەوہى شىكۆ و سەرورہى ھىشتا لە سەرەتادايە، تا دامەزراندنەوہى نىشتىمانى گەرورہى عەرەبى، ئەم جەنگە دريژەى دەبىت."

بىرمە پارسال ئەم وەختانە، ھەمووى ھوت روژ بوو، كاكە خالىدم لە زىندان ھاتبوو دەرەوہ. دەبوايە لە ماوہى ھەفتەيەكيشدا، پەيوەندى بە سوپاوہ بكات. لە بەردەم ديمەنى كوشتارگەى نيو تەلەفزيۆنەكەدا، بە باوكمى وت:

"باوكە، ئەمە جەنگ نىيە، ئەمە كۆمەل كۆژىيە! كەس لەو جەنگە بە زىندووئى نايەتە دەرەوہ. باوكە، لىمگەرئى با نەچم بو سەربازى، بەھىلە با خۆم قوتار بكام. لە گوندەكەى داىكمدا خۆم ھەشار بەدم، من نامەوئى بەشدارى ئەم جەنگە بم."

باوكم كە ھەرگىز چاوەرئى ئاوا ھەلوئىستىكى نەئەكرد، رەنگى پەرى و چاوەكانى وەك گا زەق دەرپەرئىن. راپەرى و بە پىلەقە نىشتە سەر كاكم و وەك دىندەيەك، نىچىرى بەردەست كەوتبى. ھەتا توانى مشت و پىلەقەى پىدادەكيشا. بە من و داىكمەوہ، نەمان دەتوانى لە كاكمى بکەينەوہ، كە لەژىر چەپۆكيدا خۆى گرمۆلە كىردبوو و دەنوزايەوہ.

داىكم پر بە مالەكە دەيزرىكاند، قژىيى خۆى دەرئى، ئەسرا دوور وەستابو، لە ترسا بە دەنگى بەرز

دهگريا. هيندهم پال به باوكمهوه نابوو تا له كاكمی دور بخمهوه، ههناسهپرکیم پی كهوتبوو. باوكم، به لرهی خنكاوهوه، به ههناسهی سوارهوه، لهسه ریهك دهینهران:

" ئەم شهو له ژیر چنگم دهرناچی ههی جهبان، له مردن دهرسی ههی خویری! دتهوی پله و پایه و شانازی من تیکشکینی. ههی هیچ و پووچ، دتهوی بمکهیته گالتهجاری دوست و دوژمن. سبهی یا بهم دهمانچهیهی خوم له خوینی خوتدا دتهگهوزینم، یا ملت دهشکینی و دهروی بو سهربازییهكهت."

ئهو شهوه نه من و كاکم، نه دایکم و ئەسرا، تا بهرهبهیان كهسمان خهوه نهچوهه چاومان، تا خورههلاتن، بهدیاریهكهوه دهگریاین و دهرده دلان ههلهپرشت.

چیشهنگاو، كاکم به نابهدلیی و دهموچاوی ههلهئاوساوهوه، دل شکست و ناچار ریی تهجنیدی گرته بهر و خوی ناوونوس کرد. سی روژ دواتر، مالی جیهیشت، بهرهو سهربازی رویشت.

ترسی دایکم، ترسیکی راستهقینه بوو، ترس بوو له گیانی کورپهكهی، كه نزیك به سالیك بوو سهرباز بوو. له پیشهوهی بهرهکانی جهنگهوه نامهی بو دهناردینهوه. بویه ههمیشه و ریک به پیچهوانهی باوكمهوه، كه بوونی کورپکی له بهرهکانی جهنگ، پر

نه‌شئه و دلخوشي ده‌کرد و له هه‌موو كۆر و
 كۆبوونه‌وه‌يه‌كدا، شانازی پيوه ده‌کرد. بۆ داىكم،
 هه‌ميشه مایه‌ی گریان و ترس و نیگه‌رانی بوو.
 ولات به ته‌واوه‌تى كه‌وتبووه نیو جه‌نگیكى
 دريژخایه‌نى فراوانه‌وه، به دريژایی سنوور، شه‌و و
 رۆژ زرمه‌ی توپباران بوو. رۆژ نه‌بوو به سه‌دان و
 بگره به هه‌زاران، تابووتی ته‌رمى به ئالا داپۆشراو
 به‌ره‌و شار و گونده‌كان نه‌گه‌رپه‌ته‌وه. به
 پيچه‌وانه‌شه‌وه به سه‌دان و هه‌زاران لاویش، رووه‌و
 سنوره‌كاني مه‌رگ، به‌رپه‌خرين.

هه‌ر كه بیژه‌ری ته‌له‌فزیونه‌كه ده‌یقیران:

" يا حوم آتبع لو جرينا "

ترس هینده‌ی تر داىكمی گوشه‌گیر ده‌کرد و له
 په‌لوپۆی ده‌خست. داىكان و ژنانی ره‌شپۆش، تۆقیو
 و ترساو، ببوونه هیمما و سومبلی نیشتیمان. هه‌ر كه
 راگه‌یانندی حیزبی سه‌رۆك، بانگه‌یشتی ئه‌و داله‌ لاك
 خۆرانه‌یان ده‌کرد، تا دوایان بکه‌ون. ولات پر ده‌بوو
 له لافیه‌ته‌ی ره‌ش، له خیمه‌ی دريژى ته‌عزیی
 كۆلانه‌كان. هه‌ر كه باله‌كانیان ده‌جوولان، سه‌دان
 لاوی نیشتیمان، وه‌ك گه‌لای داری به‌ر ره‌شه‌با
 هه‌لده‌وه‌رین.

سه‌رله‌به‌یانی، یه‌كه‌م رۆژی پاش شه‌و ئاهه‌نگی له
 داىكبوونم و گه‌یشتنم به هه‌ژده‌ سالیی و بوون به

پیاو. یان وهک باوکم دهلیت، له نیشتیما بون. له
قوتابخانه، دهفتهری خزمهتی سهربازییه کهم پیشانی
هاورپیکاندا، ههندیکیان وتیان:

"جا ئه وه چییه! ئیمه دهمیکه هه مانه."

ههندیکیان، ئهم دهست و ئه و دهستیان پیده کرد،
به سهرسورمانه وه لیی ورد ده بوونه وه.

تا یه کیکیان وتی: "خه لکی له ولاتانی تر له بری
ئه مه، ده بنه خاوه نی پاسپورت و گه شتی هه موو
دنیا ی پیده کهن. به لام لای ئیمه ئهم دهفتهری خزمه ته
سهربازییه مان ده ده نی، که ته نها گه شتی به ره و مه رگ
و دۆزه خی پیده کریت."

خویندکاریکی تری هاورپیشم وتی:

"گویی مه ده ری، وا بو چوار سال ده چیت جهنگ
هه لگیرساوه و زوری نه ماوه کوتایی بیته. رهنگه تا
ئیمه خویندن ته واو ده که یین، جهنگه کهش کوتایی
پیهاتبیته."

له وانه ی چواره میشدا، کاتی ماموستا حیزبیه
مرومۆچه که، ئه وه ی وانه ی رۆشنبیری حیزبی
پیده وتینه وه. خوی کرد به پۆلدا، چاودییری پۆل
هاواری کرد: "قیام"

پۆله که، هه موو هه ستاین و پیکه وه به کورس
هاوارمان کرد: "قادییه صدام حسین"
"جلوس"

دیسانہ وہ ہاوارمان کرد: "انتصرنا علی فرس
المجوس"

خویندکاریکی چوختی ہاوریم، ہر زو و ہستا و
وتی: "مامؤستا، پیروژبایی له دوورہگ
ناکھیست؟" (ہہلبت ئەمە نازناوی من بوو لای
خویندکارہکان).

مامؤستاش، رووی تیکردم وتی: "چی بووہ؟"
منیش بیدنگ ہستام و دہفتہری خزمہتی
سہربازیہ کہم بو برد.

له کاتیکدا، لئی دہروانی و ئەمدیو و ئەودیوی
پیدہ کرد. بہ دەستی کیشای بہ سہر شاندا و بہ
دہنگی بہرز وتی: "ہەر بژیت، پیروژہ."
پاشان کہوتہ زور بلایی:

"ریگای رزگار بوونمان لەم دہفتہرہ بچوو کہوہ
دہستپیدہکات، نہک له کتیبہ قہ بہکانی فیزی و کیمیا و
شیعری جاہلییہوہ. تہنہا له ریگہی دروستکردنی
سوپیایہکی گہورہ، توکمہ و یہ کگرتووہوہ، ئیمہ
دہتوانین سہرورہییہکانی میژووی کوون و
پرشنگاری باو پیرانمان بگیرینہوہ. روژگاریک
تہواوی دنیا له بہردہم لەشکری ئیمہ دا ہلدہاتن و
ہلدہلہرزین، خاوہنی بہہیزترین سوپا بووین. ہەر
بہ تہنہا له سہردہمی فہرمانرہوایی سہرکردیہکی
وہک عومہری کوری خہتابدا، لەشکری ئیمہ پتر له

سى و شەش ھەزار، شار و شارۆچكە، قەلاو ناوچە داگير دەكات و دەيخاتە نيو قەلەمپرەوى خۆيەو. ئەمپرو، ئىمە دەبى لە ريگەى سوپايەكى گورە و مەشق پيكر او و پر ئيمانەو، جاريكى تر ترس و سام، بخەينەو دەلى ھەموو جىھان. سوپايەك كاتى پۆستالەكانيان دەكيشن بە زەويدا، لەرز و تۆقين پەخشكاتەو، لە ھەموو جىھاندا دەنگ بداتەو. ئيو دەبى شانازى بە خۆتان و بەم سەردەمەى خۆتانەو بەكەن. ئيو دەبنە گەردىك لەو سوپايەى كە بە رابەرايەتى سەرۆكى فەرماندە تۆلەى ھەموو رابردووى ژير دەستەيى و پارچە پارچە كردنمان دەكاتەو. ريگەى سەرورەى و سەرکەوتنى يەكجارەكى ئىمە، ھەمان ريگەى سەرۆك و حيزبە، ھەمان ريگەى سوپايە، كەواتە ھەمووتان پيرۆزبایى لەم قارەمانە بەكەن، كە كەوتە سەر ريگەى گەل و نىشتيمان و حيزب."

ئەم مامۆستايەمان، ئاسەوارى سووتانىكى كۆن بە دەستووپليەو ديارە، دەلین كاتى خۆى لە جەنگى دژ بە ئيسرائيلا، وەك سەربازىك چوووتە فەلەستين، لە كاتى تەقینەو دەى تانكەكەيدا، بە پەرچوو رزگارى بوو، بەلام بە شينوایى و سووتاوى.

ئەو وانەيە، چل خولەك بى وەستان، مامۆستاي
نيوه برژاۋ، لە بارەى رۆل و پيرۆزى سۈپاي
سەرۆكەوہ چەنەبازى بۆ كردين.

شەو، لە كاتىكدا لە مالىەوہ سەرقالى سەئىكردن
بووم، باوكم ھاتە ژوور سەرم، تاويك لىم راماو و
وتى: "خەرىكى چىت؟"

وتم: "وہك دەبىنى بۆ سبەى سەئى دەكەم."

"سەئى لە چىدا؟"

پىلۆم ھەلبېرى و پىم وت: "لە بىردۆزدا."

بەسەرسورمانەوہ وتى: "بىردۆز چىيە؟"

وتم: "بىردۆزى بىركارى."

لە تەنىشتەوہ دانىشت، كەوتە تەماشاكردنى ئەو
بىردۆزانەى ھەلم كرديوون، تاويك لىيان راماو و
پاشان پرسى:

"ئەم ھەموو سىن و سادانە چىين؟!"

"باوكە ئەمە بىردۆزى فىساگۆرسە، گریمانەيە،
بووہتە بناغەى زانست و دەبى بىخوئىن، تالىي
تىنگەين."

بە چاوہ زەق و سامناكەكەى، قوول لىي روانىم و
دىسانەوہ وتى: "تۆ لىي تىنگەيشتووى؟"

وتم: "كەمىك."

دىسانەوہ پرسى: "چى ئەلىت؟"

تۆزى خۆم جولان، رووم كرده باوكم و كه وتمه
شيكردنه وهى بيردۆزه كه:

" گەر سى گۆشه يه ك، لاكانى برىتى بىت له سين و
ساد و جىم، ئەوا هەر دووجاى سىنىك، يه كسانه به
دووجاى..."

نه يهيشت هيجى تر بلىم، كتيبه كهى هه لگرت و تا
هيزى تيدا بوو تورپدا، به لاقرتيوه وتى: "قسه ي قور،
ئەمه كه لكى چى ده گرى، ئەم سين و ساد و جىمه؟
ميشكى خوت به چييه وه سه رقال ده كه يت؟! لايبه و
خوت فيرى بيردۆزه كهى من بكه."

به سه رسورمانه وه پرسيم: "كام بيردۆز؟! بيردۆزى
تو چييه؟"

به له خوڤايى و فيزه وه وتى: "بيردۆزه كهى من
خومالييه، هى خومانه، به ئەزمون و ئەقلى خوم پيى
گه يشتووم، ئاسانه و باشترين ريگاشه بو
به خته وه رى و ئازادى."

ديسانه وه خول و حه په ساو، لىم پرسىيه وه:
"خوت داتناوه؟!"

"نه خيىر، له قوتابخانه كهى سه روک و حيزبدا
فيرى بووم، ده بى هه موو هاو لاتييه ك بيزانيت، توش
له برى ئەم ناوه قوره بى كه لكانه، خوو بده
بيردۆزه كهى سه روک."

به شیوه و تئیکه پارانه وه وه وتم: "باشه بوم
شیکه ره وه باوکه گیان؟"

توزی ئحم ئحمی کرد و کهوته شیکردنه وه:
"گه س سهرۆک بیته، له بهرامبهردا س سهر باز
ههیه، کهواته س یه کهم سه رچاوهی س دووه مه، س
دووه میس، له و کاته دا ده بیته پاشکو بو س یه کهم،
کهواته س یه کسانه به س. ئیتر بهم جو ره سینی
گه وره ده بیته سه رچاوه و یه کسان ده بیته به گ گه
و ن نیشتمان، دوا جار هاوکیشه که به دوا قوناغی
خوی ده گات، که س پیروژه کهیه، مه به ست س
سه رکه وتنه."

پاشان دهستی خسته سه ر شانم، به ئارامی و
ههستی دلیرییه وه وتی: "تیگه یشتی؟"
له ترسا وتم: "به لئ باوکه گیان، هه ر له به ریشم کرد.
س سه رۆک یه کسانه به س سه رکه وتن."
خوشحال و پر غرور، دهستی کیشا به شانمدا و
وتی: "ئافه رم کوری خوم."

هه ستا و پشتی تیکردم، به دهم رویشتنه وه دهنگی
لئ هه لپری:

"ته نها دوو روژی تر له مالم، سبه ی ئاماده به بو
مه شقی سه ربازیی."

هاوارم کرد: "من سبه ی تاقیکردنه وه ی بیرکاریم
هه یه باوکه!"

هه‌روا به‌دهم جیه‌یشتنمه‌وه، به ئه‌سپایی وتی:
"سبه‌ی یه‌که‌م روژی تا‌قیکردنه‌وه‌ی پاله‌وانیتی
تویه، برۆ بنوو."

به‌ره‌به‌یان به دهموچاوی خه‌والووه‌وه، له دهشتایی
لای مالی خومانه‌وه، ره‌پوراست وه‌ستابووم و
چاوه‌روانی فرمانی باو‌کم بووم. له پشتمه‌وه شاریکی
خاموش و نوستوو، له لای راستیشمه‌وه، نیله نیل
ئاگری هیما و میژووی شار به هه‌وادا شه‌پولیده‌دا،
ئاگری هه‌میشه داگیرساوی نه‌وت، نه‌وتی
باوه‌گورگور.

له لای چه‌پیشمه‌وه، ریزه مالی خه‌لکی داماو و
هه‌ژار به یه‌کدا چووبوون.

به‌رامبه‌ریشم باو‌کم بوو، به جلی که‌شخه و خاکی
سه‌ربازییه‌وه، به پۆستالی ره‌شی بریقه‌داره‌وه، مه‌دالیا
شوشه‌یه‌که‌ی سه‌ر سینگێ که‌ وینه‌یه‌کی سه‌روک
بوو، به تیشکی خۆره‌که‌ ده‌بریسکایه‌وه، ره‌پوراست
وه‌ستابوو. سه‌ره‌تا خۆی که‌وته جو‌له و هه‌لوهره، به
نیگای چاویش، داوای لاساییکردنه‌وه‌ی لی‌کردم. منیش
وه‌ک سه‌ربازیکی ناو گۆره‌پانی مه‌شکردن، که‌وته‌مه
هه‌لبه‌زودابه‌ز تا گه‌رم داهاتم. پاشان به زمان و
شیوازی فه‌رمانی سه‌ربازی هاواری به‌سه‌را کردم:
استعد " استرح " الی الامام سر... الی الورا در...

ئەو فەرمانانە لە مێژە دەزانم و پێیان ئاشنام،
هەموو سالیك لە پشووئى هاوینەدا، هەرچى خوئندكار
هەيە بە زۆر راپيچى خولى هاوینەئى سەربازيى
دەكرين. تا ئيستا، كە لە بەردەم باوكمدا وەستاوم،
نزيكەئى چوار جار بو ئەو سەربازگە هاوینانە راپيچ
كراوم.

بە شيوەئى ريوړوئيشتنى سەربازيى كەوتمە
هەنگاو هەلھينان، ئەويش دوور و نزيك چاوديري
دەكردم. ناوہ ناوہش دەيقيران: "داوم... داوم..."
نزيك بە نيو كاتژميئر، وەك كەرى ژيئر جەنجەر، لە
بازنەيەكدا خولاندمييەوہ.

ورده ورده هەوا گەرمتر دەبوو، بە هەموو
جەستەمدا ئارەقە دەچۆرا، خەريك بوو بو قومی ئاو
كوئراييم دائەهات. بەلام ئەو تا دەهات مەشقى
قورستر و تا قەتپروكيني پيدەكردم. هەر لە راكردنەوہ
تا شناو، تەقلەئى دوابەدواى يەك و لەسەر سەك
خوئليساندنئى سەر دركودال. بە ئاستيک لەگەلمدا
توند و دل رەق بوو، تا نەكەوتم بەلادا و لە هوش
خۆم نەچووم، دەسبەردارم نەبوو.

كاتيكيش پيلوھكانم هەلبەرى، بينيم دايكم بەسەر
سەرمەوہ دەگرئ و ئاھونالەيەتى، بە پەرۆيەكى تەر
نيو چاو و دەست و قاچى فينك دەكردمەوہ. لەژيئر
ليوہوہ دوعاى لە باوكە دلرەقەكەم دەكرد و نزاي

چاکبونووهشی بۆ من دهکرد. منی گوناوه و گیرۆدهی ژیر چنگی داله مروڤ خورهکهی سهه بیرییهکهی باوکم، ئەو دالهی له هه موو شوینیک هه بوو. له ناو تهله فزیۆن، له بازار، گۆره پانه کان، ماله کان، په ره ی یه که می کتیب و روژنامه کان، سهه دیواره کان، سهه شان و ناو چاوی پیاوه کان، له هه موو شوینیک ئەو داله و وینه ی سهه روکی فه مانده هه بوون. دالیک بوو پیر و تووره، له ناو ولاتدا، خه لکی به چاوه تیژ و زهقه کانی ده توکان، له کاتی جه نگیشدا، چلیس و برسی دوا ی سوپا ده که وت، بۆ خواردنی گوشتی قوربانیه کان.

بۆ سبه ی نه متوانی بچمه وه بۆ خویندنگه، باوکم دیسانه وه خۆی شیکپۆش کرده وه و بۆی ده رچوو. بهرله وه ی ئاودیوی هه وشه که ببیت وتی:

"ده چم بۆ خویندنگه که ت و موله ت بۆ وه رده گرم."
سهه رایای جه سته م، وه ک دار ره ق هه لاتبوو، به ئاسته م ده متوانی بجولیم، ملم وه ک ملی به راز نه ده سوړا. پشت و قاچه کانم ره ق ببوون، سهه رم به ئازار و وړوگیژ، بچ هیژ له سهه ر جیگا که م راکشابووم. دایکم، ده ستمی خسته بووه نیو ده ستمی خۆی و به ده رزییه ک ورد ورد و یه ک یه ک، خه ریکی ده ره یانی دپکه زۆره کانی ده ست و پل و پنییه کانم بوو، که

نزیك به وینهی بیژنگیک پیستی میان کون کون کردبوو.

چوار روژ له جیگادا که وتم، هرچیم دهخوارد ههلمدهینایه وه، تهواوی ئەو ماوهیه دهمنالاند و ورپینه م دهکرد. داوای کتیب و قهله م و دهفته ره کانم دهکرد، له بهر خوومه وه وهلامی پرسیاری ماموستاکانی خویندنگه م ئەدایه وه. هاوکیشه بیرکاریه کانم حل دهکرد، سین و جیم بوو. راسته پیشتر هر له مندالییه وه باوکه دلره قه که م، مامه لهی سهربازی له گه ل کردووم و به شداری خوله کانی خویندنگه م کردووه. به لام به وینهی ئەو روژه قورس نه بوون، ئەو روژه بو یه که مجار، بهر قورسی و دلره قی جیهان که وتم. ئیستاتی ده گه م که هاووری خویندکاره که م مه بهستی چیبوو، که وتی ئەم دهفته ری سهربازییه ریگایه که رووه و دوزه خ و مهرگ.

که چاکبومه وه، باوکم به ره و جهنگ گه پرابوو وه و ملی خووی شکاندبوو، خووم و دایکم ماینه وه، دیسانه وه چوینه وه سه ر ریتمی ژیانی ئاسایی خوومان.

تاقیک دهچوومه دهوام، تاقیکیش له ماله وه سه عیم دهکرد و هاریکاری دایکم دهکرد. ئیواره درهنگانیش، ئەو کاتهی په خشی ته له فزیون، به مارشی جهنگ و

وینەى تورپە و قیزهونى دالە مرو خۆرەكە دەكرایهوه،
سەرەتا بە قورئان خویندن دەستى پیدەکرد. دایکم
هەمیشە گوێی لیدەگرت، لەگەڵیدا تەسبیحات و نزاى
دەکرد، لەژێر لیۆهوه هەمیشە دەبیوت:

"خودایه ئاوى بەم ئاگرەدا بکەیت، رۆلەى ئەم
خەلكە سەلامەت بکەیت و كورەكەى منیش پارێزراو
بکەیت."

خۆشترین کاتى من، ماوهى منداڵان بوو، بە شەوق
و خوشییەوه تەماشای ئەفلام کارتۆنم دەکرد. تاکە
شتیک بۆ من مایەى خۆشحالی و ریگای دەربازبوون
بوو، لە واقعی تال و بیزارکەر. قوول رۆدەچوومه نیو
چیرۆکەکانیان، لەگەڵ کەسایەتییه کارتۆنیەکاندا،
ببومه هاوڕیى گیانى بە گیانى، لەگەڵ نیلزدا، بەسەر
بالى قازیکهوه و هاوشانى قازوقولنگەکان گەشتى
دنیا دەکرد.

لەگەڵ سیندباددا، ئاشنای دنیای جادووکەر و
دیوودرنج دەبووم، لەگەڵ ساندی بیلدا، دەبوومه
کارهکتهریكى نیو شارە گورە و ئارام و خوشەکانى
دنیا. یان دەبوومه پالەوانىكى ناو کەشتییه
ئاسمانییهکان، لەگەڵ فلاش گۆردن و هاوڕیکانیدا
گەشتى هەسارهکانى گەردوونم دەکرد. لەگەڵ خیزانى
هەمیشە دەم بە خەندە و بەختەوهەرى
بەربەشاترەکاندا، خەيالى لەزەت بەخش، وەك باران

دەبارییە نیو دڵ و ھەناومەوہ. وەک ئەوان شیوہ و قەبارە و دەستوپەلم دەگۆردرا، بە ئارەزووی خۆم شیوہی سەیر و عەنتیکەم لە خۆمدا دەخولقاند. بریکی زۆر لە خەیاڵ و ئەندیشە و جوانییەکانی من قەرزاری ئەو فیلم کارتۆنە و ھیکایەتە فۆلکلۆرییەکانی دایکمن. چونکە ئەو سەردەمە ھەموو شتیک بۆنی جەنگ و مەرگ، حیزب و سەرۆکی لیدەھات.

پاش ماوہی کەمی بەرنامەیی منداڵان، ئیتر تەلەفزیۆن، تەنھا سرودی نیشتمانی و جەنگ و کوشتارگەیی بەرەکانی جەنگ بوو. جگە لە قورئان و ماوہی منداڵان، لە دالەوہ بۆ دال، ھەر ویینە و سرودەکانی سەرۆک بوون. سەدام وەک سەرۆک کۆماری عێراق، سەدام وەک سەرۆکی ئەنجومەنی وەزیران، سەدام وەک فەرماندەیی گشتی ھێزە چەکدارەکان، سەدام وەک ئەمینداری گشتی سەرکردایەتی قوتری حیزبی بەعسی عەرەبی ئیشتراکی، وەک سەرۆکی ئەنجومەنی بالایی پلاندانان، وەک سەرۆکی لیژنەیی ریکەوتنەکان، سەرۆکی ئەنجومەنی بالایی نەھیشتنی نەخویندەواری...

سەردەمی مردنی گەنج و کوشتنی خەیاڵ بوو. گەرچی من گەرە بووم، بەلام جگە لە فیلم کارتۆن و

چیرۆکه ئه فسانه بیه کانی دایکم هیچی تر نه بوو، (گه
چاو له و جارانه بیۆشم که دهچومه سینه ما.)
له بیرمه یه کهم جار، له یانزه سالییدا چوومه
سینه ما، یه کهم رۆژی جه ژنی قوربان، خالم هات. من
و خالییدی برامی له گه ل خۆیدا بو سینه ما برد. ئه و
رۆژه، بو من بوو به دوو جه ژن، هیندهم که یف و
سه فا کرد، هیندهم سیحر و رهنگ و قه ره بالغی بینی
که هه رگیز له یاده وه ریمدا کال نه بیته وه. بینینی یه کهم
فیلم له سینه مادا، هینده قوول کاریگه ری له سه ردا
جیده هیلت، که هه رگیز زه مه ن ناتوانیت بیسریته وه.
ئه و رۆژی جه ژنه، سه دان کورپوکالی هاوته مه ن و
هه مه رهنگ، تیکچرژابوونه به رده م سینه ماکان، له
پۆسته ری فیلمه کان ورد ده بوونه وه. تیکچرژانی گهنج
له به رده م ده لاقه ی بلیت کریندا، له ململانیی و
پاله په ستودا بوون. قریوه و فیکه و هات و هاوار و
قه رقه شه یه ک بوو، کهس به کهس نه بوو. هه بوو
به سه ر شان و سه ری هاورپیکانیدا، له سه ر سک به ره و
ده لاقه که ده کشا و به ده سته یه ک بلیته وه ده هاته وه.
به لام ئه وه ی جلوه به رگ بیته به به رییه وه نه ئه ما.
هه بوو پیشتەر، چه ندین بلیتی کرپیوو، له دوورتر و به
گرانتر، به دوو قات و سی قاتی پارهی خوی
ده یفرۆشته وه. ئیمه ئاوها بووینه خاوه نی بلیتی
چوونه ژووره وه. خالم به پارهییه کی زور، له کورپیکی

کرییه وه، سوک و ئاسان خۆمان کرد به هۆلی
 سینه ما که دا، جمه ی ده هات له خه لک. هه رچۆنیک بیت
 سی کورسیمان ده سکه وت و به دهم گوینگرتن له
 دهنگی ئوم که لسومه وه، چاوه پوانی ده ستپینکردن
 بووین. تا له پر دهنگ و رووناکی نه ما، په رده ی سپی
 و ئه فسووناوی که وته جو له و رهنگ پرژاندن، هۆلی
 سینه ما، پر بوو له فیکه، له هات و هاوار و
 چه پله پیزان.

هه رهینده ی پاله وانی فیلمه که ده رکه وت، پاله وانی
 چاو گوره و قژ پر و رهش، به هه یبه ت، هه روا
 کورسی بوو ته قه ی ده هات. تیکرا بینه ران هه ستانه
 سه ر پی، فیکه و چه پله، گوینان که ر ده کرد. خالم
 به دهم فیکه و هاواری دریز و به رزه وه، له شیت
 ده چوو. بیرمه کاتیکیش دانیشه وه، دهمم برده بن
 گوینه وه، به کونجو کۆلییه وه لیم پرسى:
 "خالو ئه و پیاوه کییه؟!"

به وه پهری خو شحالییه وه وتى: "ئه میتاب بابه جانه."
 پینچ سال دواتر خاله ئازهرم، ئه و گه نجه جوان و
 خوشه ویسته، که ناوه ناوه ئیمه ی ده برده سینه ما و
 گه شت و گه ران، به شار و دنیای شارى ئاشنا
 ده کردین. له لایه ن پیاوانی ده وه ته وه سه رنگوم
 ده کریت.

مه‌غریبانیک، له کاتیکیدا له‌گه‌ل دایکمد، له‌سه‌ر
سفره‌ نانمان ده‌خوارد. ده‌ستیکی توند، به‌رده‌وام
ده‌رگای هه‌وشه‌مانی ده‌کو‌تی، هه‌ردوو‌کمان
راچله‌کین، دایکم خیرا وتی:
"خودایه به‌ خیری بگی‌ری."

په‌له‌په‌ل خۆم گه‌یانده‌ ده‌رگا‌که، له‌ کاتیکیدا زرمه‌ی
لینده‌هات کردمه‌وه. سه‌ربازیکی ماندووی شرۆ‌ل، به
ئه‌سپایی سلّووی کرد. به‌ر له‌وه‌ی هیچی تر بلی،
چاوم چووه‌ سه‌ر ته‌کسییه‌که‌ی کو‌لان که‌ تابووتیکی
به‌ ئالا داپۆ‌شراوی به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو. به‌ دوای مندا
دایکیشم خۆی گه‌یانده‌ به‌ر ده‌رگا، هه‌ر به‌ بینینی
تابووته‌که، له‌ زیرکه‌یدا، هینده‌ فریا‌که‌وت بلی:
" وای خالیدم رو... " به‌ لادا که‌وت.

وه‌ک شیت، په‌لاماری سه‌ربازه‌که‌مدا و هاوارم
کرد: "ئه‌مه‌ کئیه‌ له‌و تابووته‌دا... ئه‌مه‌ جه‌نازه‌ی کئیه‌؟"
سه‌ربازه‌ ماندوو‌ه‌که، هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز
کرده‌وه‌ و هاواری کرد: "مالی‌ مام که‌ریم... مالی‌ مام
که‌ریم کامه‌یه‌؟"

دایکم هه‌ستایه‌وه‌ و له‌ ناو کو‌لانه‌که‌دا، به‌ چنگ،
قژه‌ سه‌ری خۆی ده‌رپی. وه‌ک که‌ رویشک ده‌یزریکاند
و قیژه‌ی تا‌حه‌وت گه‌ره‌ک ده‌رپۆ‌شیت. منیش وه‌ک
شیت، که‌وتبوومه‌ گیانی سه‌ربازه‌ شرۆ‌له‌که‌ و به
هه‌ردوو ده‌ست یه‌خه‌یم راده‌ته‌کاند.

شۆفیری تهكسییهكه، هاته نیوانمانهوه و لیکی
دوور کردینهوه. دایکم بهسهه کۆنکریتی کۆلانهکهوه
شینیه دهکرد و بی ئاگا دهینالاند، بانگی خالیدی
دهکرد. منیش گریان ئهوکی گرتبووم، هههچی گیانم
هههبوو میرولهی دهکرد.

سههرازه تۆقیوهکه، دیسانهوه و لهسههه یهک
هاواری دهکرد: "مالی مام کهریمم دهویت... مام
کهریم... مام کهریم... ئههه تهرمی ئایدنی کوریتی."
به هیئانی ناوی ئایدن، کهمیگ هیور بوومهوه، پریم
دایه دایکم، به پهله و لهسههه یهک چپاندم به گویدا:
"دایکه... دایکه... دایکه... خالید سههلامهته... خالید نییه
دایکه گیان... دایکه ئههه تهرمی کورهکهی مامه
کهریمی دراوسیمانیه... تهرمی ئایدنه، دایکه ئایدن...
ئایدن... ئایدن."

کهمیگ هۆشی هاتهوهبهه، وهک شیت پهلاماری
یههخیدام و لهسههه یهک هاواری دهکرد:
"خالید نییه؟! بلی بهخودا ئهه نییه... ئهه کوا
خالید... خالید... خالید...؟!"

به قورگی پر گریانهوه، بهردهوام دههگوت:
"نا دایکه گیان، خالید نییه، ئایدنی مامه کهریمه،
پرسیاری مالی ئهوان دهکهن. ئایدنه، ئایدن... ئایدن..."
ههستا و لاره لاره خوی گهیانده لای تابوتهکه،
پر به گهرووی کهوتهوه هات و هاوار و گریان، به

چه پۆك ئەيكيشا به سهري خويدا و شيوهنيكي
گهرمي خولقاند.

زوري نه برد ده رودراوسي، به ترسه وه كهوتنه
سه ره تاتكي، له بالكونه و بهر ده رگاوه، توقيو و
ترساو ده يانرواني. ئەوانيش چي دايكه كان و
باوكه كان، چ كور و كچه كان، هه ره موو به ترس و
سيماي هه لبزركاوه وه، سه ره تا به جه نازه ي كور و
براي خويان تيگه يشتبوون. كه دايكميان به و حاله وه
بيني، هيورتر بوونه وه و به جه نازه ي خالیدی برام
تیده گه يشتن.

ئەو روژگاره، له ته واوي ولاتدا ژيان ئاوها
ده گوزه را. به ترس و سامه وه، چونكه هه موو خه لك،
كه سيك و دوان و ته نانه ت هه ندي خيزان، سيي و
چواريشيان، له به ره كانی جه نگدا بوون. ده ركه وتني
ته رميكي به ئالا داپوشراو، رووي له هه ر ناوچه و
گه ره كيك بكردايه، هه موان ره نكيان ده په ري، دليان
ده كه وته كوته كوت، له ژير ليوه وه ده يان گوت:

"خودايه به خيرى بگيرى و رۆله ي ئيمه نه بيت."

ئەو شه وه گه ره كه كه مان شيوا، پر بوو له ئاخ و
ئوف و گريان، هه موو بو ئايدن، شينيان ده كرد. تاقه
كه س، تا درهنگ خه بهر و ئاگاي له هيچ نه بوو، باوكه
پيره كه ي بوو. مام كه ريم، له كويوه پييزانى. ئەو له
داميني گه ره كه كه دا، تاق و ته نيا، له كه لاويه كدا ده ژيا.

چاو کز و تهنکه نهفهس، پپر دهرد و بهلا، زهخت و شهکره هینابویانه لیواری مهرگ. ئەو ههر که دنیا تاریک دائههات، بهسهه بهرمالهکهیهوه، دوعای خیر و سهلامهتی بو تاقه کورپهکهی دهکرد.

پیاوانی گهپهک، له نیو خویاندا کهوتنه مقومقو، کهس نهیدهزانی چی بکریت باشه، ههموو سهریان لی هاتبووهیهک. ئەبو جهواد وتی: "چار نییه، دهبی بیبهین و بیکهین به ههوشهیی مالی مام کهریمدا."

مهلا قادر، ههلیدایه و وتی: "نا کاکه بیبهن بو مزگهوت، با تا بهیانی لهوئ بیت، خو بهم شهوه هیچ ناکریت."

تابووتهکهمان برده مزگهوت، لهگهله هندی کور و پیاوی تردا، به دهوریا خومان گرموله کرد. زوری نهبرد بیست سی کهسیک، له پشتی مهلا قادرهوه، نویژی عیشایان بهسهه جهنازهکهوه کرد. پاشان بهدهم ویرد و لاحهولهوهلا قووهته ئیلا بیلاوه، مزگهوتهکهیان بو ئیمه و تابووتهکه جیهیشت.

شهو درهنگ، ههر هیندهمان زانی مام کهریم که دوو ههرزهکار دهستیان رادهکیشا. خوئی کرد به هۆلی گهورهی مزگهوتهکهدا، که دوو ریز فرمیسک وهک چهمی لاپالیک، به ههردوو رومتهه چرچهکانیدا دهپژانه نیو ریش و سمیله سپییهکهیهوه. ئاخوچ خه ساردیک، بهم شهوه ههوالهکهی پیوتوووه.

به لاره لار، به دهم لوشکه لوشکه وه هات و خۆیدا
به سهر تابووته که دا. تاویکی زۆر باوهشی به تابوتی
کورپه کوژراوه کهیدا کرد و قورت قورت، به دهنگی
به رز گریا و گریا. ئیمهش هه موو که وتینه گریان،
فرمیسی گهرم، بچ ویستی خۆمان وهک تاوه ته رزه
دابارییه کۆش و بهر پیمان.

مام که ریم ورده ورده ئارام بووه وه، له بهر
خۆیه وه که وته ورینه: "رۆله کهم هاتیه وه؟ یاخودا به
خیر بیته وه، ئای رۆله چهن بیرم ئه کردی، وای رۆله
چهن دوعای خیرم بو کردی، رۆله کهم، باوکه کهی
باوکم، ئای ئایدنه کهم چهن بیرم ده کردی..."

به دهسته له رزۆکه کانی ده یویست سه ری تابوته که
هه لیداته وه، به چنگه کرێ که وته ویزه ی ته خته داره که.
پیاویک په لاماریدا و وتی: "مه که مام که ریم، له خهوی
مه که."

مام که ریم که لوشکه لوشک ده گریا، به لاله په تیه وه
وتی: "با بیبیم، توخوا با بیبیم، له میژه نه مبینیوه...
وای رۆله رۆ، خۆم رۆ..."

له پیر مام که ریم له هۆش خۆی چوو، که وته
شاگهشکه وه، چاوه کانی ده رپۆقین و هه رچی ده کرد
هه ناسه ی بو نه ئه درا. خیزه و نرکه یه کی تۆقینه ری
لیبه رز ده بووه وه، هینده ی نه ما بخنکی. له هی کرپاش
دهستی بو گیرفانی پالتۆکه ی ده برد. تا پیاویک په له و

بروسک ئاسا، دەستی کرد بە گیرفانیدا، پەمپی
هەناسەدانەکەى دەرکرد و خستییە دەمیەو. توند
وەک ئەوەى ژیان هەوای تیدا نەمايى، جگە لەو
چۆرەى لە ناو ئەو ئامپێرە بچووکەى دەمیدا، لەسەر
یەک و بەردەوام پێ بە سییەکانى، پێ بە دنیا بیکەس
و بەدبەختەکەى هەوای هەلمژى. چەند جارێک لەسەر
یەک، وەک نیووە مردووێک، وەک کەسێک هیندەى
تالە دەزویەک نیوانى لەگەڵ مردندا بیئت. خیرا و
شیواو، لەسەر یەک ئامپێرەکەى هەلدەمژى، سینگی
وەک مەشکەى دۆ هەلبەزودابەزى دەکرد.

خیزە و دەنگى سینگی قورس و سامناک بوو، بە
ئاستیک، ئیمەى مۆلەق کردبوو.

هەر بەو حالەو، بە دەم نەرمە نوزانەو و
ورته ورتەو و روو و دەرەو و ملی نا.

دراوسیکەم دەستی خستە سەر شانم وتى:

"لەگەلیدا برۆ، نەکا شتیکی بەسەردا بیئت."

بە دوایدا رویشتم، قورس و لارە لار بەرەو
ئاو دەستی مزگەوتەکە، ملی رینگەى گرتبوو. لە دلى
خۆمدا وتم، رەنگە میزى بیئت و سەرنائو بکات. لە بەر
هەیانەکەدا، خۆم بە تەسبیحەکەى دەستمەو
سەرقال کرد و چاوەروانى هاتنەویم دەکرد.

زۆرى پینەچوو، دەرکەوتەو، کە لیم نزیك
بوو، بوو، بۆنیکی ناخۆشم هەست پیکرد. کاتیکیش

سه‌رم هه‌لب‌ری، بینیم سه‌ر و ریشی و ته‌واوی
جه‌سته‌ی به‌گوه‌وه بوو. ده‌سته‌کانی پر بوون له
گووی مه‌یله و زه‌رد، به‌دهم گریانی به‌کوله‌وه، به
سه‌راپای جه‌سته‌ی گوواوییه‌وه خۆی کرده‌وه به
هۆله‌که‌دا. زمانم شکا، هر هیندهم پیکرا وه‌دووی
که‌وم، ئەوانی ژووره‌وه‌ش هه‌ستانه سه‌ر پی و ئەبله‌ق
و بیده‌نگ ریگه‌یان بو کرده‌وه. مام که‌ریم، به‌و
حاله‌وه، هه‌ردوو ده‌سته گوواوییه‌کانی پیشانی ئیمه
ده‌دا و به‌نرکه و ناله‌وه، هاواری ده‌کرد:

"خۆ ئیوه ده‌زانن، به‌پاره‌ی گوو گه‌وره‌م کرد!"

چه‌پۆکی پر گووی ده‌کیشا به‌سینگ و ده‌موچاوی
خۆیدا، قورت قورت ده‌گریا. ئیمه‌ش به‌ئاخ و ئۆفی
گریانه‌وه، ئەوه‌ی پیمان ده‌کرا ته‌نها دورا و دوور
ته‌ماشامان ده‌کرد. تا به‌پرتاو خۆی کیشا به‌سه‌ر
تابوته‌که‌دا، به‌رزتر له‌پرمه‌ی گریانی دایه‌وه. تابوتی
به‌ئالا داپۆش‌راوی له‌باوه‌ش گرت، ده‌سته
گوواوییه‌کانی ده‌هینا به‌سه‌ر تابوته‌که‌دا، له‌به‌ر
خۆیه‌وه، به‌نرکه و فیغانی جه‌رگ بره‌وه ده‌ینالاند:

"رۆله ئایدن، من به‌م گووه‌ گه‌وره‌م کردی،
نیشتیمان و سه‌رۆکی فه‌رمانده، ئەو کات له‌کووی
بوون؟"

هەر سی ئەستێرە سەوزەکە لە گوودا کالبوونەوه،
بەشە سپییەکەى ئالاکە بە گوو، مەیلەو زەرد
هەلگەران.

"کورم ئایدن، من هەموو تەمەن و ژيانى خۆم لە
پاککردنەوهى چالە گووى مالاندا دانا، تەنھا بە خاترى
گەورەکردنى تۆ. ئەم سەرۆکە گوو بە چ هەقیقەت
دەتخاتە تابووتەوه، ئەم پەرۆ گوواویە چییە تۆیان
پیداپۆشیوه؟ رۆلە ئایدن، سەربازى مەکە، وەرەوه
لای باوکە نەخۆشەکەت..."

ئیمە دەگریاین و لە ناخەوه دەسووتاین، دیمەنەکە
قورس و جەرگبەر بوو. یادهوهرى منى بردهوه بو
رابردووى دوور، دلنیام هاوکات لە ناو کەلەسەرى
دراوسیکانىشم، هەمان یادهوهرى، وەک فیلمیکى
سینەمایى نمایش دەکرا.

مام کەرىم، لە گەرەکەکەدا بە کەرىم پۆخچى
ناودەبرا، ئەو کارى دەرھینانى چالە گووى مالان بوو.
بە کەرىكى رەشەوه کە هەمیشە چوار بەرمىلى
بچووکی لى شەتەک دابوون، بەیانى تا ئیوارە بە
گەرەک و کۆلانەکانى شاردا دەگەرپا و هاوارى
دەکرد: "گوو رامالینى مالان... گوو رامالینى مالان..."

سەرى چالە گووہکەى هەلەدەدایەوه، بە سەتلیک
گوواوهکەى هەلەدەگۆزى و دەیکردە بەرمىلەکانەوه.
دواجارىش خەلتە چەرەکەى لەسەر خۆ هەلەدەشیلا و

ره‌ه‌تیه‌کی ده‌خسته ده‌می به‌رمیله‌که‌وه، ورد ورد
 پری ده‌کردن. پاشان باره‌ گوی که‌ری ده‌برده
 ده‌روهی شار، له‌ته‌نیشته‌ کلپه‌ی هه‌میشه‌ گهرم و
 به‌رزی ئاگری شاردا هه‌لیده‌پرشت. که‌ریم پو‌خچی که
 کچوله‌کانی گه‌رک پی‌ی پی‌ده‌که‌نین و دورا و دوور به
 بینینی لووتی خو‌یان ده‌گرت. پی‌ی ده‌وتن:
 "عه‌یارانه، ئەمه‌ خه‌نه و وسمه‌یه، ده‌یگرمه‌ قژه
 سه‌ری دایکتان!"

مام که‌ریم، ته‌نها ئەم کورپه‌ی هه‌بوو. هه‌ر زوو
 هیشتا ئایدن، چه‌وت هه‌شت سال بوو. دایکی به‌ده‌رد
 و به‌لایه‌کی سه‌یر و قورس سه‌ری نایه‌وه. بوو به
 مندالی هه‌موو گه‌رک، مندالیکی چاو شینی سپی
 وه‌ک به‌فر، نازدار و گه‌شاوه‌ وه‌ک گول، له‌م مال و
 ئەو مالی گه‌رکدا گه‌وره‌ بوو. ده‌مه‌و ئیوارانیش ئەو
 کاتی ئیمه‌ی مندالانی گه‌رک، یاری هه‌لماتین و
 تو‌پینمان ده‌کرد. هه‌میشه‌ ئایدن چاویکی له‌وسه‌ری
 کولانه‌که‌ بوو، چاوه‌رپی ده‌رکه‌وتنی باوکی ده‌بوو.
 کاتیکیش که‌ریم، به‌خو‌یی و که‌ره‌ ره‌شه‌وه
 ده‌رده‌که‌وت. ئیمه‌ و یاریه‌که‌ی به‌جیده‌هیشته‌، به‌ره
 و رووی باوکی غاریده‌دا. به‌ئامیزی پر بو‌نی گوو و
 خو‌شه‌ویستییه‌وه، باوه‌شیان به‌یه‌کدا ده‌کرد.

هه‌میشه‌، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک که‌ریمی باوک، پاش
 ماچ و مووچی کورپه‌که‌ی، ده‌ستی ده‌کرد به‌گیرفانیدا

و بابۆله يه كي كه بابي دهخسته مشتتیه وه. ئه ویش به بهرچاوی ئیمه وه دهیماشیییه وه. بابۆله يه ک که بابي بهلهزهت، به بۆن و بهرامه ی گوو. مام که ریم ئاوها به پاره ی گوو دهردان، کوره که ی گه وره کرد.

دوای شه که ت و ماندوو بوونی مام که ریم، له گریان و باوکه پرۆ. جه لیلی دراوسیی دهسته راستمان، کورپکی تا بلیی مرۆف دوست و سه لار و سه نگین بوو. قۆلی لی هه لمالی و پیره که نهفته گوواوییه که ی گرته ئامیز، بردی له بهردهم به لوعه که دا، رووتی کرده وه و پاک و جوان شۆردی. سه ره له نوێ به و جالانه ی له ماله لانه وازه که یه وه هینابوو یان، پۆشته و په رداخی کرده وه و بردییه وه سه ر تابووته که، که چهند گهنجیکی تر ئه ویشیان خاوین کردبو وه وه. به لام ئیدی تابووته که رووت بوو، ئالا گوواوییه که یان لیدامالی بوو، دوور فرییان دابوو.

مام که ریم، به ته نیشته تابووته که وه خه وی لیکه وت. جه لیل وتی: "پیویست ناکات لی ره بن، برۆنه وه پشوویه ک بدن، من ئاگاداری ده بم."

له گه ل دوو هاوه لی تریدا مانه وه، ئیمه ش هه ر یه که و به ره و مالی خۆمان ملمان نا.

دایکم نه نوستبوو، له سه ر جیگا که ی ته سبیحاتی ده کرد. کز و نا ئارام، هینده گریا بوو، چاوانی سوور هه لگه رابوون.

چوومه تهنیشتییهوه، وتم: "دایکه تو باشی؟"

به کزییهکهوه وتی: "باشم، کورم باشم."

"ئهی بو نانوی دایکه گیان، درهنگه؟"

"رۆله تو هیلاکی و سبهینیش دهبی زوو بچیته
سه رقهبران، بچو بنوو رۆله گیان، خهمی منت نه بی."
دایکم، به خهم و ترس و چاوه ئاوساوهکانییهوه
جیهیشت. چوومه سهر جیگاکه م. میشکه جهنجاله که م
ریی نه دهدا بیه رمه وه دنیای خه، به سهر جیگاکه مه وه
گینگلم دهدا. بیرکردنه وه له تهرمی راکشاوی ناو
تابووته که، له یاده وه رییهکانی مندالی و ههرزهیی، له
برسیتییه کهی، له بی که سییه کهی. له و رۆژانهی ههر
جارهی یه کی که له دراوسییهکان دهستی دهگرت و
دهیبرده وه سکی تیر دهکرد. له و ساتانهی له چاوه
شینهکانیدا هیندهی شینایی ئاسمان، تامه زرو بوونیم
بو کرینی کریمستییه که دهبینی و له بهر بی پارهیی
نهیده توانی بیکری، چاوهکانی دهبرییه دهستی مندالانی
تر. که ریم پۆخچی، مافی خۆیه تی هه موو دنیا پر بکات
له گوو، نه که دنیا له گوو پاک بکاته وه. راست دهکات،
ئهو کاتهی ئایدنی به گوو گه وره دهکرد. نیشتییمان و
ئالاکهی، سه رۆکه کهی له کوئی بوون؟ به م خه یالاته وه
له ساتیک، یا چند ساتیکدا، که وتمه ناو تاریکایی
قوولی خه وه وه.

له هموو لایه که وه گوو دهباری. ههزاران ههزار
 قونی رهش و سپی، پانتوله زهیتونیه کانیان شوپ
 کردوته وه، گوو به هموو شتیگدا دهکن. بهردهوام و
 بی برانه وه، له کوونی قونیانه وه دهژیت به شاردا.
 گووی شل و توند، گووی زهرد و سوور و بوور،
 گووی لوول پیچ و پتک پتک، شار دهکه ویته ژیر لرفه
 و هاژهی گوو وه، به خاسه دا شه پوله دا. مال و
 مزگهوت، که نیسه و په رهستگاکانی تر، پر دهبن له
 گوو، قه لا غه رق ده بیت. من و دایکم، ئایدن و جهلیل و
 خالوکانم راده کهین، له سیلاوی گوو هلدیین، که چی
 گوو دهگات و دامانده پووشی. که ریم پووخچی، وهک
 پاله وانی نیو فیلمه کان، به رهنگاری دهکات، هه ولده دات،
 ریروهوی گوو ده که به رهو دهره وهی شار بگووری.
 ناتوانی و نغرو ده بیت. گوو دهگاته ئاگره کانی چوار
 دهوری شار، گوو ناسره وی، حه شامات هه موو گوو
 دهکن. بازنه ی گووی چر و بوون پیس، هیرش ده به نه
 سه ر ئاگری ههزاران ساله، خه ریکه له شه پول و
 ته وژمی خویدا دایده مرکینه وه. جهنگه که له نیوان
 گووی نیستا و کلپهی میژو وه وه، جهنگی روونکی و
 بوونی پیس. خه ریک بوو گوو دایده پووشین، هینده ی
 نه مابوو گوو ئاگره ئه به دییه که بکوژینیته وه. دایکم
 نغرو بوو، خالیدی برام، که وته گیتراویکه وه و له گهل
 خویدا لووشیدا. ئه سرای خوشکم خنکا، دهرودراوسی،

گه پهک، ته واوی شار لافاوی گوو داپووشین. پر به
گهروم هاوارم دهکرد، دهگریام و دهمقریشکاند، دهم
و لووتم پر بوون له گوو، خنکام.

بهدهم هاواریکی بهرزوهه راچلهکیم، قورگم وشک
وشک، خهریک بوو دهخنکام. نیو ژوورهکه م و مالهکه
پر بوو له بوون کروز و دووکه ل، به پرتاو خووم
کوتایه موبهقهکه.

بهسهر ناگرهکهوه کترییه چای سووتاو، دووکه لی
رهشی لیبهرز دهبووهوه. دایکم بهسهر کورسییهکهوه
و به دیارییهوه خهو بردبویهوه. خیرا تهباخهکه م
کوژانهوه، پرمدايه پهنجرهکان، هر هه موویانم
خستنه سهر پشت.

دایکم راچلهکی، بهدهم گریان و ورته ورتی گلهیی
و شهرمه زارییهوه وتی:

"ئه مشه و نه نووستوم، کویراییم دایه رو له به دیار
چاکهوه خهوم لیکهوت."

چیشتهنگاو، هه شاماتیک له گوورستان به یه کدا
گرمو له ببوین. تا ئه و ساته ی تهرمه که مان خسته
گووره که یه وه، هه والیک له مام که ریم نه بوو. چاوم بو
گیرا، له هیچ لایه که وه دیار نه بوو. ئه و کاته ی پیوا ی
ناو گووره که، داوا ی به ردی ده کرد تا تهرمه که
داپووشی. مام که ریم له پر بهدهم گریانه وه، در ی به
هه شاماته که دا و خو ی بو ناو چاله که ده کووتا. یه ک

دوو کهس بهریان پیگرت، نه یانهیشت خوئی هه‌لداته
گۆرپه‌که‌وه.

که‌ریم به‌گریانه‌وه هاواری ده‌کرد: "بییه‌لن با
بگه‌مه لای... به‌رمدهن... ده‌ستی به‌بابۆله‌که‌بابی
به‌رز کردبووه و ده‌ینالاند:

"بییه‌لن با ئەم بابۆله‌یه‌ی بده‌می... ریگای دووره‌با
برسی نه‌بی! ئایدن... ئایدن... رۆله‌ئایدن،
بابۆله‌که‌م بۆ هیناوی..."

خه‌لکه‌که، هه‌ر هه‌موو له‌پرمه‌ی گریاناندا.

به‌ئاسته‌م ده‌نگ و نووزانه‌وه‌ی ده‌رده‌هات. به
سیمای زه‌رد و نیوه‌مردوووه‌وه، به‌خه‌لکه‌که‌ی
وت: "بییه‌لن، با ئەم دوا بابۆله‌ی بده‌می... برسپیه‌تی...!"
مه‌لا قادر هاواری کرد: "ریگه‌ی بده‌ن با بابۆله‌که‌ی
بداتی."

به‌و دیمه‌نه‌هه‌موان تاسان و ریگه‌یان بۆ کرده‌وه.
ئه‌وه‌ی ناو‌چاله‌که، باوه‌شی بۆ کرده‌وه، دایگرته
خواره‌وه بۆ ناو‌گۆرپه‌که.

ئیمه‌له‌سه‌ره‌وه، به‌ده‌وری‌چاله‌که‌دا، به‌ده‌م
هه‌ل‌پشتنی فرمیسه‌که‌وه، ته‌ماشامان ده‌کرد.

مام که‌ریم نوشتایه‌وه، به‌سه‌ر کفنه‌که‌وه ماچیکی
کو‌رپه‌که‌ی کرد و وتی:

"کو‌رپه‌که‌م، ئایدن گیان، ئه‌وه‌بابۆله‌که‌ت ره‌نگه
سه‌فه‌رت دووربیت، که‌برسیت بوو بیخۆ."

دانه و ییه وه، به دهم دانانی بابۆله که وه به لادا که وت،
به سهر تهرمه که وه رۆحی دهرچوو.
که سیک به حیرس و گریانه وه هاواری کرد:
"دایانیۆشن، پیکه وه دایانیۆشن."

س سەگ و خۆشەويستی

پیناچی ئەم رۆمانە، لە ریگە ی کەسی یە کەمی تاکەو، بە تەنها لە ریگە ی دوورەگەو، ئامانجی خۆی بپیکیت. لە گوشە نیگای کورپکی گیل و نەفامەو، گەنجیکی خەسیو و بی ئاگاوه، بکری میژوویەکی دوور و دریزی پر لە قوربانی جەنگ و مەملانیو، لە ریگە ی تاکە کەسیکەو، کەسیکی گوناو و بی کاریگەر بنوسریتەو.

باشتر وایە لە گەل ئەودا. (گەرچی سەرگوزشتە ی ئەو، پر بە پیستی سەردەمە کە ی خۆیە تی، نمونە یە کە ی زەق و بەرچاوی دنیا ی ئەو رۆژگاریە تا ئیستا.) بگوازی نەو بۆ گیرە رەو ی هەموو شت

زان. دوورەگ لەوێ کۆلەوارترە، بتوانیت هەموو
رۆمانەکه مان بۆ بگێڕیتەوێ.

شەش هەزار سال بەر لە ئێستا، بەسەر تاتە
قوریکەوێ، که لە موسڵ و لە نیوان سەدان تابلوی
بزماریدا دۆزراوێتەوێ، چەند دێرێک نوسراوێ. کاتیکی
ئەو خەتە میخییە، وەرەگێڕیتە سەر رینووسی ئێستا،
دەلیت:

لە زەمەنیکی دوور بەر لە ئێستا
مار و کولایژم نەبوون
نە چەقەل و نە شیر
نە سەگی کیوی و نە گورگ نەبوون
ترس و توندوتیژی نەبوون
مرۆف دوژمنی نەبوو...

لەگەڵ هاتنی ئاشورییەکاندا، هەموو ئەمانە دین و
سەرھەڵئەدەن. لەو کاتەوێ تاوێک ئێستا، ئەوێ دیت
و دووبارە دەبیتهوێ، چەقەل و گورگ و مارەکان،
دوژمنی مرۆفەکان، تا ئەوێ بەعسییەکان، حەرەس
قەومییەکان دین. لە پەر لە رێگەئێ کۆدەتایەکی
سەربازییەوێ، عەبدولکەریم قاسمی، سەرۆک،
دەکوژن و دەسەلات دەگرێ دەست و دەکەوێ گیانی
خەلک. لە ماوێ دە مانگدا، دەیان خەرمان لە
کەللەسەری قوربانییەکان هەڵدەچن. زیندانەکان پەر
دەکەن لە پیاو و ژن. کون بە کون دەکەوێ

راوه دوونانی نه یاره کانیان، به تایبه تی کورد و شیوعیه کان. پیشتەر میشل عه فله قی باوکی رۆحی و فیکرییان، پری کردوون، ئاماده و پر ژه هری کردوون. ئەو ده لیت:

" له هەر ولاتیکی عه ره بیدا، کاتیکی حزبی به عس جله وی ده سه لات بگریته ده ست. شیوعیه کان به توندترین شیوه، ریگریان لیده کریت و سه رکووت ده کرین."

به ئاستیک درنده و بکوژ بوون، ته نها له چه ند رۆژی سه ره تادا، پتر له پینج هه زار ها ولاتییان کوشت و زیاتر له چوار هه زار ئافره تیان لاقه کرد. له و ده مانگه دا، نزیکه ی سه د و بیست هه زار که سیان ئاخنیه نیو زیندانه وه و به سامناکترین شیوه که وتنه ئازاردانیان. هه ر له دامالینی پیسته وه، تا ده ره یانی ددان و نینۆک، پچراندنی گوشتی جهسته به پلایس و ئەتک کردن و سووتان، ده یان جووری تری قیزه ونی ئازاردانی جهسته و رۆح.

به جوورییک که شایه ده حالیکی رۆژانی ئەو قه سه باخانه یه ی زیندانی کۆشکی نیهایه، ده کاته کتیبیک به ناوی "راستییه کانی زیندانیانی باستیلی حیزبیه عه فله قیه کان" و ده لی:

"ده مه وی ئاژهل بم، هیواخوایم خودا بمکاته مه یموون، یان سه گ و پاشان بزر بم. چیتر نامه وی

مروّف بم، مادام ئەوانەى لە زیندانی کۆشكى نیهایه
بینیمن دەلین مروّقین، نەفرەت لە مروّف، مادام ئەم
دردانە لەوانن!

لە شارە کوردییەکانیشدا، بۆ چاوە ترساندن کەوتنە
ویزەى خەلک و دەستیان دایە کۆمەڵکوژی. لە
کەرکوک بیست و هەشت کەس و لە سلێمانیش
هەشتا و سێ کەسیان کۆمەڵکوژ کرد. وەک سەگی
هار بەربوونە شار و گوندەکان.

هاوکات دەکەونە راوەدونانی رۆشنبیر و
نووسەرانی و کتیبخانەکانیان دەسووتینن، ناوەندە
فیکری و رۆشنبیریەکان، پێ دەکەن لە پیاو
گەژەکانی خۆیان.

لەو دە مانگەدا، بە رادەیهک جەوروستەم دەکەن.
ناوبانگی خوینریژیان دەگاتە هەموو جیهان، تەنانەت
ژان پۆل سارتهری فەیلەسوفی فەرەنسی،
لەبارەیانەو دەنووسیت. "ئەم دەسلالە نوێیە، هەر لە
سەرەتاو سیمای خوینینی خۆی پیشانداین کە
سیاسەتیان بەرمەبنای تیرۆکردنی نەیارەکانیانە، تا
لەناو بردنی یەک بە یەکیان."

سالی ۱۹۶۳ لەگەڵ هاتنی چەرەس قەومیەکاندا،
خەلکی زۆر لە عەرەبەکانی ناوەراست و خوارووی
ولات، بەرەو گوندە کوردییەکانی دەوروبەری
کەرکوک هەلدین. وەک پەناگەیهک خۆیانی تیدا ون

دهكهن، له تيرور و توقاندني به عسييه كان پاريزراو
دهبن. كه به هه موو لايه كدا و دژ به هه موان، هه لمهت
دهبن، نه يار و ئەندام و لايه نگراني حزه كاني تر
دهكوژن.

يه كئ له و گه نجه عه ره به هه لاتوانه ي ده گاته گوندي
گولباخ، فيراس جبورييه. بنه ماله ي فيراس سالانيكي
زور پيش ئەو ميژوو، به هوي ئالوگوري
بازرگانييه وه، ده بنه ئاشنای بنه ماله يه كي كوردي
گه رميان، له ريگه ي هاموشوي به رده وامه وه ده بنه
هاورپي و دوستي يه كتر. حاجي ميروهيسي گولباخ،
گويز و تري و گه نم و به روبومي كوردستان ده نيروي.
حاجي عه ماشيش، له به رامبه ردا كالا و شمه ك و
خورما ده نيروي. ئەم ئالوگوره ش جگه له قازانچ،
ده بيته مايه ي ئاشنا بوون و جوړيك له خزمایه تي
هه ردو و بنه ماله كه. چه ندين جار بو گه شتوگوزار و
سيله ي ره حم و خوشه ويستي به خاووخيزانه وه
هاموشوي يه كتر ده كه ن. هه ستيكي گه رم و پته و له
ريز و خزمایه تي ده كه ويته نيوانيانه وه. كاتي
كوده تاكه، فيراس گه نجيكي جواني پر دليري و
توره ييه، سالانيك بوو وهك كادريكي زيت و وريا له
ريزي حيزبي شيوعي عيراقدا، كاري ده كرد. يه كييك
بوو له و هه زاران هه زار كه سه ي له خهوني به هه شتي
ئيسلامه وه وهرگه رابوون به ره و خهوني به هه شتي ئەم

دنیا. دهیانویست له کورترتین ماوه و کاتدا، به خیرترین ریگا، ئیدی هر ریگایهک بیت، سوشیالیزم بچهسپینن و بههشتیک وهک بههشتهکهی خودا، له عیراقتا بخولقینن.

ئه و رۆژهی حهرهس قهومییهکان، کودهتا دهکهن. ئهم لهگهڵ چهند هاوړییهکیدا، که خهونی ئهوهیان ههبوو حربهکهیان له پر دهسهلات بگریته دست و فیردهوسه چاوهپوان کراوهکه بخولقی. نهک کومهله خهلیکی دهشتهکی قهومچی، بین و به زهبری چهک و خوینرشتن ولات داگیر بکهن. بویه دهکهونه خویان و به چهک بهرهنگاریان دهبنهوه، نایه لن به ئاسانی شاروچکهکهیان داگیر بکهن.

ئیدی فیراس دهبیته داواکراویکی پله یهکی کودهتا چیهکان، مال به مال به دواي خویی و هاوړیکانیدا دهگهړین. باوکی، پلهوپایهی عهشیرهت و کومه لایهتی و دهوله مهنیدییهکهی دهخاته خزمهت رزگارکردنی کورپهکهی. له دیوهخانه گوره و فراوانهکهی خویدا چهند جاریک به مهبهستی هیورکردنهوهی رق و گهپانی بهعسییهکان، به دواي کورپهکیدا، دهعوهت و دهعوهت کارییان بو دهکات، به خواردنی چهور دل و دهرونیان نهرم دهکات. به په نهانیش له ریگهی برایهکی که شوڤیری ریگای نیوان پایتهخت و کهرکوکه، کورپهکهی به رهو لای حاجی میروهیسی

هاوڊووستى رهوانه دهكات. كه دوو كورپى له
كهركوكهوه به ريگاي قاچاخ، دهیگهپه‌ننه گوند، له
مه‌رگى حه‌تمى رزگارى ده‌بيت.

فیراس ده‌بيته ئه‌ندامیكى خیزانى حاجى میروهیس،
ورده‌ورده به ژیان و كلتور و زمانى كوردی ئاشنا
ده‌بيت. خه‌لكى ئاوايى وهك هه‌ر كورپىكى تری حاجى
مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌كهن، بگره‌ زیاتریش. چه‌ندین جار
له‌گه‌ل ئه‌و پيش‌مه‌رگانه‌دا ده‌كه‌ويته‌ گف‌تو‌گو‌و
چه‌له‌حانییه‌وه. كه‌ ناوه‌ ناوه‌ و گروپ گروپ دینه‌ نیو
گونده‌كه‌وه. له‌ گف‌تو‌گو‌كانیدا بانگه‌شه‌ی مرؤفایه‌تى
ده‌كرد و دژى نه‌ته‌وه‌په‌رستى قسه‌ی ده‌كرد. ده‌ستى
را‌ده‌وه‌شان‌د و یه‌كبین هاواری ده‌كرد:

"نه‌ته‌وايه‌تى، پلانى سه‌رمایه‌دارى و ئیستیعماره، بۆ
په‌رته‌وازه‌كردن و نانه‌وه‌ی دووبه‌ره‌كى و ئاشوب، بۆ
لاوازکردنى هی‌زى له‌بن نه‌هاتووی چینی کریکاران
وجووتیاران، نه‌ته‌وه‌په‌رستى شه‌رمه‌زاریه‌ بۆ مرؤف.
ئه‌و گه‌نجیكى به‌حه‌ماس، پېروره و چاو نه‌ترس
بوو. له‌ به‌رامبه‌ریشدا پيش‌مه‌رگه‌كان ده‌یانگوت:

"ئه‌وه‌ی ده‌بى شه‌رمه‌زار و ریسوا بکریت،
حوکمه‌ت و حیزبه‌ نه‌ته‌وه‌بییه‌کانى به‌غدا‌ده، حه‌ره‌س
قه‌ومیه‌کانه‌ كه‌ هه‌ل‌ده‌کوته‌ سه‌ر گوند و ناوچه‌کانى
ئیمه‌."

پییان دەوت: " برا، گەر وەک تو دەلییت ،
نەتەواپەتیی و شوپش، لە پینا و نەتەویدا
شەرمەزارییە، ئەی بۆ نەتەوێکە ی تو ئامادە نییە
کە مترین مافی نەتەوێکی ئیمە قبول بکات؟"

بە گوپ بوو، خەیاڵ و دنیا بینیەکی بە لرفە و
هاژە بوو، شوپش و گوپانکاری گەرە و بنەرەتی
کرێکاران و جوتیاران، میشکی تەنیبوو. لە ناخەو
هیزیک و ئیرادەییەکی گەرە، بە تەوژم، پەلوپووی
دەهاویشت. هەمیشە، لە سەر هەموو شتیکی قسە
خۆی هەبوو. لە سەریدا، مەودایەکی کەم، هیندە
دووری نیوان جوگەلەییەکی باریک و تیژ، دوور بوو
لەو بەهەشتەوێکە دنیای بوو لە هاتنی. بەهەشتیکی
خولقاو لە هیز و بازووی کرێکاران و جوتیاران.

لە ماوەی دە مانگی مانەوێکی لە گوندەکەدا، بە
دنیا ی کورد و کلتوریان، ژیانی سادە و قورسیان
ئاشنا بوو. چەند جارێک هاوشانی پیشمەرگەکان
چوووە جەنگی بەرەنگار بوونەوێکی حەرەس
قەومییەکانەو، کە بەردەوام هیرشیان دەکردە سەر
گوندەکان و تالانیان دەکرد. گەرچی زۆری هەولدا
لەگەڵ مەفرەزە چەکارە شیوعییەکاندا چەک هەلگرت
و بییتە پیشمەرگەیان، بەلام حاجی میرویس،
ریگەیی نەئەدا، بە کادری مەفرەزەکی گوتبوو:

"ئەم كۆرە، ئامانەتى بىرايەكى ئەزىزمە، ژيانى لە ئەستۆى مندايە، بە هيچ شيۆەيەك وەرى ناگرىت."
لە ماوەى دە مانگدا، فيرى ژيان و كاروبارى لادى بوو، لە درويىنە و گۆلەبەرۆژە تەكاندن و شوانيدا بەشدارى كارى ھەرەوھەزى دەکرد. بەلام ئەوھى فيرى نەبوو، زمانى كوردى بوو، دواى دە مانگ، تەنھا دەيتوانى بلى. چۆن، باشن، ئەويش بە فۆنەتيكىكى خراب.

شتىكى تر كە لە گوندى گۆلباخ، بۆ يەكەم جار فيرى بوو عەشق بوو. ھەر زوو كەوتە داوى كەزيەى دريژ و نيگاي گەشى بەفراوھە، كچە ناسك و نازدارەكەى حاجى ميروھيس. كە جارجارە و دوور و نزيك، لە نيۆ حەوشە و ديوھخانەكەى باوكيدا، ھەندى جارى تريش، لە كۆلان و سەر كانيدا، دەبييني. خيرا، بى ئەوھى ببنە جيى سەرنجى هيچ رۆحلەبەريك، نيگايەكى بروسكە ئاسايان دەگۆرپيەوھ. بەفراو لەبەر حەيا و حورمەتى باوك و براكانى دوور، زۆر دوور خۆى رادەگرت. فيراسيش وەك كورپىكى ميوان و دالەدە دراو، وەك غەريبەيەك، وەك گەنجىكى پەروەردەى خيىل و عەشرەت، دەيزانى نابيت سنور بەزينى و رازونيازى دلى ھەلپريژى. دەيزانى عەشق ھيلى سوورە، لە كۆمەلگاي خيىلدا، پيىدەوترىت بيتاموسى، ئەو وشەيەش باجى قورسى خۆى

لەسەرە. بۆیە ھەردووک دووراودوور، بى ھىچ ورتە
و قسە و وشەيەک عاشقى يەک بوون. پەيمان و
بريارى ژيانىكى ئەبەدييان بە يەکدا. پەيمانىک تەنھا لە
ريگای چاوهو، لە ريگای ھەست و سۆزى
دووراودوورەو. خو ئەوان تەننەت لە زمانى
يەکتريش تينەدەگەيشتن. بەلام گر و ئاگرى
خۆشەويستى، کوا گوى بە بەرەست دەدات.

پاش دە مانگ، کاتى بەعسييەکان بە ھەمان
شيۆھى ھاتنيان لە دەسلەت دوورخرانەو. تا
رادەيەک ژيان چووھو دەوخی پيشوتري. فيراسيش
گەرايەو ھەشاروچکەکەى خويان. بەلام ھەک پەندە
عەرەبييەکە دەلييت: "چوونە ھەمام ھەک ھاتنە
دەرەوھى نييە." ئيدى ئەو کورە سەرکەش و ياخييە
نەبوو کە دەيويست لە پردا، ژيان ژير و ژوور بکات.
لە ئوقيانووسەو ھە بۆ کەنداو، بکاتە يەک چيني بى
چەوساندنەو. کەمتر دەدوا و کەمتر دەجوولا. ھەک
ئەوھى کەفوکولى شيوعىيەت، جگە لە دمامک و
پەناگەيەک بۆ تەنيايى و پووچىي ژيانى، ھىچى تر
نەبووييت. کەمکەم ناوى ھاوړى لينين و ستالين،
فەھد و حازم، بەسەر زارييەو ھە جيگای بۆ ناوى
بەفراو چۆل دەکرد.

پاش دە مانگ مانەو، بەرەبەيانىک بە کۆليک
ديارييەو، بە دليكى پر عەشقەو، عەشقى بەفراو

شوځ و شه‌نگ، مالئاوايي له گوندي گولباڅ كړد.
له‌گه‌ل باوك و براهه‌كي‌دا، كه روژي پيشووتر به
دوايدا هاتبوون، به‌ره‌و شاروچكه‌كه‌ي خو‌ي گه‌راه‌وه.
بيست روژي پيناچي، به ياوهری باوك و دايك و
خزم و خویشی، له‌گه‌ل يه‌ك پيكاب دياريدا
ده‌گه‌رینه‌وه گولباڅ، داخوازي به‌فراو بو فیراس
ده‌كه‌ن.

س سه عید و به عس

عه بدولسه لام عارف، که پله داریکی سه ربازی
گه ورهیه و هاوکات سه روک وه زیرانیشه، وهک
یه کییک له نه ته وه ییه توند ره وه کان، کو ده تا به سه ر
به عسدا دهکات و کو تایی به جه وروسته میان ده هینیت.
له سالی ۱۹۶۴ دا، ده ستوریکی نوئ بو عیراق
داده نیت، که له کوله که ی ته ریشدا باسی کورد ناکات.
به پیی ئه و ده ستوره، عیراق ولاتیکی عه ره بییه،
به شیکه له نه ته وه ی عه ره ب، له ماده ی یه کدا
ده لیت: (عیراق ولاتیکی دیموکراسی سو شیا لیستییه،
ئهم دوو چه مکه له کلتوری عه ره بی و ئیسلامیه وه
وه رده گریت. عیراق یه ک خاکه، هه رگیز ده ستبهرداری

ئەو نابییت که به شیئکه له نه ته وهی عه ره ب و زمانی
فه رمی ده ولت ته نها زمانی عه ره بییه.)

هر له گه ل نوسینه وهی ئەو ده ستوره دا، له
شار و چکه یه کی نزیک به پایته خت، دوانه یه ک دینه
دنیا وه، له باوکیکی عه ره ب و دایکیکی کورد،
دوانه یه کی کور و کچ، تیگه له یه ک له دوو زمان. به
له دایکبونیان درزیکی گه وره ده خه نه ده ستوره
نویکه وه.

فیراس چووه کولێژی سه ربازی، ته نها رۆژانی
پینج شه ممه و هه ینی ده که وته ماله وه. به فراو، ورده
ورده به زمان و دابونه ریتی عه ره بی ئاشنا ده بوو.
زۆربه ی کاته کانی بو به خێوکردنی دوو ساواکه ی
ته رخان کردبوو.

ژیان بو خه لک به گشتی ساده و بی کیشه
ده چووه پیش. بو ده سته بژیاری سیاسی و حیزبیش،
پر شه ر و مملانیی ده سه لات بوو. ئەو رۆژه ی
سه رۆک له فرۆکه که یدا بوو به خه لوز، به فراو به ده م
ژانه وه، دوانه یه کی تری خسته وه. دوو کوری قژ
ره ش وه ک باوکیان، جه سته سپی وه ک دایکیان. به لام
ئەوه ی بووه جیی داخی هه موو خیزانه که، مردنی
سه رۆک و داروده سته که ی نه بوو. به لکو به مردوو له
دایکبوونی یه کییک له کۆرپه کان بوو. نه گریان و نه
جووله یه کی نه بوو، بهر له وهی هه وای ئەم دنیا یه

ههلمژئ، بهر له وهی چاوی بهر رووناکى بکهوئ، مرد
و گه رایه وه بۆ نه بوون.

ئه و رۆژه جگه له و کۆرپه یه، هاوکات عه بدولسه لام
عارفى سه رۆک و هه ندىک له وه زير و پله داره کانى
ده ولت، له نيو فرۆکه که دا که به ريوه بوون به ره و
شارى به سره، که وتنه خواره وه و تياچوون. بارى
قورس و ره شى خه م ته واوى ولاتى داپوشى. تا
ئىستاش که س نه یزانی چۆن و به چ هۆکارىک، یان به
دیاریکراوى کئ له پشتى رووداوه که وه بوو!

له ئاینى ئیسلامدا، کۆرپه له گهر به مردوویش له
دایک ببيت. هه ر ده بئى ناو بنریت و بۆ ئه و دنیای
پيوستیتى. مردوو ه که یان ناو نا سه عید،
زیندوو ه که ییش یاسر، که دواتر به دريژایى ژيانى،
ياسر هیواى به سه عید ده خواست، ده یان هه زار جار
له ماوه ی ژيانیدا ده لیت:

" بریا من له برى برا جمکه که م بمردمايه،
چاره نوسى ئه و هى من و هى منیش بۆ ئه و بوايه."
ولات له ئاشوب و به ره لاییه کی گه وردها بوو، هیژ
و لایه نه کان، به گشتى له مملانیى چوونه ده سه لاتدا
بوون.

فیراس به ردهوام بوو له خویندنى سه ربازى و
به فراویش له مالیکى ئارامدا، مالیکى پر له شووبرا و
خه سو و خه زور، ژنانى عه با ره شى خزم و خویشى

میرد، هه‌موو کار و ژییانی په‌روه‌ده کردنی
مندال‌ه‌کانی بوو. هاوکات هییدی هییدی فییری زمانی
عه‌ره‌بی ده‌بوو. هیشتا فیراس خویندکاری کۆلیژی
سه‌ربازی بوو. جاریکی تر، سه‌رله‌نوئی به‌عسییه‌کان
هاتنه‌وه ده‌سه‌لات، دیسانه‌وه له ریگی کۆده‌تایه‌کی
تره‌وه، جله‌وی فه‌رمان ره‌واییان گرت‌ه‌وه ده‌ست.

سالی ۱۹۶۸ ده‌بیته سالی سه‌ره‌تا و ده‌سپینکی
رژیمیکی دیکتاتوری فاشی، بو عیراق. له ماوه‌یه‌کی
که‌مدا، جه‌ماوه‌ری به‌رفراوانی عیراق له شیوعییه‌ته‌وه
ده‌گوازنه‌وه بو به‌عس ولیشاویک له خه‌لک ده‌چنه
ریزه‌کانی ئه‌و حیزبه‌وه که هیشتا کفنی قوربانییه
زۆره‌کانی پیشوویان زه‌رد نه‌بوو بوو.

یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ی ده‌چپته ریزی حیزبی
به‌عسه‌وه فیراسه، له خه‌ونی دیکتاتوریه‌تی
پرۆلیتاریاوه، ده‌گوازیته‌وه بو دیکتاتوریه‌تی حیزب.
دوای ئه‌وه‌ی کۆلیژی سه‌ربازی ته‌واو ده‌کات، هه‌ر
زوو پله‌وپایه‌یه‌کی سه‌ربازی بالا ده‌گریته ده‌ست.

بو ته‌فهره‌دانی جه‌ماوه‌ر، ئه‌م جاره به‌عسییه‌کان
وه‌ک پیشوو، هه‌له‌کانیان دووباره نه‌کرده‌وه، به
کۆشتوپر و تاوانی گه‌وره ده‌ستیان پینه‌کرده‌وه. به‌لکو
هه‌ر زوو له ریگی کۆمه‌لیک چاکسازی و
خزمه‌تگوزارییه‌وه خۆیان سه‌پاند. هاوکات له‌گه‌ل
سپینه‌وه‌ی نه‌یاره‌کانیان، که‌وتنه بنیاتنه‌وه‌ی ولات و

هه موو ئه و پرۆژانه ی پیش خۆیان خسته بواری
جییه جیکردنه وه. به مهش سه رنجی هه موو تویت و
چینه کانیاں بو لای خۆیان که مه ند کیش کرد. توانیاں
له مه و دایه کی کورت و که مدا، به ته و او ه تی کوئرتوولی
ولات بکه ن.

تاقه کار که به عسییه کان، له سه ری به رده وام بوون
و توکمه تر و به رنامه ریژ تر کاریان له سه ر ده کرد.
جهنگی دژ به کورد و مه سه له ی ته عریب کردنی
ناوچه کوردییه کان بوو. به تایبه تی شاری که رکوک و
ده و روبه ری، که هه ر له دروس تبوونی ده و له تی
عیراقه وه، له کاتی مه له کییه وه، به رده وام و بی
جیاوازی هه موو حکومه ته کان به هه مان میکانیزم به
لیشاو عه ره بیاں بو دهنارد و خه لکه کورده
ره سه نه که یان به زه بری هیژ لی راده گواست. ئه مهش
به مه به سستی گوپینی باری دیموگرافی شاره که و به
عه ره بکردنی.

هیشتا سالیک نه بوو که جله وی حوکمیاں گرتبووه
ده ست، سوپا له گوندی دیکانی، سه ر به پاریزگای
موسل، شه ست و هه وت ژن و مندال و پیری کورد
که له ترسی توپ بارانه کانیاں په نایان به به ر
ئه شکه وتیک بردبوو. ئاگریان تی به ره دهن و له ناو
ئه شکه وته که دا ده یانسوتینن. ئه و سوپایه ی که هیدی
هیدی ده گوپردرا بو گیانداریکی درنده ی رامکراو و

دهسته مۆى به عس، ئه و سوپايه ي شه پرى ئه به دى و
به رده وامى له گه ل كورده كاندا بوو.

يه كه م جه نگيش، كه به عس هه ليگيرسان. هه ر
جه نكي دژ به كورد بوو. سالى ١٩٧٤ له ته واوى
چياكانى كوردستاندا، بوو به قرمه ژنى گولله و زرم
و كوتى توپ و دهنگى سامناكى فرۆكه. فيراس كه
پيشتر له كوده تاي يه كه مى به عسدا، له گونديكى
كوردانه وه دژيان جهنگا و وهك شيوعيه كى به برپوا و
ئاذا به رهنگاريان بووه وه. ببوو ئه فسهرىكى جه سوور
و ملهورى سوپا و له پيشى پيشه وه شه پرى دژ به
پيشمه رگه ي ده كرد. گونده كوردبىه كانى جى هه وارى
عه شقه كه ي پيشووى بومباران ئه كرد. وهك دوژمنى
سه رسه خت ته ماشاي ده كردن. ئه و خه لكه ي پيشتر
دالدهيان دابوو، كه وتبوونه ژير رحمه تى توپ و
تفهنگى سه ر بازه كانى. ته نانه ت دوو دىلى خه لكى
گولباخ، كه پيشتر وهك برآى خويان مامه له يان
كردبوو، به ده ستي خوى گولله باران كرد.

فیراسى كوونه شيوعى، هه م له ئه فسهره له
پيشه كانى جهنگى دژ به كورد و هه م له يه كه مه كانى
هاورده ي سه ر خاكى كه ركوك بوو. خيزانيك بوو له و
سه دان خيزانه عه ره به هاوردانه ي به مه به ستي
ته عريبكردن، گوازرانه وه سه ر خاك و ناوچه ي
كوردان. له به رامبه ريشدا به رده وام، روژانه خيزانه

کوردەکان، خاوەنی راستەقینەى شارەکه، بە زەبرى
هیز و چهک، دەرەکران. وهک قەرەج، بە خۆیان و
پریاسکه کانیانه وه ئاوارهى شارە کوردیه کانی تر
دەبوون. عەرەبه هاوردەکانیش، جگه له پارچه
زهوییهک، ده ههزار دیناری سویسریشیان پێده درا تا
خانوه کانیان بنیاد بنین. که لای کوردەکان، ئەو
خیزانه عەرەبانه، به ده ههزاری ناو دهربران.

بەفراو، دلخۆش بوو به گواستنه وهیان بو
که رکوک، بو ئەو وهک گەرانه وه بوو له غه ریبیه وه
بو ههوار و نیشتمانی خۆی. سه رشار بوو به نه شئه
و که یف و خۆشی. هینده ی غه ریبی چه شتبوو، ئاگای
له وه نه بوو، که گەرانه وه ی بو ههواره که ی، به شیکه له
به رنامه ی داگیرکاری و پاکتاوی ره گه زیی
مه مله که ته که ی. ئەوه ی بو ئەو گرنگ بوو، نزیک
بوونه وه ی بوو له هه واری خیزان و ره چه له که
راسته قینه که ی. گه رچی ئەو عه شق سه ری پیه له گرت،
به لام ئەو عه شقه ئیتر خامۆش و سارد و سه ر بوو.
یه که م گورزی به عس، به ر عه شق که وت و دلله کانی
وه رگی پرایه سه ر توندوتیژی، پیاوه کانی کرده کۆیله ی
خوین رشتن و گورگی درى نیشتمان. له میژ بوو له
نیوان دلی خۆی و دلی فیراسدا، رایه لیک نه مابوو وه.
به عس پیاوه که ی له عه شق و خاوه ن به های
مروّ قایه تیه وه کردبووه درنده یه کی بی هه ست و

ره‌گه‌زپه‌رست و فاشیست. ئەو‌ه‌ی بۆ به‌فراو
ما‌بو‌وه‌ه، تهن‌ها من‌داله‌کانی بو‌و. تهن‌ها خه‌م و
فرمی‌سکه‌کانی بو‌و بۆ که‌سوکار و جی هه‌واری
من‌دالی. که‌رکوک بۆ ئەو گه‌رانه‌وه بو‌و بۆ ماله‌ باوانی،
بۆ لای برا و خزم‌خویشی.

پیشتر به‌ وریایی خۆی من‌داله‌کانی فی‌ری زمانی
کوردی کرد‌بو‌و. هه‌ستی ئەو‌ه‌ی له‌ نی‌و عه‌ره‌باندا،
من‌داله‌کانی زمانی دایکییان له‌ ده‌ست ده‌دن.
وایلێکرد‌بو‌و له‌ ماله‌وه به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ده‌ره‌وه، تهن‌ها به
کوردی له‌ گه‌لیان بدو‌یت، هاوشانی زمانی باوکیان،
فی‌ری زمانه‌که‌ی خۆیشی ببن.

به‌ بارکردنیان بۆ که‌رکوک، دایکه‌ به‌فراو، ئەو
خه‌مه‌شی له‌ کۆل بو‌وه‌وه. شار و گه‌ره‌ک و قوتابخانه
پر پر بو‌و له‌ کورد زمان. ئەو کاته‌ی گواستیانه‌وه
که‌رکوک، خالید و ئەسرا، ته‌مه‌نیان نۆ سالان بو‌و.
یاسریش تهن‌ها هه‌شت سال بو‌و. له‌ قوتابخانه‌ پۆلیک
له‌ هاو‌پیی نویی، له‌ کورد و تورکمان و عه‌ره‌ب و
مه‌سیحی بۆ په‌یدا بو‌و. هه‌ر زوو بو‌و به‌ به‌شیک له‌و
دنیا نوییه، دل‌خۆش و ته‌با، بو‌وه قوتابییه‌کی گوی‌پرایه‌ل
و خۆشه‌ویستی قوتابی و مامۆستا‌کانی.

یاسر بو‌وه هاو‌کیشه‌یه‌ک له‌ نی‌وان سی‌ فی‌گه‌ردا،
نی‌وان باوکی له‌ لایه‌که‌وه، باوانی باوکی له‌ نزیک
به‌غداد، باوانی دایکی له‌ گۆلباخ له‌ لایه‌کی تره‌وه. هه‌ر

وهك چۆن ناوهكەشى بووه سى بەشەوه، خىلى مامەكانى بە ياسر بانگيان دەکرد. هەرچى رهچه له كه كوردبىه كهش بوو به ياس، له قوتابخانهش نازناوه كهى بوو به دوورهگ. پاش ئه وهى كه ئاشكرا بوو كه له باوكىكى عه رهب و داىكىكى كورده وه هاتوته بوون.

ياسر يان ياس، هەر زوو له مندالییه وه بهر دوو جوړ مروقى جياواز كهوت. له نيو دوو زمان و دوو ژینگه ی جو دادا. هەر زوو ههستی به بهخشندهی و جوانی دنیای پر خوشه وىستى نه كه سه بوو حه عه ره به كهى و نه كه جه میله كورده كهى كرد. ده بیبى نه هردووکیان سیم، به تاییه تی چه ناگه یان به ریزه خال چنراوه، ههردوو نهك به دم گورانییه وه مانگا کانیان ده دوشن. وهك یهك هه موو روچ له بهریکیان خوش دهویت، هه ر یه كه یان خو ی به قوربانى دهكات و شیرینی دهدهنى. وهك یهك نویتز دهكهن، وهك یهك خیر و حه سه نات ده به خشنه وه، له خزمه تی هه موو كه سیکدان.

هه ر زوو هه سستی كرد، مندال و كچ و ژن و پیره كانی ههردوو ره گه زه كهى به شیکن له سروشتی ئارام و هیچ بانگه شه و بیركردنه وه یه كى شه رهنگیزانه یان نییه، كهس به دوژمن و ناحه ز نابینن. تیگه یشت سه رچاوه ی ئاشوب و شه ر، گهنج و

"خاله، ئەمانە چين؟! "

خالى ئەو رۆژە ماوھىھەكى زۆر قسەى بۆ كرد،
مىژووى كورد و شوپرشەكانى، كىشەى خاك و
نىشتيمان، كىشەى كورد و ھەرەمى دەسەلاتى عىراق.
باسى پىشمەرگە، ئامانجى پىشمەرگە، باسى ھەموو
شنىكى بۆ كرد.

ياس باش تىنەدەگەيشت، بۆيە بە كونجوكۆلىيەوھ
لەسەر يەك پرسىيارى دەكرد:

"خالۆ، ئەمانە لەگەل كيدا شەر دەكەن؟"

"لەگەل دەولەتدا، لەگەل تاوانبار و كورد كوژەكانى
بەعسدا، لەگەل ئەو عەرەبانەى خاكەكەمانيان داگير
كردووھ، لە نموونەى باوكت."

چەند رۆژىك دواتر لەسەر سفرەى نانى ئىوارە، بە
باوكى وت: "پىشمەرگەم بينى، ئەوان زۆر ئازان."

باوكى بە بيستنى ناوى پىشمەرگە، وەك بەرازىكى
كىوى پرماندى، چاوھ زەقەكانى برىيە بەفراو. پاشان
تا ھىزى تيدا بوو زللەيەكى كىشا بە بناگووى ياسردا،
زللەيەكى ھىندە توند، بە پشتا خستى و چاوھكانى پر
كرد لە ئاو. لە ھىكرا خاليد و ئەسرا، ھەر يەكەيان بە
لايەكدا ھەلھاتن. بەفراو بەدەم قىژەوھ پەلامارى
جەرگەكەيدا و گرتىيە باوھش، بە پرتەوبۆلەوھ
ھاواری كرد: "كوپەكەت كوشت، ھەى مالم بە قور
گرت!"

فیراس که هه‌میشه له نیو مالد، جلو به‌رگی فه‌رمی سه‌ربازی له‌به‌ر بوو. به‌دهم جنیو و قریشکه‌وه، ده‌ستی برد. نیتاقه سه‌ربازییه‌که‌ی له پانتوله‌که‌ی راکیشا و هه‌تا هیزی تیدا بوو که‌وته لیدانی به‌فراو، که خوئی دابوو به‌سه‌ر منداله‌که‌یدا، له‌گه‌ل هه‌ر پیاکیشانی‌کدا ئوف و ناله و گریانی به‌رزتر ده‌بووه‌وه. چه‌شنی وه‌حشیک، که په‌تی پچراندیی، به‌دوو چاوی ترسناک و ده‌میکی پر جنیوه‌وه، به‌هه‌موو توانایه‌وه، به‌پشت و سه‌ری ژنه‌که‌یدا ده‌کیشا و ده‌ینه‌راند:

"هه‌مووی له‌ژیر سه‌ری تودایه، سه‌گبابی بی ئابرو، هه‌زار جارم پی وتی، به‌س ئەم مندالانه به‌ره لای ئەو لادییه تیکده‌ره وه‌حشیانه. ده‌ته‌وی منداله‌کانم له ده‌ست ده‌رکه‌یت، بیانکه‌یته موخه‌رپ، بیانکه‌یته تیکده‌ر و دژه حیزب. چه‌ند ساله من هه‌ولده‌دهم ببن به‌پیاو، به‌پاله‌وان، به‌لام تو ده‌یانخه‌یته به‌رده‌ستی برا خویرییه‌کانت تا میشکیان تیکبده‌ن."

ئو شه‌وه له‌ماله‌که‌دا، هه‌موان ده‌گریان و ده‌نوزانه‌وه، منداله‌کان ترس و سام ره‌نگی به‌روویانه‌وه نه‌هیشتبوو. به‌ده‌وری دایکیاندا گرموله‌ببون و ده‌نوزانه‌وه. دایکیشیان به‌لا چاوی شین هه‌لگه‌راو و ئاوساوه‌وه، به‌جه‌سته‌ی پر ئازاره‌وه ده‌ینالاند، به‌خوڕ فرمیسکی هه‌لده‌رشت. هه‌رچی

فیراسیش بوو چووبووه دهرهوه بو لای ره فیهقه
به عسییه کانی، له یه کی له یانه کان، به دهم گوئگرتن له
سه عدی حلییه وه، ده یخوارده وه.

بو سبه ی به بهرگی فه رمییه وه، به باقوبریقی
ئه ستیره و دالی سهر بییرییه وه، ره پ و راست له
به رده م منداله کان و دایکیاندا وتی:

" ئیتر به هیچ شیوه یه ک بو تان نییه بچنه سهر دانی
گوندی گولباخ، خه لکانی ئه وی خائین و ئینفیسالین،
تیکده ر و دژه شوپرشن، هه موو ژیانیان جه رده یی و
پیاو کوژییه."

به فراو هه لیدایی: " جا کوا خو تو یان نه کووشت!"
" منیان نه کووشت، چونکه ئه و کات خه ریک بوو
ده بوومه یه کییک له وان، منیش دژه شوپرش و دژه
نیشتیمان و نه ته وه که م ده جه نگام. لای خزمانی تو
چه ته و یاخی خوشه ویستن، تو ده ته وی مناله کانم
وهک براکانت خویری و ئاژاوه گپر دهر بچن، ریگات
ناده م ئه قلیان تیکبده ییت."

به فراو که وته پرته و بو له وه، له ریزه که چووه
دهره وه و به دهم پیوه دانی توندی دهرگای ژووره که وه
وتی:

" خوا ئه قلت بداتی، ئه م ده به نگی و مل هورپییه ی تو
ده ستت داوه تی ئاخیری خیر بی!"

فیراس دیسانه‌وه هاواری به‌سه‌ر منداله‌کاندا
کرده‌وه:

" ئیتر به هیچ جوریک ناچنه لای خالو بی
شهره‌فه‌کانتان."

لای ئیواره خاله فه‌ره‌اد، سه‌ردانی کردن. هر که
چاوی به سیمای خوشکه‌که‌ی که‌وت. راجه‌له‌کی و
هاواری کرد:

" ئەمه کی وایلیکردوی؟! "

به‌فراو، نه‌یتوانی هیچ بلّی و لیوی که‌وته ته‌ته‌له، به
چاوانیدا فرمیسی گه‌ش و گه‌رم دابارین. فه‌ره‌اد
دیسانه‌وه ده‌نگی هه‌لبری: "چی بووه، قسه‌ بکه، ناشی
ئه‌و خویرپیه به‌عسییه‌ی می‌ردت وایلیکردبیت؟"

به‌دهم هاواری خالیانه‌وه، منداله‌کان له
ژووره‌کانیانه‌وه هاتنه‌ دهره‌وه. مات و مه‌لوول له
خالیان دهروانی، که‌ توره و به‌رز ده‌دوا.

فه‌ره‌اد، له ئەسرا چووه پیشه‌وه و پیی وت:

"روداوه‌که‌م بو بگی‌ره‌وه؟"

ئه‌سرا به‌دهم لوشکه‌لوشکی گریانه‌وه وتی: "یاسه
باسی پیشمه‌رگه‌ی کرد، باوکیشم زلله‌یه‌کی لیدا و
دوایی به‌ نیتاقه‌که‌ی پشتی که‌وته گیانی دایکم."

فه‌ره‌اد ده‌ستی کرد به‌ پشتوینه‌که‌یدا، ده‌مانچه‌که‌ی
هات به‌ ده‌ستییه‌وه، له‌گه‌ل خرمه‌ی میل راکیشاندا

هاواری کرد: "کوا ئه و سه گابه پی په تییه، له کوئیه؟
به گوری شه هیدان، هر ئیستا وهک سهگ دهیتوپینم."
به فراو غه مگین و کز وتی: "دهمانچه کهت لابه، ئه و
مندالانه مه ترسینه، له مال نییه ئه م به یانییه ملی شان
و روشته وه بو سه ربازگه کهی."

فه رهاد تورپه تر وتی: "به گوری شه هیدان وهک
سهگ دهیتوپینم."

به فراو ههستا، هر دوو دهستی خسته سهر
دهمانچه کهی دهستی، به سۆز و به زه ییه وه پی وتی:
برام وامه لی، هه رچوونیک بیت باوکی ئه م مندالانه یه،
حه والله ی خودای که، خوینی ئه و گلاوه مه خهره
ئه ستوی خوت."

تورپه تر فه رهاد وتی: "ئه وه چ باوکیکه، وهک سهگ
به ربیته گیانی مال و منداله کانی."

به فراویش دیسانه وه به کروزانه وه وتی: "قه یناکه
برام، تو خوت مه ئالینه ئه م درنده و پیاو کوژانه،
ئه وانه خودا نه ناسن، هه موو تاوانیکیان له دهست
دیت، حه والله ی خودایان بکه."

پاش ئه وه ی که میک ئارام بووه وه، رووی کرده
خالید و لیی پرسی: "ئه گهر هه ته، زه رفیکی نامه م بو
بینه؟"

خالید ده رپه ری، فه رهاد شانیه ده مانچه که ی
دهر کرد، یهک فیشه کی چکولانه ی زه ردی لی ده رهینا.

خالد گه پرایه وه و زهرفیکی سپی نامه ی بو خالوی
راگرت.

فیشه که که ی خسته نیو زهرفه که، زمانیکی به لا
سریشه که یدا هینا و توند دایخسته وه.

نامه که ی بو یاس دریژ کرد و وتی: "که باوکت
هاته وه، ئەم نامه یه ی بدهره دهست و پیی بلی، له
فهراهده وه بو هاتووه. ئەگەر کهر نه بی تیده گات."

یاس به ترس و شله ژانه وه نامه که ی وهرگرت.
به لام ههر دوا ی ئه وه ی خالویان ماله که ی جیهیشت.
دایکی زهرفه که ی لیوه رگرت و خستیه کونی
زیرابه که وه.

له وه به دوا، شه ر که وته نیو ماله که وه، شه ر
منداله کان و به فراوی کرده دوو له ته وه، دوو په لی نیو
دوو جه مسه ری دژ و ناکوک به یه ک. له لایه که وه
فیراسی باوک و میرد، پیای بی هیز و دلره قی
دهوله ت و دهسه لات. له لایه کی تریشه وه فهراهدی برا
و خالوی جه ربه زه، یاخی و دژه دهوله تی به عس.

فراوانتریش، له سه ر ئاستی ولاتدا، شاره که یان،
که رکوک، بووه هوی هه لگیرسانی جه نکه گه وره که،
پاش نزیکه ی چوار سال له نیمچه ئاشتی و
به یاننامه ی یانزه ی ئازاری ۱۹۷۰ دا. به هوی ملنه دانی
به عس و دهرکردنی شاره که له ناوچه ی

خودموختاری، دیسانه وه جهنگی کورد و به عس
دهستی پیکرده وه.

سه رکردایه تی شۆرشی کوردی، مکور بوون
له سه ره ئه وهی که رکوک شاریکی کوردییه، ده بیته
بکه ویته نیو سنوری کوردستانه وه. به لام پاساوی
به عس ئه وه بوو، له که رکوک به ته نها کورد ناژی.
شاریکه ده کری وهک بچووک کراوهی عیراق ته ماشا
بکریته. هه موو نه ته وه و ئاینزاکانی تیدا هه یه، نا کری
بخریته سه ره ناوچهی خودموختاری. به لام له راستیدا
مه سه له که نه وت بوو. ئه و به لا ئه به دییهی خۆره لات،
نه به عس و نه هه یچ ولاتیکی ناوچه که، ئاماده نه بوون
به پاساوی هه ندی به لگه ی میژوویی شاریکی پر
نه وت و ده وله مه ند، شاریکی گرنگ و ناوچه یه کی
ستراتیژی بده نه کورد. له به رامبه ریشدا کورده کان،
ده یانزانی خودموختاری بی که رکوک، هه یچ ئاینده یه ک
ده سه ته به ر ناکات.

دواچار که فیراس و فه ره اد، وهک دوو تینوو به
خوینی که لله سه ری یه کتر روو به پروو که وتنه به رامبه ر
یه ک، چه ند روژی که به ره له هه لگیره سانی جه نگه که بوو.
له نیو ژووری میواندا، به به رچاوی به فراو و
منداله کانه وه، فه ره اد رووی ده مانچه که ی کرده سه ر
سینگی فیراس و پی وت:

"دواچار که وتیته به ره ده ستم، نامه ردی ناپیاو."

فیراس به که میک ترس و شله ژانه وه وه لامیدایه وه:
"له نیو مالله که ی خومدا و به بهرچاوی ژن و
مندالله کانمه وه، چه کم لی راده کیشی، ههر به راستی تو
خوفرۆش و بی شهرفی."

"ههرچییه ک بم، پیلاوه کانم تو ئه هینی، تو گهر پیاو
بویتایه نه ئه که وتیته گیانی ژن و مندالله کانت، گهر یه ک
تۆز غیرهت و که رامهتت ههیه، ئه وه ده مانچه که شم لا
ئه بهم، وهره پیشه وه."

فه رهاد ده مانچه که ی فریدا، هه لمه تی بو برد.
به فراو، به دهم قریش که یه کی دریزه وه خووی
هاویشته نیوانیان وه، به گریان و پارانه وه وه هاواری
کرد:

"نا توخودا نا، نه که ی براکه م."
ئه سرا و خالید و یاسریش، به گریان وه هاتنه
دامینی دایکیان وه، زوره زور ده گریان.

فه رهاد ههر هینه فریا که وت، ده مانچه که ی
هه لگریته وه و رووه و ده رگا که مل بنیت. به لام بهر له
ئاودیو بوون، په نجه ی هه ره شه ی له فیراس راوه شانده
و پی وت: "خودا بتکا به قوربانی خیزانه که ت، ئه گینا
وه ک سه گ ئه متوپاندیت. بمینم بو تو ئه مینم."

فه رهاد رویشته و فیراسیش له ژیر لیوه وه وتی:
"ئه مهت به سه ره وه ناچیت."

هەر بە راستیش بە سەرییه‌وه نه‌چوو. سێ رۆژ
دواتر، له‌شکرێکی بێ شومار به‌ پالپشتی تانک و
زریپۆش و توپی دوور هاوێژ، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه
هێرشیان کرده‌ سه‌ر کوردستان. به‌ پالپشتی فرۆکه‌ی
سیخۆ و باجی‌ریش له‌ ئاسمانه‌وه‌ که‌وتنه‌ بۆردومانی
شارو و گونده‌کان.

شارۆچکه‌ی قه‌لادزی، به‌ هۆی ناپالم و موشه‌کی
فرۆکه‌وه‌ وێران کرا، نزیکه‌ی دوو سه‌د که‌س له‌ ژن و
مندال و پیاو بوونه‌ قوربانی. پاشان ته‌واوی خاک و
شاره‌کان، که‌وته‌ ژێر ره‌حمه‌تی ئه‌و فرۆکه‌
سوڤیتیانیه‌ی که‌ گومان ده‌کری‌ت ته‌نانه‌ت
فرۆکه‌وانه‌کانیشی هەر رووسی بووبن.

رۆژ دوای رۆژ جه‌نگ گه‌رمتر و فراوانتر ده‌بوو.
نه‌بوونی چه‌کی پیویست و ئازوقه‌، گه‌وره‌ترین
ئاسته‌نگ و له‌مپه‌ری به‌رده‌م شو‌ر‌ش بوو. له‌وه‌ش
تراژیدی‌اتر ریکه‌وتنی عی‌راق و ئی‌ران بوو، له
چوارچێوه‌ی ریکه‌وتنه‌نامه‌ی جه‌زائیردا، شکست و
کو‌تایی پیه‌ینانی شو‌ر‌شه‌که‌ بوو.

شو‌ر‌شی میله‌تیک، له‌ پێ وه‌ک بلوور هاپه‌ی کرد
و هه‌موو شتی به‌ کو‌تا هات، ئاشبه‌تال کرا.

به‌ ده‌یان هه‌زار پێشمه‌رگه‌، چه‌که‌کانیان دانا و به
خۆیان و خیزانه‌کانیان‌وه‌ ئاودیوی سنوری ئی‌ران
بوون. ده‌یان هه‌زاری تریش به‌ خۆیان و

چه که کانیانه وه، ته سلیمی حکومتی عیراق بوونه وه.
کهس نهیزانی بوچی و چۆن، شورشیکی گهره، له
پر ئاوا ئاشبه تالی پیکرا؟

س سەرۆك و بيبیسوو

مرۆف نزیکهی نو مانگ و نو روژی گهرهكه تا پیدهگات و ئامادهی هاتنه ژيانهوه دهبيت. كهرويشك به چل روژ بيچوو دهكات. كوتر نزیكهی بیست و یهك روژ لهسهه هیلکهکانی كپ دهكهویت، تا دهتروکین و دهبن به بیچوو.

ئهی کومهلگا دهبی چهن وهخت كپ و بیدهنگ بیت، تا باشترین و رهقترین دیکتاتوریهه ههلبهینی. به پیچهوانهشهوه، دیکتاتوریک پیویستی به چهنه روژ، یا مانگ، یا سال، له كپ كهوتنی ههشامات دهبی، تا له خهه برهخسی و بیته بوونهوه.

له و سالانه هیمنیه کی رووکەش، بالی به سەر
ولتدا کیشابوو. دکتاتۆریک ورد ورد له هه لکشان و
گه وره بووندا بوو.

له هه ناوی کۆمه لگه یه کی کر که وتوو دا،
ئه ژدیها یه ک به هه زاران هه زار سه ره وه، به هه موو
روچ و دهماری کۆمه لگه و ولاته که دا په لوپووی
ده هاویشت. له پشتی هیمنی و کپییه وه، ترسناکترین
دیکتاتۆری سه رده مه که له خو به هیزکردن و خو پر
چه ک کردندا بوو. به گشتی خه لک به ئاگا نه بوون
به رامبه ر ئه و هه موو قه لا و زیندانه ترسناکانه که
هاوشانی قوتابخانه و نه خو شخانه کان و باله خانه کان
دروست ده کران. به رامبه ر به و سه ربازگه و
داموده زگا سه ربازی و ئه منیانه ی شاره کانیا ن
گه مارۆ ده دا.

خه لک ناوه خن و مه رام و حه قیقیه تی ئه و پیاوه یان
نه ده زانی که هیدی هیدی به جگه ره چرووته که یه وه
لیزه و له وی دهرده که وت، له یه ک کاتدا هه م نوکته و
هه م جنیو و هه ره شه ی بلاوده کرده وه.

ئه و دیکتاتۆره ی پینچ سال پاش شکستی شو رشی
کوردی، پاش مو ر کردنی ریکه وتننامه ی جه زائیر. به
چرووته کوبییه که ی ده سستی و پیکه نی نه
گالته جار ییه که یه وه، له به رده م حه شاماتیک له لیبوک
و گه مژه ی کر که وتوو، که بو هه موو شتی ک

هه‌لده‌په‌پن. به‌لگه‌نامه‌ی ریکه‌وتتنامه‌ی جه‌زائیری
ئیمزا کرای خوی دپی. سه‌ره‌تای دریژترین جه‌نگی
سه‌ده‌ی راگه‌یاند که هه‌شت سال ده‌خایه‌نیت. هه‌ر به
ته‌نها، ژماره‌ی سه‌ربازه کوژراوه‌کانی هه‌ر دوو لا،
نزیک ده‌بیته‌وه له یه‌ک ملیون سه‌رباز.

خه‌لک له‌و هه‌موو کونده‌په‌پویه‌ش تینه‌گه‌یشتن که
سپیده‌یه‌ک هه‌راسانی کردن. ئەو رۆژه‌ی به‌ده‌نگی
کونده‌په‌پو بیدار بوونه‌وه.

ژن و پیاو له‌نیو جیخه‌وه‌کانیانه‌وه راپه‌رین و به
ترسه‌وه، که‌وتنه‌نزا و وی‌رد خویندن:
"خودایه به‌خیری بگیری، خودایه به‌لا و ئافاتمان که‌م
نییه، له‌وه زیاتر موبته‌لامان نه‌که‌یست!"
به‌سه‌ر ئاریلی سه‌ربان و دره‌خت و باله‌خانه‌کانه‌وه،
سه‌دان په‌پوو، وه‌ک ئاژیری ئاگادارکردنه‌وه سه‌دایان
په‌خش ده‌کرد. سه‌دانش به‌ئاسمانه‌وه باله‌فره‌یان
بوو. شار خرووشا، ژن و پیاو و مندال، به‌ره‌نگی
زه‌رد، سیمای ترس و تۆقینه‌وه، رژانه سه‌ر شه‌قام و
سه‌ربانه‌کان. هاواریان ده‌کرد، به‌مه‌نجه‌ل و سینی و
ستوونی کاره‌باکانیاند ده‌کیشا، به‌ردیان ده‌گرته
په‌پوو‌ه‌کان.

بوو به‌فرکان فرکان، به‌دار و به‌رد ده‌یانویست له
شاریان وه‌ده‌رنین. وه‌ک هیما و ئامازه‌ی به‌لا و
شوومی ده‌یانبینین. سه‌ربانه‌کان پر بوون له‌و پیاو و

مندالانەى بە دارلاستیکەو، شەرى پەپووەکانیان دەکرد. ئەوانەى چەکیان هەبوو، کەوتنە راوکردن و بە هەموو لایەکدا تەقەیان دەکرد. شار خرۆشا، دەنگى تەقەى مەنجەل و سینی و تەفەنگ، دەنگى کونەپەپووەکان کە هەندیکیان وەک مار دەیانفیشکاند، هەندیکى تریان وەک سەگ دەوەرپین، وەک ئەسپ دەیانحیلاند، ئاویتە ببوون و مرۆڤیان و پروکاس دەکرد. بە هەر لایەکدا بتروانیایە، چاوت دەکەوتە ناو چاوی زەق و زەردى پەپووەو، بە دوو گۆیچکەى قووتەو زەق زەق و بى جۆلە دەیانپروانى و دەنگى سامناکى شیو دەنگى ئازیریان پەخش دەکردهو.

خەلکى زۆریش خویان کووتایە نیو مزگەوت و کەنيسە و پەرسنگاکانەو، لەسەر چۆک دەستی بەزەبى و فریاکەوتنیان بو خودا بەرزکردهو. لە مینبەرەکانیشەو، سەدای ئەللهوئەکبەر بەرزبوووەو. سەدان کونەپەپو، پیکەو بە یەک ریتە، بەردەوام دەیانخویند. هەزاران مرۆڤیش وەک شیت و هار، ترساو و رەنگ پەریو، هەلدەهاتن و تیکچەرژابوون بە وینەى رۆژى حەشر.

خەلکى پنیان وایە، خویندنى یەک پەپوو بەسە بو کاولبوونی مەملەکەتیک، چ جایی ئەو هەموو کە رەنگە ئاماژەى روونى کۆتای هەموو دنیا بیت.

ئەو بەيانييە، لە تەواوی شار و ئاوەدانىيەکانى ولاتدا
ئەم جۆرە بالندەيە، وەك تاوەتەرزە بارى.

دواتر خەلكى، ئەو رۆژەيان ناو نا رۆژى
كوندەپەپو باران. ئەو رۆژەى بۆ دورخستتەوہى بە لا
و موسيبەت، مەر و مانگيان كرده قوربانى، خوينى
ئاژەل و پەپووەكان تىكەل بوون. پەلەى خوينى
سەربان و شەقامەكانى داپوشى. كوندەپەپوہەكان
شوم بوون؟ يان دەيانويست ولات لە هاتنى ئافات و
ويرانە و شوومى، ئاگادار بكەنەوہ؟

كە جەنگ ھەلگيرسا، ياسر تەمەنى گەيشتبووہ
دەوروہەرى پانزە سال، خويندكارى پۆلى سىيى
ناوہندى بوو. ھەرچى برا و خوشكەكەى بوو، بەو
پيىيەى سالىك لەم گەورەتر بوون، ھەردووکیان لە
پۆلى چوارى ئامادەيى بوون.

ئەو رۆژگارە، سنورى جەنگ تەنھا سەر
سنورەكان بوو. شار و گوندەكان، تەنھا لە ريگای
تيقى و لافيتەى پرسەو و دروشمەكانى سەر ديوار و
رۆژنامەكان، بەر جەنگ دەكەوتن.

ئەو سەردەمە ژمارەى دانىشتوانى عىراق سىانزە
مليۆن مرۆف بوو، زياتر لەو ژمارەيەش ويىنەى
سەرۆك ھەبوو. بەسەر دامودەزگاكانى حيزبى
سەركرده و حكومىيەكانەوہ، لە نيو بازار و
گۆرەپانەكاندا، بە ديوارى دوكان و مالەكاندا، لە

ھەموو جىيەكى جى سەرنجدا، ويىنە و ديواربەند و
 پەيكەرى سەدام حوسىن دەبىنرا. ويىنەى ھەمەجۆر و
 قەبارە جياواز. لە ويىنەيەكدا بە بالاي بەرز و قىافەتى
 گونجاو و شيكىپۆشەوہ سلاو دەكات. لە يەككى تردا
 بە لا پالەوہ، بە دەمى پر پيگەننەوہ، چا دەخواتەوہ،
 ئەمەيان دەبوو ھەموو چايخانەيەك ھەليواسى بىت.
 سەرۆك بە بېرەوہوہ، سەرۆك بە جلى شىنى
 كوردىيەوہ، كە دەستى بەرز كردۆتەوہ و سلاو
 دەكات. سەرۆك بە جلى عەرەبىيەوہ مندالان ماچ
 دەكات. بە خودە پۆلاى جەنگەوہ، لە ناو مەتەريزيكى
 پيشەوہى بەرەى جەنگدا، بە دوربين دەروانىت.
 بەسەر ئەسپى عەرەبىيەوہ، وەك دوا شۆرەسواری
 بى نمونەى نەتەوہ. سەرۆك لە كاتى ھەلدانەوہى
 موجهمىدەى مالان. سەرۆك بە تاج و نەجمە و
 مەداليای ئازايەتى و سەرکەوتنەوہ. سەرۆك لە كاتى
 نوێژدا... سەرۆك... سەرۆك... سەرۆك...

ئەو رۆژگارە، مەرۆف گەر چەند جارێك دايكى يا
 براىەكى ببىنيايە، ئەوا لەسەر شەقام و نيو
 تەلەفزيۆندا، بە لای كەمەوہ لە شەو و رۆژيكد، پتر
 لە سەد جار، بگرە زياتریش سەرۆكى دەبىنى. ئيتىر
 ئەو پياوہ، ھەميشە لە خەيال و ئەقلى ھاوالاتىيەكاندا
 بوو. ھەميشە سەدام و ھاورپىكانت، سەدام و
 خانەوادەكەت، سەدام و كتيبەكانت، سەدام و شوينى

سەر کاره‌که‌ت، ئاویتە دەبوون. جارێک کچۆله‌یه‌ک له ریگای قوتابخانه‌که‌ی ئۆتۆمبیل لێیده‌دات. به‌په‌له‌ ئه‌یگه‌یه‌ننه‌ نه‌خۆشخانه، کچۆله‌ی بریندار و‌حه‌په‌ساو، هینده‌ باسی سه‌دامیان بو‌ کردبوو، هینده‌ وینه‌کانی بینیبوو، به‌ده‌م و‌رینه‌وه‌ له‌ بری هاوارکردنی دایک و‌ باوکی، پر به‌ قاوشه‌که‌ ده‌قیژان، بابه‌ سه‌دام، بابه‌ سه‌دام.

کارگوزاری قوتابخانه‌یه‌ک، له‌ کاتی خاوی‌نکردنه‌وه‌ی وینه‌ی نیو پۆلیکدا، له‌ بری ئاو به‌ تف شوشه‌ی ناو چوارچیوه‌که‌ خاوی‌ن ده‌کاته‌وه‌. بو‌ نه‌گه‌ته‌ی له‌و کاته‌دا مامۆستا ره‌فیق به‌عسییه‌که‌، چاوی لیده‌بیت و‌ راپیچی به‌رده‌م دادگای حیزبی ده‌که‌ن. هه‌رچی بابه‌ی هه‌ژاری کارگوزار ده‌گریی و‌ ده‌پارێته‌وه‌ و‌ نییه‌ت پاکی خۆی ده‌رده‌بری. به‌لام هه‌یج سوودی نابێ، به‌ تۆمه‌تی که‌مه‌رخه‌می و‌ تفکردنه‌ وینه‌ی سه‌رۆکی فه‌رمانده‌، خودا بیپاریژی، له‌ سێداره‌ ئه‌دریت.

هه‌تا جه‌نگ، گه‌رمتر و‌ توندتر بوایه‌، چاوی وینه‌کانی سه‌رۆک تیژتر و‌ زیاتر ده‌بوو بو‌ سه‌ر هاوڵاتیان. که‌س له‌ ده‌ره‌وه‌ی چاودی‌ری چاوی وینه‌ و‌ چاوی پیاوه‌کانییه‌وه‌ نه‌بوو. له‌ نیو مالێشدا، باوک له‌ منداڵ و‌ دایک له‌ باوک، ده‌رودراوسی له‌ یه‌ک ده‌ترسان.

هەموان دەیانگوت، بیدەنگ بە و هیچ مەلێ، دار و دیوار، چاو و گوێی هەیه.

مەگەر لە بازنیەکی زۆر تەسکی خانەوادەدا، یان هاوڕێیەتیدا، خەلک بیانویرایە لە ریگای نوکتەو، یان جنیووە، دەرە دلی خویان هەلپێژن.

نوکتەیی باو ئەوەبوو کە خەلک بە دزییەو دەیان گوت. پێویست بە داگیرسانی تەلەفزیۆن ناکات. وینەییەکی سەدام چەسپ بکەنە سەر شاشەکەیی و تەماشای ددانە سپییەکانی بکەن کە پیمان پێدەکەنیت. خو لە دالەو بە دال هەر خۆیەتی کە گوو دەخوات.

فیراسی باوک، پاش ئەوێ چەند خولێکی سەربازی لە ولاتی پۆلۆنیا و رۆمانیا دەبینی. دەبیته یەکیک لە ئەفسەرە گەرەکانی ناو سوپا و زۆربەیی کات و تەمەنی، لە بەرەکانی جەنگدا بەسەر دەبات. ئەو کاتانەشی بە مۆلەت دەگەرپیتەو بە ناو خیزانەکەیی، بچ ماندوو بوون باسی بەرەکانی جەنگ و قارەمانیتی، سەرکەوتن و دلیری، نەبەردی سوپا و پلان و ئەقلی گەرەیی سەرۆک دەکات. شانازی و لەخۆباییبوون، بەری چاو و دلیان گرتبوو. شەوان بە زۆر، وەک ئەرکیکی ئەخلاقیی و نەتەواپەتیی، مندالەکانی ناچار بە تەماشاکردنی دیمەنەکانی بەرەیی جەنگ دەکرد.

له چواچيئوهى شاشهيهكى بچوكهوه، سهدان
جهستهى ههلا ههلا بوو پيشان دهدرا. خوئن و
گوشت و ئيسك، كهلهسهري پژاو، لاق و دهستی
قرتاو، گو می خوئن، تانك و توپی تيكشكاو، به چوار
دهوریدا دهیان تهرمی سهربازی برژاو.

هه موو شهوى دواى نوئیزی عیशा، ئەم كۆمه ل
كوژییه له ریگای تهله فزیۆنه وه ده رخواردی خه لک
ئه درا.

ئه و شهوانه یاسر، له ژیر به تانییه كه یه وه قولپ
قولپ ده گریا، فرمیسك به لا روومه ته كانیدا ده رژانه
سه ر دۆشه كه كه ی. هینده ده گریا، كونه لووته كانی
ده گریا و لووشكه لووشكى پیده كه وت. ده گریا و
خه یال و بیركردنه وه ی لای ئه و سه ربازه كوژراوانه
بوو كه ده می پر هاواریان بریبوو ه ئاسمان. ده گریا و
له ترسا، له ژیر جیگا كه یه وه هه لده له رزی. ده گریا و له
ناخه وه وردوخاش ده بوو. ده گریا و دیمه نی
كوژراوه كان، تهرمی سه ربازه ئیرانییه پارچه پارچه
كه وتوو ه كان، بهر چاو و نیو خه یالیان جینه ده هیشته.

شهوانی پر مۆته كه ی تهرم و ترس بوو. زۆربه ی
زۆری نیوه شهوان، له خه و رائه چله كى، به ده م
هاواری، كوا دهسته كانم، كوا قاچه كانم، ده یزریكاند و
هاوار و گریانی ماله كه ی پر ده كرد.

ناچار دایکی، دهیبرده لای خوئی و له تهنیشت
خوئیه وه جیگای بو رادهخست.

حالی خالید و ئه سرارش، له و باشتر نه بوون،
شهوان هه موو ده خزانه تهنیشت جی خهوی
دایکیانه وه.

مانگانه ئه و چند روژهی باوکیان ده گه پرایه وه.
ماله که، شیوهی سه ربازگه یه کی و هه رده گرت. ده بوایه
هه موو جو له و کار و کاردانه وه یه ک ریتم و
ریوره سمی سه ربازی و هه رگریت. یاسای سه ربازی
به سه ردا ده سه پاندن، ناچار به له به رکردنی
دروشمه کانی حیزب و وته کانی سه روکی ده کردن.

شهویک که بریار بوو سه روکی فه رمانده، به
بو نهی سه رکه و تنیانه وه له هه موو به ره کانی جه نگدا و
پیشره وییان بو نیو خاکی دوژمن، و تاریکی میژوویی
گرنگ بلیت. فیراس هه ر سی منداله که یی و به فراوی
به زور له به رده م ته له فزیونه که دا، ریز کردن. خو شی
به جلی فه رمییه وه له تهنیشتیانه وه دانیشت.

هه موو چاوه پروان و مؤله قی به رده م ته له فزیونه که
بوون. سرود دوا ی سرود، به شان و بالی سه دامدا
هه لیده دا، به سه رکه و تن و شکو و گه وره یی
قادسییه ی سه دامدا.

تا دواجار دالّه که لاک خوره که دهرکهوت، له گه لیدا
مارشی ولات له مالّه که و گه رهک و هه موو شار و
ولاتا دهنگی ئەدایه وه.

سه روک به جلی سه ربازییه وه، که سه ر شانەکانی
پر دال و شمشیر بوو. به سنگی پر مه دالیای
ئازایه تییه وه دهرکهوت، به دهنگی گپ و سامناک
وتی: "به ناوی خودا و حیزب و نیشتیمانه وه..."

کهوته چه نه دان و زوربلییی، باسی میژووی کرد،
خوی به نبوخزنه سر و پیغه مبه ر چواند. باسی
قادیسیه ی یه که م و سه عدی کوری وه قاس، باسی
دوژمنایه تی له میژینه ی فارسی ئاگر په رست و رو لیان
له شکستی گه وره ی ئومه ی عه ره پیدا کرد...

خالید و یاسر، که وهک دوو گوئیگری باش
دهرئه که وتن، له ناخه وه دلّیان لای دهرس و
یاریه کانی گه رهک بوو. خه یالیان لای هاوړیکانیان
بوو. ئەسرا لای بوکه له و یارییه کانی. به فراویش بی
هیچ هه ست و هه سه له یه ک، ته نها هه ر ته ماشای
ده کرد و گوئی له هیچ نه بوو.

هه ر به ته نها فیراس بوو، که هه موو له شی
زه به لاهی ببوو گوئی و چاویشی نه ده تروکاند.

"ئه ی جهنگـاوه ران... ئەمه روژی جیهـاد و
سه رفرازیتانه، به هه موو توانا و هیزتانه وه لیان
بدن، ته فروتونایان بکه ن... دلّیام ئیوه شمشیری

خودان له سهر زهوى، ئەو گەردنانهشى لىي دەدەن،
گەردنى ئەو ئاگر پەرسەستە سەستەم کارانەن كە شوين
كەوتەى خومەينين..."

دوچار سەرۆك هينده تورە بوو. حيرس گرتى و
كەوتە هيرش كردنه سەر نه ياره كاني نيو خوى ولات،
به دوو چاوى زهق و سيماي ترسناكهوه، كەوتە
دەست راوه شاندىن و هەرەشه كردن له دوژمنه كاني:

"هەر كەسيك دژايه تى شوپرشه كه مان بكات، گەر
يهك كەس بيت، يان هەزار، يان دوو هەزار، تەنانەت
گەر ببە دەيان هەزار كەسيش. سەريان له لەشيان
جياده كه مه وه، بى ئەوهى تالیک له قژم بلەرزى. دلێكم
هەيه، گەر به هەله پى له ميرو له يهك بنريت، هەست
به خەم و ئازار دەكەم. به لام له و جووره مروقانه،
ژماره يان هەر چەند بيت. هيچ سووز و بەزه يه كم
بويان نابيت. پيويس ته هەموو ئەوانه ي دژى
شوپرشه كه مان دەبنه وه، له وه دلنيابن كه تارمايى ئيمه
هەميشه به دوايانه وهيه، تەنانەت له ناو خه ويشدا به
دوايانه وهين، گەر له قاسه يه كى بى ترسيشدا بن، ئيمه
دەستمان پييان راده گات. ئەوهى له گەل ئيمه نه بى له
ريزى دوژمن و خائينانه، دەبيت بمریت..."

بۆ سبهى، رۆژنامه كان و ديوارى گۆرە پانه كان،
تهواوى دامودەزگا فەرميه كان، باره گاكاني به عس،
بوون به دروشم و لافيتهى رهنگاوپرەنگ. سەرۆك

پيشمان كه وه بۆ پيشه وه. گهر سه دام وتى، عيراق ده لىت. به روح و به خوین فیداتین ئه ی سه دام. شاسواری عروبه. به لى به لى بۆ سه دام حوسین. له ته مه نمان بۆ سه ر ته مه نت ئه ی پاله وان، پاريزه رى ده روازه ی خو ره لات. تاكه سه ركرده ی جيهان. سه روک سه دام خودا بيپاريزى، زامنى ئاشتى و يهک ريزى و سه ركه وتنه. هه موو شتيک له پيناو سه ركه وتندا...

دوو روژ پاش وتاره ئاگرين و ميژوييه كه ی سه روک، وهک گه لای دار تهرمى به ئالا پيچراو داباريه سه ر شار و گونده کانی ولات. به راده يهک هه زاران لافيته ی رهش، كه له سه ره وه ی نوسرابوو. (ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا، بل احياء عند ربهم يرزقون.) هه زاران له لافيته و دروشمه رهنگا ورهنگ و به باقوبريقه کانی پيشووی داپوشى. هه ر ئه و کاتانهش، به ده يان كه س له نه ياره کانی به عس، له ته واوی جيهاندا تيرور کران.

ياسر و برا و خوشکه كه ی، له ئاوها دنيايه کدا پى به پى و هیدی هیدی به نيو ژياندا گوزه ريان ده کرد و بالايان ده کرد. ژيانیکی قورس و پوچ، بى رهنگ و پر له هه والی جهنگ و مه رگ. گه ر بيت و چاو له و كه مه روژانه بپوشين كه ئازهرى خاليان، ده هات و له گه ل

خۆیدا بۆ سینهما و کووچه و ناو قهرهبالغی
بازارەکانی دەبردن، شوینانیک سیخناخ لە خەلک.
بۆ یاسر سینهما، ئەو دنیا رەنگاوپرەنگ و بە
ئەفسونە بوو کە خەون و ژیانی تێدا دەدۆزییەوه. لە
واقعی تال و رەش و دروشم و وینە ی سەرۆکەوه،
دەیگواستەوه نیو دنیای پەر رەنگ و جوانی و
سەرسام بوونەوه. لە فیلمە هندییەکانەوه، فیری مانای
عەشق و گۆرانی و مروّقایەتی دەبوو. وەک خویەک
زۆربە ی روژانی هەینی، وەک تەرزیک ئاینی یەک بە
یەکی سینهماکانی شار دەگەران، هەر فیلمیکیان بە دل
بواوە بلیتیان لێدەبری. ئەو روژگار و سەردەمه،
بەردەم سینهماکان جمەیان دەهات لە خەلک، چونکە
ژیان بە هۆی جەنگ و دەزگا سیخورییەکانی
بەعسەوه، شیوہی دۆزەخی وەرگرتبوو. سینهماش
شیوہی بەهەشت، بەهەشتیک لە کەرنەقالی رەنگ و
تەلیسم. خۆشترین جیگا بوو، بۆ تاویک هەلہاتن لە
دۆزەخی دیکتاتۆرییەت.

یاسر، ئەو کەمە یادەوہرییە شیرینانە ی هەرگیز
بیر نەچووہوه. ئەو ساتانە ی لە نیو هۆلی سینهماکاندا
و بەر لە دەسپیکردنی فیلمەکان، هەموو جەستە ی
دەبووہ دوو گوی ی زل، دەنگی ئوم کەلسووم و
عەبدولحەلیم سەرمەستیان دەکرد. یا ئەو ساتانە ی کە
گلۆپەکان دەکوژانەوه، شاشە گەورە سپییەکە، پەر

دەبوو لە رەنگ و جوولە، لە ھێکرا دەبوو ھاتوھاوار و فیکە لێدان.

ھەر ئەو کات ھەستی کرد، شتیک لە جیگەى خۆیدا نىیە. کاتى کە دەیبینی لە دیمەنە ئیروۆتیکەکاندا، لەقتە و دیمەنى ماچ و راموسانەکان دەقرتى و بىنەرەکانىش یەك رىتم دەکەونە ھاوار و لورەى درىژ و فیکوھوور. بە پىلەقە و مشتەکوڵە دەکەونە کورسییەکانى ژىریان، لە یەك ساتدا سەدان نىرینە ھاوار دەکەن، دزى دزى. لە بەرامبەر دیمەنەکانى جەنگ و کوشتن، زولم و ستەمیشدا، تىکرا کر و مات و بىدەنگ دەبن.

لای ئىوارانىش، دەگەرەنەو بە لای قەلا، خویان دەکرد بە چایخانە ھەسیرەکەى خالە فەرھادیاندا.

پاش نىکۆى شوۆرشى ھەفتا و پىنج و ئاشبەتال، فەرھاد وەك کوردىكى دۆراو و تىکشکاو. دەگەریتەو ھەركوك و لە رىگای چایخانەىكى بچوكى لا چەپەكەو، بژىوى خۆى و مال و مندالەكەى دابىن دەكات. چایخانەىك كە بە دیوارەكەىو ھە دوو وینە ھەلواسراون. وینەىكى گەرەى سەرۆك، كە پىالە چایەكى بە دەستەو ھە و پىدەكەنىت. لەگەل وینەىكى ھەش و سپی بچوكى ھەلى مەردان، كە بە روویەكى كرژ و خەماوییەو دەستى خستۆتە ژىر چەناگەى و دوور دەروانىت. فەرھاد پاش نىکۆى شوۆرش،

له گه‌ل هه‌زاران پيشمه‌رگه‌ی تردا، له‌سه‌ر سنور له
ريزي دريژ دريژدا، كه‌نه‌فت و دردونگ و به‌زيو
ده‌ه‌ستى. تا خو‌ی راده‌ستى حكومه‌تى عيراق بكاته‌وه
و له به‌رامبه‌ر چه‌كه‌كه‌ى شانيدا، سه‌د و په‌نجا دينار
وه‌ر بگري.

له‌گه‌ل به‌ره‌و پيش چوونى ريزه‌كه، بو نيو خيمه‌ى
راده‌ست كردنه‌وه‌ى چه‌كه‌كان. فه‌رها‌د له‌گه‌ل هه‌ر
هه‌نگاو هه‌له‌پنانه‌وه‌يه‌كدا، گو‌يى له ده‌رده دل و ئاخ و
پرته‌وبو‌له‌ى ئه‌و پيشمه‌رگه‌ پيره‌يه‌خسیره ده‌بيت كه
له دوايه‌وه، به‌دهم گريانه‌وه ده‌ليت:

" چوارده ساله ئه‌م برنه‌وه‌ى ده‌ستم له پيناو
كوردستاندا هه‌لگرتووه، په‌يمانم به خو‌م و ئه‌م
برنه‌وه دابوو، يا كوردستان يان نه‌مان. ئه‌وه
كوردستان نه‌ما، تياچوو، هه‌موو دنيا پيلانيان
ليگيرين. قور به سه‌رمان هه‌ر هه‌موو تياچووين.
خومان و كوردستانه‌كه‌مان، تازه بو‌چى بژيم. تازه
چى له ژيانى ژير ده‌سته‌يى و يه‌خسيري ژير چه‌پو‌كى
دوژمن بكه‌م."

پيره پيشمه‌رگه، به‌دهم لوشكه‌لوشكى گريانه‌وه
هه‌ر ده‌يوت و دانه‌ئه‌ساكا.

فه‌رها‌ديش زياتر و توندتر سه‌ر و دلى ده‌گيرا،
خه‌م و شه‌رمه‌زارى به‌ر چاويان ليل ده‌كرد.

ههنگاوئیک و پیره له دوايهوه ئاخیکی قوولی
ههلهکیشا. ههنگاوئیک تر و پیره دهیوت:
" نه فرهت له دنیا."

ههنگاوئیک تر و کپوزانهوهی پیره: " پشتم شکا و
کورستانم رو."

ههنگاوئیک تر و فرههاد بهدهم زرمهیهکی رهق و
بهرزهوه راجهلهکی، دهست به هه ر دوو گوئییهوه
کهوته سهه ئه ژنو.

له هه موو لایه کهوه بووه هات و هاوار و راکه
راک. سهه رباز و ئه فسه رهکانی ناو خیمه که، ئه وانیهی
چه که کانیان له هییزی به زیوی پیشمه رگه
وه رده گرتیهوه. شپه رزه و دهست به چهک، هاتنه
دهه روه، به ترسه وه چاویان دهگیژا، ریزه که شیوا.

فهرهاد ته نهاسی ههنگاوی مابوو بگاته بهردهم
خیمه که، که پیشمه رگه پیره که، لولهی برپنه وه کهی
خسته ژیر چه ناگهیی و په نهجیهی به په له پیتکه کهیدا نا
و سهه ری پر ئازار و پرسیا ری خوئی وهک شووتی پی
شهق کرد. کلاو و مشکیه پر توپه له میشک و قژه
سپیه کهی، دوور دوور فریبوو. پیره به خو کوشتن،
ههستی شکست و شهه زاری و یه خسیری له خویدا
کوشت و رزگاری بوو. به لام فرههاد چی، خو ئه و،
له وه ترسنوک تره بتوانی دهستی بچیتیه خوئی.
کاتیکیش بی چهک، له خیمه که دیته دهه روه. له روخ

چه مه که، دهکه ویتته سهر چوک و توند توند سهد و
په نجا دیناره که ی ناو دهستی دهگوشی. سهر شور و
زه لیل، قولپ قولپ دهکه ویتته گریان، گریانیکی بهرز و
دریژ.

بو ئه و، ئه و گریانه به خه م و به کوله، هه مان
مانای خو کوژییه که ی پیشمه رگه پیره که ی هه بوو.
به ده م نرکه و ناله ی گریانه وه، له ناخ و رو حیدا
شیتیک مرد. ئه وه، خه ون و کوردایه تی و هیزی
به ره نگار بوونه وه بوو مرد.

به ده م گوینگرتن له عه لی مهردانه وه، (ئاره قی
مه مکی یاری، شیرینتره له هه ناری...) دوو چای
شیرین و خه ستیان نوش کرد.

ئه و روژه یاسر گوئی لیوو که فه ره اد به ده م
کوکردنه وه ی پیاله چاکانه وه، به سوژ و پارانه وه وه
به ئازه ری برای ده لیت:

" برام واز له م که ینوبه ینه بینه، کوردایه تی مایه
پووچه، هه ول بو ژیانی خو ت بده."

وه لامی ئازهر، ته نها و ته نها بزه پیکه نینیک بوو.
گهرچی یاسری هه رزه له وه کالفامتر بوو، بتوانی بزه
و خهنده بخوینیتته وه. به لام ئه و ساته ههستی کرد
خالو بچوکه که ی، ده یه ویت به خالو گه وره که ی بلیت:

"زه مین له ره وره وه ی خو ی ناکه ویت، تو هه ولی
خوتدا و دوا جار شکستت هینا، فریودرای. ئه م

مهسه له يه گړنگ و چاره نووسسازه، وهستاني بو نيه،
ململانيه كه بهرده وامه تا گه يشتنه ئامانجه گوره كه.
له چاوي نازهدا، هه مان گر و بليسه ي چاوي
فه رهادي بيني، كه نه و كاته ي بهر له هه شت سال،
په لاماري باوكيدا.

روژيكي تر، نه و كاته ي فيراس له بهر هكاني جهنگ،
له ململانيه بوو. نه و كاته ي خاليد و نه سرا له
قوتابخانه بوون. به فراويش له گه ل دوو ژنه دراوسيدا،
دهستارپان دهسوران و گه نمي ساوه ريان دههاري.
نازهر هات، ياسري له گه ل خويدا برد. هه موو
هه ولي نازهر، كوشتن و سرپينه وه ي نه و به شه
به عسيزم و فاشيستيه ياسر بوو. نه و دهيويست
بيكاته كورديكي ره سهن و عه يار بيست و چوار.
دهيويست وهك هه وير هه ليشيلي و نه و به شه پيسه ي
باوكي له وتاندويه تي له ناخيدا ده ربهيني و فرييدا،
نه وه ي لي دروست بكات كه خوي دهيه وييت.

بردي بو سه ر قه لاي كه ركوك، نه و قه لايه ي
هه زاران ساله، له نيو نه و دهشت و پانتاييه فراوانه دا،
ماوه و ململانيه زهمه ن دهكات. به سه ر خاسه دا
دهروانيت.

شوین دهرياچه يه كي وشك، كه به ته نها له وه رزي
زستاناندا، خورهي ناوي ديت. شاره كه ي كر دوته دوو
له ته وه. كه به چند پرديك هه ر دوو به ري پي كه وه

به ستوته وه. به چوار دهوری پیره قه لآوه، شار به دهشته که دا کشاوه. به سهر قه لآوه، سهدان مالی کورد، تورکمان، موسلمان، مه سیحی و کلدانی و ئاشوری، پیکه وه به سادهیی ژیان دهکن. که دواتر به عس، هه مووی تهخت دهکات و خه لکه که هی پهرته وازه دهن.

ئازهر، له کولانیکی تهسکی سهر قه لآدا، پیچیکی کرده وه و خووی کرد به مالی کدا. له ژووره وه دوو کهسی تری هاوته مه نی خووی، به پیری وه هاتن و پاش ته و قه و ماچ کردنی یه کتری، یه کیکیان رووی کرده یاسر و وتی:

" ئه م کورپه کییه؟! "

ئازهر، خوشکه زاکه ی خووی پیناساندن، پاشان رووی تیکرد و پیی وت:

" هه ندی کارم به م دوو پیاوه هه یه، تو ده توانی بو خوت بچیته سهربان و ته ماشای شار بکهیت، زورم پیناچی. "

له سه ربانه وه به ههر چوار لادا دهر وانیت. سهیری شاری کرد که له ناو گهرمای نیوه پرودا، خاموش و خه والو ئه له رزی. ئاگری هه میشه به کلپه ی چواردهوری شار سه رنجی راکیتشا. له دوور ئه و گهر که نوییه عه ره به هاوردانه ی بینی که تا چاو بری ده کرد، به ده شتاییه که دا کشابوون، زور و

په رشوبلاو. بینی خاسه، وهک جی برینی شمشیری
 غه در و قین، شاری دوو لهت کردووه، به هر دوو
 بهردا، خه لک و ئوتومبیل جمه یان دیت. به سهر
 پرده کانه وه، وهک شاره میروله تیکچرژاون. له دامینی
 قه لادا، چاوی که وته سهر جی هه واری سینهما خه یام،
 که پرایه وه بو یاده وه ریبه خوشه کانی مندالی. چاوی
 گیرا به بازار و چایخانه و خانووه کونه کانی ئیمام
 قاسم و بازارپی هه سیره که. له ناو لق و پوپی دار
 خورما و تووه به رزه کانه وه، چه ندین کوکوختی
 ده بینی. خه یالی ده گه ریته وه بو لای باجی که لسومی
 ژنه دراوسییان، که چه ندین جار و به زمانیکی
 کوردی نیمچه تیکشکاوه وه، چیروکی ئه م بالنده ی بو
 گیرابووه وه.

"ئیشته ئه م که مؤتره پیی ئیژن بییسوو، ئه ها که
 ده خوینی گویچکت بده ئیژنی بییسوو... بییسوو...
 بییسوو. زه مان زوی بی بهر له وه ی بوون به که مؤتر
 عهینه ن من و توو به شهر بین. ئیشته دوو هه بیب
 یهک بین. که نیشکه که، ئه مه نه ناعم و نازدار بی،
 هه موو عاله م ئه و وه خته شییت و شهیدای بوین.
 که نیشکه که تورکمان ئه م قه لعه یه بی، کوره
 هه بیبه که ش کورد بی. شه به قیک ئه و هه له ی هه موو
 خه لک قه لعه خو یان بو شایی و خوشی هه لپه رکی،
 ئه م دوو هه بیبه حازر کرده و یهک هه مکه قازان

گهوره گهوره زنجير له مل، وهبان ئاگر ئاش قولپه
قولپ ئه كات. يهك حه مكه كور و كچ، خه ريكي خو
جوان كردنن. بهو سوبحانه بووك خان، له حه مام
مال خويان ئاگر له گياني بهر ئه ويئت. به حه يبهت ژان
سووتيان وه ميمكى هاوار ئه كات: "ميمى ئاو... ميمى
ئاو... بيبيسوو... بيبي سوو... نه ميمى و نه عه بدل
به شه ر نه جاتي نادهن. له حه موو ئه و جوانييه ي،
مشتى خو له كه وه ئه مينيت. ئينجا خوا ئه يكات وه م
كه موتره جوانه، حه تا ئه ي حه له ش گوچكى پيبده
ئيزي بيبي سوو... ميمى ئاو... ئاو... سووتام... ئاو...
ئاو... ئاو..."

به لام له راستيدا، ميژووي ده ركه وتنى ئه م
كوكوختييانه، بو بيسته كاني سه ده ي رابردو
ده گه رپته وه. پيشتر له م جوړه كوتره، نه له كه ركوك
و نه له ته واوي ولا تيشدا نه بوون. كاتيک بریتانیه كان
عيراق داگير ده كهن، سه ربا زگه ليكي زوري هيندييان
له گه ل ده بيت. يه كيک له و سه ربا زه هيندييانه كه
هه لگري ئايني سيخيه، پاش گه رانه وه ي بو ولا ته كه ي،
ده بيني كوړپه تازه له دايك بو وه كه ي قاچه كاني
ئيفليجن و ناتواني بيانجولينى. كابر اي سيخي روو
ده كاته شاري بنجاب، له نيو په رستگاي هه يكه لي
ئالتوونيندا، چل روژ و چل شه و له ناناكي پيغه مبه ر،
ده پارپته وه كه شيفاي كوړپه كه ي بو بنيريت.

له چله مین شه ودا، خه ونیک ده بینیت. له
خه ونه که یدا، ناناک، پیشه وای روو حی ده بینی و پیی
ده لیت:

"چ گونا هیکی گه ورهت کردووه؟ بچوره وه ئه و
شوینه و که فاره تی تاوانه کانت بده و وهره وه بو ئیره،
بو لام."

کابرای سیخی، به دوا ی خه ونه که یدا، به پرچی
دریژ و شهروالی فش و بازووبه ندی ئاسنه وه. له گه ل
سی قه فه سی، پر بالنده که له هر قه فه سیکیاندا بیست
جووت کوکوختی هه یه، به ره و عیراق ده که ویته وه
ری. بو خو پاک کردنه وه له و داگیرکارییه و ئه و
جهنگانه ی دهره ق به موسلمانان کردوویه تی. بو خو
پاک کردنه وه ی، له خوینی به ناهه ق رژاوی خه لک،
ئه و کوکوختیانه دینیت و له سی ناوچه ی جودا
به ره لایان ده کات. دهرگای قه فه سی یه که م له به سره،
دووه م له که رکوک، سییه میش له سلیمانی والا
ده کات. شه ست جووت کوکوختی به ئاسمانی ولاتدا
له شه قه ی بال دهن و دهرن. تا دواتر له نیو تاق و
به ره هیوانی ماله شه هید و خانووه هه ژار نشینه کاند،
هیلا نه چیده که ن و بیچووی زور ده خه نه وه، ئه مرؤ له
هه موو جییه کدا ده بینرین.

ده مه و ئیواره ش، کاتیک پیکه وه و هاوشانی یه ک
پله به پله ی قادرمه کانی قه لادا داده گه ران. یاسر وتی:

"خاله، ئەم قەلایە لە میژە هەیه؟"

"تەمەنی ئەم قەلایە، نزیک دەبیتهوه له چوار ههزار و پینج سهد سال، باپیره گهورهکانی ئیمه که پینان دهگوترا گۆتییهکان که رهچهلهک و نهژادی من و تۆشن له دایکتهوه، ئەوان بوو بهرگری مهمله که ته که بیان له داگیرکه رانی ئەو سهردهمه، ئەم قهلا گهوره و پتهوه بیان لیڕه دا رۆناوه. پاشان شاریکیان لیڕه دا بنیاتنا، که ئەو کات پینان دهگوت ئارابخا."

کاتی که گهیشته سهه شهقامه سه رهکییه که، له دوور، ریک به سهه پرده که وه، دهنگی ئیسعافیکیان هاته گوئی. دهنگیک به ردهوام ده بووه مایه ترس و دل تهنگی شار. ئەوانیش وهک خه لکی تر به مبهه و ئەوبه ری شه قامه که وه، له چاوه پروانی گهیشته نا بوون و وهستان. ئیسعافیک به دهنگه به رزه که یه وه گهیشته و به به رده میاندا تیپه ری. به دوایشیدا ئەوهی ده رکه وت، سی ته کسی بوون، به سهه چه مچهی ههه سیکیان وه، سی تابووتی به ئالا داپوشراو هه بوو. سی ته رم، که توژیکی تر، له سی لای شاره وه، سه دا و فیزاحی گه رمه شین به رز ده کاته وه.

ئازهر تا ئەو کاته، بی جووله به سهه راسته شه قامه که وه، توند دهستی یاسری له ناو دهستی

خویدا گوشیبوو. له پږ به ئاگا هاتهوه، به تونیکي
غه مگین و په سته وه، وتی:

"وهره بچینه چایخانه که ی خالت، دوو چا
بخوینه وه."

به گه شتنيان، هینده ی تر سه رودلیان گیرا. کاتیک
شاگرده که، به دهم کوکړدنه وه و خاوینکړدنه وه ی
دوکانه که وه پیی وتن:

"کاک فهرهاد لیږه نییه، ئەم به یانییه، دوو ئەمن
هاتن و فایلی ته رحیل کردنیان پی ئیمزا کرد. پییان
وت، هر ئەم پږو ده بی مالله که ت بگوازیته وه و
که رکوک به جیبه یلی."

ئازهر، به بیستنی هه واله که ره شداگه پږا، له ژیر
لیوه وه ریزیک جنیوی بو سه روک و به عس نارد. په له
و شپږزه دیسانه وه دهستی یاسری گرت و به
شه قامی جووتقاوه دا، به نیو دوکانی ئاسنگه ره کاند
تیژ داگه پږان، خویمان کرد به قه یسه رییه کوڼه که ی
دامین قه لادا.

دهمه و مه غریب، مالیکی شرکه و پږکه به سه
لوړییه که وه، که به سه رییه وه فهرهاد و ئازهر کز و
دوش دامابوون. له شه قامی سه ره کی رووه و باکور
رییان گرتبووه بهر. له بازگه که ئەفسه رییک، به لگه ی
راگواستنی له فهرهاد وهرگرت، چاویکی به باره که دا
گیرا و وتی:

"ئەو دەبەيە چى تىدايە؟"
فەرھاد بە بىزارىيەوہ وتى:
"نەوت."

ئەفسەرەكە وتى:

"دايگرە، نەوت بردن بەرہو شىمال قەدەغەيە."
ئەو رۆژگارە كەرکوك، لە دەرياچەيەك دەچوو. لە
سەرہوہ لای باشورہوہ، ئاوى لىل و پىسى تىدەپژا،
لە خوارہوہش رووہ و باکور، ئاوى روون و پاكى لە
بەر دەپۆيشت.

س سوپا و فیراس

پاش ناشتنی ئایدن و باوکی، خه لکه که بلاوه یان
لیکرد و گورستانه که یان جیهیشیت. تاقه که س که
مایه وه، زریان زامداری شاعیر بوو. که به پارچه
که چیک، له سه ر کئیلی گوره که نویسی.

(باخی عالهم پر گول و باخی ئیمه ش پر گوو.)

زریان شاعیریکی به دمهستی یاخی بوو،
شعیره کانی پر جنیو و سوکایه تی بوو به سه روک و
نیشتیمان. پیشتر چند جاریک له لایه ن داموده زگا
دایلو سینه ره کانی به عسه وه، تالای زیندانی چیشتبوو،
به توندترین شیواز ئازار و ئەشکه نجه یان دابوو. دوا

جار به ئەندازەيەك شەكەتى دەكەن، گىپ و گەوال
دەبىت، بە ئاستەم دەيتوانى بە رىگادا بپرات.

هەميشە سەرخۆش بوو، بەردەوام چارەكى
عارەقى لە گىرفاندا بوو. رۆژ و شەو، وەك
دیانەيەك بە شەقام و كوچەكانى شاردا دەخولايەو،
بەدەم هەلقورانى مەيەو ورتەورتى بوو، شىعەرى
شاعىرە كلاسيكەكانى لەبەر خۆيەو دەوتەو.

بۆ نيوەرۆ كاتى ياسر گەرايەو مال، بينى ئەسراى
خوشكى هاتۆتەو. لەگەل باوەشكردن بە يەكدا،
ئەسرا، لە پەرمەي گريانيدا، بە كول بۆ ئايدن،
فرمىسكى گەشى پىر يادەوهرى هەلرشت.

ئەسرا، پاش ئەوهرى لە تاقىكردەوهرى بەكەلۆرى
پۆلى شەشى وئزەيى دەكەويت و دەرناچى. فىراسى
باوكى بە زۆر ناچار بە شووكردى دەكات. دەيدا بە
هاورپىيەكى خۆى، كە ئەفسەرىكى چوارشانەي گاردى
كۆمارىيە و لە نيو يەكك لە كۆشكە بى شومارەكانى
سەرۆكدا دەوام دەكات. ئىدى لە كۆشى گەرمى
دايكىيەو دەيگوازىتەو بۆ بەغداى پايتەخت، بۆ مالى
مىردەكەى. پاشتر دەبىتە داىكى كور و كچىك كە
پىكرا، بە شىئوهرەكى كارەساتاوى دەبنە قوربانى
يەكك لە جەنگەكانى سەرۆك.

رۆژىك، كاتىك ياسر و چەند هاورپىيەكى لۆژە لۆژ
لە خویندنگەو، بەرەو مال ملان دەنا. لە نيو چوار

ریانیکی جهنجالی شارد، له لایه ن چه کداران و پیاوانی دهسه لاته وه تهوق دهرین. که سه رجه م ریگا و دهر وازه کانیان داخستوو و به زور و زورداری هه موو حه شاماتی بازاره که، له به رده م دیواری به رزی نه خو شخانه یه کدا گرمو له ده که ن. پاشان ههوت که سی یه خسیری دهست و چاو شه ته ک دراو، له زیلیکی سه ربازی داده گرن، له پال دیواره که دا ریزیان ده که ن. ههوت لاو، دوانیان هیشتا هه رزه بوون و موویان لی نه هاتبوو. له ناو یه کیکی له جیبه سه ربازییه کانه وه، له بلندگویه که وه دهنگیکی نه ره ئاسای توند و تیژ، به زمانی عه ره بی به رز بووه وه:

"لیره دا بو پهنه و عیبه تهی هه له اتوانی سه ربازی و خو فروشانی خاک و نیشتمان، بو چه سپاندنی یاسا و دادپه روه ری سه روکی فه رمانده، خودا بیپاریزی..."

دهنگه که تا دههات به رزتر ده بووه وه.

"به بریاری ئه نجومه نی سه رکردایه تی شوپرش، سزای گولله باران کردنی ئه م ههوت خائینه جیبه جی ده کریت. که چواریان، له به ره کانی جهنگی پیروژ هه له اتوون، سیانیشیان له نیو شارد، به سه ر دیواری قوتابخانه و ناو گه ره که کاند، دروشمی جوداخوازی و دژه شوپرشیان نویسه..."

حەشاماتی ژن و پیر و مندال، تۆقیو و رەنگ
 ھەلبزپکاو، بی دەنگ و بی جوولە، بی دەسلات و
 زەلیل، ھەک قوربانییە چا و بەستراوھکان، سەری پ
 ئازار و خەمیان شوپ کردۆتەو ھەر پنیھکانیان.
 ریزیکی سەربازی گاردی کۆماری بە دوای یەکدا، بە
 نەرمە غار دینە نیوان خەلکەکە و قوربانییەکانەو.
 روو دەکەنە سزا دراوھکان و بۆیان دەکەونە سەر
 چۆک، رووی چەکەکانیان تیدەکەن. یەکیک لە
 میردمندالە دەست و چا و بەستراوھکان، لەگەڵ پرمە
 گریاندا خوڕ خوڕ میز بە خۆیدا دەکات، پڕ بە شار
 ھاواری دایک و باوکی دەکات. خەلکەکەیش لەگەڵیدا
 دەکەونە گریان و فرمیسک ھەلپشتن. ئەفسەریک دیتە
 تەنیشتی سەربازەکانەو، فەرمانی ئامادەباشییان
 بەسەردا دەکات. حەوت قوربانییەکە دەکەونە لەرزین،
 ھەک گەلای بەردەم بای پایز ھەلدەلەرزن. دەنگی ئەو
 میردمندالە ھاواری دایکی دەکات، لە سەرووی
 ھەموو نرکە و نالە و قەرمەژنی چەکەکانەو ھە. تا لە
 پڕ، دەنگی دەسپژی گوللە ھەموان کڕ و بیدەنگ
 دەکات. حەوت سینگ بە فیشەکی گەردار، شەقار
 شەقار دەبن، خوین فیچقە دەکات. بۆ چەند ساتیک،
 حەوت رۆح، حەوت خەون و خەیالی تیرۆرکراو،
 قورس و بە عەزاب دەیانەوی خۆیان لە جەستە
 خۆیناویبەکانیان راپسکینن و بەرەو مەنزەگایەکی تر

بفرن. ئەفسەرەكە ئەم ھاوكیڭشەیه بە چەند فیشەكیڭی دەمانچەكەى كە دەیخاتە كەللەسەرى قوربانییەكانەو، خیراتر دەكات.

لە ناو خەلكەكەو، دەنگیڭی بەرز و دلیر پر بە فهزاکە ھاوار دەكات:

" بروخی بەعس، بروخی سەدام."

جەللا دەكان دەكەونە ویزەى خەلك، دەبیتە فركان فركان، خەلكەكە بە چاوى پر ترس و فرمیسكەو بە ھەموو لایەكدا ھەلدین. بەعسییەكان دەكەونە تەقە و دەسپریژی گوللە بەسەر خەلكەكەدا دەكەن. ھەرچییان بەردەست دەكەویت، لە ژن و پیاو قۆلبەستى دەكەن. ئەوھى دەمینیتەو، بازارپىكى پر سەرباز و ھوت تەرمى بە سەر یەكدا كەوتوو، بە پەلە و شپرزە دەیانخەنە پشتى زلیكەو و تیژ دەردەپەرن.

بۆ شەو، یاسر تووشى لەرزوتایەكى توند دەبى، لەرزوتایەك سەرچاوەكەى ھەم ترس و ھەم تورپەییە، پێشتر و لە نیو تیقییەو، تەرمى زۆرى بینى بوو. بەلام گوللەبارانكردنى ئاوا راستەوخۆ، بە بەرچاویەو، بینینی مەرگ وەك خۆى، خوین وەك خۆى تەر و گەرم و بە فوارە، لە ناخەو ھەرچاوەكاند و ترسى ئەبەدى تیا رواند و ئیرادەى تىكشكاند. ئەو شەو لە نیو جیگاكدەیدا، وەك ھوت گوللەباران كراوەكان، چۆن لە بەردەم تەوژمى مەرگدا

هه‌لده‌له‌رزین، ئه‌ویش هه‌لده‌له‌رزى و ددانه چۆقه‌ی بوو. له سه‌ره گه‌رمه‌که‌یدا، سه‌دای سامناکی می‌ردمنداڵه‌که که بانگی دایک و باوکی ده‌کرد، ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

نیوه‌شه‌و، کاتی‌ک دایکی له موبه‌قه‌که‌دا، به‌ده‌م گریان‌ه‌وه شو‌ربای بو‌ لیده‌نا. گو‌یی به‌ ده‌س‌رێژیک گولله‌ زرن‌گایه‌وه. راچله‌کی و له به‌رخۆیه‌وه که‌وته نزا و دوعا کردن.

ده‌س‌ترێژیک له نیوه شه‌ودا، به‌سه‌ر راسته شه‌قامیکی شاره‌وه، جه‌سته‌یه‌ک شه‌قار شه‌قار ده‌کات. جه‌سته‌یه‌ک له‌گه‌ل خویندا، له جی کونی سه‌ر و دل‌یه‌وه، وشه‌ فواره‌ ده‌کات. وشه‌ی نازدار و خوینی گه‌ش ئاو‌یته‌ ده‌بن، به‌ جاده‌ قیره‌که‌دا شو‌ر ده‌بنه‌وه. ده‌یان و سه‌دان وشه‌ی هیجران، عشق و وه‌ته‌ن، ئه‌گرجه‌ی خاو و شه‌وی یه‌لدا و باده‌ی شه‌و، ده‌یان و ده‌یان غه‌زه‌لی نالی و پینج خسته‌کی و چوارینه‌کانی خه‌یام، مونا‌جاته‌کانی مه‌حوی، له‌گه‌ل خویندا ده‌رژین به‌ شه‌ودا، به‌ شه‌وی ئه‌نگوسته‌ چاوی شاردا.

ئیت‌ر له‌و روژه‌وه‌ی ئه‌و جه‌وت گه‌نجه‌یان به‌به‌رچاوییه‌وه گولله‌باران کرد. بووه‌ که‌سیکی تر، ئه‌و به‌رکه‌وته‌نی به‌ مه‌رگ، له‌ غه‌فله‌ت و بی‌ئاگایی بیداری کرده‌وه. له‌ که‌سیک هه‌موو دنیا‌ی به‌ یاری

دہزانی، گۆری بۆ کہ سیکی تیکشکاو و بی رۆح.
 پیشتر تہانہت شہر و ململانییہکانی نیوان باوک و
 خالۆکانیشی، وەک جۆرہ یارییہک، بۆ خوۆشی و
 سہرمہستی دەبینی. یارییہک کہ ہەرگیز ناگاتہ خوین
 و مردن، یارییہک، یا شہرپیک، وەک ئەوہی لہ
 قوتابخانہ، لہگەل دۆست و ہاورپیکانی رومی دەدا و
 پاش چہند ساتیک، یا ئەو پەری دواي چہند رۆژیک
 ئاشت دەبوونہوہ. وشہ و چہمکی، وەک
 خودموختاری و مافی چارہی خونوسین، دیموکراسی
 و دیکتاتۆری و فاشیزم... کہ لہ ناو ئەو بہیانمانہی
 کہ خالی بہ دزییہوہ پیی دەدا، ہەر وەک جۆریک لہ
 شہرہ جنیوی مندالی تیدہگہیشت. تا ئەو رۆژہ پیی
 وابوو، جہنگی خویناوی تہنہا کہوتۆتہ سنورہکانہوہ،
 پیی وابوو شہری راستہقینہ، ئەوہی مروۆقی تیا
 دەکوژریت. تہنہا شہری نیوان دەولہتہکانہ، شہری
 نیو ولات و شار و گوندہکانی وەک گہمہ و
 گالتہوگہپ دەبینی. تا ئەو رۆژہ کہ بہ ریکہوت کہوتہ
 بۆسہی پیاوانی دەولہتہوہ، لہگەل سەدان ہاوشاری
 تردا، ناچار بہ بینینی مہرگ و کوشتن کرا.

لہو رۆژہ بہ دواوہ، تا ئیستا و دلنیام تا مردن،
 دہنگی زریکہ و گریانہی بہ سوویو و پرنزاری ئەو
 میردمندالہ لہ کہللہیدا، بی برانہوہ ہاژہ و لرفہی
 دیت. ئیتر لہوہ بہ دوا، ئەو ہمان مندالہ گہمژہ و

ساده بپرواکه‌ی پیشتر نه‌ما، به روونی درکی به مهرگ
دوستی و قیزه‌ونی هاوکی‌شه‌که‌ی باوکی کرد.
تیگه‌یشت له نیوان س سه‌رۆک و س سه‌رکه‌وتندا،
ده‌ریایه‌ک خوین هه‌یه، له به‌ینی ئەو دوو سینه‌دا،
هه‌رچی پیتی تر هه‌یه ده‌مرن و ده‌بنه قوربانی، ده‌بنه
گالته‌جاپ. باشتر و روونتر له وته و گفتوگۆکانی خاله
ئازهری، تیده‌گه‌یشت.

ئەو شه‌وه موبته‌لایه‌ی به له‌رزوتا بو ئەو،
هاوشیوه‌ی هه‌مان حاله‌تی له‌رزوتای پیغه‌مبهر بوو
ئەو کاته‌ی وه‌حی بو ده‌هات. ئیتر ئەو نه‌ ترس، نه
ریز، نه‌ خو‌شه‌ویستییه‌کی بو باوکی، بو‌حیزب و
سه‌رۆکی باوک نه‌ما. ژیان له‌ودا مرد، دل‌ی له‌ لیدان
نه‌که‌وت، به‌لام له‌ ژیان که‌وت. له‌وه‌ش زیاتر هه‌یج نرخ
و به‌هایه‌کی بو خویندن و ته‌نانه‌ت ژیانیش نه‌ما.
ته‌واو دل‌نیا بووه‌وه له‌وه‌ی که‌ له‌ به‌رزه‌خدايه و
ئاینده‌ی چاره‌نوسیشی هه‌ر دۆزه‌خه. هه‌ر ئەو شه‌وه
بپاریدا، چیتر سه‌ر به‌سه‌ر کتیبه‌ بی رۆحه‌کانی
خویندنگه‌دا شو‌ر نه‌کاته‌وه. سه‌ره‌تای یاخی بوون و
روو هه‌لمالینی له‌و دنیا قیزه‌ونه، له‌ پشت گو‌یخستنی
ده‌رسه‌کانه‌وه بوو. چونکه‌ له‌ میژ بوو باوکی مرخی
لیخۆش کردبوو. ده‌یویست پاش ده‌رچوونی له
شه‌شی ئاماده‌یی، بینیریته‌ کۆلیژی سه‌ربازی، تا
بیکاته‌ ئه‌فسه‌ری گاردی کۆماری، بی هه‌یج هه‌ستیک،

كۆپ و مندالى خەلكى بۇ بكوژى. ھەر لە مندالىيەو،
تۆۋى رىق و قىنەى تىا دەچاند، ھەنگاو بە ھەنگاو
بەرەو پىاو كوشتن دەئىاژوو. لە برى پەرودە
كردن، دەيخستە ژىر بارى قورسى مەشقى سەربازى
و پەلە پەلى بوو تا بىكات، بەو رمۆزنەى خۆى
دەيوىست.

گەر بە رىكەوت ئەو رۆژە، ئەو كوشتارگەيەى
نەبىنبايە، بە دلىبايەو ئەستايەكىك دەبوو لەو پىاو
كوژانە. رەنگە و بە دلىبايەو چارەنوسى لە ئەستايە
گەلىك باشتر بووايە، بەلام بە دەستوپلى
خوئىناويەو، نغرو لە خوئىن و رۆحى قوربانىان. گەر
وەك باوكى دەيوىست، ببويايەتە گاردى كۆمارى،
دەبوو جەلالاد. ھەر چۆنىك بىت ئەستاي، بەم
حالەشەو بەشتەر، گرنگ بەرپرس نىيە لەم دۆزەخە.
دواتر ئەو رووداوە كارەساتاويەى ئاوا بۇ خالە
ئازەرى گىرايەو:

"ئەو نىوەرپۆيە، چەشنى مىگەلىك مۆل دراين، بە
زۆر ناچار بە بىننى گوللەباران كردنى ھاو
رەگەزەكانمان كراين. لە نىو حەشاماتەكەدا، چاوم بە
زرىانى شاعىر كەوت كە خىرا خىرا و شىپرزە دەمى
دەنا بە شووشە عەرەقەكەى دەستىيەو. بى ئۆقرە و
پىر جوولە، سوور سوور ھەلگەرابوو. لىوى خۆى
دەكروشت و تژى لە تورپەيى، لە ژىر لىوہو جىنوى

به ئەرز و ئاسمان دەدا. من و هاوڕێکانم، سەرەتا مۆلەق و سەرسام ھەر لە خۆمان و خەڵک و ئەو ھەموو سەربازە پر چەکانەمان دەروانی. پێم وابوو وەک ھەموو جارەکانی تر، مەبەست لە کوکردنەو ھەمان نمایشیکی بەردەم کامیرای تەلەفزیۆنەکانە بە بۆنە ی سەرکەوتنمان لە بەرەکانی جەنگدا، یان یەکیک لە بۆنە و رۆژە زۆرەکانی حیزب و سەرۆکە. ھەرگیز خەیاڵم بو ئەو نەدەچوو دلرەقیی و بی ئابرویی بە عس، بگاتە ئەو جیھە ی بە بەرچاوی خەلکەو، بە شیوہ نمایشیکی ئاھەنگ ئاسا، رۆلەکان و ھاوڵاتییەکانی خۆی بکوژییت. ئیستا تێدەگەم تۆ شەر لە پیناوی چیدا دەکەیت و بو ھیندە رقت لە باوکمە.

لەگەڵ دەستپێژی گوللەدا، زریان پر بە گەرووی ھاواریکرد، بروخی بە عس و بژی کوردستان. ئەو لە تەنیشتی منەو بوو، بە چاوی خۆم بینیم دەنگی لێھەلەبەری. بە دوایشیدا بوو بە فرکان فرکان و تیکھەلپژان. چەکدارەکان تیمان کەوتن، لەو یەکەم کەسانە ی کە سوک و ئاسان کەوتە نیو چنگیان من بووم. چونکە بە ئاستیک ھەپەساو و مۆلەق ببوم بە دیمەنی مەرگ بارانەکە، وەک بتیکی کۆنە سال، نە دەبزوام و چووبوومە حالی کۆماوہ. تا لە پر یەک شەپازللە ی توند بە لادا تەختی زەوی کردم. بە پیلەقە

و تیهه‌لدان فرییان دامه پشتی زلییکه‌وه، که له چاو تروکانیکدا سیخناخیان کردبوو له ژن و پیاو. دوو شه‌قام ئە‌ه‌ولاتر، کاتییک ناسنامه‌که‌یان پشکنیم و زانییان خویندکارم، دایانگرتم و به شه‌قی پۆستال، فرییان دامه سهر جاده‌که.

ئە‌و روژە و ئە‌و ساته، بییکه‌سترتین و گوناھترتین گەنجی شار و ته‌واوی دنیا یاسر بوو. هەرچی به‌دهنی هه‌بوو به ئازار و تیکش‌کاو، هه‌ست و رو‌حیشی په‌ریشانی ژیر کاریگه‌ری خوین و مه‌رگ بوو. له قوولایی دل و ده‌رونییه‌وه توپه‌یه‌کی بورکان ئاسا هه‌له‌چوو، به ئاستیک توند و خراپ له پرمه‌ی گریانیدا. شه‌له‌شل هه‌نگاوی هه‌له‌هینا، خو‌ر خو‌ر فرمیسیکی لی ده‌رژا. ئە‌و روژە، ئە‌و شه‌قه به جو‌ریک دنیا‌ی ژیر و ژوور کرد، به ئاستیک ده‌ستکاری هزری کرد. که ئیستا پیی وایه ئە‌وه شه‌ق بوو بو پاشه‌لی باوکی نه‌ک خو‌ی. شه‌ق بوو بو دنیا‌ی باوکی، که هه‌ژده سال بوو تیایدا دروستی ده‌کرد. گیروگه‌وال، به‌دهم هه‌نسکی گریانه‌وه، هه‌زاران جینیوی ره‌وانه‌ی باوکی و دنیا‌ی سه‌روکه‌که‌ی کرد. برپاریدا چیتر ئە‌و منداله ترستوکه نه‌میننی که به ئاره‌زووی خو‌ی ده‌سکاری دل و ئە‌قلی بکات. نه‌فره‌تی له خو‌یی و له شان و شه‌پیلکی گاردی کو‌ماری کرد. نه‌فره‌تی له

سه‌رۆك و له حیزب و نیشتیمانه‌كه‌ی، له‌و خویندنه‌ی
 كه ده‌یگه‌یه‌نیته‌ پله‌ی ده‌ستدریژی و كوشتنی مروّف.
 بۆ سبه‌ی، پاش له‌رزوتا و گینگلی زۆری سه‌ر
 جیگا. كتیبه‌كانی هه‌لگرت و له‌بری خویندنگه‌، رووی
 كرده‌ گۆرستانه‌كه‌. پشتیدا به‌ كیلێكه‌وه‌ و رۆچوووه‌
 ئه‌ندیشه‌كانی خۆیه‌وه‌. كه‌وتبووه‌ نیوان دوو جیهانه‌وه‌،
 جیهانی زیندوووه‌كان و جیهانی مردوووه‌كان. ئه‌و، له‌و
 كاته‌دا سه‌ر به‌ هیچیان نه‌بوو. جیهانی مردوووه‌كان بی
 خه‌م و ئارام، جیهانی زیندوووه‌كانیش پڕ شه‌ر و
 مه‌رگ و سه‌ر شوپۆری. پرسپاری له‌ خۆی ده‌كرد، ئه‌ی
 من چیم؟ ده‌بی له‌ كویدا بم، ده‌بی چیبكه‌م؟ ترس له‌
 خه‌ونی یاخییوون له‌ باوكه‌ دلپه‌قه‌كه‌ی، له‌
 هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دژ به‌ دنیا بۆگه‌نه‌كه‌ی، ئاسان نییه‌
 و دلنیاوو عه‌زابی گه‌وره‌ی به‌ دواوه‌یه‌. نا ئارام و بی
 ئۆقره‌، راپای كردبوو. لاوازیی و دلپه‌راوكی، له‌
 ناخه‌وه‌ لرفه‌ی ده‌هات. خه‌ریك بوو مل بدات، هه‌ستنی
 و ملی ریگای خویندنگه‌كه‌ی بگریته‌وه‌ به‌ر.
 له‌و كاته‌دا، له‌ ناو ماله‌ هه‌ژاره‌كانی خوارووی
 گۆرستانه‌كه‌وه‌، كۆمه‌له‌ خه‌لكێكی كه‌م كه‌
 دارمه‌یتیکیان هه‌لگرتبوو، ورد ورد به‌ره‌و لای ئه‌و به‌
 ریوه‌بوون ده‌ركه‌وتن. كه‌مێك دوورتر له‌و، كه‌وتنه‌
 گۆر هه‌لكه‌ندن. یه‌ك دوانیکیان ده‌ناسی، به‌ره‌و لایان
 كشا و پرسپاری مردوووه‌كه‌ی لێكردن.

یەکیکیان بە خەم و قورگی پر گریانەوه وتی:
 "جەنازەى زریانى شاعیرە، ئەمشەو بە تەوریکەوه
 هێرش دەباتە سەر بارەگای بەعسییەکان، بیناکەى
 سەر شەقامەکە، بەر دەستریژی گوللەى دەدەن،
 دەسبەجى دەیکوژن."

لە هەموو ژياندا، هەرگیز ئەو سات و دیمەنەى
 بیرنەچوووە. دیمەنى ئەو دەستەى لە دارمەیتەکەوه
 هاتبوووە دەرەوه. دەستیک توند توند دەسکی
 تەورەکەى گوشیبوو، هیندە توند و بە رقهوه کە
 ئەوانەى جەنازەکەیان شۆردبوو. هەرچیان کردبوو
 نەیانتوانیبوو لە مەشتى دەر بهینن. تا بە ناچارى مەلاکە
 وتبووى وازیلیبێنن، بە تەورەکەوه کفن و دفنى بکەن!
 دەبى قین و تورەبى و پووچ بینى ژیان گەشتیته چ
 ئاستیک، تا وا لە مرۆف بکات بە تەوریکى کولى
 ژەنگاوى هەلمەت بەریتە سەر مەتەرێزى شەستتیر.
 بى دەر بەست و ترس، سنگى بداتە بەر دەستریژی
 فیشەک! دەبى رێژە و قەبارەى ئەو تورەبى چەندە
 بىت، کە پاش رۆح دەرچوونیش هیچ کەس و هیزیک
 توانای لە چنگ دەر هینانى تەورەکەى دەستى نەبیت؟!
 هاوڕیکەى، ئەوهى شەوى رووداوەکە لە یانەکە لە
 گەلیدا خواردبویەوه، بە تۆنیکى خا و غەمگین وتی:
 "شەوى زۆرى خواردەوه، حالى پەشیو و شپرزە
 بوو. بە درێژایى دانیشتنەکە، تا ئەو کاتەى جیمهیشت،

دەگريا و فرمىسكى گەشى دادەبارانە سەر ئەو
وەرەقەيەى لە سەرى دەنووسى.

ياسر لى دەپرسى:

"نەترانى چى دەنووسى؟"

دەستى برد، لە گىرفانى شەرۆالەكەيدا، پارچە
كاغەزىكى قەد كراوى خويناوى دەرھينا، بۆى راگرت
و وتى:

"ئەمە دوا شىعرى ئەو، لە گىرفانيدا دۆزيمانەو."
پىشتر كە خەرىك بوو لە ناخەو ترس لە ياخى
بوونى باوكى لاوازى دەكرد، پەشىمانى ھەموو
جەستەى تەنىبوو. كوشتنى زريان و شىعرەكەى،
سەرلەنوئ پىرى كەردەو لە وزە و ھىزى
بەرەنگار بوونەو. ھەر لەو شوئىنەدا، بە تەنىشت
گۆرەكەى زريانەو، كىتب و دەفتەرەكانى خستە ژىر
گلەو. كىتبى پر بىردۆزى بىركارى و زانستى كىميا و
ئەدەبى عەرەبى و ئاينى، وەك تەرمىك چۆن دەخرىتە
گۆرەو، خستە چالەو و وەك مردوويەك ناشتنى.

لاى نيوەرۆش، كاتىك پەلە سىبەرىك نەما خۆى
تىادا پەنا بدات. لۆژە لۆژ بەرەو مال كەوتەو رى.
بەر لەوھى بگاتەو سەر شەقامە سەرەككەى
بەردەم گۆرستانەكە، ئۆتۆمبىلىكى دووتەنى كە سى
پياوى كزۆلەى بە سەرەو بوو. لايدايە سەر رىگا
خۆلەكەى گۆرستانەكە. كاتىكىش لەو تىپەرى، لە

دواوهی دووته نییه که دا، چهوت دارمه ییتی له سهر یه ک
هه لچنراوی بیینی. تهرمی گولله باران کراوه کانی دوینی
بوون. پاش ئه وهی که سوکاریان دهچن و پارهی
فیشه که کانیان لی ده سینن. ئه و فیشه کانهی نراون به
سنگ و سهر و رۆحی رۆله کانیانه وه. تهرمه کانیان
را ده ست ده که ن و پییان ده لئین، به بی دهنگی
ده یاننیزن، به هیچ جوریک پرسه یان بو دانانین. ئه گینا
ئیوهش به دهردی ئه وان ده به یین.

به کوردی و به کورتی، ئیدی نه چووه وه به لای
خویندن و خویندنگا که یه وه. کاتیکیش دایکی به مهی
زانی، که وته سهرزه نشتی و پیی وت: "کورم بو وا له
خۆت ئه که ی؟ بو به دهستی خۆت گر له ئایندهت
به رئه دهی! به خودا باوکت بزانی وازت له خویندن
هیناوه ئه تکوژی."

نا به دل وه لامی دایه وه:

"کام ئاینده؟ باوکم ئه یه ویت له ریگای ساتع
تکریتی زاوامانه وه، بمکات به گاردی کوماری، تا
خه لکی بو بکوژم. من ئه وه ناکه م و به ره و رووی
ده به مه وه."

دایکی به دهم گریان و پارانه وه وه ههر ده یوت:
"کورم، کی ئه زانی دنیا چی لیدیت، تو جاری
شه شه که ت ته واو بکه، خوا گه وره یه رۆله."

دایکی زۆری له گه‌ل وت، به لام ئه‌و کۆتا بریاری
خۆی دابوو.

"کورم گهر نه‌خوینیت ده‌تکه‌نه‌هه‌سکه‌ر، وه‌ک
خالیدی برات ده‌بی بجیته‌ شه‌رگه‌کان، ئاخ‌ر نابینی
رۆژانه، وه‌ک گه‌لای دار خه‌لکی به‌رده‌ب‌نه‌وه‌ و
ده‌کوژرین."

به‌ خو‌ش‌حالییه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: "جا چیه‌، ده‌چم
بۆ گونده‌که‌ی خو‌مان و ده‌بمه‌ پێشمه‌رگه‌."

دایکی به‌ شی‌وه‌ پارانه‌وه‌یه‌که‌وه‌ دیسه‌انه‌وه‌
وتی: "کورم پێشمه‌رگایه‌تی به‌ تۆ نا‌کری، تۆ نه‌ ساردی
و نه‌ گه‌رمات دیوه‌ و نه‌ برسیتی، پێشمه‌رگایه‌تی
پیاوی خۆی ده‌ویت."

کاتی‌کیش باوکی هاته‌وه‌ و زانی بووه‌ته‌ کو‌ری
به‌رده‌م سینه‌ماکان، پشتی له‌ قوتابخانه‌ و ئه‌رکه‌کانی
کردوه‌. شیت و هار بوو، وه‌ک گورگ په‌لاماریدا، به
له‌قه‌ و مشتبه‌کۆله‌ تیروپری کوتا، هه‌زاران جنیوی
سووک و چروکی پێدا.

له‌ به‌ر پێیه‌کانیدا که‌وتبوو، به‌ پێچه‌وانه‌ی جارانی
پێشووه‌وه‌، نه‌ گریا و نه‌ لیی پارایه‌وه‌. ته‌نها دایکی
بوو، به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌گریا و داوای له‌ می‌رده‌که‌ی
ده‌کرد ده‌سته‌به‌رداری بیت له‌وه‌ زیاتر ئازاری نه‌دات.

هه‌رچی فیراس بوو، توندتر و خیراتر تی هه‌لده‌دا،
تا په‌لی گرت و نه‌راندی:

" پيشم كه وه بو قوتابخانه كه ت... "

له كوﻻن خوﻯ له دهستي راپسكاند، تيژ غاريدا و
ههﻟﻬات.

تا سي مانگ نه گه رايه وه مال، له گونده كه ي باپيري
بووه هاوده مي خزمه كاني. به روژ له ترسي هيرشي
سوپا و جاشي به عس، له گهﻟ فيرار و جووتيار و
شوانه كاندا، له ناو باخ و چه م و دهشته كاكي به
كاكيه كاني گه رمياندا ده ژيا. له گهﻟ ههﻟﻬاتوواني
سه ربازيدا خوﻯ مهﻻس دها، به شه و يش له
ديوه خانه كه ي باپيري دهنووست. سه ره تا ويستي
بيسته پيشمه رگه، به لام باپير و خزموخو يش
نه يانه يشت، وتيان، جاري تو مندالي و بو
پيشمه رگايه تي ماوته.

له و ماوه يه دا، به گه ليك كتيب و ژياني نوي ئاشنا
بوو. له نزيكه وه پيشمه رگه ي ناسي، بو ي دهر كه وت
ئه وانيش، وهك دوژمنه كانيان توندوتيژ و مروژف
كوژن. تيگه يشت مروژف له به ره نگار بوونه وه ي
دوژمنه كه يدا، به بر و ئاستي دل ره قي و توندوتيژي
به رامبه ر، ئه ويش هاوشيوه ده گاته هه مان
په رچه كردار، به هه مان شيوه ي به رامبه ره كه ي دهستي
سوور ده بيست، له خو ين و به خه م ساردييه وه
ده كوژيت.

تاقه جوانییهک، له هەردوو دنیاکەدا، دنیای عەرەبی
باوکی و دنیای کوردی دایکیدا، نەنکەکانی بوون. ژن
و کچەکان بوون، خەڵکە هەژار و سادەکان بوون.
ئەوانەى به له دایکبوونی گـوـیـرـهـکـهـیـهـک، به
دروینهکردنی باوەشیک گیا بو که رویشکەکان، به
هەلپژانی مشتێ گەنم له بەردەم مریشک و
جوجەلەکانیاندا، کۆلیک خۆشبەخت و شاگەشکە
دەبوون.

برپاریدا له نیوان هەردوو دنیاکەدا، له نیوان
بەعسی باوکی و کوردایەتی خالەکانیدا، هیچیان
هەلنەبژیری. تاک و سەربەخۆ، بخزیتە قەپیلکەکەى
خۆیەوه و بو هیچ خوین ریژییهک، نەک هەر بەشدار
نەبى، بەلکو چەپلەش لینەدات.

پاش سى مانگ که گەرایەوه کەرکوک، ئیتر ئەو له
قوتابخانە فەسل کرابوو. چیتەر سیفەتی خویندکاری
نەمابوو، ببوو هەلەتووێهک له خزمەتی سەربازی.
خۆ ئەگەر دەستگیر بکریت، هیچ گومانیک لەوەدا نییه
که گوییهکی دەبەرن. ئەمە ئەگەر شانسی هەبیت و
گولەباران نەکریت. ئەوا راستەوخۆ دەینیرنە
بەرەکانی جەنگ. دەیشیزانی ئەرکی سەربازیش هەر
جەنگە، هەر کۆشتوبەر و خوین رشتنە. هاوکاتیش
بوون بە برغویەکی ئامیڕە زەبەلاحەکەى مەرگ و
جەنگی بەعسە، به سەرۆکایەتی دیکتاتور. بەلام

چاری ناچاره ده بی شانی بداته بهر. له هه موو
باریکیشدا، ئه رکئ ناچارى که متر ویژدان ئازار ده دات.
هیچ دەرگا و دهره تانیک بۆ ئه و نه مابوو، جگه له
ریگای سه ربازی. ریگای جهنگ و کوشتارگه کانی
سنوور. بۆ ئه و که هیچ برّوا و چاره نویکی نه بوو،
هیچ ئومید و ژیان کردنیکی تیدا نه مابوو. به مه بهستی
خۆ ونکردن، بۆ هه له اتن و دهر بازبوون له دۆزهخی
به عس و سه روک و باوکی، برّیاریدا، ریگای
سه ربازی بگریته بهر. وهک هه ر لاویکی تری ئه م
عیراقه نه فره تییه، بهرگی بۆر و پیسی سه ربازی
بیوشی.

ئه و بهرگه ی راسته وخۆ له مروّقه وه ده تکاته
رۆبۆتیکی بی رۆح و گونا، به که سیک هه میشه
چاوه ری فیشه کیک، یان گولله توپیکه، فریبیداته
عه ده مه وه. به ناچارى و بی ویستی خۆی، وهک
مه له وانیکى ناو به له میکی بی سه ول له ده ریایه کی به
لرّفه و هاژه و شه پۆلدا، خۆی راده ست کرد. پاش
دوو روژ به جانتایه که وه ملی ریگای سه ربازگه ی
گرته بهر.

س سهحرا و ههلهست

جهنگ هه موو لايهك و هه موو جييه كي گرتبو وه وه، تا دههات توندتر و بي رهحمانه تر، خهلكي دهكرده سووته مهني خوئي. به دريژايي ههزار و پينج سهه كيلومه تري سنوري نيوان ئيران و عيراق، دهنگي توپ و موشه كه كان نهئه برانه وه. فرۆكه و موشه كه كاني حوسين يهك، حوسين دوو، بابلي نوئي، له قوولايي خاك و شاره كاني ئيراندا و بي گويدانه هيچ ياسايه كي جهنگ، به ههزاران خهلكي مهدهني، له ژن و مندال دهكوشته. له نيو شيو و چياكاني كوردستانيشدا، بهردهوام شهپ و پيكداداني پارتيزانانه هه بوو. له شاره كانيشدا، له ناو زيندانه قوول و

تاریکه‌کانی به‌عسدا، به لیثا و زیندانییه‌کان له ژیر
ئه‌شکه‌نجه‌دا ده‌مردن، یان گولله‌باران ده‌کران.

هەر له شاره‌کاندا، به سه‌ر لقوپی‌داری و
دره‌خته‌وه، به سه‌ر دارتیل و ئاریلی مالانه‌وه. له
هه‌موو شوینیکی‌دا به سه‌دان و هه‌زاران بییسوو،
به‌رده‌وام ده‌یانخویند. بیبی سوو، بیبی سوو، بیبی
سوو... ئاو... ئاو... ئاو...

به سه‌دان و هه‌زاران ژن و کچیش، ئه‌وانه‌ی می‌رد
و برا و باوکیان که‌وتی‌وه، به‌ره‌یه‌ک له به‌ره‌کانی
جه‌نگه‌وه. ده‌ستی نزایان بو‌خودا به‌رز ده‌کرده‌وه و
هاواریان ده‌کرد: "خودایه ئاوئێ به‌م ئاگره‌دا بکه. ئاو...
ئاو... ئاو..."

هاوکات له نیو سه‌ربازگه‌یه‌کی مه‌شقا، یاسر
له‌گه‌ل سه‌دان سه‌ربازی تردا، به‌ده‌م هه‌روه‌له‌وه، یه‌ک
ده‌نگ هاواریان ده‌کرد:

"التدريب... التدريب... ثم التدريب..."

ئه‌و روژگاره، له‌و جووره‌ ناوه‌ندی مه‌شقی پیکردنه
له سه‌دان شوینی ولاتدا هه‌بوون. جیگایه‌ک بوو بو
ئاماده‌کردنی مروّف، بو به‌ره‌کانی جه‌نگ.

سه‌ربازگه، بو ئه‌و ته‌واو جییه‌کی باش و له‌بار
بوو. ئه‌ویک هه‌ر له مندالییه‌وه مه‌شقی سه‌ربازی
پیکرابوو، گوئی له قورسی و ماندوویی مه‌شقه‌کان

نه بوو. شتیکی ئاشنا به جهسته له پ و پته وه که ی بوو،
به رۆحه ماندوو ه که ی.

شه وانیش، بی خه م، بی بیر کردنه وه، ده خزایه ناو
یاتاغه چلکنه که ی و دوور له چاوی باوکی رۆده چوو ه
خه وی قوول. وه ک کرمیکی ئاو پریشمین له کیسه
خه وه رهنگ قه وزه بییه که ی دا، خپ ده نووست.

له چواره م مانگی سه ربازییدا، هه والی شه هید
بوونی خالیدی برای پیگه یشت و گه رایه وه بو لای
دایکی. کاتی ئه و گه یشت، پرسه نه مابوو، خزم و
خویش بلاوه یان لیکرد بوو. له کونجی تاریکی
ژووره که دا، باوه شی کرد به دایکه جگه ر
سووتا وه که ی دا و به کول که وته گریان. دایک و کوپی
نه گبه ت، هه تا فرمیسک وشکی نه کرد، به سه ر یه کدا
گریان و شینیان گیرا.

ئیواره، هه ردووکیان پیکه وه روویان کرده
گورستانه که. گورستانیک، نزیک له ئاگریی دوزه خی
نه وت که خاموشی نازانیت. خو لی سه ر گورپه که ی
خالید هیشتا ته پ بوو. ئالایه کی پیس و قورپاوی
عیراقی به سه ردا درابوو. لی ره و له ویی گورستانه که،
ده یان ژن و مندال و پیره پیاو ده بینران، که به سه ر
گورپی ئازیزانیانه وه، مات و مه لوول دوش دامابوون.

بەسەر گۆرۈپى براكەيەو، بە كول لە پرمەي
گريانىدا، بە مشت خۆلى بە سەرى خۆيدا دەکرد. برا
رۆي لە ھەموو گۆرستانەكەدا دەنگى دەدايەو.
بۆنى بغورد، خۆلى تەر بە فرميسك و سەدا و
گريانى ئادەميان، ھەواي شارى تەنيبوو.
ئەو چەند رۆژەي مۆلەتەكەي، بە تەنیشت
دايكييەو بەسەر برد. يا دەگريان، يا باسى يادەوهرى
و كویرەوهرىيەكانى خاليديان دەکرد. خاليد، گەرچى
خويندكارىكى زيرەك بوو، بەلام قەدەرى بەد ريگاي
نەدا خويندن تەواو بكات و لە كولیژيكد، بۆ چەند
سالیک دوور لە جەنگ بژيئت. ئەو رۆژيک كە ھاوھلى
خالۆ ئازەرى دەبيئت. دەكەونە بۆسەي پياوانى
رژيمەو، دەگيرين و بى سەروشوين دەكرين. ئەو
رۆژگارە، ھەر كەسيك بکەوتايەتە نيو تۆرى
بەربلاوى ئاسايشەو، مەگەر دەگمەن، ئەگينا كەس
چاوى پينەدەكەوتەو.

بە ھۆي ئەو بەياننامە ياساغانەي گيرفانى
خالۆيەو، ئەويش دەكەويتە كونجى زيندانه پەنھان و
ترسناكەكانى ئاسايشەو و سەرنگوم دەكریئت. پاش
شەش مانگ ئەشكەنجە و عەزابى قورس، بە ھۆي
ئەوھى دەردەكەويت ھيچ پەيوەندييەكى بە ريخراوہ
ياساگەكەي خالۆيەو نييە، لە لايەكى تريشەو بە
ھۆي ھەول و واسيتەي گەورەي باوكييەو، ئازاد

دهكړيټ. به لام چيتر ريگای گه پانه وهی نادهن بو
 ته واو كړدنی خویندنه كهی، بی ویستی خوئی دهكړيټه
 سه رباز و رهوانه ی به ره كانی جهنگ دهكړيټ. تا به
 شیوه ی توپه ليك خه لوز، له دارمه يتيكي كه بس كراودا
 دهیگه پريننه وه بو دايكه به فراوی. كه هرچی شیوه ن
 دهكات و پرچ و روومه تی ده پنی و به دهنگی
 نووساوه وه ده پاپريته وه، تا بو دواچار به مردوويش
 بيت تاويك له كوره كهی بروانیت. به لام كه س ناماده
 نه بوو سه ری بزماریژ كراوی به ئالا داپوشراوی
 داره بازیک هه لداته وه. كه له بری تهرم، كيسه یه ك
 خه لوزی تیدا بيت. هيچ دايكيكيش تا به چاوه كانی
 خوئی جگه رگوشه كهی به مردووی نه بينیت. هه رگيز
 ددان به مردنیدا نانیت و هه ميشه چاو له ری
 گه پانه وه یه تی.

به فراویش، تا له ژياندا بوو سه بوری خوئی به وه
 ده دایه وه، كه خالید ونه نه ك مردوو. ئه و روژه هه ر
 دیت كوره گه وره كهی بگه پريته وه ئامیزی. ئیستاشی
 له گه ل بيت، پاش ئه و هه موو مه رگه سات و مالویرانی
 و به ليشاو مردنی كه سه ئازیزه كانی، پاش پیر بوون
 و له دستدانی بينایی چاوه كانی، هیشتا هه ر ئومیدی
 به له ئامیز گرتنی خالید له دل و روچیدا، وینه و
 ئایدیایه کی زیندووه.

روژيک بهر له وادهی کۆتایی هاتنی مۆله ته که ی، یاسر لای ئیواره، پاش گه پانیکي به شه قامه جه نجاله کانی ئەحمەد ئاغا و دکتۆره کان و بهردهم سینه ماکاندا. گه رایه وه مال تا بو سبهی خوی کۆکاته وه و به رهو سه ربازگه که ی بگه پیته وه. به سه ر قه نه فه ی ژووری میوانه وه، چاوی چووه سه ر فایلکی قه به ی رهنگ سوور. کاتیکیش له باره یه وه پرسیا ری له دایکی کرد. دایکه به له ره یه کی کز و قورگی پر گریانه وه وتی:

" ئەوه ئەم نیوه پۆیه باوکت هینایه وه، میراتییه که ی برا جوانه مه رگه که ته، عه ریزه ی وه رگرتنی زه وی و قه مه ره ی خوینی کورپه شه هیده که یه تی."

بو ئەوه ی ناچار نه بی باوکی ببینی، په له و خیرا نه کا بگه پیته وه، جانتا که ی کرده شانی و به دایکی وت: "نامه وی چاوم به چاوی بکه وی، خوی و سه رۆکه که ی تا سه ری هه موومان نه خون وازناهیین." دایکی دهستی خسته به رۆکی کورپه که ی، به گریانیکي شیوه پارانه وه وتی:

"کورپی شیرینم، با جاریکی تر جه رگ سووتا و نه بم. مه گه پۆیه بو سه ربازی، کورم ئاقیبه تت هه ر وهک براکه ت ده بییت، قوربانت بم مه پۆ."

"دایکه گیان، هیچ ریگا و دهره تانیکم نییه، نه چمه وه
دیّن و له ناوچه وانم دهنووسن جه بان، به بهر
چاوته وه گولله بارانم ده کهن."

دایکه، به زمانی شکاو و گریانی پارانه وه پئی
وت: "کورم گونده کان پرن له سه ربازی هه له اتوو،
مه رو پئیکه وه ده گه ریینه وه بو گونده که ی خو مان،
له وئ ئەم زالمانه ده ستیان پیت ناگات. تا خودا
دهروویه کی خیر له م عالهمه ئەکاته وه..."

به هه ردوو له پی، سه ری به هه وری پیچراوی
دایکی گرت و ماچیکی نیو چهوانی کرد. به په نجه
که له ی فرمیسه که کانی سپری و قوول لیی روانی،
هیواش و نه رم پئی وت:

"ئه ویش ئازار و مه ترسی که م نییه، خه مت نه بی
هیچم لینایهت، خو جاری من دوورم له جه نکه وه."
په رو شتر دایکه وتی: "مه رو، لییره له م ماله
ده تشارمه وه، لییره بمینه وه و مه چو دهره وه، تا جه ننگ
کو تایی دیت."

به ئەسپایی چرپاندی به گوئی دایکی دا: "ئه م ماله
توی لیده رچی، بو من قورسترین شه پرگه یه، هه موو
ساله کانی ژیانم دو رواوی ئەم ماله م، هه موو جییه ک بو
من لییره باشته ره."

کور و دایک، تاویک یه کیان له باوهش گرت. پاشان
به خیرایی مالی جیهیشت، ملی ریگای گه راجی گرته

بەر. که میک له بهردهم که لاهه که ی که ریم پۆخچیدا،
وهستا. له ده لاقه ی ده رگا که وه بینى نیو هه یوان و
حه وشه که، یه ک پارچه سه له گووی کریکار و
ده ستگیزی مه یدانه که یه. له ژیر لیوه وه وتی: "تایدن
گیان، ئه وه خالیدی براشم هات بۆ لات. چاوه رپیم بن،
منیش به مزوانه پیتان ده گه م."

له ناخه وه پر بوو له گریان، پر بوو له بۆشیی و
پووچیى ژیان، ده یزانی هه نگاو به ره و چاره نووسی
ره شی خو ی هه لدینی، به ره و جه نگ و مه رگ. که
چاوانی ده چووه سه ر ئه و هه موو بت و وینه
زۆرانه ی دیکتاتور، ئه و هه موو لافیته ره شانیه ی قه د
دیواره کان، له دل ی خویدا ده یگوت:

"له سه رده م و شوینیکی خراپدا هاتمه بوونه وه،
گه ر مروّف هیه چ نرخ و به هایه کی نه بی، ریگای مه رگ
باشترین ریگایه."

به ده م هه نگاو هه له یئانه وه، خه یالی دوور
ده رپویشت. به سه ری شوړه وه رابردووی برا
شه هیده که ی، وه ک فیلمیکی سینه مایی له میشکیدا
خو ی نمایش ده کرد. روژانی لای نه نکه عه ره به که ی،
ئو کاتانه ی پیکه وه، باوکه دل ره قه که یان دارکاری
ده کردن. روژانی چوونه قوتابخانه و ترس و برسیتی،
روژانی پیکه وه سه عیکردن، شه ر و ده مه قالیه کانیان.
روژانی پیده شته کانی گه رمیان و راوه سویسکه و

كورپور. هه موو ئەو شهوهدى له پاسه كهدا بوو به رهو
 سه ربازگه كهى، بو تاويكيش فرميسكى بو براكهى
 وشكى نه كرد. وینه كانی رابردووی له خه یال
 دهرنه ده چوو. ئەو رۆژهى به یاد هاته وه، كه خالید له
 پۆلى سیی ناوه ندى عه شقبازی له تهك كچيكي
 جوانكيله ی پۆله كه ی خویان ده كرد. كچه كوردیك
 ناوی ئاره زوو بوو. كچه چهند رۆژيک نایه ته وه بو
 قوتابخانه، خالید هه جماني لی هه لده گيری و نازانی
 چۆن سه روسوراغی بكات. كاتيکيش به غه مگینی له
 بهردهم ژووری به پری—وه به ردا ده بیینی—. به
 تامه زروییه وه بو لای ده کشیت و هه والی ده پرسى.
 ئاره زوو، به رق و قینیکی زوره وه پیی ده لییت: "لیم
 نزیك نه كه ویته وه، به عسییه بی شه ره فه كانی چه شنی
 خۆت و باوكه سه گبا به كهت، له م شاره ده ریان
 كردین."

ئەو رۆژه ئاره زوو، به لگه نامه ی راگواستنه كه ی
 وهرده گریت و بو ئە به د ون ده بییت. زۆر به ی شه وان
 خالید له گه ل خویندنه وه ی نامه پر ناز و عیشوه كانی
 خوشه ویسته بزره كه یدا، ده گریاو فرمیسكى ده رشت.
 پاش دوو مانگ، له كاتيكداسوپای عیراق له
 زۆر به ی به ره كانی جهنگدا شپرزه كرابوو، له
 پاشه كشه دا بوو. یاسر و هه زاران یاسری تر، به ره و
 سه ر سنووره كان به ریخران. تا بینه قه لغانی مرویی و

بەر بە لیشاوی هیڤشی دوژمنه ئیرانییه کان بگرن،
دەروازە ی خۆرەهەلات لە هەژموون و مەترسی
مەجووسەکان بگرن. وەک بە عسییه کان بانگەشەیان
بۆ دەکرد و جەنگی قادسییه ی سەدامیان ناو نابوو،
جەنگی پاراستنی دەروازە ی خۆرەهەلات.

لە پشتی زیلیکی سەرداپۆشراودا کە تیژ بە جادە
لەمەکەدا تێدەپەری و توژیکی چری لە دوا ی خۆیه وە
بە جێدەهێشت. یاسر لە کونیک ی بچووکە وە دەپروانییه
دەرە وە. چاوانی پەر بوون لە دیمەنی تانک و زیلی
سووتا و تیکشکاو، لە لوول پیچی دڕکەزی درێژی
بە بیاباندا کشاو، لە سەربازگە و مەتەرێزی بە فەردە
لمی هەلچنراو. گوییەکانیشی پەر لە تەقینە وە و دەنگی
دەستەرێژی گوللە و توپ و راجیمە، هاوار و ئاە و
نالە ی سەرباز.

ئیتەر ئە و کەوتبوو ناو جەنگە وە، نیو سنووری
خوین و مەرگە وە. سەربازیک بوو لە بەرە ی
پیشە وە ی شەرگە، دەبوو لە پینا و س سەرۆک و س
سەرکەوتندا بجهنگیت. لەگەل چوار سەربازی تردا
فریدرانه ساتریکی پیشە وە ی شەرگە کە. پینچ کەس لە
کوونە گورگیکی بە چینکۆ و لم داپۆشراو، بازنەیه کی
هەلچنراوی فەردە لم. دەبوو بەردەوام شە و روژ
ئیشک بگرن، ئاگاداری جمووجۆلی دوژمن بن. پینچ

كەس لە بەردەم ھەپشەى بەردەوامى مەرگدا، ترس
و بى كەسى كردبوونىيە ھاوړى يەكتر.

دوو عەرەب و دوو كورد، يەكك له كوردهكان
خەلكى شارى ھەولير بوو، ئەويتريش خەلكى بنارى
چىاى سماقولى و ياسرى دوورەگ بوون.
عەرەبەكانىش يەككيان، شاعيرىكى بەسرايى بوو. له
خۆشەويستى بۆ نازك مەلائىكە، نازناوى مەلائىكەى
ھەلگرتبوو. بەر له دوو سال كە ئاداب ئىنگليزى
زانكوى مستەنسرىيە تەواو دەكات. راپيچى
سەربازى دەكرىت و له ژير گرمە و نالەى تۆپەكاندا،
كتيبي دەخويندەو. بەو ھۆيەو چەند جارىك سزاي
دەدن و زىندانى دەكرىت.

دوچار ئامرىك، كتيبەكانى دەسووتينى و پيى
دەليت: دەستى جەنگاوەر بۆ چەكە، نەك كتيب، يەك
جارىتر كتيب پيىگرم. بە تۆمەتى خيانەت دەتدەمە
دادگاي سەربازىي.

لەو بەدوا مەلائىكە، لە دلى خويدا شيعرى
دەنووسى، ھيندەى دەوتەو تەدەرخى دەكرد.
زۆر بەى كاتيش بۆ ھيور كوردنەو و ئارامى رۆحى،
بە دەنگى بەرز شيعرەكانى، رامبو و شيللى و
موتەنەبى و ئەبوو عەلاى موعەرى و سەياب و نازكى
دەوتەو.

له رووبه ریځکی سی به سی مه تر دا، مه حکووم
 بوون به پیکه وه ژیان کردن. زور به ی کات چ به شه و
 و چ به روژ، یاسر و مه لائیکه پیکه وه پشتیان دها به
 فدره لمه کانه وه و قسه یان بو یه ک ده کرد. ژیان و
 یاده وه ری خو یان بو یه ک ده گپراهه وه. زور جاری
 تریش مه لائیکه، باسی ئه دهب و فیکر و فلهسه فه ی
 ده کرد، هه لبه ستی خو ی و شاعیرانی تری دهوته وه.
 زور جار کاتی سپیده که خو ری سوور له ئاسوی
 دوور هه لده هات. مه لائیکه ده پرونیه تابلوی
 سروشت، به ره زمیکی شاعیرانه وه دهیوت:

بیابان تهنه پانتایی لم نییه

جییه که بو هه ستردن به گونا

جییه که بو مردن

بو شوشتنه وه ی ئه و خوینه ی

با پیره کانی ئیمه رشتیان به باخدا

ئه وان بکوژ بوون و

ئیمه ش له ئیستادا کوژراو

به رده وام زرمه ی توپ و هاوون، هاژه و فیشکه ی
 راجیمه کان، گیزه ی فیشکه ده هات. له ناو
 ساتره که شدا، به رده وام مه لائیکه باسی ئه دهب و
 فیکری ده کرد. جار جار هه ش له گه ل سه ربازه کورده
 هه ولیرییه که، ئه وی پاش دوانزه سال پیشه ی
 ماموستایه تی، راپیچی شه رگه یان کردبوو. گفتوگوی

گهرم و ئالوگوږی دیدگا و شهړه شیعریان دهکهوته
نیوانهوه. شهویک مهلائیکه باسی ئه بوعه لای موعه ری
دهکرد:

"حهوت سهد سال بهر له کانت و دیکارت، ئەم
شاعیره نابینایه، باسی عهقلانیه تی کردووه و دهلیت،
رابه رایه تی و پیشه وایه تی ته نها بو عهقله. شاعیریکه
دژ به خورافه و ئاینه. یه کهم کهسه که شوینی
شاعیره کان له دۆزه خه وه ده گوازیته وه نیو به هه شت،
بهر له هه زار سال و زیاتریش له خورئاواییه کان،
باسی پووچگه رایی ژیان دهکات. ته نانه ت ژنی
نه هیناوه و هیچ وه چه یه کی نه خستوته وه، له سه ر
گوږه که ی ئەم دوو دیره هه لبه سته نووسراوه.

هذا جناه ابي علي

وما جنیت علی احد

گهر باپیره گه مژه کانمان، گوئیان له م شاعیره، له م
پیاوه نابینایه مان بگرتایه، له م پیغه مبه ره، ئیستا ژیان
جوانتر و بهرچاویشمان روونتر بوو.

شهویکی فینکی بیدهنگ، مهلائیکه و یاسر، به
ته نیشته یه که وه. له سه ر پشت راکشابوون و له
ئاسمانی پر ئه ستیره یان دهروانی. مهلائیکه له سه ر خو
دهیوت:

رهنه ئەم ئه ستیره تی کچر ژاوانه ی ئاسمان
نه خشه ی جوگرافیا یه کی فیرده وس ئاسا بیت

بهم جهسته و بهرگه سهربازييه وه هاوړې
 بهم چاوه كزانه وه و بهم روچه ماندووه وه
 ناتوانين پهي به ريگاكي بهرين و هلبين
 رهنګه ئەم نه سيمي به ره به يانه ي سه حرايه
 نه شئهي هه واريكي دووره دهست بي
 بي بال ئهسته مه هاوسه فوري بين
 رهنګه ئەم گهردى هه موو لمه ي به خوښ سووره
 ئەو دوزه خه بيت كه ئيمه ده سووتينيت
 دمه و عه سريكي ئالوز و ته پوتوزاوي، چاو
 چاوي نه ده بيني. توز و لم، دنيای ته لځ و تاريخ
 كړد بوو. هر پينجيان، دهست به چهك و سه رشور،
 خويان مه لاس دابوو. له پر پياوه هه وليرييه كه، له
 پرمه ي گريانيدا، به دهنگي بهرز و قورت قورت بهر
 هه نسكیده دا، بانگي باوك و برا كوژراوه كاني ده كړد.
 له پينج برا و باوكي، ته نها خوي و براييه كي ماون.
 باوكيان، له جهنگي شورشي ئه يلودا، ده بيته قورباني
 و براكان به هه تيوي و كوله مه رگي گه وره ده بن. كه
 گه وره ده بن و له خه م ده رخصين، جهنگه
 به رده و امه كان سهري سيانيان ده خوات. برا
 بچووكه كه شي، له ئيستادا پيشمه رگه يه و كه وتوته نيو
 چيا سه خته كان. ئەمه ش خويه تي له ناو ئەم لم
 بارانده دا، نه كه س ئاگادارييه تي، نه ئەميش ئاگاداري
 مال و مندال و كه سو كاري تي. هر هينده ي نووكي

دڙڪيڪ، له مردنه وه دووره. ئه وه تا بؤ نه گبه تي و
مالوڙاني خوي دهگري، تف له سهروڪ و جهنگه کاني
دهكات. ئه و به خوڙ دهگريا، مه لائيكه ش به رزتر له و،
به ئاوازيكي غه مگين دهبيوت:

جهنگ ئالوز بيرناكاته وه

هه موومان وهك جهنگاوه ر

وهك تهرم ده بينيت

ناپرسى كي تاقانه ي هوت خوشكه

كي ده سگيرانه كه ي چاو له رييه

كي فرمان پيڪراوه و

كي فرماني مهرگ ده دات

دايكي كام سه رباز هه ميشه

روو له خودا و

دهم به نزايه

جهنگ هه ر جهنگه

دهشي دايكيك دوو جار جه رگي بسووتن

دهشي باوكيڪ هه موو كوره كاني بنيڙي

دهشي جه نه راليكيش هه ردهم پنيكه ني

جهنگ دادپه روهري نازاني

نه ماتماتيڪ

نه يه كساني

نه په شيماني

باوکت و براکت و برای براکت و خوت
دهکوژیت

سهروک و براکهی و کورهکانی و جهلادهکانی
سهگ و تووتی و ئەسپهکانی
دهوهپن و دهپسن و دهحیلین

له یهک کاتدا و هاوئاواز، لورهی بای ترسناکی
بیابان و دهنگی به سوی گریانی ههولیری و سه‌دای
شیعری مه‌لائیکه ئاویته ببوون. له کات و شوینیکدا،
له دووری مه‌تریکه‌وه، کهس کهسی نه‌دهبینی.
مه‌لائیکه وتی:

"گه‌وره‌ترین تاوانبار باوکه‌کانن که نه‌وه ده‌خه‌نه‌وه
بو ئەم دۆزه‌خه!"

کوره سماقۆلییه‌که به روویه‌کی گه‌شه‌وه پیی وت:
"هه‌ر باشه، له‌و رووه‌وه ئیمه بی تاوانین."
مه‌لائیکه به سه‌رسورمانه‌وه لی پرسی:
"ئیه‌وه کین؟!"

کورده‌که وتی: "ئیمه ئاینزایه‌کی تاییه‌تین، پیمان
ده‌وتریت، حه‌قه، یان حه‌مه سوورییه‌کان. بنه‌مایه‌کی
پته‌وی ئاینه‌که‌مان، نه‌خستنه‌وه‌ی وه‌چه‌یه. من دوا
نه‌سلی بنه‌ماله و ئاینه‌که‌مم، جه‌نگیش نه‌بی‌ت زوری
نه‌ماوه ره‌چه‌له‌کمان کۆتایی پی بی‌ت و رزگار بین."
مه‌لائیکه، که‌می‌ک تی‌راما و به سه‌رسورمانه‌وه
وتی: "پیم سه‌یره، له‌م چاخه‌دا و له نیو‌ئه‌و چیا

دووره دەست و سهختانه ی کوردستاندا، ئاوها
ئاینزایهک هه بییت. ئەمە ی ئیوه دەیکەن، فەلسەفە و
دنیابینییەکی زۆر قوولی له پشتەوهیه! هەر به راستی
ئاینهکه ی ئیوه، ریگای منداڵ خستنه وه تان نادات؟! "
کوردەکه به دنیا بوونه وه وه لایمی دایه وه:

" به لای ئاسووده و بی خەم دەمرین، چونکه هیچ
رۆحیکی پر ئازار بو ئەم کاوالاشه دۆزه خییە
جیناهیلین."

مه لائیکه، قوول له بیرکردنه وه رۆچوو، ته می
خه میکی سهیر که وته سه ر سیمای، مت و بیدهنگی
کرد. پاش که میک روانییه هاوری کورده که ی، به بزه
و خوشحالییه وه، پئی وت:

" ئەزانی ئەم دیدگا فەلسەفییە ی ئاینه که ت، ره گیکی
زۆر قوولی له هزری مرۆقایه تیدا هه یه! پیغه مبه ری
ئیه وش وه ک بو دایه، له ئە ده بیاتی ئە ویشدا
له دایکبوون سه رچاوه ی یه که می شه ره کانه. پئی وایه،
جه وه هری ژیان ئازار و ته له زگه یه. ئە نکراتیوکان،
کۆمه له یه کی مه سیحی گنوسین، ده لاین، تاکه ریگای
مرۆف بو به ره نگار بوونه وه و تیکشکانی مردن،
وه ستانه له منداڵ خستنه وه، به لای ئە وانه وه زیاد
بوون چ نییه جگه له ئامراژیک بو تیرکردنی مه رگ.
بابلییه کان خودایه کیان هه یه به ناوی مانی، خوی له
وه چه خستنه وه پاراستوه، پئی وایه ئە وه تاکه

ريگای دهرباز بوون و کوتايی هاتنی ئازاری مرقه. گورهترین تاوان، مندال خستنه وهیه.

له و کاتهی مهلائیکه به حماسه وه دهدوا. گولله توپیک کهوته نیو مه ته پریزه کهی لای دهسته راستیانه وه، به دواي ته قینه وهیه کی به رزدا، هاوار و ناله ی ئاده میان به رز بووه وه. ئه مانیش زیاتر خویمان تهختی زهوی کرد و هه ناسه یان له خویمان بری. تا کورده همه سوورییه که که هه روا تهختی زهوی بوو وتی:

"تاکه شتی جیی شانازیم بیت، ئه وهیه که ده مرم و وه چه مه نه خستوته وه. نازناوی باوک قیزه و نترین نازناوه."

له گه ل ناله ی سه رباز و دهنگی توپ و لووره ی سامناکی بیاباندا، مه لائیکه به رز و شیوه نارازی هاواری کرد:

"هه موو ئه م ته رمه هه لئاوساو و دارزاوانه ی ده ورو به رمان، به ره مه ی ئه و باوک ته تاوانبارانه ن که بو ساتیک له زه تی خویمان ئیمه یان خسته ئه م ژیا نه وه. که وه ک کونه ره شه کانی گه ردوون هه لمان ده لووشی و پیشوازیمان لیده کات، تا وه ک جهسته یه کی سارد و بوگه ن فریمان ده داته ده ره وه ی ئه م بوونه. باوک هکان له و بوونه وه رانه ی نیو تووکی سه گیگ ده چن، که به دواي رووناکیدا ویلن. به لام له کوتاییدا به هیچ ناگه ن،

جگه له مهرگ. "دوورپه گیش، که تویرژالیکي ئهستوری لم و تۆز سیمای داپۆشی بوو، له دلی خویدا و ههر بۆ خووی وتی:

"نه فرهتت لی بیت، فیراسی باوک، نه فرهت."

ئهو سهردهمه، ههزاران ههزار لاو و پیر، له بهرکهانی جهنگدا، له ئاوها حالیکدا بوون.

له ناو شارهکانیشدا، دوو هینده له واعیزه زۆربلییهکان، هاواریان دهکرد: "هموو شتیکی به هوکاریک روودهدات، بهها و حکمهتیکی گوره و پیرۆز، له پشتی هموو شتیکهوهیه."

یا ئهو ستهمگهرانهی به ناوی نیشتیمان و پیرۆزی خاک و سهروکهوه، گهنجی خیر له خو نهدیویان فریدابووو ئهم جهنگه بی ئامانجهوه، ئهوانی خویان له کۆشکهکانیادا رایانته بوارد، سهربازیش، وهک مشک و جرج، لهم کوونهوه بۆ ئه و کوون، سهرهتاتکییان بوو له گهڵ فیشهکی چاره نووسدا.

پاش پانزه رۆژ، ئهم پینج سهربازه دهگه رینرینهوه بۆ سهربازگهکه، تا پینجی تر جیگایان بگریتهوه. بهلام له جهنگدا، هیچ جیهک له دهرهوهی مهترسیدا نییه. جهنگ باز نهیه که له ههر پنتیکیدا بیت له ژیر هه ره شهی مهرگدای، توپ و فیشهک ههتا خودا ههز کات دوور دهروات و قوربانیهکانی دهپیکیت.

نیوه‌رۆیه‌ک چه‌ند گولله‌ هاوه‌نی‌ک ده‌که‌ونه‌ نیو
سه‌ربازگه‌که، چه‌ندین سه‌رباز ده‌کوژی‌ت و بریندار
ده‌کات. یاسر یه‌کی‌ک ده‌بی‌ت له‌ برینداره‌کان.

س سینما و گورستان

چەند زۆلە جەنگ، ئەو ھەمیشە ھەر رۆح نابات.
زۆر جار بەشیک، یان بە تەنھا ئەندامیک دەبات و
مروۆفیکى شەلوشیت، بەو جۆرەى خۆى دەخوازیت
دەخولقینى. کە تا لە ژياندا بمینى، وەك شەرم و
نەنگى، وەك بار بەسەر ئەوانى ترەوہ خۆى دەبینى.
ریدەكەوى لە برى رۆح، بالیکت، یان ھەردووکیان
دەبات. قاچیکت، یان ھەردووکیان دەبات. یان پەرت
دەكات لە ژھەر، بو ئەبەد رۆحت ئازار دەدات و
چەندین سال دواى جەنگەكەش تو ھەر دەتلیتەوہ و
برینت نوئى نوئیە.

تۆ مندالى و باوكت دهبات، هه موو ته مەنت هه تيو
ده كه ويت. كورپ دهبات و بو ئه بهد ده بيته دا يكي
ره شيوشي گرينو ك، برا و ميردت دهبات. هه رچى
به رده ست كه ويت، وه ك گه لاي بهر ره شه با لووشى
ده دات. ژيان به هه موو ره هه نده جوانيه كانيه وه
ده بات. ويرانه و مروقى نيوه مردوو به جیده هيليت.
چەند زۆلە جەنگ، كە ديت. يه كه م شت چاو
ده بريته كيلگه كان و بير له وه ده كاته وه، چۆن بيان كاته
خاكي سووتماك، يان سه ر بازگه ي تانك و توپ. چاو
ده بريته شار و گوند، پلان داده نيت چۆن پريان بكات
له كه لاوه و تهرم و برسيتي، له زريكه و ناله و
فيزاحى ئاده مييه كان. بير ده كاته وه چۆن قوتابخانه و
خسته خانه و پاركه كان، بكاته گورستان. چۆن
پنده شته كان، بكاته كيلگه ي مين و دنيايه ك مروى بي
قاچ به ره م بهيني.

له هه ر جيه ك سوالكه ر و مندالانى سه ر شه قام و
باله خانه ي داروو خاو، ئاواره و بي لانه ت بينى. مروقى
سه راپا ره شيوش و غه مگينت بينى. دلنيا به جەنگ
به ويدا تييه ريوه.

جهنگى نيوان خودا و شه يتان، هه رگيز ناكري
حه قيقه ت بيت. ميژووى جيهان ململانييه كى به رده وامه
له نيوان جهنگ و ژياندا. نيوان پادشا، جهنه رال و
ديكتاتور هكان و خوداكانى جهنگ له لايه ك، ژيان و

ئەو مرقۇفانەى ھەمىشە قوربانى و سووتەمەنى
جەنگن لە لايەكەى تر. كەچى كتيبەكانى ميژوو پر
پر لە قارەمانيتى و پيرۆزىسى جەنەرال و
ھەلگيرسينەرانى جەنگ، ئەوھى لە باسدا نييه، خوین
و عارەقە و گريان و ئازارى قوربانىيەكانە.

گەر گەنجىكت بينى لە بەردەم سينەمايەكى شاردا،
لاقيكى لە دەست دابوو. ئەوھ ياسەيە، بۆ لە بيرکردنى
خوى، پاش ئەوھى قاچىكى جەنگ دەيبات. خو
دەداتەوھ سينەما. بە ئومىدى گەرپانەوھ بۆ دەخيلەى
يادەوھرى بەلەزەتى مندالىى، بۆ راکردن و خو
بزرکردن لە جەنگ و ھەوالەكانى جەنگ.

پاش ئەوھى لە پشتى زىليكى پر تەرم و برينداردا
دەيگەيەننە نەخۆشخانەيەكى سەربازىي. بە پەلە و بۆ
رزگار کردنى لە مەرگ، بە ناچارى ئەو قاچەى لە بندا
دەبرنەوھ، كە پارچەى گوللە ھاوھن وەك خەيار دوو
لەتى کردووه.

لە گەرپانەوھشيدا دايكى كە بە شيۆەيەكى ترسناك،
خەم و ئازار چەرچەل و ويّرانى کردووه. توند لە
باوھشى دەگرى، بە دەم بەرنسكى گريان و فيغانەوھ
دەلى: "خۆزگە خاليديش، ھەردوو قاچ و دەستەكانى
لە دەست بدايە، بەو مەرچەى وەك تو بگەرپايەتەوھ
ناو باوھشم...!"

کاتیکیش دەرودراوسی، هاتنه خزمه تی بو
هه والپرسین و هاوخه می، مه لا قادر هه ر زوو پیی
وت: "دلگران مه به کورم، خودا تووی خوشده ویت و
رهحمی پیکردووی که قاچی راستت په ریوه. ئەگینا
هه موو چوونه سه ر ئاویک گوناها بار ده بو ویت!"
هه ر یه که و جوړیک قسه یان کرد. ماموستا بیجامه
خه ت خه ته که ش وتی:

"قاچیک هیچ نییه، هه زاران روچ، هه موو جهسته یان
له ده ستدا. به س نییه زیتوزیندوو ماوی."
"دوو عا بکه جاریکیتتر نه تگه ریننه وه سه ربازی،
ئه گه ر نا، کیشهی تو به یه ک دار شه ق چاره سه ر
ده بیت."

"دل خوشبه که له پیناو نیشتماندا که م ئەندام
بوون، ئیوه گه وره و سه روه ری ئیمه ن، خوشه ویستی
حیزب و سه روک سه دام حوسینن خودا بیپاریزی."
ئه مه ی دواییان که قسه ی کرد، ره فیک به عسییه که
بوو، که هاوکات موختاری گه ره کیش بوو.

روژی دواتر ده مه و نیوه رو، مارسیدسیکی نویی
ره ش، له به رده م ماله که دا وه ستا، ژنیکی قه د و قامه ت
ریکی ریکپوشی لی دابه زی، که ساوایه کی به
باوه شه وه بوو. بووه جی سه رنجی هه موو
دراوسیگان، چونکه هاوکات له گه ل ئەودا، دوو گه نجی
چه کدار، به جلوبه رگی سه ربازییه وه له ئوئومبیله که

هاتنه خوارهوه. ئەوان پاسهوان و شوڤیره‌که‌ی بوون. ژنه له ده‌رگای حه‌وشه‌وه که لاو نیو کرابووه خو‌ی کرد به ژووردا، له نیو حه‌وشه‌که‌دا کچه و دایکه به گریان و فیزاحه‌وه یه‌کیان له باوه‌ش گرت. کۆرپه‌که‌ش له سام و ترسدا له زیره‌که‌ی گریانیدا. یاسر به دار شه‌قه‌که‌یه‌وه خو‌ی گه‌یانده به‌ر هه‌یوانه‌که. ئەسرا کۆرپه‌که‌ی خسته‌کۆشی دایکی و به روومه‌ت رنینه‌وه له به‌رده‌م براکه‌یدا که‌وت به زه‌ویدا. به‌چه‌پۆک و چ‌رنووک که‌وته و یزه‌ی خو‌ی و پ‌ر به‌ماله‌که ده‌یقیژاند. یاسر، خو‌یدا به‌سه‌ریدا خیرا خیرا ماچی ده‌کرد. ده‌سته‌کانی ده‌گرت و داوای هی‌وربوونه‌وه‌ی لیده‌کرد. برا و خوشک تاو‌یکی باش له باوه‌شی یه‌کتردا گریان و دل‌ی یه‌کیان دایه‌وه.

کاتیکیش هه‌ر س‌یکیان، گریان شه‌که‌ت و ماندوویان ده‌کات. سه‌ر ده‌نینه‌ته‌نیشته‌یه‌ک و ده‌که‌ونه‌نه‌رمه‌گفتوگۆی خیزانیی. له‌باره‌ی باوکیان و خالیدی جوانه‌مه‌رگ، له‌هه‌وال و باسی پایته‌خت و جه‌نگ ده‌دوین. جار جار‌ه‌ش یاسر ده‌که‌ویته‌ یاریکردن له‌گه‌ل کۆرپه‌که‌دا. که‌ باوکی ناوی ناوه‌ عوده‌ی، یاسر به‌ده‌ستی ده‌یگمینی و ده‌لیت:

"خه‌پۆله، وه‌ک عوده‌یه‌که‌ی سه‌رۆک بی‌قیمه‌ت ده‌رنه‌چیت."

ئەسرا، دەست دەبات و سەفتەيەك دە دیناری لە جانتاکەي دەردەھینیت، لە تەنیشت سەرینەکەو دە دایدەنیت. یاسر ھەلیدەگریتەو و دەیەوی بیخاتەو نیو جانتاکە.

ئەسرا، دەستی دەگریت و دەلیت: "ئەمە پارەي ئەو خاکەيە کە تۆ لە پیناویدا کەم ئەندام بوویت، لە دەمی ئەو سەگانەي سەرۆکم فراندوو، با تۆش ھیندەت بەرکەویت."

لای ئیوارە، ئەسرا، رووی کردە دایکی و وتی:

"ھەر ھیندە ئیزن دراوم، دەبی بگەریمەو."

دایکی بە سەرسورمانەو و وتی:

"بۆ وا بە پەلە کچم، ئەمشەو لای ئیمە بمینەرەو؟"

بە دەم خۆ کۆکردنەو و دەو، بە دایکی وت:

"قەیناکە دایە گیان، خەمت نەبی، لەمەولا زوو زوو

سەردانتان دەکەم."

یاسر، زۆربەي رۆژەکان دەچوو سەینەما، یان لە کتیبخانەي گشتی دەخویندەو. لای ئیوارانیش، لەگەل چەند برادەریکید، دەچوو یانەيەکی خواردەو سەر خاسە و تا درەنگانی شەو دەخواردەو.

سالیك بەم جۆرە رۆتینە ژیانی بردە سەر. تا ئەو کاتەي بانگھێشتی نەخۆشخانەي شەرحەبیل، کرایەو. بۆ لای لیژنەيەکی سەربازیی و تەندروستی، بە مەبەستی گەرانەو و بۆ ریزی سەربازیی یا تەسریح

کردنی. چووه ریزیکی دریژ له مروقی که مئه‌ندام و پیر و په‌ککه‌وته و نه‌خوش و شیته‌وه که چاوهرپی چاره‌نوسی ره‌شی خویان ده‌کرد. کاتیکیش نوره‌ی هات. کز و لانه‌واز له‌سه‌ر کورسییه‌ک دایاننا، دوو دکتور و سئ پله داری سه‌ربازی ورد و درشت لئیان روانی. پاش چند پرسیار و وه‌لامیک، هر پینجیان وهره‌قه‌یه‌کیان ئیمزا کرد و له زهرفیکی ره‌نگ قاوه‌بیدا دایانه ده‌ستی، پئیان وت:

"ئه‌م کتابه به‌ره‌وه بو فه‌وجه‌که‌ت."

جاریکی تر و سه‌رله‌نوی، به‌رگی سه‌ربازی به به‌ردا کرایه‌وه، که ده‌رلنگی راستی پانتۆله‌که‌ی له دواوه به‌ده‌رزییه‌ک شه‌ته‌ک درابوو.

راسته‌وخو گواستیانه‌وه بو سه‌ربازگه‌یه‌کی نزیک ده‌ریاچه‌ی حه‌بانیه، له‌وی خستیانه به‌شی نوینگه‌ی قه‌له‌م و ئارام و هیمن، بزر له دنیا، ژیانی سه‌ربازی به‌پری ده‌کرد.

جه‌نگ تا ده‌هات توندتر و به‌ربلاوتر ده‌بوو، له سنوره‌وه ده‌کشا بو نیو شار و شاروچکه‌کان. هاوکات لافیه‌ته ره‌شه‌کانیش زیاتر ده‌بوون، به‌لام دنیای ئه‌م، له جه‌نجالی شاره‌وه گوپردرا به سه‌ربازگه‌یه‌کی دوور له جه‌نگ. له نیو سه‌ربازگه‌که‌شدا، به‌تاقه ژووریک، له پشتی میزیکی ئاسنه‌وه. که به ژوور سه‌رییه‌وه و له ژیر وینه‌یه‌کی

گه وره‌ی سه‌رۆکدا، به خه‌تیک‌ی گه‌وره‌ ئه‌م درووشمه
نوسرابوو.

"آمة عربیة واحدة... ذات رسالة خالدة"

به‌رده‌وام سه‌رقالی نووسین بوو. هه‌ندی جار
گه‌شتی سه‌ر ده‌ریاچه‌که‌شی تی‌ده‌که‌وت و له‌گه‌ل
به‌رپرسه سه‌ربازییه‌کاندا، بو خواردنه‌وه و خواردنی
ماسی برژاو، تا دره‌نگانی شه‌و خو‌ش رایده‌بوارد.
چه‌ند مانگ جاریکیش به‌ مؤلّه‌ت ده‌گه‌رایه‌وه لای
دایکی.

له‌و ماوه‌یه‌دا، دوو که‌ره‌تیش چوو زیندانی
ئه‌بوو غریب و چاوی به‌ خاله‌ ئازهری که‌وت. که
سزای زیندانی هه‌تا هه‌تایی به‌ سه‌ردا درابوو.
به‌ندیخانه‌یه‌ک هه‌تنده‌ گه‌وره و هه‌تنده‌ پر مه‌خلووق
بوو، تووشی شوکی کرد. تا ئه‌و کاته نه‌یده‌زانی که
نزیک به‌ نیوه‌ی ولات، ئه‌وه‌تا له‌ کونجی زینداندان. له
یه‌که‌م سه‌ردانیدا، له‌ نزیک خالییه‌وه، یانزه‌ پیاوی
زیندانی ده‌بینیت، که‌ ده‌وری ته‌شته‌ ئاویکیان داوه و
خیرا خیرا، خاوییه‌کانی ملیانی لی هه‌لده‌کیشن و
ده‌یخه‌نه‌ ده‌میانه‌وه. ئه‌و دیمه‌نه‌ی زۆر لا سه‌یر ده‌بیت
و پرسیار له‌ خالی ده‌کات. ئازهریش به‌ پیکه‌نینه‌وه
پیی ده‌لّیت:

"ئه‌و خاوییه‌نه‌ ئه‌م‌رۆ سه‌ردانکه‌رانیان بۆیان
هه‌یناون، له‌ عاره‌ق هه‌لکیشنراون و دراونه‌ته‌ به‌ر خۆر

تا وشک بوونه ته وه. به م جوړه ئەمان ته ږي ده که ن،
 کحوله که ی ده مژن و خو یانی پی سهرمه ست ده که ن!"
 له وه خو شتر ئەوه بوو، ئەو یانزه که سه پیکه وه
 له سهر خه ونی یه کیکیان گیرابوون. نازهر ده لیت:
 "ئو یه که یان ده بینیت، سهر سپیبه قه له وه که یان؟
 ئەوه روژیک ده چیته لای مه لای مزگه و ته که یان و پی
 ده لی. ماموستا ئەمشه و له خه ونما ببومه سه روکی
 ولات، ده بی مانای ئەم خه ونه چی بیت؟ بو نه گبه تی
 پیاویکی ئاسایش، گوپی لی ده بی و خیرا هه والی
 لیده دات و ده ستگیر ده کریت. ئیتر له ژیر نازار و
 ئەشکه نجه دا، دان به خه ونه که یدا ده نیت. به لام به وهش
 وازی لینا هیتن و داوای ناوی وه زیرانی کابینه که ی
 لیده که ن. ناچار له ژیر هه ره شه و ته عزیزدا، له
 راپورتيکدا، ته واوی ناوی وه زیرانی کابینه که ی
 پیش که ش ده کات که ئەم برادرانه یه تی وه ک
 ده یان بینی. دادگا به توومه تی کوده تا هه موویانی لی ره
 په ستاوه ته زیندانه وه. جا له وهش خو شتر ئەوه یه،
 به رده وام شه ږیانه و پیکه وه ناسازین، روژ نییه چه ند
 جاریک، سه روک وه زیران، هاوار به سهر یه کیک له
 وه زیره کاندانه کات و نه لیت، که ریتی خو مه پیاوی
 وه ک تو ده که مه وه زیر."

ئو سهر دمه، به پی ده ستور و یاسای سه روک،
 ههر که سیک، هه ولی ئەوه بدات، یان بی ری لی بکاته وه،

یان تهنانهت خهونیشی پیوه بینیت، که بچیته سهر تهختی دهسه لات، ئەوا خائین و تاوانبارە، دەبی به سزای خوئی بگات.

جاریکیش، له سهردانهوهی بۆ مالهوه، لووتی تهقی به لووتی باوکیدا. تهنه سلاویکی سارد و سپریان له یهک کرد، بی هیچ گفتوگۆیهک له یهک دوور کهوتنهوه. به لام ئەو دوو شتهی دواتر بۆ ههمیشه له یادهوه ریدا نهسپرایهوه. باقوبریقی ئەو مه دالیای ئازایه تیه بوو که به سهر سینگی باوکییهوه بوو. له گهڵ قه مەرە سورە به رازیلیه کهی بهر دەرگا، که نرخه کهی خوینی خالیدی برای بوو.

بۆ ئیوارەش، له گهڵ دایکی دهچیته گۆرستان که جمه ی دههات له خه لک. چه شنی شاره میرو له یهک تیکچرژابوونه نیو گۆره کان، به دیار مردووه کانیانه وه دۆش دامابوون. هاتبوون تا به بۆنه ی جه ژنی رهمه زانه وه، پیرو زبایی له مردووه کانیان بکه ن. یاسر لایو نیو له سهر گۆری هه لبه سترای براهه ی دانیشتبوو، ههر دوو دهستی خوئی دابوو به سهر دارشه قه کهیدا و کز و مات دهیروانییه بهر پیی خوئی. بی جووله و بی دهنگ ههر وهک کیلی گۆره کان. دایکی گهرچی ههمیشه و تا ده مریت، به گومانه له وهی که ئەمه گۆری خالید بیت، به گریانیکی جه رگ بر کورپه کهی ده لاوانده وه.

پیش دوو سال، ئەم شوینەیی خالییدیان تیادا ناشت
دامینی گۆرستانە که بوو. بەلام ئیستا که وتۆتە
ناوەراستەو، لە سەر دەمی جەنگدا، هیچ شتیک وەک
گۆرستان ناکشی و فراوان نابیت.

ئەو سێ مندالە، لە گەل نەکیاندا هاتوونەتە سەر
گۆری باوکیان، سێ مانگ پیش ئیستا که باوکیان لە
بەرەکانی جەنگ دەکوژری. دایکیان شوو دەکاتەو و
هەر سێ مندالە کەش بە سەر خەسوو پیرە کەیدا
جیدیلێت و دوور دەروات. ئەو کۆمەلە ژنە سەراپا
رەش پۆشەیش که شین و واوہیلایان جەرگ و
هەناوی مروۆف دەپسینی. هاتوونەتە سەر گۆری
باوکیان، که مانگیک بەر لە ئیستا و لە بەردەم
مالە کەیدا و بە تۆمەتی سیخوری و جاشایەتی بو
پیاوانی بە عس، دەکوژری. حەوت کچی جوانی بی
کەس و بی دەرەتانی لە پاش بە جی دەمینێ. ئەو هەتا
هیندە کاریگەر دەگرین، کافرین پێ مووسلمان
دەبیت. ئەو ژنەش که لە نیو حەساری پینج گۆردا
فرمیسیکی گەش دادەبارینی. دایکی چوار کوری
شەهیدی کوردایەتی، چوار کوری نازدار و
جوانەمەرگ، که دوانیان پاش چوار سال زیندانی، لە
قەسابخانە کە ی ئەبوو غریب سزای لە سیدارەدانیان
بە سەردا جیبە جی دەکەن. دوانیشیان لە

پیشمه‌رگایه‌تی شه‌هید بوون. هر پاش چند مانگیک
باوکیشیان له خه‌م و خه‌فته‌دا سه‌ر ده‌نیت‌ه‌وه.

دوو گوڤری ئه‌ولاتر، هی ئه‌و باوک و کوڤهن، که
له‌سه‌ر پارهی کوڤراییان، ئه‌وه‌ی ده‌بیت‌ه‌ قوربانی
جه‌نگی قادسیه، ده‌بیت‌ه‌ شه‌ریان و یه‌کتر ده‌کوژن.
ئه‌و ژنه‌ دوو گیانه‌ش، که هاوته‌ریب به‌ ته‌نیش‌ت ئه‌و
قه‌بره‌وه راکشاوه، بو باوکی مه‌لوت‌که‌که‌ی هه‌ناوی
ده‌گریت، هه‌مان شکل و شیوه‌ی قه‌بریکی وه‌رگرتووه.
قه‌بری نوتفه‌که‌ی هه‌ناوی. ژنانیش جوڤریکی ترن له
قه‌بر، له خویندا مردنیک په‌روه‌رده ده‌که‌ن.

پی به‌ پی له‌گه‌ل گوڤه‌کاندا هه‌نگاو هه‌لبینه و
حیکایه‌تی مه‌رگه به‌ سوپکان بیسته. که که‌میان، زور
که‌م، به مه‌رگی خودایی مردوون. به گشتی گه‌نج و
جوانکه‌ی قوربانیانی جه‌نگن. له‌م خاکه‌دا، مندالدانی
دایک ده‌رده‌په‌رینی و جه‌نگی سه‌روکیش له‌ گوڤریان
ده‌نیت. واپروات نیو شه‌قام و سه‌ر سه‌ربانه‌کانیش
ده‌بنه جی قه‌بر، له بری نه‌مام، باخچه‌کانیش ته‌رمیان
تیا ده‌نیژریت.

وه‌ک وه‌فایه‌ک بو هاوڤی مردووه‌کانی، که‌وته
گه‌ران به‌ دوای گوڤری ئایدن و زریاندا. زیکزاک و
خیرا به‌ نیو گوڤه‌کاندا که‌وته هه‌نگاو هه‌له‌پنان. به‌سه‌ر
گوڤری زریانه‌وه، نه‌و نه‌مامی به‌پویه‌کی بینی که‌ له
ده‌سکی ته‌وره‌که‌وه روابوو. به‌ ته‌نیش‌ت گوڤری ئایدن

و باوکیشیییه وه، توپه لئی گووی بینی. له دلی خویدا
وتی: "له گوریشدا گوو واز له مروڤه هه ژار و
پاکه کانی ئەم ولاته ناهینی!"

ئیتتر خودا زوولی دانابیت ئەم جهنگهیه، ئەو که
نزیک ده بیته وه له کوتایی، ده بیته سه گیکی هار و در
و به هه زاران هه زار که لبه و چه پوکی کوشنده
هه لمهت ده بات. له ئاخر و ئوخردا، وهک ئەوهی ئەو
هه موو خوین و شه لوشیته، ئەو هه موو مالویرانییه،
ئەو هه موو منداله هه تیوه بهس نه بیته. خیراتر و
درندانه تر په لامار ده دات. هه ولده دات له و ماوه که مهی
ماویتی به کو و به لیشاو خه لک بکوژیته و شار و
گونده کان بسووتینیته. به ته نها له شاریکی وهک
هه له بجه دا، پتر له پینج هه زار مروڤی مه دهنی له ژن و
مندال و پیر، به چه کی کیمیاوی که فرۆکه کانی عیراق
ده پیریژن به شاره که دا، شه هید ده بن و ده هه زاری
تریش بریندار ده بن، شاره که ته ختی زهوی ده کریته.
هاوته ریب له گه ل کوتا مانگه کانی جهنگه که دا، نیوهی
سوپا و جاش له پرۆسه یه کی به ناو ئەنفالدا، هیرش
ده به نه سه ر ته واوی گوند و شاروچکه کانی
کوردستان، له ماوه یه کی که مدا، پتر له چوار هه زار
گوند و ده یان شاروچکه له نه خشه ی ژیان و
ئاوه دانیدا ده سرپنه وه و سه د و هه شتا و دوو هه زار
له خه لکی ئاسایی، که زوربه یان ژن و مندالن، رایچی

بیابانه‌کانی باشور ده‌کهن و له‌وێ زینده‌به‌چالیان ده‌کهن.

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، هێزی گاردی کۆماری و سوپا، هێرشێکی به‌ربالو ده‌کهنه‌ سه‌ر دوژمن، به‌ مه‌به‌ستی رزگار کردنی نیمچه‌ دورگه‌ی فاو که‌ نزیکه‌ی دوو سال بوو، له‌ لایه‌ن سوپای ئێران‌وه داگیرکراوو. له‌و هێرشه‌دا، که‌ هه‌مووی سی و پینج کاتژمیری خایاند، فاو له‌ چنگی ئێران ده‌رهینرایه‌وه، به‌لام به‌ خوینی هه‌زاران سه‌ربازی هه‌ردوو لا.

پاش هه‌شت سال، کاتی جه‌نگ وه‌ستا. له‌ هه‌ردوو وڵادا، یه‌ک ملیۆن کوژراو هه‌بوو، دوو هینده‌ش بریندار و که‌مه‌ندام، سی هینده‌ش مندالی بی باوک و مالوێران و ئاواره. له‌ هه‌موو ماوه‌ی جه‌نگه‌که‌دا، سه‌ربازانی عێراق هه‌میشه‌ دوو په‌نجه‌یان له‌ شیوه‌ی ژماره‌ چه‌وتدا به‌رز ده‌کرده‌وه، وه‌ک ئاماژه‌ و هیمایه‌ک بو سه‌رکه‌وتن. به‌لام له‌ کۆتاییدا، له‌ هه‌شتی هه‌شتی سالی هه‌شتا و هه‌شتدا، هیماکه‌ پیچه‌وانه‌ بووه‌وه و له‌ شیوه‌ی دوو په‌نجه‌ی رووه‌و خوار به‌ دۆران کۆتایی هات.

پاش ئه‌و هه‌موو زهره‌ر و زیانه، پاش ئه‌و خوینه‌ به‌ به‌لاش رژاوه، جاریکی تر، له‌ هه‌مان گۆره‌پانی پیشوودا. به‌ ئاماده‌بوونی هه‌مان خه‌لک، سه‌روکی فه‌رمانده، له‌ به‌رده‌م هه‌مان خه‌لکی گه‌مژهی پر

ههلهه و دروشم و ریژنه‌ی چه‌پله‌دا. هه‌مان
ریکه‌وتننامه‌ی که پیشتر در‌ی و خستییه ژیر
پینه‌کانی، جاریکتر ئیمزای کرده‌وه. ریک وهک فیلمیک
که به پیچه‌وانه‌وه دهیگه‌رینیتته‌وه. پارچه کاغزی
ریکه‌وتننامه‌که، له ژیر پییه‌وه دهگه‌رینه‌وه بو‌ناو
دهستی سه‌رۆک، وهک ئه‌وه‌ی زه‌مه‌ن له‌وه‌موو
ماوه‌یه‌دا وه‌ستا بی‌ت و هیچ رووی نه‌دابیت.
حه‌قیقه‌ته‌که ئه‌مه بوو. گالته‌جارپیه‌که‌ش ئه‌وه‌موو
لافیته ره‌نگاوپه‌نگانه بوون که به دیواره‌کانی ولاتدا
هه‌لواسران. لافیته‌ی پر دروشمی سه‌رکه‌وتن و
گه‌وره‌یی سه‌رۆکی فه‌رمانده، دروستکه‌ری
سه‌رکه‌وتن و عیراقی نوئی، سه‌دام حوسین، خودا
بیپاریژی.

له ئاوها حالیکدا که ژیان نرخ‌ی ته‌پاله‌ی نه‌مابوو.
که‌چی له ته‌له‌فزیونه‌که‌ی به‌عسه‌وه، کۆمه‌له‌ کیزیکی
کورد، به به‌رگی ئالووالاوه، به کۆرس سرودیان بو
سه‌رۆک ده‌وت:

"زیڤه، زیڤه، سه‌دام زیڤه..."

ئاخو ئه‌مه‌ی هاتوته پیش ئاشتییه، یان هیشتا
قه‌فه‌کانی جه‌سته‌ی جه‌نگ، زور چر و ئالوز، به
هه‌موو ولاتدا پیچی داوه. ئالوزتر له‌وه‌ی ئه‌ندیشه
بکریت.

پاش شەش وەرز لە جەنگ، دیکتاتور بۆ خو
رزگارکردن لەو ھەموو ئاستەنگ و کێشە و
مەترسیانە ی ئابلۆقەیان داو. بۆ دەربازبوون لە
ئیفلاسی مادی و مەعنەوی، دیسانەو جەنگی تری
بەریاکرد. جەنگی ترسناکتر و بەربلوتر، بە
پەلاماردان و داگیرکردنی ولاتی کویت، جەنگی دژ بە
ھەموو جیھان راگەیاند.

گەر پیشتر جەنگ ھەر لەسەر سنورەکان بویت.
ئەوا ئاگری ئەم جەنگە نوێیە، ھەموو ولاتی گرتەو.
بە تاییەتی پایتەخت و ھەموو شارەکان.

لە بەرامبەر داگیرکاری و ئامادە نەبوون بۆ
مەرجی ھاوپییمانان، لە کشانەوێ سوپاکە ی لە
ولاتی کویت، جەنگ سووک و ئاسان گەرایەو.
شەویک بە سەدان فرۆکە ی ئەمەریکا و ولاتی تر،
ھاتنە ئاسمانی عێراق و مووشەک بارانیان کرد. چل
رۆژ وەک دالی لاک خۆر، ولاتیان کرد بە کەلاکی
تۆپیوی نیو کەلاوہیەک. بە ریزە ی ھزار بۆردومان
لە شەو و رۆژیکدا، ھەرچی دامودەزگا و پرۆژە ی ئاو
و کارەبا و پرد و کۆگای چەک و تەقەمەنی و
ناوہندی سەربازی و ھەوالگری و لۆجستی ھەبوو،
بە مووشەک و بۆمب تەخت و خاپوورکران. بە گشتی
ھەشت ھزار و دوو سەد و سی دامەزراوہ ی
حکومی بە تەواوہتی خاپوورکران، دوو ھەزاری

تریش نیوه ویران، به‌دهر له بیست هه‌زار خانووی نیشته‌جیبوون و مۆلی بازرگانی.

عیراق له‌سه‌ر زه‌وی و دوژمن له ئاسمان، ولات چه‌شنی شاره‌ می‌روله‌یه‌ک، ورچ تی‌ی به‌ربووبی‌ داری به‌سه‌ر به‌ردییه‌وه نه‌ما. بی‌ ئه‌وه‌ی سوپا ملیۆنیه‌که‌ی سه‌رۆک، ته‌نانه‌ت یه‌ک سه‌ربازی ئه‌مه‌ریکی و دوژمن بیینن. له‌ ماوه‌ی ته‌نها چل رۆژدا، جه‌نگه‌که‌ی به‌و په‌ری سه‌رشۆرییه‌وه دۆراند.

له‌ چل رۆژدا، سه‌د هه‌زار ته‌ن موشه‌ک و بۆمب و یۆرانیومی پیتیندراو، هه‌ل‌درانه‌ عیراقه‌وه، نزیک به‌ سه‌د هه‌زار سه‌رباز کوژران، جگه‌ له‌ خه‌لکی سقیل.

له‌ یه‌کی‌ک له‌ رۆژه‌کانی ئه‌و چل رۆژه‌دا، دوو فرۆکه‌ی جووری (ئی‌ف ۱۱۷) له‌ ری‌گه‌ی بۆمبیه‌کی زیره‌که‌وه، په‌ناگه‌ی عامرییه‌، بۆردوومان ده‌که‌ن و چوار سه‌د و سیانزه‌ ژن و مندال ده‌کوژن. له‌ نیو کوژراوه‌کاندا، ئه‌سرا و هه‌ر دوو منداله‌که‌ی که‌ دووه‌میان، ته‌نها حه‌وت رۆژی ته‌مه‌نه‌ ده‌بنه‌ قوربانی. له‌ ناو ئه‌و سی‌ سه‌د هه‌زار سه‌ربازه‌ برینداره‌یشدا، یاسر، یه‌کی‌کیانه‌ و بۆ جاری دووه‌هه‌م به‌ خه‌ستی ده‌پیکری‌ت.

له‌ دوو رۆژی کۆتایی ئه‌و چل رۆژه‌شدا، ئه‌و کاته‌ی هی‌رش‌ی ده‌رپه‌راندنی سوپای عیراق ده‌ست پیده‌کات. سوپای عیراق ئاگر له‌ حه‌وت سه‌د و بیست

و پینچ بیره نهوتی کویت به رده دات. دووکه لی رهش و خوین و ئیسکوپروسک، رۆحی په شموردهی سه رباژ، بۆنی بارووت، ههلمی ئاسنی توواوه، به زهویی و ئاسمانی ناوچه که دا په نگ ده خواته وه.

دیمه نی هه لهاتنی به لیشاوی سوپای تیکشکاو و بۆردومانی فرۆکه ی هاوپه یمانان، دیمه نی سووتان و توانه وه ی ئیسک و ئاسن. هاوار و نرکه ی گریان و ناله ی برینداران، دووکه لی رهشی په نگ خواردووی ئاسمان. بیابانی پر ئامیر و توپ و راجیمه و تانکی تیکشکاو، دهسته و دامینی سه رباژانی عیراق و کرئوش بردنیان بۆ مارینزه کانی ئەمه ریکا، ده بیته دوا وینه ی قیزه ونی جهنگی سه ده ی بیسته م. سه ده ی جهنگ و نه مانی ههستی ئاسوده یی لای مرۆف.

جهنگی گه رده لوولی بیابان، به جوړیک ولاتی خاپوور کرد. هیچ به ها و ده سه لاتیکی بۆ حکومت و حزبی به عس نه هیشته وه. سه رۆک و پیاوانی حزب و سوپا، له ترسی فرۆکه، هه ر یه که و خۆیان له کونیکدا شار دبووه وه. دیواری ترس رووخا و سوپای ماندو و تیکشکاو، خه لکی قین له دلای دژ به به عس، به مه بهستی کو تایی هینان به وه موو شکست و مه رگبارانه ی به عسییه کان به سه ر خۆیان و ولاته که یاندا هینابوویان. له پر هه لگه رانه وه و شوړشیان راگه یاند. له ماوه یه کی که مدا، هه رچی

شاره‌کانی باشوور هه‌بوو له پیاوانی رژییم پاک کرانه‌وه و که‌وتنه دهستی خه‌لکی شیعه‌ی راپه‌ریوه‌وه. له باکووریشه‌وه، کورده‌کان ئه‌وانی له میژ بوو چاوه‌ریی هه‌لومه‌رجیکی له‌م شیوه‌یان ده‌کرد. راپه‌رین و له پر نیو ملیۆن جاش، هه‌لگه‌پانه‌وه و رووی چه‌که‌کانیان کرده ده‌وله‌ت. له ماوه‌ی ده دوانزه روژدا، ته‌واوی کوردستانیان له رژییمی به‌عس پاک‌کرده‌وه.

پیشتر که پیاوانی به‌عس خه‌لکیان ده‌کوشت، پیچه‌وانه بووه‌وه، ئیدی خه‌لکی راپه‌ریو پیاوانی به‌عسیان ده‌کوشت. خه‌لکی داخ له دل به لیشاو هیرشیان ده‌برده سه‌ر داموده‌زگا داپلۆسینه‌ره‌کانی رژییم و هه‌رچیان ده‌که‌وته به‌رده‌ست تیکوپیکیان ده‌شکاند. هه‌ر به‌ته‌نها له شاری سلیمانی، نزیکه‌ی چوار سه‌د به‌عسی له نیو ده‌زگای ئه‌منه سوره‌که‌دا کوژران. ئه‌و ئاسایشه‌عه‌ره‌به به‌عسیانه له میژ بوو مروّقی کوردیان به‌درنده‌ترین شیواز ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ده‌دا، له‌وه‌ش زیاتر سته‌مکار و بینامووس بوون که خه‌یال وینای بکات. ئه‌وان ته‌نها به‌ شیوه له مروّف ده‌چوون. ئه‌گه‌ر نا ئامیریک بوون بو کوشتن و ئه‌تک کردنی لاوان و کچانی کورد هینرابوونه شاره‌ کوردییه‌کان.

دوا شار كه كوردهكان خويان بو رزگار كردنى
ئاماده دهكرد، شارى كهركوك بوو. ئەو شاره گرنگ
و ستراتىژىيەى كه به هـۆى نەوتەكەيەو بە
دەولەمەندترين شارى جيهان ئەژمار دەكرىت. ئەو
شارەى لە هەموو رابردوودا، ببو هۆكارى ئاستەنگ
و تەلەزگەى نىوان كورد و دەولەت. تەنانەت
گرنگترين هۆكارى شكستى رىكەوتنى يانزەى ئازارى
نىوان رژىم و بارزانى، بە هۆى كهركوكەو بوو. ئەو
كات شۆرشى كوردى دەيانويست شارەكە بكەويته
نىو ناوچەى ئۆتۆنۆمىيەكەو، بەلام رژىمى بەعس
ئەو هەيان بو قبوول نەكراو و جەنگيان دژى كورد
بەرپاكرد.

س سهر به سستی و دراوسی

سهر له نوی جهنگ هه لگیر سایه وه. ئەم جار هیان
جهنگی ناوخۆ، نیوان دهولهت و گهل. ئەمه ریکا به
ئاستیک به عسی لاواز کرد. له هه موو لایه که وه
جه ماوه هه لمه تیان ده برده سهریان.

کورده کان له میژبوو خهونی گه وره یان ئازاد
کردنی شاری که رکوک بوو. هه ر بویه له دوو قۆلی
چه مچه مال و هه ولیره وه خۆیان ئاماده ده کرد. ناوه
ناوه هه لمه تیان ده برده سهر ناوچه نزیکه کانی
شاره که. له به رامبه ردا، به عس بو ریگری کردن له
راپه رینی خه لک، پیشتر هه رچی پیاو و لاوی کورد
هه بوو، ره شبگیری کرد بوو. زیاتر له چل هه زار

کهسی به رهو شوینیکی نادیار بردبوو. هاوکات بو
 چاو ترساندن، له گهرهکی شورجه و له یهک جیدا،
 سی و سی لاوی کوردی شارهکه، به فهرمانی خودی
 عهلی هسهن مهجید، گولله باران دهکرین. جیا
 له وهش هیژیکی زوری وهک دوا هیلی بهرگری به
 دهوری شاردا بلاوه پیکردبوو. بو ترساندن و دوور
 خستنه وهی هیژی خهک و پیشمه رگهش، ناوه ناوه
 هیرشى بچوکی بهرپه رچدانه وهی دهکرد. یان به
 فروکه و ههلیکوپتهر، به موشهک و ناپالم له
 شارهکانی دها و خهکی دهکوشت. خهلیکیش له
 ترسی چهکی کیمیاوی، که پیشتر چه ندین جار دژی
 ناوچه کوردییه کان به کاری هینابوو. ههروا خهک بوو
 نایلونیان دهکری و دهرگا و په نجه رهی ماله کانیان
 پیداده پووشی. یان خه لوز و خوییان دهکووتی و له
 توره که یهکی بچووی خامیان دهکرد. چه شنی
 ده مامکیان لی دروست دهکرد! گوايه بو کاتی
 کیمیا باران دهیانپاریزیت له ژههری مردن.

به یانییهک ههشت تانک، به یاوهری چه کدارانی
 مواهدینی خهلقی ئوپوزسیونی ئیرانی، هیرش
 دهکن و ههر که سیکیان به ردهست دهکهوی، به قه مه
 چاوی دهرده هینن و خهلیکی زور دهکوژن. به توپی
 تانکه کانیشیان چه مچه مال بوردومان دهکن و
 به ردهوام ههلمهت دینن.

دهمه و مه غریب، هیژیکی پیشمه رگه له دواوه
په لاماری ئەو تانکانه ددهن و تیکیان دهشکین.
سه کردهی هیزه کەش به دیلی دهگرن.

شهوه کهی پاش شهپی روژیکی سهخت و پر
کوژراو، روژیکی پر ئاواره و هه لهاتنی خه لک، ترس
ئهوکی شار ده بیته. هه موو شتیک کش و مات،
بیدهنگی و تاریکییه کی خهست و سامناک شار و
خه لکی شار داده پووشیت. وهک ئه وهی ژیانیش به
ترس سر بویت.

له نیو ماله کاند، چ دهنگیک یا جووله یهک نه بوو.
ئهو مالانهی ده رگا و په نجه ره کانیان، کون و
که له به ره کانیان، توند و هه وا بر له ترسی گازی
ژه هراوی به نایلون داپووشرا بوون. ته نانهت به
ته نیشته ساوای ناو بیشکه شه وه، که مامه یه کی
چکولانهی له خوئی و خه لوز هه بوو.

ئهو شه وه، له یه کی له باره گاکانی پیشمه رگه دا،
سه رکرده یه خه سیره کهی به عس، که ئه فسه ریکی نیو
گاردی کوماری بوو. له سوچی کدا و سه ر کز به سه ر
کورسییه کی پلاستیکییه وه دانیشته بوو. له دواوه
دهسته کانی شه ته ک دراو، ده پروانییه بهر پیی خوئی.
به لا چاویه وه هیلیکی باریکی خوینی قه تماغه
به ستوو، تا ژیر ملی کشا بوو. پیاویکی که ته ی
چوارشانه، دوو چاوی قه ترانی گه وره، سمیلی پر و

رهش، بهرگه موغناویریه که ی بهری به رادهیه کی
سهیر جوان و سهرنج راکیشی کردبوو. ئەو شهوه،
چاوه پێی دوا چاره نوسی خۆی بوو.

نیوه شهو، سی پێشمه رگه دهستیان دایه ژیر بالی و
به رهو دهره وه، بو نیو میکزه مینیکیان رایپچ کرد. سی
چه کداری تورپه و پر وره، ئەملا و ئەولایان لیگرت.
تیژ به شه قامه چۆله که دا بو ی دهرچوون. هه وای
ساردی نیوه شهوی به هار، یاری به جامانه کانیان
ده کرد. جگه له وان هیچ ئاماژه یه که به ژیان بوونی
نه بوو. شاره که له شاری خێو دهچوو، بی چرپه و بی
دهنگ و سامناک، بو نی خوین دههات. له خوارووی
شاردا، له ته نیشته شیویکی پر لاشه ی هه لئاوساوی
به عسییه کان، له جیگایه کی چۆل، سه یاره که وهستا و
یه خسیره که یان داگرت.

یه کی که له پێشمه رگه کان پێی وت: "به تۆمه تی
کوشتنی خه لک، مندال و ژن، سزای گولله باران
کردنت دراوه."

ئه فسه ره که، دلنیا بوو له وهی که ده یکوژن، بو یه بی
ترس وتی: "هۆکاری ئه وهی روو ده دات ئیوه ن، من
وهک ئه فسه ری که ئه رکی سه ربازی خۆم ئه نجام داوه،
ئه رکی پاراستنی نیشتمان له خائین و خۆفرۆشان."
"ئه و مندالانه ی ئه مرۆ به فه رمانی تۆ، به توپی
دوو رهاویژی تانکه کانت کوژران، خائین بوون؟"

" ئەوان قوربانى دەستى ئىۋەن، ئىمە لە جەنگداين
و ئىۋە لە پشتەۋە پەلامارمان دەدەن. ئىۋە بە درىژايى
مىژوو جاشايەتتان بۆ دوژمنەكانمان كردوۋە و لە
دواۋە خەنجەرى ژەھراويتان لىداوين. ئىۋەن
سەرچاۋەى ئەم جەنگە، خويىنى ئەوانەى دەكوژرىن لە
ئەستۆى ئىۋەيە."

پىشمەرگەكە دەكىشى بەسەر سىنگىدا و لە خۆى
دوور دەخاتەۋە، بە گالتە جارىيەۋە پىي دەلىت:
" ئىرە خاكى ئىمەيە گەمژە، تۆ داگىركار و فاشىت،
حزبەكەت دەيان ھەزار ژن و مندال و خەلكى بى
گوناهى ئىمەى كوشتوۋە."

ئەفسەرەكە، ۋەك ئەۋەى لە ناو تارىككەدە، بە
دواى فرىشتەى رۆحكىشى خويىدا وىل بىت. دوور
دوور دەپروانى و چاۋى نەدەترووكاند، لە سەرخۆ
وتى: "ئىۋەش دەيان ھەزار سەربازى ئىمەتان
كوشتوۋە، ئىۋە خائىن."

پىشمەرگەكە خىرا و دەستوبرد، مىلى
دەمانچەكەى ھىنايەۋە. فېشەكىكى نا بە سەرى
ئەفسەرەكەۋە و كوشتى. بكوژ فەرھاد بوو، لەگەل
راپەرىنى جەماۋەردا، ئەۋىش رۆحى كوردايەتى بۆ
دەگەرىتەۋە و دىسانەۋە دەبىتەۋە چەكدار.
كوژراۋىش ساتەك تىكىتى بوو، مىردى ئەسرا.

فەرھاد بى ئەوھى بزانیّت، ئەو شەوھ، زاواكەى
خۆى بە فېشەكېك سارد دەكاتەوھ.

ھەشت رۆژ دواى ئەو شەوھ، ھىزى پېشمەرگە
ھەموو بەربەستەكانى بەعس تىكدەشكىنن و دەچنە
ناو شارى كەركوك و ئازادى دەكەن. پانزە سال
دواتر، فەرھاد لە كتیبى يادەوھرىيەكانىدا، ئاوا لە
بارەى رۆژى رزگارکردنى كەركوكەوھ دەنووسى:

"بەرەى كوردستانی، وایداناوھ ئاگرى نەورۆز
لەسەر قەلاى كەركوك بكاتەوھ. ئىستا لەگەل
سەدان پېشمەرگەدا، لىرەوھ لە قەرەھەنجیرەوھ،
ھەست بە گرى باوھگورگور دەكەم. باوھگورگور بە
گور ھاتم بو كور ھاتم. بو ئازاد كردنت لە چنگى
ئەژدیھای ھەفتا سالەى دوژمنت، گرمان گرتووه و بو
ئاوئتە بوونى گرت ھاتین. تەر و سەرما بردەلەین و
دیین خو دەدەینە بەر گرت. شارى شیخ رەزا و عەلى
مەردان، واھاتین.

ھىزى جەماوھر و پېشمەرگە ھەلمەتیان برد و شار
ئازاد بوو. لەگەل نەورۆزدا، جەژنى ئازادىمان گىرا.
شۆرجە و ئازادى و ئىمام قاسم و رەھىماوا، رژانە
سەر جادەكان و پر بە شار ھاواریان دەكرد. بژى
پېشمەرگە، بژى كوردستان. ژنان و كچان
ھەلدەپەرىن. بەلام ئاخ، ھىزى شەرھۆرە و تالانچى
خەرىكە مەسەلەكە بە ئاقارىكى تردا دەبات. ئەم

هه موو ته قه ی خو شیییه چییه؟! دلم باش نالیّت. وا
بروات، رهنگه دیسانه وه له ریزیکدا و مل شوپ، ناچار
به فرۆشتنی چه که که م بکریم...

له پهره گرافیکی تر دا، نووسیوو ی:

" ئازادی که رکوک، ته نها هه شت روژی خایاند،
به عس به هیزی زور و توکمه وه گه پرایه وه، ئیمه ش
هه لهاتین. له گه ل ئیمه شدا و له ترسی تو له کردنه وه ی
به عس، تیگرا خه لکی کوردستان هه لهاتن و چوار
ملیون پیاو و ژن و مندال، که وتنه سه ر سنوره کان و
به سه دان که س له برسا، یان له سه رمادا، گیانیان
سپارد. له سه ر سنور، ئه و کاتی له قافلای دریژدا
وه ستابووین تا ولاتی ئیران، ده رگامان بو بکاته وه.
گویم لیبوو، پیره ژنیکی سیما خالای که رکوک
دهیوت، رو له چووزانین وامان لیئه که ن، هه له هه له و
چه پله مان پی لیده دن. دواپی سووک و ئاسان جیمان
دیئن و فرکان فرکان، راده که ن. کوره گوپی وه قه ور
باوک پیشه مه ره، وا مال ئیمه یان رمان. رو له له و
حه مکهی مالو حاله، ئه ها به س خو م و ئه م کراسه ی
به رم بو ده رچویییه، حه مووی بییه قوربان کوردایه تی.
قور عاله م وه بان سه رمان..."

هینده بی ناموسه جهنگ، به ئاسانی ناروات. که
رویشتی ش برسیتی و قاتوقری وه ک شاره زه رده واله
ده ورژینیته سه ر خه لک. وه ک ئه وه ی ئه و هه موو

کاولکاری و مهرگه، بهس نه بیئت و ته سکینی دلی نهدات. گهر خوئی له دهره وه، یان له سهر سنوره وه ههلمهت بینئی، ئەوا به دواي خویدا و له ناوه وه له شیوهی سهگیکی برسی و هار دهگه پیتته وه. برسیتی له ساتی به نوتفه بوونه وه په لامار دهدات. رهحمی ئارام و گهرم و تیروپه دهکاته هاوشیوهی سه لاجه یه کی بوش. برسیتی له مندالدانه وه هیدی هیدی دهکوژیئت. کورپه یه کی نیمچه مردووی له پ و لاواز دهخولقییئت، ئیفلیج و نه خوش. له دایکیکی برسی و ماندوو، ههر به رهه میکی نا کامل دیتته بوون. مندالانیک بهر له وهی بینه نیو دنیاوه، تووی داپزان و مردنیان تیدا چینراوه.

جهنگ جاریکی تر رویشت و ملی شکاند. رویشت و ولاته کهی سپارده گه ماروی ئابوری، که وهک تهوقی ئەژدیهایهک خوئی له ملی ولات پیچا و له جهنگ سامناکتر و بکوژتر، له جهنگ بی رهحمت.

جاریکی تر، ویرانتر و ماندوو و برسی، یاسر گه پرایه وه لای دایکی، دایکیکی جهرگ سووتاو که روژ دواي روژ وهک کلوه به فریک هیدی هیدی دهتوایه وه. گه پرایه وه نیو مالیکی رهقوروت، مالیکی له بیخه وه دزراو. له ژیر پالتوکه یه وه دهستی راستی کرده ملی دایکی و سهری نا به سینگی خویه وه. بی دهنگ و پیکه وه فرمیسی گه رمیان داباراند به یه کدا، بو ئەسرا

و مندالە بى تەرمەكانيان گريان. تا ئەو ساتەى داىكە دەستى راستى برده ژىر پالتوكەو، ويستى توند دەستى چەپى كورەكەى بخاتە نىو دەستى و بيگوشى و ھەست بە گەرمى و زىندويه تى بكات. دەستى كوتا و گەرا، گەرا و گەرا. بەلام ھەرگىز دەستى راستى داىك و دەستى چەپى كورەكەى پىك ناگەن، جەنگ دزى و بردى.

لەگەل راچەلەكىنى داىكەدا، پالتو شوپرەكە داكەوت. دەستى چەپى ياسر لە بن بالىيەو قرتابوو. داىكە لە زرىكەيدا، كەوت بە زەويدا و لە ھوش خوى چوو. پياويكى يەك لاق و يەك دەست، پتر لە داھول دەچوو نەك مروّف، داھوليك بە يەك لاق و يەك دەستەو. داھوليكى سەر و ريش دريژ و تىكچرژاو وەك توپەلە پووشىك دەستى زەمەن پرژال پرژالى كردىت.

ديسانەو دەردراوسى بو سەرھوخشى و بە خىرھاتنەو، ھاتنەو لاي و كەوتنەو چەنەبازى.

مەلا قادر وتى: "بە داخەوھىن بو حالت، بەلام خوزگە دەستى چەپت نەبوايە! شەرع عەبىي نىيە، ھەر چوونە سەر ئاويك و تاراتىك بە دەستى راست، تووشى گوناھىك دەبى. بەلام قەينا كورم خودا بە رەحمە."

ماموستا بىجامە خەت خەتەكەش، ئەوھى دنيا بە بەر چاوييەو ئاو بىبات. باكى نىيە و ھەميشە وەك

هاوکیشهیه کی نه گۆر، له قاته بیجامهیه کی خهت
 خهتدایه و رادیویه کی له بن گویدایه وتی:
 " مرۆف بوونه وهریکی خو گونجینه، به دهست و
 قاچیکیش ژیان دهگریت و ئاساییه، بهس نییه ماویت
 و زیتوزیندووی."
 وهک هه میشهش قسه کانی به پهنده گرنگ و
 دلخوازه کهی، ئه وهی بی گویدانه گونجان و
 نه گونجانی بو بابتهی مه جلیسه که به کوتا هینا:
 "گهر دیواره که روخا، بچۆره سییه ری دیواریکی
 تر."

دراوسی به عسیه کهش، پاش ئه وه موو کاولکاری
 و شکسته گهرهیه، وهک ئه وهی هیچ رووی نه دابی
 و له لووتکهی سه رکه وتندا بن، که وته چه نه بازی:
 " وا نبوخزنه سر دیسان له نیو کۆشک و
 ته لاره کانی بابه وه سه ر بهرز ده کاته وه. ریز له
 ئازایه تی و قاره مانیتی نه وه کانی عیراق دهگریت. ئه وه
 عیراقیانه ی له گه ل گزنگی هه لاتنی یه که م
 شارستانییه تی مرۆفایه تیدا، یه که م پیتی نووسینیان
 دارشت و یه که م تووی گه نمان چاند و یه که م
 داستان و شیعیان نووسی. ئیمه بووین خه لکی ئه م
 سه ر زه مینه مان خسته سه ر ری ژیان و ئاوه دانی و
 مانای پیشکه وتنیان فیرکردن. بویه وا هیرشمان
 ده که نه سه ر. ئیستا گیانی پیروزی ئه وانه له ده ماری

ئىمە دەگەپى و زىندوو دەبىتتەوہ. ئەفسانەى جەنگى
ئىمە دژ بە ئەمەرىكا و ھاوپەيمانەکانيان زىندوو
دەمىنى، جەنگى شەرەفمەندانە و بە گژدا چوونى
گەورەترىن شەيتانى ئەم سەردەمە، مېژوو لە يادى
ناكات. چونكە توانيمان لە ساىەى سەرکردايەتى
بلىمەت و كەلە عاشقى گەورەى عىراقى مەزن،
سەرۆك سەدام حوسىن خودا بىپارىزى، سەر بلند
و مەزن بگەينه تروپكى سەرکەوتن و شانازىکردن.
بە قوربانى ئىوہ و بە شمشىرى دەستى سەرۆكى
مەزن و برىواى بەتىنى، پشتى ھەموو ناحەزان
دەشكىنين. ئىوہ لە پىتاو شتىكى مەزن و پىرۆزدا، قاچ
و دەستتان لە دەست داوہ، ئىوہ شانازىن بۆ گەل و
خاكى پىرۆز، عىراق دەست و قاچى گەورەى
ھەموومانە، ھىچ خەمتان نەبىت، شانازى بە خۆتانەوہ
بكەن."

بەفراو لە پرمەى گريانىدا، بە دەنگى بەرز ھاوارى
کرد: "ئوہ مالى سەرۆكەكەت بە قور بگىرى، وەك
مالى ئىمەى بە قور گرت."

لەگەلیدا لە پرمەى گريانىدا. ھاوكات ياسرىش
خوى بۆ نەگىراو سەرى داخست و قورت قورت گريا.
دەرودراروسىش، بى ورتە ھەستان و مالەكەيان
جىھىشت.

دوو ملۆزم، تهوقی دوو نهگبهتی له عیراق
ئالابوون. له لایهکهوه قاتوقری و برسیتی کهوتبووه
رۆح و جهستهی خهڵک. له لایهکی تریشهوه تیمی
نیودهولهتی کون به کونی عیراق دهگهپان و
دهیانپشکنی. به دواي چهکی کۆکوژی و قهدهغه
کراودا که ههرگیز نه دۆزرایهوه. به ئارهزوی خویان
کهرامهتی به عس و سهروهری خاکی عیراقیان پیشیل
دهکرد.

س سال و برسیتی

سالانی دواتر بۆ یاسر، گهلیک سهخت بوو. وهک کهم ئەندامیک، نیوه پیاویکی یهک دهست و یهک قاچ، ئهرکی بهخیوکردنی خوئی و دایکی کهوتبووه ئەستۆ. دهبوایه نانی خوئی و دایکه کزۆلهکهی دابین بکات، له رۆژگار و سهردهمییدا، که نان، تهنانهت نانی وشکیش به زهحمهت پهیدا دهبوو. گهمارۆی ئابوری، به ئاستیک کهمهه شکین بوو. وهک پایز چۆن دار و درهخت روت دهکاتهوه. ئاوا مروۆقی روت و رهجال کردبوو. خوړاک به ئاستیک گران بیوو، کهس به ئاسانی بۆی نهدهکردرا. به ناچاری، کهوته گهران به دووی کاریکدا. بهلام ههولهکانی مایه پووچ بوون.

مرۆڤى بازوو ئەستورى سپوساغ، كارى دەست
نەدەكەوت. چ جاى كەمئەندامىكى نىمچە مرۆڤ.
خەيالى بۆ سىنەما، بردىيەو بۆ شەقامى سىنەماكان
و لە دلى خۇيدا وتى:

" تاقە شوينىكى ئارام و جوان مابىت، سىنەماكانە،
بەلكو لاي ئەوان كارى بلىت برىنم بە نىسب بى. ھەم
كار و ھەم بينىنى فىلم، چ بەختەو ھىيەكە."

خەونەكەى نەھاتە دى، نەك كار، تەنانت ھەر
چوار سىنەماكەش، ھەمرا و ھەلەمەين و ئەتلەس و
سەلاھەدين، بە ھۆى سالانى جەنگ و برسيتىيەو،
ببوونە گەراجى ئوتۆمبىل و جىگای ھەربانە
دەستگىرەكان. يان ببوونە كەلاو و مشك شىرتى
فىلمە پىر رەنگەكانى دەقرتان و تەونى جالجالۆكەش،
پەردە سىپىيەكەى بە تۆرى پىر مېش و مەگەز
لەوتانبوو!

تا رۆژىك نامەيەكى لە لايەن خالە ئازەريەو،
پىدەگات. كە تيايدا داواى لىدەكات خۆى بگەيەنىتە
ناوچە ئازادەكانى ژىر دەسەلاتى پىشمەرگە و ھىزە
سىياسىيەكانى كوردستان، تا لاي خۆى بىكاتە
پىشمەرگە مووچەيەكى باشى بۆ بىرپىتەو. ئازەر
پاش ئەو ھى لەگەل كۆمەلىك لە ھاوړى و
ھاوزىندانىيەكانى، بە رىكەوتنىك و پروسەيەكى
ئالوگۆر، لەگەل ئەو ئەفسەر و پلەدارە يەخسىرانەى

که له راپه رینه که دا که وتبوونه لای هیزه کوردییه کان،
نژاد ده کریت. وهک کادرکی سیاسی په یوه ندی به
حیزبه که ی ده کاته وه.

به دهم نامه که وه ده چیت و له گه ل دایکیدارو
ده که نه کوردستان، له قه له مپړه وی به عسه وه،
ده گوازنه وه بو ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی کورده کان.
ئو ناوچانه ی که حکومت له ژیر فشاری جه ماوهر
و بریاری نیو ده وله تیدا، سوپا و داموده زگا کانی خو ی
لی کشاند بو وه وه.

ده بیته پیشمه رگه لای خالی، وهک روژانی
سه ربازی له قه له می فه وجدا دایده نین و کاروباری
نوسینی پی راییده که ن. دایکیشی له که لاوه یه کی نیو
ئوردو گایه کدا، نیشته جی ده که ن که پره له ژنانی
ره شیوشی هاوشیوه ی خو ی. ژنانیک له پاشماوه ی
ئه نفال، ژنان و کچانیک که چوار سال بوو به عس
پیاو و براکانیانی بی سه روشوین کردبوون، ژیانیان
ته نها شین و روړو بوو.

زوری نه برد، هیزه کوردییه کان له نیوان خو یاندا
بوو به شه ریان و که وتنه گیانی یه کتری. سه رباری
برسیتی، جهنگی براکانیش روژ له دوا ی روژ قورستر
و به ربلاوتر ده بوو. تا گه یشته ئه وه ی له جهنگیکدا
هه ردو خالی به ره و رووی یه کتر بینه وه، له
ئه نجامدا، پتر له بیست کهس له هه ردو و لا ده کوژرین

و چەندینی تریش بریندار دەبن. بۆ نەگبەتی، یەکیک
لە کوژراوەکان خالی دەبیت و بی پشت و پەنا
دەمیننەو.

ئازەر، ئەو کوپەری هەموو ژیانی نەزری
کوردایەتی کردبوو، ئەو کوپەری بە هۆی
کوردایەتیەو، چەندین سال لە ژێر ئەشکەنجە و ناو
زیندانی بەعسدا بوو. سەرەنجام و قەدەری ژیانی
کوژی هاتن بوو بە دەستی برا کوردهکانی. بەفراو
سەرلەنوێ برینیکی قوولتر و سەختتری تیدا روا. تا
نزیك بوونەو لە مردن، شیوەنی گێرا و روومەت و
پرچی خۆی پنی. هیندەئێ تر توواوە، بوو کۆ
بەفریکی بچووک بچووک، چارەنۆسی ریک
هاوگونجاوی ناوەکەئێ بوو. بەردەوام وەک بەفر
دەتوایەو.

خالە فەرهاد، لە ریگای پەيامیکەو، داوای لێ کرد.
پەيوەندی پيوە بکات. ریزی خاین و خۆفروشان
بەجی بهیلت و بیتە ریزەکانی ئەوانەو، کە سەنگەری
کوردایەتی و مەردایەتیە. بەلام یاسر، بە جوړیک دلی
شکابوو، بی ئەوئێ وەلام بداتەو. نەفرەت لە هەموان
و کوردایەتیەکیان دەکات. دایکی بۆ کوپری شینی
ژنانی رەشپۆشی گەرمیان جیدەهیلت و سەری خۆی
هەلدەگریت. لە دلی خۆیدا بە خالۆی دەلیت: "ئازەر

ھەم مەرد و ھەم كورد و ھەم برات بوو، كەچى
كوشتتان، ھەمووتان لە باوكم دەچن."
بە تەنھا دەگەرپتەو ھە كەركوك، داىكى لە نيو ئاپوراي
ژنانى رەش پۆشى ئوردوگا كە بە جىدەھىيەت. لە
رېگاي ھاوپرېيەكى رۆژانى سەربازىيەو، دەچىتە
بەغداي پايتەخت و لەوئى لاي دكتورىكى مندالان
دەچىتە سەر كار. لە پرسگەكەدا و لە پشت مېزىكى
شېرەو، ھەرەقەى نەخۆش دەبرېت. رۆژانە، لە پاش
نيوەرپووە دەچىتە نۆرىنگەكە و لە نيو ژاوە ژاوە و
زىكە و نوزانەو ھى دەيان مندال و ژندا، مژۆلى
و ھەرەقە بېرپە. ژنانىكى عەبا بەسەرى رەقەلە، بە
كوشى مندالى نىمچە مردووى بەدخۆراكەو، كە
گەمارۆى ئابورى تەنھا پىست و ئىسكى پىو
ھىشتوون. رۆژانە بە بەر چاويەو ھە چەندىن ساوا و
مندالى دەبىنى كە بە ھۆى برسېتتېيەو، ھەك چۆلەكە
بە باوھشى داىكانەو، ئەو داىكانەى لە بى خۆراكىدا
چۆرپىك شىر لە مەمكە سىسەكانىندا نەبوو تا
كۆرپەكانىانى پى تىر بكن، ملىان بەلادا دەھات و
رۆحىان دەردەچوو. شەوانىش ماندو و پەرىشان،
دەگەرپاىو ھە نيو ژوورە تەقورەقەكەى لە ئوتىلىكى
پىس و لاچەپەكى شەقامى سەعدوون. تەنانەت لە
ترسى چاوى خەلك بۆ يەك ساتىش نەيدەتوانى بچىتە
نيو بازار و قەرەبالغىيەو، دەسلەلات بە تۆمەتى دزى

کردن. هیندهی بازرگان، به چهرداغی دوکانهکانیانهوه له سیداره دابوو، (ئهوانه‌ی جهنگ دروستی کردبوون و ئیستاش له ئاشتیدا له سیداره دهران). هینده دهست و قاچی خه‌لکی بریبوو، له‌گه‌ل ئه‌واندا جیانه‌ده‌کرایه‌وه و هر وهک دزیک ته‌ماشایان ده‌کرد.
 حه‌وت سالیکی به‌م شیوه‌یه، برسی و بی هیچ گۆرانیکی به‌ریکرد. له‌و ماوه‌یه‌دا، تاکه ته‌سکینی دل و رۆحی جگه‌ره بوو. زۆرتینی مووچه‌که‌ی ده‌دایه جگه‌ره و عاره‌ق، وه‌ک ژیان و ته‌مه‌نی خۆی به‌بای ده‌دا. بزر و دوره‌په‌ریز له‌هه‌موو که‌س و شتیکی، هاوته‌ریب له‌گه‌ل مه‌رگی مندا‌لندا ده‌ژیا. له‌و ماوه‌یه‌دا شیوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی گۆرا.

حه‌وت سال بۆ ئه‌و وه‌ک سه‌د سال بوو، سه‌ر و ریشی ته‌واو سپی هه‌لگه‌را، ده‌موددانی به‌هۆی به‌دخۆراکی و نانی بۆری پر زیخه‌وه، که‌ل و ره‌ش داگه‌ران. سیمای قووپاو، پر چرچ و لۆچ بوو. تاقه ده‌سته‌که‌ی وه‌ک شه‌قشه‌قه ده‌له‌رزی، ئازاری گه‌ده کوور و بی حه‌وسه‌له‌ی کردبوو.

پاش سالانی نه‌هامه‌تی، سالانی برسیتی و تیکشکانی مرو‌ف به‌که‌رامه‌ت و رۆحه‌وه. مردن وه‌ک سه‌رده‌مانی کۆلیرا، خه‌لکی لالوپال ده‌خست و ده‌یکوشتن. مندا‌لان به‌لیشاو ده‌مردن. پیر و په‌که‌وته‌کان بی په‌ناوپه‌سیو که‌وته‌نه سه‌ر جاده،

سوالکەر و لەش فرۆش روژ دواى روژ له زور بووندا بوون. عىراق له ولاتيكي نهوتى دهوله مهندهوه بوو به ولاتي لات و برسى و ههژاران، هه موو شتيك ريسوا و دارزاو بوو. لانكى شارستانىيهت بوو به تابووتى مه رگ و هه ژارىيى. پاشان كو تا ديمه نى فيلمه كه ئه وه بوو، ئه مه ريكا و هاوپه يمانه كانى، به بيانوى بوونى چه كى كو كوژى و يارمه تيدانى تيرورى جيهانى، هاتنه وه و له ماوه ي سى هه فته دا، كو تاييان به رژيمه كه ي سه دام هينا. ديسانه وه له ريگاي فرۆكه و مووشه ك بارانه وه، كه وتنه وه ويژه ي عىراق. جگه له ده يان هه زار كوژراو و بريندارى مه دهنى، هه ر به ته نها له نيو فرۆكه خانه ي به غدادى نيو ده وله تيدا، به هه زاران گاردى كو ماري و فيدايى سه دام، به چه كى نيوترونى و مووشه كى ده تهنى، كوژران و وه ك په شمه ك تووانه وه. كه ئه بوو ياسر، يه كيك ده بيت له تووا وه كان.

س سهره نوپلک و چاره نووس

وهک ههمیشه له ريگه ي ئه و تيشکه روونه وه که
له ده لاقه ي کوني ماله که مه وه ده رژی به سيمامدا،
هه ستم به سپيده کرد. وهک نه ريتيکی دووباره
راديۆکه م داگيرسان، خۆم رادهستي دهنگ و ميوزیک
کرد. له گه ل سه دای عه لي مه راندا، ئاویتته بووم.

"شه رته وهک مه جنووني بي که س

دهشت و کيو بي مه سکه نم

تا به يادی له يلا

ده منينه قه بری ته نگم"

به ده م گۆرانييه که وه، فرميسکم چۆراوگه ي به ست.
مه گه ر من که ي نه گرياوم، ياده وه ري ئه و ماوه يه ي

بەر له فریْدانم لیڤره، چه شنی فیلمیکی سینهمایی له
ئەندیشه و هزرمدای خۆی نمایش دهکات. گێرامییەوه
بو ئەو قەدەرە تالەیی منی هینایە ئەم سەرەنویکە
بووگەنە، نیو ئەم کونە گورگە تاریکە.
ئاخ دایکە گیان، بیرم ناچی تو هەمیشە دەتگوت.
بەرە لای تەنکییەوه دەدری، منیش بەردەوام جەنگ
دایدەدریم. هەر جارە، بەشیکی لی دەکردمەوه. وەک
ئەوهی هەر بە تەنھا من دەست و قاچم هەبوو بیت.
دوا جەنگی کەنداو، ئەو جەنگی کۆتایی بە
فەرمانرەوایی سەدام و دارودەستەکەیی هینا و
ئەمەریکا عێراقی داگیرکرد.

بە هۆی موشەکیکەوه کە بەر ئەو بالەخانەییە
کەوت تیایدا نیشتهجی بووم، قاچی چهپیشم لەدەستدا.
نازانم بو نەمردم، تا لەم ژیانە سەخیفە رزگارم
بیت.

نازانم چارەنووس و قەدەر بوو کۆیم دەئاژوی!
خۆزگە وەک سەعید، منیش بە مردوویی دەهاتمە ئەم
دۆزەخەوه، خۆزگە من کۆرپە مردووهکە دەبووم.
نەک ئاوا بە بی قاچ و بە تەنھا دەستیکەوه لەم
خەستەخانە پیس و پڕ ژاوه ژاو و بریندارەدا، بی
کەس و پڕ ئازارە بتلیمەوه. ئەو موشەکە، ئەو فیشەکە
کوا کە دەبی روحم بەریت. من بوو چی دەهیلایتەوه
خودایە؟! بو نامکوژی، بو روژم تەواو ناکەیت؟ لەوه

زیاتر مه مکه به پهندي زهمانه، لیت دپاریمه وه
رؤحیشم بهره، په لووپام جهنگ بردی، تکایه توش
رؤحم بهره. تنها مه گهر به مردن له جهنگ رزگارم
بیټ.

له ژووریکي خه سته خانه که وه، به سهر
قهره ویله یه کی چلکنه وه، گویم له هاتوهاواری سهر
شه قامه که یه، له ریپویان و دروشمی به رزی جه ماوه.
هموان ده قیژینن، ولات پر پر بووه له ئالای
رهنگا ورهنگ و دروشم، له لافیته و وینه ی جوړاو و
جوړ. خه لک خو شحالن به وهی دیکتاتوریه ت نه ماوه و
ئازادن. گوئییه کانم پرین له هله هله ی خو شمی و
رزگار بوون له دیکتاتوریه ت، شه قامه کان جمه یان
دیت له و خه لکانه ی گوړانی بو ئازادی و دیو کراسی
ده لین. چاوه کانم پر دیمه نی حه شاماته که فرکان
فرکانی دزینی شمک و کالای داموده زگا
حکومییه کانن. له و خه لکه داخ له دلانه ی به پیله قه و
تف باران، نیشتون ته سهر وینه و بته کانی سه دام.
له په نجره ی ژووره که مه وه، که دهر وانیته سهر
شه قامیکی دریژ، چه ندین تانک و سه ربازی ئه مه ریکی
ده بینم که خه لک په یتا په یتا گولیان بو هله ئه دهن.
به سهر دووکان و باله خانه کانه وه ئالای رهش و سور
و سهوز ده شه کینه وه. منیش له ئازاری جه سته مدا
نغروم، له بیکه سیدا بی دهنک فرمیسی گش و

درشت ده‌ریژم. خوْشحالی جه‌ماوهر، به دنیای پاش
سه‌دام زوری نه‌خایاند و کوشتن و تیرۆر بووه
دیاردیه‌کی رۆژانه‌ی به‌ربلاو. سه‌ره‌تا به کوشتنی
پیاوانی رژیمی پیشوو شه‌قام و کۆلانه‌کان پر بوون
له په‌له‌ی سوور. دواتر بوو به شه‌ری ئاین و
مه‌زه‌هب. شیعه و سوننه که‌وتنه گیانی یه‌ک، رۆژانه
سه‌دان له یه‌کتر ده‌کوژن. به‌غدای پایته‌خت بووه
ناوه‌ندی جه‌نگی گرووپگه‌لی جیاواز جیاواز. عیراق
که‌وته نیو جه‌نگی ناو‌خووه و رۆژانه چه‌ندین
ئۆتۆمبیلی بۆمب ریژکراو له شوینه جه‌نجاله‌کاندا
ده‌ته‌قنه‌وه، به لیشاو خه‌لک ده‌بنه قوربانی.

هه‌ر زوو منیان له خه‌سته‌خانه فری‌دایه ده‌ره‌وه.
رۆژانه ده‌یان مرۆقی که‌له‌پاچه ده‌هینران، جییه‌ک بۆ
ئه‌و هه‌موو قاچ و ده‌ست په‌ریوانه نه‌ئه‌بووه‌وه.
مارینزه‌کانی ئه‌مه‌ریکا، له ترسی تیرۆر و ته‌قینه‌وه‌ی
مین و ئۆتۆمبیلی مین ریژکراو، به هه‌موو لایه‌کدا
ده‌سترپژیان ده‌کرد. رۆژ نه‌بوو چه‌ندین خه‌لکی
مه‌ده‌نی و داماو نه‌کوژن. ئه‌وجا ئه‌وان به تۆمه‌تی
تیرۆر، خه‌لکیان ده‌په‌ستایه نیو زیندانی ئه‌بوو‌غریبه‌وه.
بی ده‌ست و بی قاچ، دیسانه‌وه که‌وته‌وه سه‌ر
شه‌قامه‌کان، وه‌ک کرم به زه‌ویدا ده‌خشام. نه‌مه‌دزانی
به‌ره‌و کوئی برۆم. منی بی ره‌گ و بی ناسنامه، منی
باوک عه‌ره‌ب و دایک کورد، ده‌بی سه‌ر به چ لایه‌ک و

چ دنيايهك بم. روو له كام بهرهيان بنيم باشترو
 سهلامهت تر دهيم؟ يان هر دوو لايان بي هيچ
 لپرسينه وهيهك وهك گاي قوچي قورباني سهرم
 دهبرن و تهويلم به موري كوفر و گومرايي
 دهسوتينن. كه وتمه هاوشاني سهدان مروقي خوم
 ناساي بي لانه و مال، شيت و تيكشكاو، نهوانه ي له
 زيندانه قول و تاريك و ترسناكه كانه وه، يان له
 شيتخانه كانه وه هاتبونه دهره وه. پاش نه وه موو
 ساله هيچ شوين و دهره تانيكيان نه بوو رووي تييكه ن.
 تا نه و كاته ي گروهپيكي شيعه منيان گرته خويان،
 خزمه تي زوريان كردم، منيان به حوسه يني ژير
 چه پوكي زولمي به عس چواند. كردميانه ئارمي
 مه زلوميهت و ميژووي دريژي قورباني
 مه زه به كه يان، وهك هيماي بي مافي و يه خسري و
 برينداری خويان پيشاني هه موو دنيايان نه دام.
 ده يان خسته سهر مينبه ري مزگه وته كان، وهك نه وه ي
 غه در ليكراوي "اهل البيت"، به دم لاوانه وه ي
 جه رگبره وه بو حوسه يني، هون هون له به رامبه رم
 ده گريان. له ريپوان و خوپيشاندان و ياده
 پيروزه كاندا، منيان له پيشي پيشه وه ده خسته سهر
 شان، به دوامدا هوتاف و دروشم و جنيويان به
 دهنگي بهرز و پر قين و تورپيه وه ده وته وه.
 جهسته يان به رهنگي خوین سواغده دا و به دوامدا

حه شاماتی زور و ریزی دريژ دريژ له پياوی پشت و
سینگ روت، به زنجير و چه پوک له خویان دها و
دهگریان. دهگریان و نمایشه که وابوو که منیش به
تاقه دهسته که م، به ریتمیکی هونه ریپانه به سینگه
رووته که مدا بکیشم و شلپهی بگاته گوئی ئه و
خه لکه ی به مبه روئه و به ری شه قامه که که هون هون
دهگریان.

شه و روژ من له کونجیکی بچووکی
حوسینیه که دا ژیانم به سهر ده برد. مجیور و
سهر دانکه ران خواردن و خوار دنه و هیان بو ده هینام .
ته نانه ت بو ئه وهی بیزاریش نه بم، نیرگه له یه کی گوره
و زور باشیان بو هینا بووم. منیش شه و روژ وهک
شه مه نه فهر دوو که لم لیبه رز ده بو وه وه. هیندهم
هه ریسهی خیر و بونه کان هه لقوراند بوو، خرت و
قه له و ببووم. خزمه تی باشیان ده کردم. له به رامبه ردا
ته نها هیندهم له سهر بوو له ریپیان و یاده کانداه
به رز بگریم و شیوه ن بکه م و به خومدا بکیشم.

جار جار هه ش، پاک و جوان ده یانگوریم،
ده یانخسته مه به رده م کامیرای تیقنیکان و پیشانی
ته واوی ولات و جیهانیان ده دام. باسی خوینریژی و
سته مکاری رژی می پیشوویان ده کرد. منیان وهک
قوربانیه کی دهستی زولم و سته می ئه وان پیشانده دا.
ته نانه ت ناویشیان گوریبووم به ئه بوو حوسه یین. به

كورتى وهك بووكه له يهك به ئاره زوى خويان و
چونيان بوىستايه ئاوا هه ليان ده په راندم.

روژيک چهند عمامه به سهر و جبه پۆشیک هاتنه
سهردانم، زوریان پيادا هه لدام. پييان وتم تو له
مه رته بهی پياو چاک و ئه ولياکانی، تو يه كه م كه س
دهبی كه ئيمام مه هدی، چاوه پروانكراو ده بينی. ئه و
كات به دوو قاچی توكمه و پيرۆزه وه، دواي
دهكه وييت و دژی زولم و ناعه داله تی جيهان
دهجه نگیت. له گه ل ئه وه شدا خه مت نه بییت، ئيمه
ناردوو مانه له خوړئاوا، دوو قاچ و دهستیکی
دهستکردی ئالتوونیت بو بییت. خه مت نه بییت
دهتکه ينه وه به پياویکی سپوساغ، وهك جاری جاران
دهتکه ينه وه خاوه نی دوو قاچ و دوو دهستی پر
جووله.

روژ دواي روژ جهنگی ناوخو و ته قینه وهی
ئوتومبیلی بومب ریژكراو توندتر و زیاتر ده بوو.
به ردهوام دهنگی ئه مبولانس دههات. تیرۆر و توکاندن
و فراندنی خه لک، دۆزینه وهی تهرم و سهر و دهست
و قاچی براو، روژانه و به ردهوام بوو. كه س له سهر
و مال و حاللی خوئی ئه مین نه بوو. ئه وهی دهیتوانی له
ولات هه لدههات و سه ری خوئی هه لدهگرت، ئه وهشی
دهمایه وه، له هه موو چرکه يه كدا چاوه ری مه رگ بوو.
خه سته خانه كان پر ببوون له تهرمی هه لا هه لابه ووی

بى خاوهن، پىر ببوون له بريندارى دەست و لاق
په پيو.

جەنگى ناوخو دار و بەردى پىكەو دەسووتان،
وەك ماشىنىكى زەبەلاح، وەك دەراسە روحي مروقى
دەدورىيەو. ھەر بە پىي سەرژمىريەكى گوڤارىكى
بريتانى، لەروژى داگىركردنى ئەمەريكاوە تا سالى
۲۰۰۶، ۶۵۵۰۰۰ ھەزار عىراقى كوژراون و بوونەتە
قوربانى.

بەيانىيەك، لە ريوپەسمىكى گەورە و فراواندا، لە
قافلەيەكى دريژى ماتەم گىرپىدا كە روو و مەزارگەي
ئىمام كازم بە گريان و لەخوڤدانەو دەجمائىن.
شەقامەكەو لىيان دەروانىن. لە پىر لە نزيكمانەو
نالەيەك ھات. ھەر ھىندە و ئىدى من چوومە ھالى بى
ئاگايىيەو.

سى روژ دواتر كاتى لە خەستەخانە
بەخوھاتمەو، وتيان بە ئەعجووبە رزگارت بوو.
گرنگ نەمردووى، لە دەستدانى چاويك ھىندە كىشە
نييە و چاويك سەروزيادە بو ژيان كردن. وتيان تو
پياو چاك و ئەھلى بەيتى، خووشەويستى ئىمامى دوا
روژى بوئە نەمردى، ئەگىنا ئەوانى لەگەل تودا بوون
ھەموو گەيشتە دوا پلەي بالاي خويان و شەھيد
بوون.

دیسانه وه مامه وه بو سه گه سه گه ی ژیان، به تاقه
 چاوئک و تاقه دهستیکه وه و بی قاچ، به سیمایه کی
 قیزه ون و ترسناکه وه، ته نانه ت زاتی ئه وه م نه بو و له
 ئاوینه دا ته ماشای خو م بکه م. ریش و سمیایی کی پر و
 سپی، سه ریکی ساف و لووسی بی موو، لووتیکی زل
 و جئ چاوئکی کویره وه بوو، له هه موو شتیک
 ده چووم ته نها مروف نه بی ت. سه گ و به راز و
 که متیار له من زیاتر هه ست و شعووریان ده جوولان.
 به جوړیک که لکی باخچه ی ئاژه لانی شم نه بوو، چونکه
 ده بوومه مایه ی شهرم و قیزلیه اته وه ی ته ماشا که ران.
 که چی به و حاله شه وه هیشتا نه خودا و نه عه بده کانی
 ده ستبه ردارم نه بوون. له جهنگی به ناو دژ به تیروردا
 و بو و ره به رزکردنه وه و هاندانی خه لکی زیاتر به
 چه ک هه لگرتن، دژی گروپه چه کداره کانی به ره ی
 به رامبه ر راپیچی به ره کانی جهنگی به ناو دژه
 تیروریان کردم. گه رچی من به که لکی جهنگ
 نه ده هاتم و ده ست و قاچی به شداریکردنم نه بوو.
 به لام ئه وان وتیان، وه ک ئاماژه و هیمای حه قیقته تی
 مه سه له ره واکه مان، وه ک به لگه ی ئه و هه موو
 سته مه ی به دریزی میژوو دهره قمان ئه نجامدراوه،
 تو ده بی ت له گه لماندا بیت. بوونی تو وه ک قوربانیه کی
 پیروژ بو ئیمه هیژ و تینه، پشت و په نایه، گری

به‌رگري و قاره‌مانيه‌تيمان تيا‌دا گه‌وره‌تر و زياتر ده‌کات.

خستميانه سهر عاره‌بان‌ه‌يه‌کي که‌مئه‌ندامي و ئالايه‌کي گه‌وره و ره‌شيان خسته تاقه ده‌سته‌که‌مه‌وه. وتيان که ته‌قه ده‌ستي پي‌کرد، ئالاکه به‌رز راگره و با بشه‌کيته‌وه. هي‌زه‌که‌ي ئيمه ده‌بو‌ايه هي‌رش به‌رنه سهر گونديک که که‌وتبو‌وه ژي‌ر ده‌سه‌لاتي ئه‌و تيرورستانه‌ي به‌رده‌وام له‌وي‌وه ئوتومبيلي بومب ريژکراو يان خو‌کوژييان لي‌وه ده‌نارده ناو پايته‌خته‌وه.

گونديک بوو که‌وتبو‌وه ني‌و باخي چر و بي‌ پاياني دار خورماوه. شهر ده‌ستي پي‌کرد، له‌همو و لايه‌که‌وه ده‌نگي ده‌سرپيژ و گولله ده‌هات. له‌سه‌ره‌وه هه‌ليکوپته‌ر بو‌ردووماني ده‌کرد. له‌خواره‌وه‌ش به‌ گولله هاوه‌ن ني‌و گونده‌که‌يان داگرته‌بو‌وه. منيش هاوشاني ده‌يان سه‌رباز و چه‌کدار، به‌ره‌و پيشه‌وه هه‌لمه‌تمان ده‌برد. کاري من له‌ ني‌و ئه‌و فيشه‌ک باران‌دا، ته‌نها به‌رز راگرته‌ني ئالا ره‌شه‌که‌ بوو. زوري نه‌ما‌بوو به‌ خو‌مان و تانک و مي‌کزه‌مينيه‌ دوشکه‌کانه‌وه بگه‌ينه‌ ني‌و گونده‌که‌، کاتي له‌ پر تانکي‌کمان به‌ هو‌ي مينيكه‌وه چوو به‌ ئاسماندا وه‌پروون به‌ هه‌پروون بوو. له‌گه‌ليدا و له‌ ماوه‌ي چاو ترووکاني‌کدا، له‌ ني‌و مال و باخه‌ خورماکانه‌وه،

سه‌دان چه‌کداری دوژمنمان لی هاته ده‌ست و ئاگر
بارانیاں کردین.

ئیمه شکاین و ئه‌وه‌ی کوژرا کوژرا، ئه‌ویشی
هه‌له‌هات هه‌له‌هات. ته‌نها خووم مامه‌وه، به‌سه‌ر
عاره‌بانیه‌کی که‌مه‌ندامانه‌وه که به‌رز به‌رز ئالایه‌کی
ره‌شم به‌تاقه ده‌سته‌که‌م گرتووه. خو من قاچی
هه‌له‌هاتم نه‌بوو، به‌ناچاری ئالاکه‌م فریدا. له‌جیگه‌ی
خوودا بی جووله‌ چاوه‌ریم کرد تا فیشه‌کیک بیت و
رزگارم کات له‌ ژیان، فیشه‌کیک نیو چاوم کون کات
و پشته‌ سه‌رم هه‌له‌ته‌کینیت.

ئیتیر ته‌واو ئه‌وه مردن گه‌یشت، ده‌گه‌ریمه‌وه بو
لای سه‌عید، بو لای برا جومگه‌که‌م، ئه‌و برایه‌ی هه‌ر
له‌ سه‌ره‌تاوه جیی هیستم و ئاماده‌ نه‌بوو وه‌ک من
هه‌زاران جار بمریت. بارته‌قای هه‌موو دنیا ئازار
بچیژیت له‌ پیناو ژیانیک و هه‌ناسه‌یه‌کدا به‌ تامی
ژه‌هری تال. ئوخه‌ی وا مه‌رگ گه‌یشت، بو ئه‌به‌د
رزگار ده‌بم. مردن چییه؟ ته‌نها ساتیکه، ئازاریکی تیژ
تیپه‌ره و گه‌رانه‌وه‌ی یه‌کجاره‌کییه بو لای سه‌عید. به
خه‌یالی مه‌رگه‌وه، سه‌رم به‌رز راگرتبوو بو فیشه‌کی
ره‌حمه‌ت. به‌لام له‌وه‌موو فیشه‌که‌هیچی به‌ر من
نه‌که‌وت. له‌وه‌موو ته‌قه و ده‌سپریژه، له‌ فیشه‌که‌ و
گیزه‌ی فیشه‌ک، هیچی به‌ نسیبی من نه‌بوو. له‌ بری
مه‌رگ، دیلی هات. زیتوزیندوو که‌وتمه‌ نیو چنگی

دوژمن. بووم به دیل، دیلیک که پر به گهروویان به
دهورمدا پیده که نین و هاواریان دهکرد:

" ئەمه چ جهنگاوهریکه، چ یه خسیریکه ته نانهت
دهست و قاجیشی نییه که له پچهی بکهین؟! "

وهک شتیکی عهنتیکه لییان دهروانیم، به سه ره
نیزه ی چه که کانیا ن تیوهیان دهژهنیم و قسه ی سووک
و جنیویان پیده دام، قه شمه رییا ن پیده کردم. هاواریان
دهکرد: " وهرن ته ماشای سه ربازی ئیبلیس بکه ن! "

له گه ل مند، چهند دیلیکی تریش هه بوون که هه ر
زوو، له مهیدانی جهنگه که دا، گو شاو گو ش وهک
ئاژهل سه ریا ن برین. گه رچی من له میژه هه زم له
مه رگه، به لام بینینی ئەو سه ر برینانه و ته وژمی
خوین و لر خه لرخی دوا هه ناسه ی خوینینی
قوربانیه کان، زمانی لاکردم. له سامناکی و ترسناکی
دیمه نه که دا که سه ری مندالی سپی ده کرد. دانه چۆقه م
پی که وت و بهر تا قه چاوه که م رهش دا گه را، له هوش
خۆ چووم.

نازانم چهند بی ئاگا بووم، کاتییک به ته وژمی
ئاویکی سارد که رژا به سه رو گو یلا کما، له گه ل له تر و
هه ناسه یه کی ساردا، به ئاگا هاتمه وه. هه ر به سه ر
عاره بانه که مه وه له ژووریکه گه وره دا، خرابوومه
به رده م پیاویکی ریش دریژی به و یقار، پیاویکی که ته
و زل، ناوشان پان، چوارمشقی دانیشتبوو. پشته وه ی

یهک پارچه کتیبی قه به قه به بوو، که به سهر یه که وه
هه لچنرابوون. قورئانیک له به رده میدا والا بوو، به
دیواره که شه وه ئالایه کی سهوز هه بوو. که تیایدا
شمشیریک و له ژیر شمشیره که شدا به خه تیکی
گه وره نووسرابوو.

" دولة مواهدین الله."

پیاوه سامناکه که، که وته قسه کردن. به دهنگیکی
گر و ریتمیکی خاو، به پرسپاری زور دایگرتمه وه.
منیش به شهرم و ترسه وه، کز و سهر شور وه لامم
دهدایه وه. سه ره تا پرسپاری ناو و شوینی له دایک
بوون و خیل و عه شره تی لیکردم، پرسپاری هوکاری
له دهستانی قاچ و دهست و چاوم، پاشان وتی: "تو
چی ده که ی له نیو سوپای رافزی و مورته د و
مونا فیندا؟"

وتم "نازانم، ئەوان منیان خسته سهر ئەم
عاره بانیه و ئالایه کیان دایه دهستمه وه و خستمیانه
پیشی خوین، بی گوناهم، بی ویستی خوم بو ئیره یان
راپیچ کردووم."

به گالته جارپییه وه پیی وتم: "نا هیندهش بی گونا
نیت، به لام جارئ نازانم و بوم روون نییه بو
که سیکی وهک تو و بهم حاله وه، شهرعی خودا چ
سزایه کی داناوه. سه زمان نه بریویت چونکه
حوکه کهت جارئ روون نییه، که سیک بهم حاله ی

تۆۋە و بە ئالای کوفره‌وه دەبی چۆن مامەلە بکریت!
دەبی ئەمشەو بە ھەموو ئەم کتیبی فیکە و شەرەانەدا
بچمەو، تا بە پیی ویست و ئیرادە و شەرعی خودا
حوکمت بدەم."

شەوہکە ی ھەندئ خواردنیاں پیدام و لە ناو
ژووریکی بچکۆلانەدا دەرگایان لەسەر کلۆم دام. لە
نیو تاریکیدا ھەتا توانام ھەبوو، ھەتا دل و دروونم
خواستی، بە دەنگی بەرز بۆ کلۆلی و نەگبەتی خۆم
گریام. ھیندە ی سەد چا، لە تاقە چاوەکەمەو
فرمیسک ھاتە خوارئ. سەرەتا لە ژوورەکانی
تەنیشتمەو، چەند دەنگیک ھاواریان لی بەرز بووہوہ.
بە جنیو و قسە ی ناشرین داوایان لیکردم کہ کر بم و
چیتەر بە گریانە بەسویکەم ئازاری روحيان نەدەم.
بەلام من باکم پییان نەبوو، بۆ خۆم دەگریام،
کہ فوکولی ئازاری ناخم بوو ھاواری دەکرد. وەک
لیدانی دلّم، ھەناویشم خۆ بە خۆ لرفە و ھاژە ی
دەھات و نەمدەتوانی بەریان پی بگرم. جگە لە شین
چیم ھە یە و چی دەزانم، جگە لە گریان چ ئامازە یەک
ھە یە تا ببیتە بەلگە بۆ زیندوو یە تیم!؟

زۆری نەبرد دەنگی زیندانییەکانی تر لە
سەرزەنشت و جنیوہوہ گۆرا بۆ نوزانەوہ، پاشان
وەک من بوون بە گریان ی بەرز و بە کول.

سات دواى سات دهنگه كان زياتر و زياتر دهبون،
دهيان گهرووى زيندانى نيو تاريكى پر به زيندانه كه
دهياننالاند. كور و ژن و دايك و باوكى خويان
دهلاواندهوه. نركه و ناله مان، زريكه و هاوارمان، وهك
هه وره گرمه بهرز و توقينه ر بوو.

بو دووهم جار، رايچى بهردم قازيبه كيان
كردمه وه. بهدم يارى كردن و دستهيتان به پيشه
دريژ و خه ناوييه كه يدا، پيى وتم: "تا ئيسته كه س
هيندهى تو ماندووى نه كردووم، نه مشه و به هوى
مه سه لهى تووه نه نوستووم، تا به ره به يان لاپه ره ي
نه م كتيبانه م نه مديووديو كردووه. بو دو زينه وه ي
حوكمي ك، يان جوورى سزاكه ت. به لام له وه ده چى بو
برياردانى تو پيوستمان به ئيجتihad بيت."

به بي ترس پيم وت: "پيوست به خومانوو كردن
و ئيجتihad ناكات، سه رم بېرن و ته واو."

هه ر هينده م وت، به رزه پي بوم هه ستا و نه راندى
به سه رما: "هه ي كافرى مه لعوون، رافزى بي ئابروو،
بي شه ر ه ف، بو كوشتنمان هاتوويت و گووى زياد
ده خو يت. تو وائه زانى ئيمه به ئاره زوى خومان
مرو ف سه ر ده برين؟ وائه زانى ئيمه پياو كوژين؟!
ئيمه ته نها عه بد و مواه يدى خوداين، شه رع و
ياساى خودا چى دانابى، ئيمه نه وه جي به جى ده كه ين.
هه ر چى ده يكه ين شه رعى ئيسلامه، تو ده ته وى هه ر له

خۆمانه وه سه رت بېرېن و خوښت بکه و یتته ئەستۆمان.
ده ته وئ بمانکه یتته پیاو کوژ، هه ی ناپیاوی گلاو،
بۆمان روون بوايه شایسته ی سه ر بېرېنی هه ر دوینی
و له گه ل دیله کافره شه رکه ره کانی تر دا، سه رمان له
لاشه ت جیا ده کرده وه."

خۆمدا به سه ر پێیه کانی دا، که و تمه ماچ کردنی
پێلا وه کانی، به خودا و پیرۆزییه کانی سویندما، گریام
و پارامه وه، پیم وت:

"تکایه، بۆ خاتری خودا، بۆ خاتری پیاو چاکان،
فه رمانی کووشتنم بده. فه رمان بده سه رم بېرېن،
کووت کووت و هه پروون به هه پروونم بکه ن، توو
ئیمانته بریار بده فیشه کیکی ره حمه تم پێوه بنین.
ده مه وئ بمرم، من بی ئیمانم، کافر و بی نرخ و له
خودا عاسیم، ئەو هه موو گه نجه جوانانه تان سه ر بېرې
منیش سه ر بېرېن، ده مه وئ بمرم..."

هه تا هیزی تیدا بوو، شه قیکی هه لدا له ده مم و
خه لتانی خوینی کردم. سی ددانی زه رد هه لگه راو
له گه ل کلاو خوینی ناو ده ممدا، که و تنه به رده مم.
دانه و ییه وه و سه ر سینگی گرتم، له چاوه زه قه کانی
خۆی نزیککی کردمه وه و به تو ره ییه کی له
را ده به ده ره وه وتی: "مه رگی تو به ده ست من نییه،
هه تا خودا روژت ته واو نه کات، ده بی بژییت هه ی
به رازی له به راز بوو."

به گریان و دهمو پلی پر خوینه وه وتم:
 "ئه ی حوکمی من چییه، خودا هاوار؟"
 کهمیک هیور بووه وه و وتی:
 "مه ترسه، له هه موو حالیکدا شایه نی مردن نیت،
 رهنگه به دهست برپینیک رزگارت بییت."
 هه ر واشبوو، دوو روژ دواتر و به تو مه تی
 هه لگرتنی ئالای کوفر و رافزی و لایه نگری حوکمی
 تاغوت، به بهرچاوی خه لکه وه، ئه و تاقه دهسته ی
 که مابووم، له ناوه پراسته وه قرتان دیان. هه رچی گریام
 و پارامه وه، که هه ر ئه و تاقه دهسته م هه یه مه بیرن.
 بمکوژن له وه باشتره، ئاخو ئیتر چو ن ئاو و نان
 بخوم؟ چو ن تارات بگرم؟ زورم وت، به لام که س
 گوئی پینه دام، وه ک خو یان وتیان. یاسا و شه رع ی
 خودایان به سه رمدا جییه جی کرد. دهستمیان له
 ئانیشکه وه، به ته وریکی گه و ره و تیژ برپییه وه. دوای
 برپینه وه که یش هینده ی پیشتو و زیاتر دهسته و دامینیان
 بووم، تیمارم نه که ن و لیگه رین به ئازار و خوین
 له بهر روشتنه وه دوا هه ناسه بدهم و بمرم. ئه وه شیان
 پی ره وانه بینیم و ریگه ی مردنیان لی به ستم. له
 دواییشدا، له گه ل چه ندین سه ری بر او و لاشه ی
 بوگه ندا، فریایان دامه پشتی پیکابیکه وه و له دوور، له
 نیو ئه م سه ره نوئلکه گه و ره یه دا هه لیان پر شتم.

رادیۆكەم نووزەى تیا نه ما و خۆم كووتا بۆ
دەرەوه. هەر كه له كونهكەم سەرم هینایه دەرەوه،
چاوم كهوتە سەر شتیکی سپی، كه به زهوییهكهدا
رژابوو. زهندهقم چوو و خیرا و پاشه و پاش
كشامهوه دواوه. تهزوی ترسیك، ههناسهی سوار
كردم و خۆم كړ و مات كرد.

پاش قهدهریك، له قاقای پیکهنیندا، به دهنگی بهرز
كهوتمه گفتوگوی خۆم: "باشه گریمان خوییش بیته،
خۆ من كرمه ليقه نیم تا بتویمهوه!"

هینده به زهویدا خشاوم، بۆ چهند ساتیک خۆم
لی بووه ئەو كرمه ليقانهی به مندالی دایکم له نیو
ههوشه و ههنامهكهدا خوی پییدا دهکردن و
كرمهكانیش له جیگای خویاندا، وهك پهشمهك
دهتوانهوه.

من چ بهد حالم، چ ترسنۆكم، به ههموو عومرم
هیندهی ئەم چهند ساله شاد و دلخۆش نهبوومه.
كهچی خهریكه له خۆمی تیک ددهم. ههموو عومرم
تهمهناى مردنم كردوو، سهدان جار له قوولایی
ناخمهوه هیوای مه رگم خواستوو و نه مردووم.
ئیستا كه له نهشئهی عهشقدام، ترس خهریكه تهفره
دهدات. نهگهتی تهواو، من به هۆی سهلواوه، پر پر
له ژیان، له خۆشهویستی، ئیتر دهست و قاچی من
ئهوه، هیوا و شادی من ئهوه. ئیدی من بنیادهمیکی به

زهوق و به وره و به بهختم، ئارام و ئاسووده و پر
عهشقم، دلم هيندهى سه د قاج و دهست و چاو به
گور و تينه. سه رشار و كه يفساز، يه كه مين و
گه وره ترين عاشقى نيو ئه م سه ره نويلكه منم.

شاد و به كه يف، به ره و ده ره وه خو م كووتا. عه موو
ره زوان دهنگى ليته لبرى: "به يانيت باش دووره گ،
ببوره تو زى به ره له ئيستا سه لوهى كچم، ئه م
شه كره ي رشته به ره ماله كه ت، گوناھى ئه ويش نه بوو،
فه قيره عه لاگه كه ي درا."

" گوى مه ده رى عه موو گيان، كيشه يه ك نييه،
گه رچى چاك ترسام و وامزاني خوييه، قه ينا شه كر
شيرينييه."

بو ئه و وام وت و له دلى خوشمدا وتم:
" قوربانى ئه و پاته لاستيكه دراوانه ي بم كه به
به رده م كه لاوه ي مندا تيپه ريون. قوربانى ئه م
به ره به يانه هاوينه يه بم كه به ناوى يار دهست
پيده كات." عه موو ره زوان ديسانه وه وتى:

" چايه كى دوو غه زالى خوشم دم كردووه، نزىك
به ره وه با دوو چاي گه رم و دوو سيگار به با كه ين،
ژيان هه ر ئه و دووه ي تيا ماوه." چمكى دزداشه سپييه
چلكنه كه ي خستبووه نيو قايشه ئه ستوره كه ي
كه مه رى كه شلپه ي ده هات له ئاودا، كاتي ك ئاورم بو
لاى چه پى خو م دايه وه راچله كيم. ته رميكي باريكه له ي

رهقهه لاتوو به سهر كهوله موجه ميده كهوه بوو. ئهوى
 عه موو ره زوان وهك تهخته شور بو شووشتنى تهرم
 به كارى دههينا. تهرمى پياويكى باريك و دريژ، ههر
 دوو قاچى له سهرووى ئه ژنويه وه ريك و رهق
 له سههر موجه ميده كهوه هاتبوونه دهره وه، له
 بو شـاـ اييدا رهپ وه سـاـ تابوون.
 رووم كرده عه موو، به سهه سوپرمانه وه ليم
 پرسى: "ئه وه جه نازهى كييه؟!"

به دهم چا تيكر دنه وه وه لامى دامه وه: "عه واده شييت،
 ئهم به ره به يانه به مردوويى دوو زيو يانه ته وه."
 ئاى خودا عافووت كات عه وادى نه گبه تى كورپى
 نه گبهت، خوات له گهل عه واد گيان، ئهى داماو.
 خهلكى ده لئين دهميك سال بوو عه واد، ليره ده ژيا. له
 نيوان ئه و دوو بو رپيه زه به لاهى نه وته دا كه تا چاو
 هيژى بينينى هه بى به سهه نوئلكه كه دا كشاو. هه ندى
 چينكو و ته نه كهى سهه يهك نابوو، شه وان له ژيريدا
 دهنووست. به روژيش به رده وام به پارچه ئاسنيك
 دهيكيشا به بو رپيه ئه ستوره كه دا و تهق... تهق... تهق...
 ههر تهقهى دههات. به چاويش دهيروانيه تاوهرى
 زه به لاهى كاره باكه و له بهر خو يشيه وه له سهه يهك
 جنيوى دها.

روژانه خيره ومه ند، له وهى به ده ستيان دههينا له
 زبله كه دا، كه ميكي شيان به و دها، ئيتر ئه مه حالى بوو.

ئەو ھەتتا بوو ھەتتا جەستە يەككى رەقى بى رۇح و بە يەك
 جارەكى لەم دنيا پيس و بۆگەنە رزگارى بوو.
 رۆژيەك خزمىكى ئەم عەوادە، تاويەك لاي دايە ژيەر
 سابا تەكەي عەموو رەزوان و حىكايەتى ئەم شىتە
 مەردووى لە نەووكەو ە بۆ گيە پراينەو ە.
 عەواد لە مەردمندايدا، رۆژي بەو ئەندازيارانەي كە
 ناو ە ناو ە دىنە گونەكەيان و خەريكى نەخشەدانان و
 گوايە شوينى عاموودى كارەبا ديارى دەكەن. تا ھيلى
 كارەبايان بۆ رابكيشن دەلەت، ئيو ە ئەمە سى سالە
 نەخشە دەكيشن. تا ئىستا چاومان بە كارەبا
 نەكەوتوو ە، ئيو ە درۆ دەكەن، كارەبا بگاتە ئەم كيرەي
 مەن، ناگاتە ئەم گونە! دە سال دواتر عەواد لە
 لايەن دەزگاي ئاسايشى بەعسەو ە، بە تۆمەتى ئەندام
 بوون لە ريزەكانى حيزبى شيوعيدا دەستگير دەكرىت
 و بى سەروشوينى دەكەن. خزمەكەي دەيوت، لە
 زىندان دەيخەنە ژيەر ئەشكەنجەي قورسەو ە، بەلام
 ئەو ھيچ نادركينى. دواچار ئەمنەكان پەنا دەبەنە بەر
 درندەترين ئەشكەنجە، كارەبا، لە كيرى دەدەن.
 جەللادەكان تووشى شوک دەبن، كاتى دەبين لە برى
 ھاوار و نالە، قوربانىيەكە بە دەنگى بەرن، قاقا
 پيدەكەنى. جەللادەكان بەسەرسورمانەو ە دەورى
 دەدەن و پي دەلین. بەچى پيدەكەنى، خو تو خەريكە

دهمریت؟! عهواد هر به دەم پیکه نینه وه دهلی. وا
 کاره با گه یشته کیرم و نه گه یشته ئاوییه که مان.
 هینده کاره بای لی دهن، تا ئه قلی له دهستدها و
 به شیئی به ره لای سهر جاده ی دهکن.
 پاش چا خوار دهنه وه، عه موو چوو وه لای
 تهرمه که و به چند لافیتیه کی پر دروشمی مافی
 مروّف، کفنی کرد و دای به کولیدا، بردی بو ناشتن.
 منیش به دەم چا خوار دهنه وه و به با کردنی
 دووکه لی جگه ره وه، چاوم برییه پیشی خوم.
 سه گوردانیک هه تا چاو بری بکردایه به دهشتاییدا
 کشابوو. له دهیان لاه دووکه لی سپی و رهش ملی
 ئاسمانیان گرتبووه بهر. گرد و ته پۆلکه ی زبل وهک
 چیا ی به فرینی جه مسه ری باکور هه لکشابوون،
 سه دان و بگره هه زاران قه له رهشکه قاغه قاغ و باله
 فره یان بوو. روو به هر لایه کدا وهرگی پری، چهن دین
 سه گ و پشیلته بهر چاو ده که ویته، ئه وانیش وهک
 مروّفه کان ویلن به دوا ی شتیکدا خویانی پی تیر
 بکن. ملیونه ها میشووله و مییش و میرووی هه مه
 جو، هه مه قه باره تیکچر ژاون. سه دان گیژه لوکه یان
 له هه وا بۆنداره که دا خولقاندووه. بۆنی نایلون و
 پلاستیکی سووتاو، هه وایان قورس کردووه. به سه ر
 بورجی بهرز و زه به لاحی تاوه ری کاره باکه وه،

سەدان بالئەدى ھەمە چەشن، لە قەلەپەشكە و كۆترە
بارىكە و دالى لاک خۆر ھەلنشتون.

بەو بەيانىيە، سەدان كىژ و كور و مندال و پىر،
پەرشوبلاو بە نىو زبلى تەر و پىر بۇندا، وروژابوون
و دەگەرەن. تويژالىكى چىر و پىس ئاسمانى ناوچەكەى
داپوشى بوو، ژاوه ژاوى دەنگى زۆر و غەلبەغەلب و
قەرەشە، گويى كەر دەکرد.

ئىرە دنيايەكى ترە، دنيايەك ھاوشىوھى دنياى
قالونچەكان، ئەوانى لە ئەزەلەو ھە گوو خردەكەن، ھانكە
ھانك و تەپاوتل پالى دەننن. ئىرە رەنگە گەورەترين
زبلدانى دنيايىت، تا چاو بر بكات ھەر زبل و پىسيە.
شويىنى فرىدانى ماشين و تانك و جبەخانەى
تىكشكاوى جەنگەكانە كە تا دوور دەبينرين. شارىكە
يا ولاتىكە بو خوى.

چوار سال بەر لە ئىستا، كاتى منيان لىرە فرىدا،
ئىرە ھىندە گەورە و فراوان نەبوو. عەموو رەزوان
دەلىت: "پىشتەر تا سەردەمى بەعس، رۆژانە يەك دوو
سەيارە دەھاتن و زبليان دەپشت. بەلام لەگەل ھاتنى
ئەمەرىكىيەكان، وردە وردە بژيوى ئىمەش باشتر بوو.
رۆژانە دەيان سەيارەى خۆلە عەمەلە دىن و زبل
دەپريژن. برۋانە نىوھى زياترى ئەو زبلەى ئىستا
دەپريژىت، بوتلە ئاو و كولا و شووشەى
مەشرووبات و كارتونى جگەرە و شمەك و ئامپىرى

کاره‌بایی مالانن. ولاته‌که بو خوی بوو‌ته زبلخان‌هی
دنیا، له هه‌موو لاوه پیسی تیفری دهریت. وابر‌وات
زبل هه‌موو عیراق داگیر ده‌کات.

چوار ساله من گیانیکم به‌م پیاوه عه‌گال به‌سه‌ره
پیره‌یه، هه‌تا بلی بوم باشه، سه‌ر راست و به‌ته‌قوا و
له‌خودا ترسه، خوی و هه‌ر چوار کور و سی
کچه‌که‌ی هه‌موو روژیک له‌به‌ره‌به‌یانه‌وه دینه‌ئه‌م
سه‌گوردانه و تا ده‌مه و مه‌غریب به‌نیو زبله‌کاندا
ده‌گه‌رین. شت کو ده‌که‌نه‌وه و سه‌رله‌نوی ده‌یبه‌نه‌وه
نیو بازار و ده‌یفرۆشنه‌وه به‌خه‌لکی هه‌ژار. به‌م
جووره رزق‌ورۆزی خوی و مال و مندالی دابین
ده‌کات. هه‌میشه ده‌لی:

" خودا نه‌بیرئ، مروّف نابئ زور داوا بکات، که‌م و
حه‌لال بو‌ئه‌م دنیا و ئه‌و دنياش نیعمه‌ته، زور و
حه‌رام، مایه پووچیه و ریسوایی له‌دوایه. خودا
ئیره‌مان بو به‌یلت، له هه‌چمان که‌م نییه."

هه‌موو دره‌نگانی روژیک، لیره له به‌رده‌م کونه
گورگه‌که‌ی مندا، پیکه‌وه فه‌رده چلکنه گه‌وره‌کانیان
له‌سه‌ر ئه‌م که‌ر و عاره‌بانیه شه‌ته‌ک ئه‌ده‌ن و ملی
ریی ماله‌وه ده‌گرنه به‌ر. به‌یانیان ده‌یان سه‌یاره دین
و باره‌کانیان لیره رو ده‌که‌ن. ئیوارانیش ده‌یان که‌ر و
عاره‌بانه و تیکتوک و لوری و کو‌له‌به‌ر، لیره‌وه فه‌رده
بار ده‌به‌نه‌وه بو ناو شار و نیو بازاره‌کان. جگه له

ههينى، هه‌ميشه ئيره جمه‌ى ديت له خه‌لك، له قاووقىژى منداله ورتكه و كور و كال، بازارپكه بو خوى. ده‌لاله‌كان هه‌ر ليره، قووتوى بیره و فافون و پاته‌ى لاستيك و پارچه ئاسن و هه‌ندى شتى تريان به كيلو لى ده‌كرنه‌وه، بارى ده‌كه‌ن و ده‌رون.

ئيره جگه له‌وه‌ى شوينى كه‌سابه‌ته بو زور كه‌س، شوينى نيشته‌جى بوون و دالده و په‌ناگه‌ى ژيانيشه بو زورى ترى وه‌ك من. به ده‌وروبه‌رى ماله‌كه‌مدا، ده‌يان كه‌سى تر هه‌ن و ده‌ژين، به چينكو و له‌وح و ته‌نه‌كه و خره به‌رد، كوخيكيان بو خويان چى كردوو و له‌سه‌ر پاشماوه‌ى زبله‌كان ده‌ژين. هه‌موو نيوه مروقى شه‌لوشين، يا تيكشكاو و ده‌روون بيمارن، له‌و مروقانه‌ن كه پيشتر له نيو زيندانه تاريك و ترسناكه‌كاندا هاتونه‌ته ده‌ر. يان به به‌رچاويانه‌وه كه‌س و كاريان هه‌موو كوژراون، يان وه‌ك من جه‌نگ و ته‌قينه‌وه به‌شيك يا چه‌ند به‌شيكى جه‌سته‌ى بردوون.

سه‌دان هو‌كار هه‌يه بو ئه‌وه‌ى مروف تاك و ته‌نيا بكه‌ويته ناو ئه‌م دنياى زبله‌وه، بو ئه‌به‌د پشت بكاته ئاوه‌دانى و مروقه‌كان.

خوشبه‌ختانه ليره‌دا به مه‌لائيكه‌ى كو‌نه هاورپى روژگارى سه‌ربازيم ئاشنا بوومه‌وه، مه‌لائيكه ئه‌و كوره شاعيره به‌سراييه‌ى پر بوو له شيعر و

ئەدەبىيات. بىرۋانە ئەو تايە زەبەلاخانەى خىستونىتە
سەر يەك، مالى ئەو، لەسەرەو خۆى تىدەھاوئى و
لەژىرەووش زەوئىيەكەى ھەلکەندوۋە، ژوورىكى خۆش
و پاكى تىدا دروست كىردوۋە. ئىستا ئىتر ئەو نە
دەخوئىتەو، نە شىعر دەنووسىت. رۆژىك لىم
پىرسى:

"بۇ ۋازت لە شىعر ھىنا؟"

بە تەسەۋە ۋە لامىدامەو:

"بۇ ۋازى لى نەھىنم؟ ھەزار رۆمان و دىوانە
شىعرم خوئىندەو، كەچى لە ژياندا، جگە لە پىرسىارى
جەنگ و چەك و شتى تورەھات، كەس لەبارەى
ئەدەبەو پىرسىارىكى لىنەكىردم. كەسىك گوئى لە
شىعرىكم نەگرت!"

لەگەل ئەو ۋەشدا ئەو كەمىك لە من خۆشبەختترە،
ئەو تەنھا قاچىكى لە دەستداۋە، بە دارشەقىكەو بەم
رۆژگارە بە پىچ و پەناى زىلى ھەلشاخاۋدا دەگەرپىت
و كەيف دەكات.

جگە لەو، ھەر بە رىزى مالەكەيدا، خانوۋىەكى تر
دەبىنرىت. ئەو بىرىك جوانتر و سەرنج راکىشترە.
جۆرە تەلارسازىيەك و ھارمۆنىيەتىك لە رەنگ و
قەبارەيدايە. ئەو ھىان، مالى دوو ھونەرمەند و
ئەندازىارىكى تەلارسازىيە. بەم رۆژگارە دەروانن و
گفتوگو دەكەن، خەون و بەرنامەى ئەو ھىان ھەيە،

سه ره نوئلکه که بکه نه مؤزه خانه یه کی هونه ری. له
 که ره سه ی پیکدا هه لپژاو، له له ته ماشین و ئاسن،
 قه باره و شیوه و شکلی هونه ری سه رنج راکیش
 بخولقینن، (ئه مه پاش ئه وه ی زبله که له که بووه کان
 ته خت ده که ن و له شیوه ی باخچه ده پرازینه وه).
 عه موو ره زوان، جگه له و پارچه پلیته لووسه ی که
 بو بهر سنگمی دروست کردووه، تا له کاتی خشاندا
 سنگم نه پوشی. به تهل و ئاسنیش ده سستیکی بو
 کردووم، له خواردن و خواردنه وه و جگه ره کیشاندا،
 زور خزمه تم پیده کات. ئیسپرینگیکی له حیم کردووه به
 شیشیکی ئاسنه وه و له قووله تیژه براوه که می
 هه لده کیشیت، به قایشیک توند شه ته کی ئه دات.
 سه ره که ی تری، له شیوه ی په نجه، چوار به شی بو
 دروست کردووه، هه موو کاریکی خو می پیرایی ده که م.
 په نجه یه کم موگناتیسسیکی شیوه که وانه ی پیوه
 لکاندووه. بو چه سپکردنی له په رداخ و قاپه ئاسنه کان
 و بردنیا ن بو ده مم. هاوکات به تهل نه رم ئه لقه یه کی
 بچووک، هینده ی جی فلته ری جگه ره یه کی بو کردووم،
 ئه ویان بو جگه ره کیشان. په نجه یه کی ترم، شیوه
 قولاپیکه بو هه لگرتنی شتومه ک، دوا په نجه شم بریتیه
 له بزما ریکی تیژ، ئه میان به که می به کار دینم. مه گه ر
 چونها، کارتوونیک یا شتیکی له سه ر ری پی لابه رم. بو
 خوراندنی جی پیوه دانی می شوله ش هه ر زور نایابه.

رۆژانه به دەم چا خواردنه وه و کیشانی جگه ره ی ئیکسپایه ری دۆزراوه ی نیو زبله کانه وه، له گه له ره زوان، وهک دوو پیاوی به خته وهر دوور دهروانین. بیدهنگ و ئاسوده، خو شحال وهک دوو پادشای مهمله که تیکی گه وره و ئارام، وهک دوو سه رکرده و سهروه ری زبلخانه که، که له ژیر خوری گه شدا، پر پر بوو له درهوشانه وه ی ئالتوونینی شووشه ی به تال، پر پر بوو له رهنگی عه لاگه، هاوشیوه ی باخچه ی گولزار. له مرووف و په له وهر، میرو و ئاژهل، هه موو پیکه وه ته با و ئارام ده ژین.

عه موو ره زوان، خو شحاله به وه ی خاوه نی مهمله که تیکه، که س چاوی له سه ری نییه، رۆژ دوا ی رۆژ ده کشیت و فراوانتر ده بییت. هیچ سوپایه ک ته ماحی تیدا نییه و په لاماری نادات. خه ونی ئه و، کشان و فراوانبوونی قه له مره و بییه که یه تی تا نا کوتا، تا هه موو سه ر زه مین.

خه ونی منیش، گه یشتن بوو به سه لوای کچی، فریشته که ی رۆحم، شاژنی ئاینده ی ئیمپراتوریه تی هه موو سه ره نویلک.

پاش دوو کاتژمیڕ عه موو له ناشتنی ته رمه که گه رایه وه، توژیک چه فته و عه گاله که ی جولان، له گه له مژی قوولی جگه ره که ی نیو په نجه ی و نیگای قوولدا، بی ئه وه ی ته ماشام بکات وتی:

"ئەزانى دوورەگ، كيشەى مەملەكەتەكەى تۆ لە داىكتەوہ چىيە؟ من زۆر لەگەلئاندا ژياوم. ئەوان ھەتا بلئى خەلكى باشن، بەلام كەوتوونەتە ناو زبلدانەوہ، لە ھەموو لايەكەوہ زبل ھيرشيان دەباتە سەر. رۆژ لە دواى رۆژ زبل قووتيان دەدات و بچوكتەر دەبنەوہ. ئەزانى بۆ؟ چونكە باووبايرەكانت، ئەوہى دەبوو بيكەن نەيانكرد، ئىستاش ھىچ ناكريت تازە خوښيان پڤ بوون لە زبل."

موگناتيسەكەم چەسپى پەرداخەكە كرد و بردم بۆ دەمم، قومىكم ليدا، ھىچم نەوت. لە دلئى خوڤدا پيم وت: "مەملەكەتى دلخوازى من سەلواى كچتە، تۆ پەلى ئەوم بدەرى، خوداى دەكرد ھەموو دنيا دەبوو بە زبل."

ديسانەوہ وتى:

"چىيە ئەمڤو راديوكەت دەنگى نىيە؟!"

پيم وت: "ئەمشەو پاترييەكانى مردن و نووزەيان تيا نەما."

رووى تىكردم، بە شيوہ سەرزەنشتيەكەوہ وتى:
 "ئەى بۆ قسە ناكەى؟" ھەر ھىندە و دەستى برد و لە گىرفانى قوولئى دشداشە سپييە چلكنەكەى، مۇبايلەكەى دەرکرد و ناى بە گوئيەوہ.

"ئەلو، حەمودى، چاۋ بگىرە و چەند دانە پىلى گەورە بۆ رادىئو كەى دوورەگ پەيدا بكة، بە برا و خوشكە كانىشت بلى كە پاترىيان بىنى ھەلگرنەوہ..."

ئەم پىاو ھىندە چاكەى بۆم بوو، لە بەردەمىدا ھەست بە شەر مەزارىيەكى زۆر دەكەم. چ دال و دەروونىكى گەورە و پاك ت ھەيە عەموو رەزوان، ئاى بۆ ئەو رۆژەى كچەكە شتم دەدەيتى، بە يەكجارەكى دەمكەيتە كورپى خۆت، خۆزگە دەمتوانى و زاتم دەكرد. ئەو داوايەشت لى بكەم و پىر بە گەرووم ھاوار بكەم:

"ئەى ھاوار من شىت و شەيداي سەلوام، لە ناخەو ەك دۆزەخ بۆى دەسووتىم. ئىلھام بەخشى ژيانم تەنھا چاۋەكانى ئەو، تەنھا نىگاكانىتى، من بكة بە كورپى خۆت و سەلوام لى مارەكە، ھەتا ماوم ەك خودايەكى مەزن دەتپەرستم. ئەم چاكەيەشم لەگەل بكة، دلت بە دلم بسوتى عەموو گيان، لەم دنيايە ھىچ خەون و حەزىكم نەھاتوونەتە دى. خۆت لە ھەموو كەس باشتر، لە حالم تىدەگەى و دەزانى. بە دلە گەورەكەت بمخەرە ژىر سۆز و بەزەيى خۆتەوہ. كچەكەت بۆ من، ماىەى سەرلەنوئى ژيانەوہيە، سەرلەنوئى بە دەست ھىنانەوہى دەست و چاۋ و پىيەكانمە. مامە فرىامبكەوہ، خەون و خولىاي كچەكەت بە رادەيەك داگىرى كردووم، مەحالە بى

ئەو بتوانم بژىم. وزەى دەنگ و جوولەى من ھەر ئەو، سەلوا پاترى رۆحەكەمە لەم تۆپەلە گۆشتەدا.

ھەرگىز مەحالە بویرىيى ئەم قسانەم ھەبى، لەو ھەر ناچى بەم زوانە بى ئۆقرەيى و ئازارى دلى من كۆتايى بىت. كى ئامادەيە كچى خوى بە پياويك بدات، لە كۆنە سەگىكدا بژى. پياويك بى دەست و بى قاچ، دزىو و ناشىرىن وەك جنۆكە. عەموو رەزوان، گەر فرىشتەش بىت زەحمەتە ئەمە بكات و بە من رازى بىت، مەحالە. تاقە ئومىد سەلوا خۆيەتى، مەگەر ئەو خوى عاشقم بىت و پىي لى بكاتە كەوشەو ھە بلى يا بو ياسر، يا بو گل. وەك شازادەى ناو فىلم و چىرۆكەكان، شەرم لەسەر بكات و لە پىناو پىنگەيشتنمان ھەموو رىگايەك بگرىتە بەر. تۆ بلى ئەو ئاگاي لە سووتانى من بىت؟ بلى رۆژى لە رۆژان ھەست بە خۆشەويستىم بكات؟ بلى ئەويش خۆشى بوويم؟ خۆ زۆر جارن نىگام دەكات و بە دەممەو ھە پىدەكەنىت.

ھەمىشە لەو شىرىنى و ميوەيانەشم بەش دەدات، كە لە نىو زبلەكەيا دەياندۆزىتەو ھە.

چەندىن جار بە رىكەوت كە تاكە چاوەكەم كەوتۆتە سەر چاوەكانى، پەشۆكاو ھە و خىرا نىگاي لەسەر ھەلگرتووم. باشە گەر عاشقم نىيە، بو ھىندە لىم دەروانى و چاوى دەخاتە سەرم؟ بەدنيايى ھە

دەزانم وەك چۆن مەن وەك كازىمۇدۇ، شىت و
شەيدايىم، ئەويىش بۇ مەن واىە. ئەويىش وەك
ئەزمىرالداى فىلمەكەى پىشت كورەكەى نۆتردام، كە بە
هەرزەكارى لەگەل خالدا بىنىم شەيداي مەنە. خوداي
مەن، خۇ تۇ لە هەموو كەس باشتەر خالى مەن دەزانى،
لەيت دەپارمەوه، كرنووش بۇ گەورەيىت دەبەم. تەنھا
ئەم جارە دل شكستم مەكە و مورادم حاسل بكە. خۇ
كوفر نابىت بۇ تاقە يەكجار هەست بە سەرکەوتن و
دلخوشى بكەم. ئاخ، ئەزمىرالداكەم، كەى بىت بە
خۆتەوهم شەتەك بدەيت و هەناسەى گەرمە ئاويتەى
هەناسە ساردهكەم بكەيت؟ نىگای تۇ عەشقە، يا
بەزەيى؟ مەن چىم بۇ تۇ؟ سەگىكى بى چوار پەل، يان
يار و دلدار؟ خۇشت دەویم و دەتەوى هاوژىنم بىت؟
يا نىگات، نىگای بەزەيى پىداھاتنەوهىە؟ خودا هاوار لە
ناروونى نىگای تۇ! بە قسە بى و شتى بلئ، مەن بۇ تۇ
چىم؟"

لە كاتىكدا سەرم داخستبوو، لە خەيالى قوولدا
نغرو بووم.

لەپر دەستىك كەوتە سەر شانم، حەمودى برا
گەورەى بوو، چوار پىلى خستە بەردەمم. هاوكات بە
دەستى خۇى چاويلكەيەكى خستە سەر چاوم و وتى:
" ئەم عەينەكە يەك چاوم بۇ تۇ هەيناوه، رىك فىتە
لەگەل چاوه ساغەكەتدا."

به دهنگی بهرز سوپاسم کرد. له عهینهکه
 رهشهکهوه، دنیا کهمیک جوانتر و تاریکتر ده رکهوت.
 ههستیکی خووش و ئارامی تیا وروژاندم، له وهش
 گرنگ تر، ئیتر به کامی دلم ده متوانی له سهلوای یارم
 بروانم. چاویلکهکه به ئاستیک رهش بوو، کهس
 ئاراسته ی چاومی نه ده بینی. له ناخی دلوه سوپاسی
 هه موودی و خودام کرد، بو ئه م دیاریه گرنگ و
 جوانه. ئیتر چاوی ژیر چاویلکه م هه میسه روو له
 فریشته که م بوو، بی هیچ ترس و شله ژانیک لیم
 ده روانی، لیی ورد ده بوومه وه. وای خودایه، چهند
 جوان نان ده خوات، چ په له و خیرا نان و ته ماته که،
 ده په سستیته ده میه وه. خوژگه م به و میشانه، که
 وروژاونه ته چه وری لا لیو و چه ناگه یه وه و ده میژن.
 خوژگه ده بوومه ئه و دلوپه رو نانه ی له تیکه که ی
 ده سستییه وه ده که ونه سه ر تر و پکی مه که به رز و
 زله کانی. خوژگه ئه و فووه ی له په رداخه چاکه ی
 ده سستی ده که یت، له دل و روچی گه رمی منت ده کرد
 و که میک هه ناومت فینک ده کرده وه. چهند به
 ده ستوبرده، سه رباری ماندوویه تی هه موو سفره و
 خوانه که ی له چاوترووکانیکدا کو کرده وه. هاوسه ری
 ئاینده ی من، شوپه ژنی به سه لیکه و به ته دبیره، سلو
 له و روژه ی پیکه وه له ژیر سه قفیکدا ده ژین.

هیچ کات هیندهی ئەمڕۆ، بە کەیف و بەختەوهر
 نەبووم. بە هۆی عەینەکە تاک چاوهکەوه، بە کەمالی
 ئیسراحت لە یارم رووانی. ورد و بە سەرنج و بی
 ترس. بە لاچاو تەماشام دەکرد... لەشولاری رەقوتەق
 بوو، بالای مەتر و نیو دەبوو، لاواز و لەپ، لۆقی درێژ
 و هەنگاوی گەورە، هەمیشە تۆرە و تەوسن، کەمترین
 داندان بەس بوو تا تۆرەیی بتهقیتەوه. هەمیشە چەند
 دانە خالیکی رەشی گەرۆک بە سیمایەوه بوو،
 مێشەکان هەر جارە و بە شوینکییەوه دەنیشتنەوه.
 دەبوونە نەخش، دەبوونە خالی رەش. بەهۆی باهۆز
 و گەری گەرمی زبڵدانەکە، پیستی زەرد و
 رەنگەپریوه. عەزییەکی جەرسەهی شەپۆلداری
 سووری پر ئەستێرەهی سپی لەبەردا بوو، پر لە پەلە
 چلک و پیسی، دەست و پی قلیشاو، چاوهکانی
 ریپۆقاوی.

تائەو کاتەهی هەر یەکە، بە لایەکدا راکشان و
 چوونە خەوهوه. چاو و ناخم پر پر بوو لە دیمەن و
 سیما و جوانی سەلواکەم.

منیش، پاشەوپاش کشامەوه کونەکەم، وەکو
 هەموو رۆژیک کپ و ئارام لێی نووستم.

هەمیشە ئیواران، بو من مایەهی غەم و هەستی
 قوولی تەنهاییه، ئەو کاتی عەموو رەزوان،
 عارەبانەکەهی شەتەک ئەدات لە فەردە پیسی

هه ئاوساو و له گه‌ل مندا له كانيدا لوژه لوژ، به لا
 تهنيشتى كه ره سپييه وه ملي ريگاي ماله وه
 دهگر نه بهر. ده بمه گوناھيكي بي ئيراده و دوڤراو،
 ده بمه عاشقيكي جيماوي له عي‌ل دابراو، ئيفليج و
 كو له وار ده پوانمه ههنگاوي دوور كه وتنه وه يار و
 هيچم پي ناكريت. له گه‌ل هه ره ههنگاويكيديا، دلم خاوتر
 و كزتر ليده دات. هه تا له چاو بزر ده بن، ده پوانم و
 ئاھونا له مه. پاشان وهك بتيكي ده ست و قاچ شكاوي
 سه ره سه گوردانيك، بي جووله و بي روچ ده چمه
 حالي كو ماوه، تا به ته وا وه تي تاريكي دي ت، هه موو
 شتيك داده پوشي. تا ئه و كاته ي دهنگه لي زوري
 سه گ و چه قه‌ل و بالنده ده گمه ن و فره جو ره كان،
 فه زاكه پر ده كه ن له قريشكه و نووزانه وه و لووره ي
 دريژ و سامناك.

له تاريكي چر و خه ستدا به كول ده گريم. دهنگي
 پر سوژ و ئازاريشم ئاويته ي شه و نووزانه وه ي
 هه موو رو حله به راني شاري سه ره نو يلك ده بيت.
 ئاويته ي دهنگي كز و غه مگيني ره بابا كه ي هه مدوونه
 ديوانه ده بي. ئه و كورپه ي هه موو شه ويك تا
 به ره به يان گورانييه كي به سو ي و پر له ره ي خنكاو و
 ماتم ريتم، ئاويته ي دهنگي ره بابا كه ي دهكات. هه ره
 كه سه داي ئه ويشم به گو ي دهگات، ئيتر كر و بيدهنگ

گوئی ده گرم، ده چمه وه تیفکرینی خوومه وه. برادره
ئه ندازیاره پیره که م، ده لیت:

"حه مدوون قوربانی عه شقیکی ناکامه، ئه و گورانی
نالیت، ئه و بو عاشقه مردووه که ی ده نالیتی، بو کچه
ئاموزاکه ی."

به پیی گیرانه وه که ی ئه و بییت، مامی کچه که ی
ناداتی، به زور و ناچاری دهیداته کورپه دهوله مه ندیکی
گونده که. به لام کچه به شیوه یه ک شیت و شهیدای
حه مدوونی پس مامیتی، به جلی سپی بوو کینیه وه
خوی ده هاوئته رووباری دیجله وه و خوی ده کوژیت.
تا به ئیستاش ده گات، تهرمی دیجله بردووی
نه دوزراوه ته وه. له و رۆژه وه ئه م کورپه، وه ک شیت
ده که وئته ده شتوده ر. تا دواچار لییره، له م سه گوردانه
ده گیرسئته وه. هه موو رۆژ ده نویت، هه موو شه ویش
ده نالیتی و بانگی غه زاله ی خو شه ویستی ده کات.
هاوده می ره بابه که ی، داوا له دیجله ده کات،
خو شه ویسته که ی بو بگیریته وه.

خودایه، ئه م هه موو چاره نووسه به د و تراژیدیایه
چییه ده یخه یته سه ر شانی عاشقه کان؟ بو هه میشه
تیکیان ده شکینی و به خه م و ده رده وه ده یانکوژی؟
خودایه ئه وه له گه ل من مه که، چاوئیک و چوار په لت
بردم، کردمت به په ندی زه مانه قه ینا، به لام لیت
ده پاریمه وه سه لواکه م نه به ییت. خودایه ریگام والا و

كورت و ئاسان بكة، تا به عه شقه كه م بگه م و ئه و
ته مه نه ي ماومه به ئارامى و به خته وه رى له باوه شى
ئه ودا بژيم. خوداى من به زه يى، به زه يى...

پيده چى خودا بو خوئشى عاشقىكى گرینۆك و دل
شكاو بيت، رهنگه باران، فرميسك و ناله ي ئه و بيت.
زستانان ئه و شه وانه ي باران ده باريت، دهنگى
حه مدوون ناگاته گوئ. دهنگى باران ده بيته
سه مفونىاي بوون. دلۆپه بارانى سه ر زبلدانه كه سه ير
و سامناكه، دهنگى به ركه وتنى دلۆپه باران به ئاسنى
ژهنگاوى و موقه با و پلاستىك و شووشه و
عه لاگه كان، تىكرا ده بنه ئاواز و رىتمىكى سه ير و
سامناك. ده بنه سه مفونىاي پووچى ژيان، دهنگى
باران و بوئى زبل، ئاو يته ده بن و هه ست ده كه يت
هه موو زه مين برىتتبه له دلئىكى گوره، دلئىك بو
جاويدانى و عه شق، بوئكروزي سووتانى ليدت.
دهنگىك له دوامه وه، له ناو تارىكييه كه وه بانگى
ليكردم:

" دووره گ له كوئى؟"

ئاورمدايه وه و هاوارم كرد:

"ئه وه تام ليره."

چوار تارمايى ده ركه وتن، مه لائىكه و دوو
هونه رمه نده شيوه كاره كه و ئه ندازياره پيره كه بوون.

دلخوش و به که یف بوون، تیکرا، له شیوهی کورس،
جدیی و بلند هاواریان کرد:
" جه ژنی له دایکبوونت پیروژ. "

یهک یهک ماچیان کردم. خیرا چهنه
روژنامه یه کیان، وهک سفره راخستوو و که وتنه
رازاندنه وهی. چهنه دانه مؤمیکیان پیکرد. من هه روا
سه رسام ته ماشای دهستوپل و جوولّه و ئەو هه موو
شووشه عارهق و ویسکی و مهزه هه مه جورانه م
ده کرد که دهیانخسته سه ر سفره که. کوشنه که میان،
ئوهی عه موو، له نیو قه مه ره یه کی به رازیلی
فریدراوی ناو سه ره نویلکه که، بوی هینابووم. هه لگرت
و بردیانه به رده م سفره رازاوه که، فه رموویان لیکردم.
من هه روا هیپر و چه په ساو ته ماشام ده کردن، بزه ی
تالی گالته جاریم بو ده کردن. ئەنداز یاره پیره که، چهنه
دانه مؤمیکی تری داگیرساند و چه سپی کرده سه ر
سفره که، دوو هونه ر مه نه ده که، هه روا خه ریکی
ریکخستنی په رداخ و جیکردنه وهی مه زه کان بوون.
مه لائیکه ش، له ژیر لیوه وه گورانی دهوت.

پاشان دوانیان منیان هه لگرت و خستمیانه سه ر
کووشنه که م. پیکیان تیکرد، په رداخه ئاسنینه پر
عه ره قه که ی منیشیان چه سپی موگناتیسه که کرد.
مه لائیکه وتی:

" دەی پیکه کانتان بەرز بکەنەو، بە خۆشیمان،
جەژنی لەدایکبوونی هەموومان شاد و پیروژ."
پیکیان هەلدا و پیکەو فوویان لە مۆمەکان کرد.
سەباح دلیمی هونەرمەند، بە دەنگی بەرز هاواری
کرد: " بپروخی شار و هەر ئاوەدان بیت زبڵخانە."
بە دوایدا مەهدی ئەلوان، هەستایە سەرپی و
قریشکە یەکی درێژ و بەرز کرد و وتی:

" پیکەو لە دایکبوون و پیکەو مردن، چ قەدەرێکی
گالته چاره!"

من هیچ حالی نەبوووم و نەمدەزانی مەسەلە
چییه، هیواش و سەرسام لیم پرسین:
" مەسەلە چییه هاوڕێیان؟"
مەلائیکە وتی: " مەگەر نازانی ئەمڕۆ یەکی
تەمموزه."

وتم: " جا چییه، با یەکی تەمموز بیت."
مەهدی ئەلوان، دەستی برد، تەسکەرەکە ی لە
گیرفانی دەرھینا و خستییه بەرچاوم وتی:
" چۆن چییه، بروانە بە پیتی ئەم ناسنامە یە بیت، لە
یەکی حەوت هاتوو مەتە دنیاو. ئەم برادەرانی شەم
رۆژی لەدایکبوونیان هەر یەکی حەوتە، دلنیام تۆش
لە تەسکەرەکەت هەمان رۆژ نووسراو. ئییمە
هەموومان نەوێ یەکی تەمموزین، ئەمڕۆ بە خۆشی

و پیرۆزی ئەو رۆژه میژووییهوه، ئاههنگی خوۆشی
هاتنه نیو ئەم زبڵدانهی پێی دهلێن ژیان دهگیرین."
مهلائیکه رووی تیکردم و پرسى: "بۆ ناخۆیتیهوه؟"
سهرم داخست، به بیزاریییهوه وتم:
"تاقه تم نییه، چهزم له خواردنهوه نییه."

کهوتهوه قسه و وتی: "چوار پیاو له بهیانیهوه
کهوتووینهته نیو زبڵ و به دواى سیگار و مهشرووبدا
ویلین، تۆش دهلیی چهزم لیی نییه، دهی پیکه کهت
ههله. ئیمه به خوۆشی یادی له دایکبوونی تۆوه، ئەم
ئاههنگ و سفهریهمان ساز و ئاماده کردووه،
بخۆرهوه دهی."

پیکه کهم ههله، به دوایدا جگهرهیهکیان خسته
پهنجه ئەلقه کهمهوه. پیره ئەنداز یاریش، پاش
ههلهچرینی قوتووه ماسیه کهی دهستی، خستیه
بهردهم و وتی:

"دهی ماسی بخۆ، تهنه یهک مانگ وادهی بهسه
چووه، ئاخو بوغرایی و پاره زۆری خهلك نه بیته،
مانگیکی حیز چیه ئەم خواردنه پاکه فری بدهیت!"
سهباح دلیمی، خیرا خیرا پیکه ههله، دیسانهوه
دهنگی لینه لبری:

"به شهرفم ههرچی دیته ئەم ولاتهوه ئیکسپایه ره،
ئهوهی له شارهکانیشدا دهخوری هه هیندهی ئەم
گهلا کاهووه پاکه."

له گه لیدا کاهووه که ی ته پانه دهمه زله که یه وه. پیک
دوای پیکمان به دهم گوینگرتن له دهنگی همدونه
دیوانه و ره بابه که یه وه هله دا. جگه ره مان به جگه ره
داده گیرسان. پینج که سی دهرده داری ناو تاریکی، بی
ئه وه ی باش سیمای یه ک ببینن، به ره و دنیای مهستی
دهر ویشتنن.

پاش ئه وه ی لالوپال لیکه وتین، هر یه که و له
رابردو و دنیای خویدا به ورته ورت، گورانی
دهگوت. رووه و ئاسمان له ئه ستیره مان دهروانی.
له ژیر کاریگری عاره قه که دا، گهرم و پر خه یال
ببووم. خه یالی سه لوا، وه ک شان ههنگ، له می شکم
وروژابوون و پر پریان کردبوو له ههنگوین. له
شیوه ی کورپه یه کدا توند له باوه شی گرتبووم و
رایده کرد. به باخچه ی هه مه رنگی زبدا هه لمه تی
ده برد و ماندوو نه ده بوو. پرچی خاوی به هه وادا
شه پولیده دا، منی توند له مه که کانی چه سپ کردبوو،
هه ردوو کمان له ناخه وه ده تریقاینه وه. به سه رگرده
زبله کانداه لده کشا و به خلیسکانی ده هاته خواره وه.
پر به گه روی هاواری ده کرد. خوشمده ویی ئه ی
پیاوی بی پهل، ئه ی دووره گی پر ره گ، رایده کرد و
من له باوه شیدا، گورانیم ده وت. رایده کرد و به
دواماندا، هه زاران قه له ره شکه قیغه قیغیان بوو.
رایده کرد و عهزی سووره پر گوله که ی به رده وام

دهكشا و رهشهبای به هیزی دهخولقاند. به دوایدا
 ملیونان عه لاگهی سوور و شین و زهره و سپی،
 ملیونان پارچه مقهبا و کاغزی ههمه پرنهنگ، ملیونان
 گول و گه لای نایلون، گهره و غوباری پیسی، ملیونان
 تهنی نامو و ههمه قه باره به کاریگه ری کراسه
 ئاوریشمینه که ی به دواماندا که وتبوونه ئاسمان و
 شه پولیانده دا. ملیونان میش و مه گز و میثووله، له
 شیوه ی گیزه لکه ی بچووک بچووکدا، به
 تهنی شتمانوه هورژمیان ده برد. هه زاران کتیبی پر
 شیعری و جوانی و فهلسفه فه، که که س
 نه یخویندبوونه وه و فریدرابوونه ناو حاوی خوله وه،
 تا دوا جار لیره گیرسابوونه وه. به دواماندا ده فرین. به
 نیو نه وه هموو ژاوه ژاو و تیکچرژانه دا، سه لوا هه تا
 هیزی تیدا بوو به ره و ئاسمان، وهک کوتریک هه لیدام
 و قیزاندی، بفره، دهی له شه قه ی بالبدنه ئه ی
 خوشه ویست. دوو بالم لیروا و ویستم بفرم.
 دهستیک، که دهستی پیره نه دازیار بوو، گه پراندمیه وه
 بو دانیشتنه که.

"گوئی بدهره من، با چیرۆکیکی خوشی خۆمت بو
 بگێرمه وه."

وای وت و پیره هه ستایه وه، یه کییک له مومه کانی
 داگیرسانه وه. دهستی کوتا به بووتله کاند، گه را تا له
 یه کیکیاندا که مییک عاره قی دوزیه وه، کردیه

په رداخه که یه وه و که و ته قسه کردن. هیندهی
 خوار دبو وه وه به ئاسته م دهنگی دهرده هات:
 " له هه شتا کاند، ئه و کاتی له ئه لمانیا دهمخویند.
 له گه ل کومهلئ براده ری عیراقیدا، به شه و له
 ریستوران تیکا کارمان ده کرد. به خاتری ئه وهی
 بتوانین دریزه به خویندنه که مان بدین و بژیوی
 ژیا نی خو مان دابین بکهین. خاوه ن ریستوران ته که
 پیاویکی مه کسیکی بو، کردبووی به نه ریت، هر
 کارمه ندیک یادی له دایکبوونی هه بوایه، ئه و شه وهی
 بو ده کرده پشوو. رۆژی پیشتر ئیمه هر ههوت
 عیراقیه که داوی مؤله تمان کرد. ههوت کریکار
 چووینه به رده می و تمان. سبه ی سالرۆژی
 له دایکبوونمانه! کابرا، سه ره تا وایزانی پیی رئه بویرین
 و توپه بو.

کاتی دلنیامان کرده وه که به راستمانه. ئه و جا له
 قاقای پیکه نینیدا و وتی. یانی ئیوه هر ههوتتان
 خه لکی یه ک ولاتن، هر ههوتیشتان له یه ک رۆژدا
 هاتوونه ته ژیا نه وه؟! چۆن شتی واده بیت؟ برپا ناکه م!
 یه کییک له براده ره کان پیی وت. ده توانی برپوانیته
 پاسپورته کانمان؟ کابرای مه کسیکی پاش ئه وهی دلنیا
 بو له راستگویییمان، دیسانه وه به سه رسورمانه وه
 پیی وتین. یانی چی هه مووتان له یه کی ههوتدا
 له دایک بوون؟! منیش به گالته جارپیه وه پیم وت.

قوربان، ئىمە لە ولاتىكەوہ هاتووین كه هەموو
پیاوہكانى بە فرمانى سەرۆك لە يەك رۆژدا دەبى
ژن بىنن. تا هەموو ژنەكانىش لە يەك رۆژدا منداڵ
بخەنەوہ. دواچارىش تا هەموو نەوہكان لە يەك
جەنگدا و بە يەكەوہ بكوژيڻ، يا لە يەك گۆپى بە
كۆمەلدا بنیژريڻ. خاوەن كار، ديسانەوہ لە قاقای
پىكەنى دايەوہ، ئەوجا وتى:

" ولاتىكى سەيرە! كەوابىت سەبەى شەو بو
هەموومان دەبىتە پشوو، خو بى ئيوە ئىمەش هىچمان
پىناكرىت."

بە نەرمە پىكەنىنەوہ مەهدى ئەلوان، بە دوايدا
وتى: "تا هەمووشمان پىكەوہ، لە سەگورداندا بخوين و
بخوينەوہ."

سەباح دلىمى، كەوتە سەر لا، خویدا بەسەر شانيدا
و لى پرسیم: "ئەوہ كوا راديوكەت؟ بو نايهينى هەندى
گوئى بەدەينه گۆرانى، خو تازە ئەمشەو خەو نىيە؟"
پىم وت: "واز لە راديو بىنە، لە رۆژگارى
سەربازىيەوہ، گويم لە شيعرى مەلائىكە نەبووہ، با
ئەو شيعريكمان بە دەنگە خوشەكەى خوى بو بلى."

مەلائىكە سەرى بەرز كردهوہ، دەستى دايە
دارشەقەكەى، هەستا و چووہ تاريكييەكەوہ، خوڤەى
مىزەكەى و گرمەى تر و بوئى گووہكەى ئاويتهى
رەبابەكەى ديوانە بوون. كاتىكيش لارەلار گەرايەوہ،

" هیییچم له یاد نه مماماوه، بببوره یاسر گیییان."
خه ییال گه راندمیه وه بو رابردووی دوور، بو لای
مه هدی زریان، بو ئه و شیعره ی که شهوی پیش
کوشتنه که ی نووسیوووی. ئه و شیعره م هینده
خویندبووه وه، دهرخم کردبوو، زور جار له بهر
خومه وه ده موته وه.

به دهنگی بهرز و غه مگینه وه، ئاویتته به دهنگی
دوووری ره بابه که تییه لچووم:

ره سیدیکی بی به های باو کم بووم
له ده خيله که ی دایکدا نوستبووم
له و به ره به یانه پر ناله ی ناپالدا
قه ده ریکی تال و مامانیکی نه زوک
له درزی ده خيله که وه

هاویشتمیانه ئه م زبلخانه تاریکه ی زه مه نه وه
له بیشکه که دا شه ته کیاندام له قوناغه کانی ته مه ن
گایه کی عه ودالی بوغرای

به لچی دریز و زمانی پر لیکي ژه هراوی
وهک چکلیتی جه ژنانه جویمی

له ده می چلیسیدا بوومه بنیشتی کاویژ
مندالی و هه رزه کاری و لاویمی ژاکان
ته نها پیری بو هیشتمه وه

چ پیریکی که نهفت و ساوام
ناسنامه ی ته مه نی خوم بزر کردووه

يان رهنگه مامانه كه م
 له گه‌ل بړيني هيلی په يوه‌نی نيوان من و دايكمدا
 چه قوی له ناسنامه كه م دابی و
 بو باوكی زاروكمی كردبيته كو لاره
 شه‌شبی و له‌وانه‌يه تاته‌ی گه‌وره م
 له‌گه‌ل شوشتنی په‌روپاتالی من و دايكم
 بی ناگا ژماره‌ی ساله‌كانمی له پيسيدا خنكاندبی
 له نیو تهرمدا و هاوشانی تهرم ژيانم به هه‌دهردا
 له م سه‌گوردانه‌وه به ئيمه چی گوله‌كاني ده‌ریا
 گه‌شن

به ئيمه چی نه‌ورپه‌سه‌كان به‌رزه فرن و
 ماسييه‌كان به پووله‌كه رهنگاله‌ييه‌كانيان
 چاوباشقيی عه‌شقيان له‌گه‌ل ده‌كه‌ن
 به ئيمه چی كه‌فه سپييه‌كاني كه‌نار ده‌ریا
 شيرينتره له لیوی كه‌نیشکی دواي ژوان
 ئيره‌ مالی تهرمه و تهرمیش شو‌رش ناكات
 نه‌ ماچ و نه‌ خنده و نه‌ شه‌رم ناكات
 تهرم پياوه بازووه به‌هيزه‌كاني هو‌زه‌كه‌مه
 پياوه پيره‌ بی حيكمه‌ته‌كاني خيله‌كه‌مه
 شه‌وانه‌ی هه‌ر نو‌یژی سه‌ر تهرم و فاتيحا ده‌زانن
 شه‌وانی سواری ژنه‌ زوره‌كانيان ده‌بن و
 ديسانه‌وه گه‌رای زوری تهرم دائه‌كه‌ن
 ليگه‌پين با ژنه‌ زوره‌ ره‌ش پو‌شه‌كاني ولات

به سهر تابووتی تهرمه وه شین و واوه یلا بکه ن
که چوو، شین و گریان که لکی چیه
که چوو، کیلی بهرز و رازاوه که لکی چیه
تهرم تهرم تهرم تهرم، دواى تهرم بهریکه ن
تهرم و جهنگ تهرم و نانی رهق تهرم و پیکی
ژهنه رال

تهرم تهرم تهرم، تهرمی پاش و تهرمی پیش
تهرم تهرم تهرم، تهرمی راست و تهرمی چهپ
تهرم به ریشه وه تهرم به خو له وه تهرم به ئالای
سووره وه

دهرگاگان داخه ن ئه مه له شکر کیشی گورستانه
ئه وهی ویژدانی وهک قور بۆ سولتان بشیلئ
تهرم نایخوا

ئه وهی فونه تیکی زمانی تووتی بزانی با دلنیا بی
ههرگیز تهرم خو شی ناوی

پیره و سه باح، چوو بوونه خه وی قووله وه،
پرخه یان ده هات. ئه لو انیش، خو ی گرموله کردبو له
خه یالی خویدا نغرو بووبوو. وهک که سیک تازه بهنج
به ریدابیت ورینه ی ده کرد:

"ئیه، ئئه ئه ی ئه وانه ی ئیمه تنتان فریدا وه ته ئه ممم
سه گورردانه وه، ئیه که دهمرن له کوشکه کاننتانه وه
دده چنه زبلدانی میژووه وه وه وه، زرز زبلدانی
تاوانه کانتان، دزرزی ووو خخخیا نه ته کانتان، زبلدانی

ئۆۋە ئەبەدىي و نەبۋاۋەيە. بېببەلام ئېمە كە دەمرين،
لېرەۋە ددەدەچېنە بەھەشتى و يىژدانننن و
ئاسوودەيىيەۋە، ئۆۋە ئەيىيىيى..."

بە ئەسپايى، بى ئەۋەي ھېمىيى نيوەشەۋەكە
بشۋيۋىنم، بەرەۋ دۋور خۆم بە كىش كىرد. تا
گۆرستانى كەللەسەر و كەرتە مرقەقەكان، ئەۋانەي لە
چەند سالى رابردوودا، عەموو رەزوان لە
سەگوردانەكەدا دۆزىبوونىەۋە و لېرە ناشتبوونى.
مەست و كەنەفت، لەسەر سىك و لە ناو
گۆرستانەكەدا، لە نىۋ تارىكى شەۋدا، يادەۋەرى
ھەلپىچامەۋە بۆ ئەو رۆژەي لەگەل چەندىن
كەللەسەردا، لېرە لەم سەگوردانە ھەليانرېشتم. ئەو
رۆژەي عەموو رەزوان، لە زېلى تەر و بۆگەندا
دۆزىمىيەۋە، باۋەشى كردم و تا ئېرەي ھىنام. پاشان
لە دوو گونىەدا، خۆيى و كورەكەي كەللەسەرەكانيان
لېرەدا خستتە ژىر گلەۋە.

عەموو رەزوان، بەدەم گريان و نالەي بەرزەۋە
ھاۋارى خوداي دەكرد:

" خودايە ئەم زوولمە قىۋول نەكەي، خودايە
نەزىفى خويىنى ئەم خاكە كەي كۆتايى دىت؟! خودايە
بۆ ريگا دەدەيت و تاكەي سەرى ئەم عەبدە پاكانەت
ئاۋا بە بېرىن بچىت."

ئەو دەگريا و منيش دەگريام. پېر بە دنيا هاوارم
دەکرد: "منيش سەر بېرە، توخودا سەرم لە لاشەم
جيا بکەرەوه و لەگەڵ ئەم سەراندەدا بياننيزە. عەموو
گيان، ئيتەر تواناي هەلگرتني ئەم سەرە پېر ئازارەم
نييه، منيش بنيزە عەموو گيان."

بەلام ئەو وەک باو کيکی ميهره بان، ئەو
ميهره بان ييهی که له هەموو تەمەندا ليی بي بەش
بووم. لە باوەشی گرتم و توند بە سينگيه وه
نووساندمی. بە دەم دابارينی فرميسکی گەشە وه، که
وەک بارانی بە هاره بە سەرمدا دەپژا، وتی:

"رۆلە، ئيمە گەر سەر بېر بووينايه، ليرە نە دەژياین،
ئيمە عەبديکی زهليلی خوداين، که ميک ئارام بەرە وه
کورم، خودا گەر وه و بە رحمه."

لە ژير ئەم بستە خاکەدا، سەدان که لله سەر
نووستوون و خەون بە دەست و قاچيانە وه دەبينن.
سەدان و رەنگە هەزارانيش بيت، کي چووزانيت،
رەنگە هەر عەموو رەزوان و خودا بزائن چەندن.

عەموو رەزوان بوو بە فرياد پەسم، گەر اندميه وه
بو ژيان، ئەو هەم فريشته بوو، هەم فريشتهی پي
بەخشيم. هەر ئەو رۆژە، کاتي چاوم بە چاوی
کچە کهی کهوت، وەک پيرە درەختيکی وشکە وه بوو،
سەرله نوێ ناخم چە که رهی کرد و سەوز بوومه وه.

چوار ساله، به هه‌وای عه‌شقی سه‌لو‌او‌ه ماوم و ده‌ژیم، چوار ساله ئاگریکی وای تیدا هه‌لگیرساندوم که به ئاسانی بتوانم به‌رگه‌ی ئەم دۆزه‌خه پیسه بگرم. هه‌ر له یه‌که‌م بینینه‌وه، که تازه وهک نه‌ونه‌مامیک هه‌لده‌چوو، ئاره‌زووی ژیا‌نه‌وه‌ی له دل‌مدا جو‌شدا‌یه‌وه.

چوار ساله، جوانی و عیشقی پاکی ئەو، وهک بوومه‌له‌رزه ده‌مه‌ه‌ژینی. له چاوه‌کانیدا له دایک ده‌بم و له بالایدای هی‌زی خۆم ده‌بینم. ئیستا دل‌م که وهک مندال ده‌گری، سه‌ر هه‌لده‌بم و له خودا ده‌پاریمه‌وه، وهک عه‌موو ره‌زوانم له‌گه‌ل بکات:

"خودایه، چاره‌نووسی عه‌شقی بی‌گه‌رد و پاکی من، به‌ده‌ردی عه‌شقی هه‌مدوونه دیوانه‌مه‌به. تۆش هی‌نده‌ی عه‌موو ره‌زوان، به‌رام‌به‌رم، ئەم جاره به‌به‌زه‌یی به، خودای گه‌وره، ته‌نها هه‌ر تۆی به‌ده‌ردی دل‌م ده‌زانی. تۆ شاهیدی که به‌که‌سم نه‌وتوو و با‌سم نه‌کردوو، خۆت به‌و ئاسمانه‌وه ده‌زانی، من چه‌ند به‌ده‌خت و ریسوا و ترسنۆکم، چوار ساله ده‌سووتیم و هیشتاش نه‌مو‌یراوه به‌ئه‌زیزی دل‌م بلیم خۆش‌مه‌ده‌وینیت. خودایه‌ تاقه‌ ئومیدم هه‌ر تۆی، تا بمخه‌یته سه‌ر ئەو ریگایه‌ی له باوه‌شی سه‌لو‌ای هاوسه‌ری ئاینده‌ما کۆتایی دی."

سسه مه ندر و كه الله سهر

له كونه تاريخه كه مدام و خهوم زړاوه. گويم داو هته
كرته كرتي دداني تيژي مشكه كان. ده ليبي شاره
زه رده وال له سهرم ئالاوه، خهون و خولياي له
را ده به دهر نايه لن بنووم. هه واي عه شق ماندو و
شه كه تي كردووم، خه و خوراكي نه هيش تووم.
به رده وام نيگاي سه لوا، به پيش تا قه چاوه كه مه وه يه،
ده مه وي قه ناعه ت به خوم بهينم، بو به رهنگار بوونه وه
و روو به پروو بوونه وه ي خوي و باوكي، دللم هانم
ده دات تا له به رده م هه ر دوو كياندا، دليرانه عه شقي
خوم دهر برم و هاوار بكه م. من شيت و شهيداي
كچه كه تم، داواكارم پيشكه شمي بكه يت. من عاشقتم

ئەي كچى نازدار، شووم پى بكة و ببه به هاوسهرم،
دهستت بىنه و بيخه ره سهر ناوچه وانم.
له ناخه وه ئازايه تيبه كي درندانه پهل دهاوئى، دهيه ويئ
بيته دهره وه و هه موو ئاسته ننگه كان تىكبشكيني، تا
ئاويته بووني باوه شي گهرم بمئاژوي.

كه چى هه ميشه ش له به رامبه ردا، سهرم، ئەوهي
دهبوايه به برين بچئ و بو نه گبه تي ههر ماوه. دهبيته
له مپهر، ناهيلى دواي دل كه وم. خوژگه مروف
بيتوانيايه به بي سهريش بژيئ. خوژگه له برى قاچ و
دهسته كانم، ئەم سهرم به برين بچووبايه كه هه ميشه
نهرم و له سهرخو، هيدي و جوان ده مگيرپيته وه بو
دوخي پر عه زاب و چاوه پرواني، له مه ترسي و
كه ريتي ههر سه رچلييه ك په شيمانم ده كاته وه.
له نيوان شه ري هه ميشه يي ئەو دوو به رديه دا، ئەوهي
باشه هه ميشه خه يال فريام ده كه ويئ. خه يال هه ميشه
دوور ئەمبات، بالم پى ده به خشئ، ده فرم. له فه زاي
شيني بريقه داردا، له هه وري سبي چرپدا، به سهر
ئوقيانووسي شيني پر پووله كه ي تيشكدا، به نيو
دارستاني سهوز و ته ردا. ده فرم و هاوشان و
هاوسه فه ري هه ميشه ييم سه لواكه مه، پي كه وه له
شه قه ي بال دده ين، به رز به رز ده بينه وه. له ناو
هه وره كاندا، به توپه لي سبي كه ف گه مه ده كه ين. له
ناو تاله تيري خو ردا، يه ك راده مووسين، پرچي يار و

پرچی خۆر تیکدە ئالین، پەلکە زېرپینەى ھەزار رەنگ
 دەردە کەوئى. بە قەوسى پرچی ھەردووکیاندا، وەک
 ھەرزەھەکی سەر خلیسکانە تیژ دادەگەریم. دەبینم
 سەرەنویکە کە یەک پارچە بوو تە باخچەى گول و
 گولزار، پر پەپوولەى زیوین، پر بولبولی دەنگ خۆش.
 بەلام تاکەى بە خەيال بژیم، تاکەى؟ چوار سالە، بە
 وەھم دەیگوزەرینم، چەندی تر وابژیم؟ چەندی تر
 وەک قەقنەس بسووتیم؟ یان وەک سەمەندەر، ئەو
 گیاندارە ئەفسانەھەى ھەمیشە لە ئاگرادا دەژی، منیش
 لە ئاگرى عەشقدا بسووتیم؟ عەشقیکی یەک لایەنە کە
 تەنانەت خۆیشمی لی بزر کردووم. بە ئاستیک نازانم
 کیم و چیم، بە خەيالیش دایکم نایەتەو یاد، ئاخۆ
 ماو، یان ئیستاش چاوەکانى بە فرمیسکی گەش و
 سەیر دەبریس..... کینەو؟
 دلم پرە، دەمەوئیت بگریم، خۆ من جگە لە گریان، هیچ
 کاریکی تر نازانم. سۆز و نوستالوژیایی دنیاى دایکم،
 دەستە ئاسنینه کەمى خستە سەر دوگمەى رادیۆکە و
 ھەلم کرد. لە سەرخۆ بامدا، گەرپام بە دوای پەخشیکى
 کوردیدا. لە بەختى من چوو سەر گۆرانیه کى
 ھەسەن زىرەک، سىحرى میلۆدى چیا بردمىیەو ھە بۆ
 گوند و پیدەشتەکانى کوردستان، بۆ سەردەمى
 مندالیی و ھەرزەکاریى، بۆ ژيان و خەلکى سادەى

کوردەواری. لەگەڵ دەنگی چیاپی حەسەندا، ئاویتە
 بووم، خەم و ئازارەکانم لە یاد کرد.
 "لە دووری تۆیە رەش پۆشم
 مەست و خومار و سەرخۆشم
 بە ماچت دی فەرامۆشم
 کۆلوانە و بۆ گری دەدەم
 چارۆکەت بۆ گری دەدەم
 کچی ئەگەر دایکت رازی بی
 دەستی لە مەمکت ئەدەم"
 ئەی خۆ من دەستم نییە، چۆن دەستی لە مەمکی
 بدەم؟!

حەسەن لە بری دلدانەوهم، دیسانەوہ گەراندیمیەوہ
 بۆ ئازارەکانم. بەم چەند کۆپلەییە بە ئاگای هینامەوہ
 لە غەفلەت و ناتەواوی جەستەم، هەرچی خەونیکیشم
 هەبوو تیکیشکان و بی ریگای کردم. بە دەنگە
 سیحرییەکە و ئەو دیرە ئیروتیکیانە، لە خەوی
 خۆش و قوول بیداری کردمەوہ. هەر بەراست مەمکی
 پەر و توند و قوتی سەلوا، پەرە لە تامەزرۆیی
 گووشین، خۆ من دەستی گووشینم نییە؟ خۆ من
 ناتوانم پەرچی شانەکەم، یان سنگ و سمتی بگووشم؟
 حەسەن دەیگوت و من دەگریام. ئاخەر بی دوو
 دەستی گەرم و بەهین، دوو دەستی میهرەبانی،
 عەشق چۆن دەکریت؟ سەلوا، دلێ بە چ شتیکی من

خۆشبى، مېنىك سەربارى ئەۋەى ھەژار و نەدار، بە خىر و سەدەقەى باۋكى و خەلك دەژىم و ئەم كونه سەگە مالەكەمە؟! باشە گریمان ھاورپىكانم لە خۆل و خاشاك، كۆشكىيان بۆ بنيادنام، لە قەرەۋىلە شكاو، تەختە و فۆرمىكاي سەگوردانەكە شازى مال و سىسەمىيان بۆ دروست كردم. گریمان ئەۋىش بۆ خودا، لە سۆنگەى سۆز و بەزەىيەۋە خۆى كرده قوربانىي و رازى بوو شووم پىبكات. ئەى دوايى چى؟ مەگەر من پياوم تا شووم پى بكات. من تەنانەت منداللىش نىم، پىرىكى پەككەۋتە، لە من گەلىك چاكتره، جگە لە پارچە گۆشتىكى دارزا و بۆگەن، ھىچى تر نىم. تەنھا بۆ مردن باشم، ئەۋىش نايەت. ناشتوانم خۆم بكۆژم، خۆكۆژىي ئازايەتى گەرەكە، بۆ نەگبەتى ئەۋىشم نىيە.

كە دەستم نەبى چۆن باۋەشى كەم، چۆن قاچى بەرز كەمەۋە؟ ئەى گەر خۆم قاچم نەبى، چۆن جىماعى لەگەلدا بكەم؟ گەر لووتكەى چىژ و دلنەۋايى مەعشوق، باۋەشى گەرم و پىر سۆز بىت؟ خۆ من تواناى باۋەش كىردنم نىيە. خودايە بۆ نامكەى بە بەربەشاتر، تىر بە دللى خۆم دەست و قاچ لە خۆمدا برۆينم. بە سەدان دەست يارى لەگەل بكەم، دەستىك لە نىۋ قزى، دەستىك لە نىۋ مەمكى، دەستىك بۆ نەرمە چىرنوۋكى روومەت و

دهستیک بۆ گووشینی نیو ران، دهستیکی نهرمیش بۆ مهساجی پشتی. تو گه ورهیی و توانای بی سنوری خۆت ئهی خودا، بمکه به به ربه شاتر، به لاین بیته ههمیشه به دهیان دهست نرات بۆ بکه م. یا هر هیچ نه بی بمکه به هزار پییه ک، خۆ من ئیستا کرمه ليقه یه ک زیاتر نیم، هر هیچ نه بی له کرمه وه با بجم به هزار پییه ک.

له م کاته دا که له گه ل خودای خۆمدا ده دویم، دهنگی به لرخهی عه موو ره زوان، له دهره وه توند و شپرزه، له سه ر یه ک بانگم ده کات. به په له به دهنگییه وه ده چم. تیشکی خۆر، تاقه چاوه سوور هه لگه راوه به فرمیسه که شم پی داده خات.

"کور ه که م ته له فوونی بۆ کردم، ده لی فریامکه وه، من ده پۆم بۆ لای بزانه چی بووه، ئاگاداری ئیره به تا دیمه وه."

ئه مه ی به په شوکاوییه وه وت و به پرتاو رویشته. چووم، به قولای دهسته ئاسنییه که م چایه کم تیکرد، به ده م چا خوار دنه وه و جگه ره کیشانه وه به ته واوی سه گوردانه که دا رووانیم. پر بوو له خه لکی ورووژاوی نیو زبل و سه گ و بالنده ی لاک خۆر، له دووکه لی رهش و سپی، له ژاوه ژاوی دهنگه لی نه شازی ماشین، هاتوهاواری مروّف، قیغه قیغی قه له رهشکه، بۆره ی مانگا و حوشر، مه رومالاتی

گونـدییـه کان. له لای راستیش—مه وه و دوور،
 براده ره کانم، سه رقالی کاریکی هونه ریی بوون. کز و
 به ئاسته م دهنگی چه کووش و مشاره کانیان
 ده گه یشتنه گویم. له ولایشیانه وه مه لائیکه، سه رقالی
 مامه له کردنی عارهق و ویسکی و جگه ره بوو، له گه ل
 ئه و مندالانهی که روژانه هه رچی له و بابه تانه
 ده دوژنه وه بـو مه لائیکه ی ده هیـنـن.
 ئیره شاریکه بو خوی، ناوه ندیکی گه وره ی بازرگانی
 و ئابوورییه، هه زاران که س بژیوی خویان لیـره به
 چنگ ده خهن.

عه موو ره زوان، که ره تیک پیی وتم، خه لک هه بووه
 به خت یاوه ری بووه، لیـره پاره و ئالتوونی زور و
 گه وهه ری گرانبه های دوزیه وه ته وه و ئیستا
 ده وله مه نـدن. خـیـزان هه یه به که سابه تی ئیـره،
 منداله کانی پیگه یاندووه، ئیستا دکتور و ئەندازیار و
 پیاوی گه وره ی ده وله تن!

به وه موو فرکان فرکان و دیمه نانه، بزه یه ک
 نیشته سه ر لیوم، به دهنگی بهرز وتم:
 "چ سهیره ئەم ژیانه.

چی سه ره نوێلکیکه ئەم دنیا یه، چ ماندو و گونا هه ئەم
 ئینسانه، خه م و ناسور هه رگیز کوتایی نایهت. "
 گه رده لولیکی خیرا له دوور هه لیکرد. خوی کرد به
 سه گوردانه که دا، سات دوا ی سات بهرزتر و زه به لاه

تر دەبوو. له گه‌ل خۆیدا دنیا یه‌ک له خۆلوخاشاکی
هه‌لگرت، له‌نیو خۆیدا ده‌یخولاندنه‌وه. هه‌زاران
عه‌لاگه‌ی ره‌نگاوهره‌نگ و کاغه‌ز و مقه‌بای
هه‌مه‌چه‌شن، وه‌ک پۆله‌ بالنده‌ ده‌فرپین. ئاسمان یه‌ک
پارچه‌ بوو به‌ تیکچرژانی ره‌نگ و تۆز، به‌ که‌رنه‌قالی
باقوبریق و بریسکه‌.

هه‌میشه‌ یه‌کیک له‌ سه‌رمه‌ستییه‌کانی من، ئەم
گه‌رده‌لوله‌ له‌ ناکاوانه‌یه‌. ده‌که‌ومه‌ سه‌ر پشت و به‌ دل
و ده‌روونی خۆشحالییه‌وه، دوور ده‌روانمه‌ قوولایی
ئاسمان. له‌گه‌ل عه‌لاگه‌ فریوه‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌کاندا
ده‌که‌ومه‌ پیشبرکی. سۆز و یاده‌وه‌ری ده‌مباته‌وه‌ بۆ
ئهو‌ فیلمه‌ هیندیانه‌ی پر بوون له‌ و ژن و پیاوه
ره‌نگاله‌ییانه‌ی به‌ده‌م گۆرانییه‌وه، به‌ مشت ره‌نگیان
ده‌رشته‌ هه‌واوه، په‌رده‌ی سینه‌ماکه‌ ده‌بووه‌ به‌هه‌شتی
خه‌یال و هارمۆنیایی ره‌نگ و جوانی. یان له‌ دلی
خۆمدا، ره‌نگیکم هه‌لده‌بژارد و ده‌مکرده‌ ئه‌سپ و
کووتری خۆم، هانم ده‌دا خیراتر بفرییت. به‌رز به‌رز
بیته‌وه، پیشی هه‌موان بداته‌وه‌ و خه‌لاتی یه‌که‌م
به‌ریته‌وه‌.

هه‌تا چاو بری بکردایه‌، هه‌تا عه‌لاگه‌کان له‌ قوولایی
ئاسماندا، ده‌بوونه‌ پنتی بچووک بچووک ره‌ش، به
تاقه‌ چاوه‌که‌م لیم ده‌روانین. وه‌ک چۆن ئیستا، چاوم
برپوه‌ته‌ عه‌لاگه‌یه‌کی به‌رزه‌فری شین.

لهوسه‌ری سه‌ره‌وه عه‌موو ره‌زوان، به پشتی
 کووره‌وه به دیارکه‌وت. به هه‌نگاوی قورس و باری
 زوره‌وه گه‌یشت، بینیم ره‌نگ به روویه‌وه نه‌ماوه.
 گونیه بووره‌که‌ی له به‌رده‌م مندا کیشا به زه‌ویدا و
 ناله‌یه‌کی کرد. خویشی له هیلاکیدا، هانکه هانکی پی
 که‌وتبوو، به تیله‌ی چاو هه‌ر له گونیه‌که‌ی ده‌روانی.
 لیم پرسی: "ئه‌مه چی تیدایه عه‌موو، پیده‌چی ئه‌مرۆ
 ده‌سکه‌وتی باش‌تان هه‌بی‌ت؟"

به ته‌وسه‌وه وتی:

"ده‌سکه‌وتی چاک!"

پاش قه‌ده‌ریک هه‌ستایه‌وه، ده‌ستی دایه
 خاکه‌نازه‌که و خستییه سه‌ر شانی، ئه‌وجا چمکیکی
 گونیه‌که‌ی گرت. به دوا‌ی خویدا به‌کیشی کرد و
 وتی: "دوامکه‌وه بوو گورس‌تانه‌که."
 له‌سه‌ر سک بو‌ی خشام، دوا‌ی که‌وتم تا شوینی
 ناشتنی که‌لله‌سه‌ره‌کان. کاتی گونیه‌که‌ی هه‌ل‌پشت،
 شه‌ش که‌لله‌سه‌ری خویناوی و ده‌ستیک که‌وتنه سه‌ر
 خو‌له‌که. به سام و ترسه‌وه، پاشه‌وپاش کشامه‌وه، به
 چاوه ئه‌به‌له‌قه‌که‌م لیب‌انم ده‌روانی.
 شه‌ش که‌لله‌سه‌ری تو‌زاوی و ترسناک، که دوانیان قژ
 گفن و ریش دریژ بوون. سیانیشیان سمیل پر و بی
 ریش، ئه‌وی تریان تازه مووی لی‌هاتبوو. په‌رچه‌م دریژ
 و قه‌ترانی، لا ته‌نیشته‌کانیشی به شیوه‌ی مؤدیلی

حه فر ته نك كرابوون. هه موويان گوچكه و لووتيان،
 جي قه پالي سهگ و جرج و جروجانه وهريان پيوه ديار
 بوو و خورابوون. دوانيان قه له ره شكه، چاوه كانيانى
 هه لكو ليبوون. هه رچى دهسته كهش بوو رهنگ تاريك
 و پر رى رى دهمارى رهش بوو، له بندا برابووه وه،
 به سه ر نه رمايى خوار ئه نيشكييه وه به خه تيكي
 ناشرينى تاتو نووسرابوو.

" بعد عسر يسرا "

يه كى له كه لله ريش دريژه كان، هيشتا زه قزه ق
 ده پروانى. به لام ئه وانى تر هه موو يا بي چاو بوون، يا
 ده تووت تازه خه ويان ليكه وتوووه.
 عه موو ره زوان كه وته چال هه لكه نندن.

پيم وت: "ئهى له سه ر مووجه ميده كه نا يانشويته وه؟"
 به دهم فشار كردنه سه ر خا كه نازه كه وه
 وتى: "سه ر چاوه ي پاكي و پيسى به نى ئادهم، ناو
 سه ري تي، ئاو پي ناگات و پيوست به شور دن
 ناكات."

كه ميك دوور، چاوم بريوه ته چاوى ئه و
 كه لله سه ره ي ئاماده نيه چاو ليكنيت و وهك
 هاوريكاني بنويت! به زمانى چاو، پي ده ليم. "كورى
 باش بو نانيت؟" ئه ويش هه ر به نيگاي چاو ده ليت.
 پياو به و مه هيله بمنيزيت، دهمه وي له گه ل جهسته مدا

به رپوره سمیکي شایسته وه، بچمه گورپیکي
شایسته وه.

رووم کرده عموو، لیم پرسى:

" بۆ چاوه رپى نه کهین، به لکوو جهسته کانیشیان
بدوزینه وه؟"

له وه لامدا وتى: "زور گه رام جهسته یان نه بوو، هه میشه
که لله سه ره کان بى جهسته بوونه، خو گه
جهسته کانیشیان بدوزینه وه، کى ده توانى بزانیته، کام
جهسته یه هی کام که لله سه ره یه؟"
دیسانه وه پرسیم:

"ئه ی ئاخو جهسته کانیان ده بى له کوئ بن؟"
عموو به دهم خوّل دهر کردنه وه وتى:
"کى ده زانى، رهنگه له سه گوردانىکی تردا
فریدرابن، کورم تهنه خودا ده زانى."
رووم کرده وه دوو چاوه زهقه که، دیسانه وه هه
به نیگای چاو پیم وت.

"ببوره ناتوانم هیچت بۆ بکه م، ده بى به چاره نووسی
خوت رازی بیت، ده بى بى جهسته بچیته گورپه که ته وه
مه ترسه و خه م مه خو. بعد عسر یسرا."

عموو ره زوان، بى خه م و هه ست وه ک ئامیریکي
ئوتوماتیکي، یه که یه که سه ره کانى له گه ل دهسته که دا،
خسته چاله که وه و دایپوشین. وه ک ئه وه ی شووتی

بئى كەلك، يا سەرى گوۈرەكە بن. ئەوجا ھەر دوو دەستى بەرز كردهو، بە دەنگى بەرز وتى:
" ئەلفاتىحە."

ھەندى وئردى خويند و دەستى بە سميئل و ريشە سىپىيەكەيدا ھيئا، ديسانەو ھاواری كرد:
"انا لله وانا اليه راجعون" خودا عافووتان كات و لىتان خوش بىت.

بىلەكەي خستەو ھەر شان، بە روويەكى پىر خوشحالىي و ئارامىيەو وتى: "دەي با برۆين."
پيشكەوت و منيش كە پيشتر ھىندە بوۋ حالى خوم گريا بووم، تاقە دلۆپە فرمىسكىكم نەبوو بوۋ كەلەسەرەكان، خشەخش وەك ئەو ھىچ نەبووبىت بەدوای كەوتم. لە ژيىر ساباتەكە، لە كاتىكدا ئەو خەرىكى چىشتلىيان بوو، ديسانەو ھىم پرسى:
"عەموو ھەندى لە گوۋرەكان تەواو و كاملن، وەك ھەر گوۋرىكى تر، ئەوانە گوۋرى كىن؟"
بەدەم تىو ھەردانى كەوگىرى ناو مەنجەلە رەشەكەي سەر ئاگرەكەو، ھىمن و لەسەرخوۋ وەلامى دامەو:
" ئەم گوۋرستانە، دوو بەشە، بەشكىيان ئەو سەرەنەن تىرۆر برپونى، وەك ئەوانەي ئىستا ناشتمن. بەشەكەي تىرىشى كە گوۋرى تەواون، يا ھى ئەو مروۋقە بئى كەسانەي چەشنى عەوادە شىتن. يا ھى ئەو

ئافره تانهن، كه له سه ر شه ر ه ف، پياوان كووش تويانن،
 لي ره له م سه ره نو يلكه، ته ر مه كانيان فر يداون."
 به ر له وه ي هاوسه ري ئاينده م، فر يشته كه ي رو ح م، له
 ني و زبلا نه وه به ده ر كه وي ت. گه رامه وه كو نه كه م،
 چا وي لكه يه ك چا وه كه م و را دي و كه م هي نا. له سه ر
 عه رشه كه م، رو نيشتم رو و به ري ي يار و گو يم دا يه
 گو راني. وه ك هه ر ني وه پو يه كي تر، له يه كه م سا تي
 ده ر كه و تن ييه وه، تا نان و چا خوار دني و به لا دا
 كه و تن ي بو پشو و، چا وم بو چر كه يه كيش لي غافل
 نه كرد. رو ح و دلي خو م، پر پر كرد له نه ر مه
 جو و له ي، له ني گا و قه د و قامه ت و ده ن گه به
 سو زه كه ي، له پر چي ئالوز كا و، سي نكي به ر ز و پر، له
 جي بريني مي ش و مه گه زي سه ر باسك و مه چه كي،
 بي نه وه ي كه س هه ستم پي بكات. له ژير چا وي لكه ي
 ره شه وه، خو م پر كرده وه له وزه ي عه شق و جواني.
 هه ست ده كه م، خه ري كه په ي به راز و ني از م ده بات!
 نه مر و، جيا له هه مو و رو ژاني تر پي ده كه ني و دل
 خو شه، بي ئوقره يه و جي به خو ي نا گري. عه زي و
 له چكي سه ري كه مي ك پا كت ر و به ره ونه ق تره.
 كرا سه كه ي له ره نكي پا يزه، پر گو لي كانزايي زه رد،
 گو لي تي كچر ژاوي به نا و يه ك دا چوو. له چكه كه ي له
 ره نكي به هاره، سه وز يكي كال، پر مي تكه ي با زنه ي
 ور دي تو خ.

ئەمرو زور تەماشام دەكات، چەندىن كەپرەت نىگامان
 يەكانگىر بوو. ھەست بە شتى خۆش دەكەم! رەنگە
 گريان و نزاكانم لای خودا گىرابى. رۆح و ھەناسەى
 پىر عەشقىمى بە شىوھى وەحى خستىتە ئەشكەوتى
 ناخىيەو، تا لە دليدا وەك نەمام شىن بىم. سوپاس و
 ستايش بو خودای مەزن، سوپاس ئەى يار كە منت
 بە خۆشەويستى خۆت قبوول كرد. دەى وەرە ئەى
 پەرستراو، وەرە، عەشقى تۆ ھىزى ھەزاران دەست و
 قاچم پىدەبەخشى. ئىتر من كامل و تەواو و پىرم، پىرم
 لە چاو، لە دەستى بەھىز و قاچى پتەو، لەم ساتەو
 سەرلەنوئى لەدايك دەبمەو. لەمروو تەبا و گونجاوم
 لەگەل ھەموو سروشەت، ھەموو نەھىنى و
 پىرۆزىيەكانى گەردووندا.
 ئەوھتا عەشق، ئەويشى وەك خۆم ھەراسان كردووە.
 چاوەكانى گەرچى بچووكن، بەلام ھەمىشە تىشكىان
 لى دەبارى. ھەست و ھىزىك پەخش ئەكاتەو كە
 زمان ناتوانى پەى پى ببات، ئەقلەيش لە ئاستىدا
 دەستەوہستانە.

ھەموو چاوەكان، چاوى باوك و برا و خوشك،
 ھەموو نوستوون، ھەموان سىمايان لە ترسى مېش و
 مەگەز بە كلاًوہ ھەسیرەكانيان داپۆشىوہ. بە تەنھا
 چاوى سەلواكەم نەبىت. گەر ھەواى عەشق لە كەللەى
 نەداوہ، ئى بو وەك رۆژانى تر، بە ھەمان شىوھى

خیزانه که ی نانویت و پشوو نادات؟ ئەو جووته چاوه
پر جوانییه، پر زیره کییه، بو ئارام و خاموش ناییت؟
مه گهر جگه له تیری عه شق، ئەوه چییه، خه و له
چاواندا ناهییلی؟

پاش چوار سال له سووتان، ئەمپرو له ئەوجی
یه کانگیری و ته باییداین. من لئی دەروانم، ئەویش
هەر دوو ئەژنوی له کۆشی گرتوو و چه ناگه
خستۆته سەر دهسته کانی، قورس و نیگه ران دوور
دەروانی. دلنیام بیر له من، عه شقی من و
خۆشه ویستی من ده کاته وه. گهرچی رووی لییره نییه،
دلنیام خه یال و ئەندیشه ی هاوته ریب و هاوئاوازی
خه یال و ئەندیشه ی منه. بی ویستی خۆم، فرمیسکی
به خور له چاومه وه جوگه له ی به ست. له ناخه وه
گریانم قولپیدا، وای له م به خته وه رییه، ئەمه یه که م
جاره له ژیانمدا، فرمیسکی شادی دهرپژم. یه که م
جارمه بگه مه ساتیکی وا که نه له واقیعدام و نه له
خه یال.

چوار ساله، به نهینی له ریگای تاقه چاوه که مه وه، له
ریگای ته زووی رۆحه وه، په یامی عه شقت بو دهنیرم
سه لوا گیان. له بهر پییه کانتا، وه ک سه گ دهنالیتم و
ده قورسکینم، چوار ساله هاوارت لی ده که م. دلّم ئای
له دلّم وای دلّم، تازه پیی ده زانی. به لام قه یینا،
به خته وه ریش ماوه یه کی ده ویت تا ده گات. باکم نییه

گەر ھەموو تەمەنیشم قوربانی تۆ بى، رۇحىش ھى تۆيە. ۋەك چۆن جەنگ پەلوپۇى بىردىم. تۆش دەتوانى سەر و رۇحم بەریت، بىخەیتە ژىر پاتە لاستىكەكانت. مالىكەم خۇ دەبىنى عەشق چ خۇشپىك دەھاوئىتە سەر سىمامان؟ خۇ دەبىنى چەند جوان، پىرمان دەكات لە رازىبون؟ لە مئزە مالى تۆ لەم دللى مندایە، سوپاس گىانەكەم كە رىگات والا كىرد، تا منىش دللى تۆ بكەمە مالى خۇم.

مالئاوا ئەى مۆتەكەى خەم، ئىتر من ئەو خاكەم ھەمىشە بوومەلەرزەى خۇشى دەپلەرزىنى، ئەو چىايەم لە ناخەو ەگرکانى ژيان و خۇشەوئىستى تىايدا دەتەقئتەو. لەمەودوا ھەمىشە دللم ۋەك مندالىكى بى ئاگا لە خەم و ئازار ھەر پئدەكەنى، قاقا لە تریقەى بەختەوهرى دەدات. ۋەك ئەو مەلە ئازادەى دواى چوار سالى نئو قەفەس، دەجرىوئىنم. عەموو رەزوان، لە خەو رابوو، بە دەورى خۇيدا روانى و تەماشایەكى كاتزمئىرەكەى دەستى كىرد، ئىنجا وتى:

"كچم سەلوە درەنگە، ئەو چایە بخەرە سەر. "

يار لە خەيالى من راپلەكى، دەستوبىرد كترىيەكەى خستەو ە سەر پشكو خامۆشەكە، خۇى مژۆلى ئاگرەكە كىرد. منىش بە بزە و شادىيەو ە وتم: "عەموو خەوى چاكت كىرد، ئەمرو باش ماندوو بووى. "

دوو جگهره‌ی پیگرد، یه کیکانی خسته ئه لقه که مه‌وه و هه‌ستا. چوو سه‌تلئ ئاوی خسته به‌رده‌م که ره سپی، گه‌رایه‌وه یه‌ک یه‌ک منداله‌کانی له‌خه و بیدار کرده‌وه. له‌پر حاجی‌عه‌لوان، ده‌رکه‌وت. وه‌ک هه‌میشه به‌گرمه و ناله، ئارامیه‌که‌ی شیواند، به‌ده‌نگه به‌رزه‌که‌ی که‌وته گله‌یی و گازنده. حاجی‌عه‌لوان، به‌هه‌مانشیوه‌ی عه‌موو ره‌زوان، له‌و به‌ری که‌ندره‌که‌وه که‌پریکی چیکردبوو. ئه‌ویش له‌گه‌ل مال و منداله‌کانیدا هه‌مان کاری نیو زبلیان ده‌کرد. ده‌می‌ک بوو له‌گه‌ل ره‌زواندا، هاوه‌لی یه‌ک بوون و ناوه‌ ناوه‌ سه‌ردانی یه‌کیان ده‌کرد. به‌گه‌یشتنی، به‌ر له‌سه‌لام و که‌لام شیرانی:

"به‌شه‌ره‌فم ئه‌وه‌ی له‌م ده‌سه‌لاته‌ نزی‌ک بکه‌و‌یته‌وه، مووی پیاوه‌تی و ئینسانی تیا نامینی!"

عه‌موو، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی و پی‌وت:

"دیسانه‌وه چیه، بو‌وا توورده‌ی؟ وه‌ره‌ جارئ دانیشه و با‌چایه‌ک بخۆینه‌وه، ئه‌وجا چی ده‌لیی بیلی."

سه‌لوا گول، ریزه‌چای دانا، دوا که‌سیش به‌نیگایه‌کی گه‌رم و دل‌بزۆینه‌وه‌ چاوی تیبیریم. له‌به‌رده‌مدا نووشتایه‌وه، په‌رداخه‌ پره‌که‌ی خسته به‌رده‌مم. بو‌چه‌ند ساتیک، بو‌نی که‌وته سه‌رووی هه‌موو بو‌نی زبلدانه‌که، پر به‌سییه‌کانم هه‌ناسه و

بۆنى ئارەقەى سنگ و بەرۆك و پرچىم ھەلمىزى.
لە ژىر لىۋە ھە پىم وت:
"سوپاس خانم گيان."

بزهيه كى كرد و سەرى ھىنايه بن گويمە ھە، بە
ئەسپايى وتى: "دووعاى خىرم بۆ بکە."
واى خودايە، ئەو چەند وشە كەمە چ ھەستىكى
خۆشى تيا وروژاندم! خوینم شلەقا و ھەستم كرد
ھەموو دنيا بە دەورمدا دەخولیتە ھە.
لە دلى خۆمدا وتم:

"با ھەرچى فریشتەى ئاسمان و زەوى ھەيە، نزا و
كار بۆ خىر و بەختە ھەرى تۆ بکەن، ئازىزە
جوانكىلە كەم. نەك دووعا، بە رۆح و گوشت و
ئىسكە ھە دەبمە نۆكەرت، دەبمە قوربانىت."
بە ئاستىك رۆچو بوومە گفتوگۆى خۆم و ئەو دىرە
سىحریيەى يارە ھە، ئاگام لە دنيا نەبوو، تا ئەو كاتەى
عەموو ھاوارى كرد:

"ياسر بۆ كوى رۆيشتووى؟ چايەكەت سارد
بوو ھە."

سەلوا و برا و خوشكەكانى دەستيان دابووه گونیه
و قولاپەكانيان، بەرئ كەوتن بۆ كار.
حاجى عەلوان، ھاوارى دەكرد:

"خودا بى شەرەفى دانابى ئەم برازايەى منە!"

عموو رهزوان دهیوت: "ئاخر بۆ حاجی، برازات
کییه و چی کردووه؟"

حاجی به پهله و بهرزتر، بهردهوام دهیوت:
"خۆ لهبیرته سالی رابردوو هاته ئیره و کۆی
کردینهوه و وتی، دهنگم پێدەن له ههلبژاردندا، عههد
و پهیمان بئێ که دههچووم کاری شایستهتان بۆ
دابین ئەکه، له م سههه نوێلکه رزگارتان ئەکه م.
لهبیرته خۆ؟"

"به لای لهبیرمه، ناوی چی بوو؟"
"عهباس ئەلعاسی، خۆ لهبیرته ههه ئهوه نهبوو دهست
و پیمان ماچ بکات، تا دهنگی پێدەین. که چی شهوی
رابردوو له تهلهفزیۆن بینیم، له نیو پههلهمان هاواری
دهکرد. ئەم ولاته خههریکه زبڵ دهیخوات. وابهروات
عیراق دهبیته سههه نوێلکی گهوره، دهبی به زوویی
کارگهی ریسایکلین هاورده بکهین. سهههله نوێ ئەو
خۆل و خاشاکانه بگهه رینینهوه بۆ بهکارهیتان."

عموو به سههه سورمانهوه وتی:

"ریسایکلین یانی چی؟"
له شوینی خۆمهوه، خیرا وهلامم دایهوه:
"یانی جاریکی تر گهه رانهوهی زبڵ بۆ کارگه و
دروسته کردنهوه و ئاماده کردنهوهی، بۆ دووباره
بهکارهیتانهوهی."

عەموو رەزوان، كەمىك سەرى بادا و وتى: "يانى
چاويان بړيوه ته ئيره ش، ئەمەشمان پى رەوا نابيين؟!
ئەمانە كەى تير دەخون؟"

حاجى تفيكى روكرده زهوييه كە، ديسانەوہ
تيهه لچووہوہ:

"تف بى شەرەف، ئەوہ باوكە مەلعوونەكەشى تا
مرد، ئاوا خيىرى كەسى نەئەويست. ئاخىر هەرچى
خيرويىرى ئەم ولاتەيه، لە نەوت و سەروەت و
سامان، هەموويتان بو خوتان دزى. ئەوہى بو ئيمە
ماوہتەوہ و پارووه نانكى لى پەيدا ئەكەين ئەم
زبلەيه، ئەمەشمان پى رەوا نابيين. ئەى هاوار ئەمانە
چ جوړه حوكمرانيكن! داخم ناچى خوم و هەر چوار
ژنەكەم و سى و پينچ لە نەوہكانم دەنگمان بو دا."
عەموو رەزوان، لە ژير ليوهوه، بە دەنگيكي كز و
غەمگين وتى:

"لا حەولەوہ لا قووەتە ئيلا بيلا، وابروا ئەم
سەگوردانەش وەك نەوتەكە دەخون!"

ترس لەوہى سەرچاوهى رزق و كەسابەتيان
نەميين، رەنگى بە روويانەوہ نەهيشت، خەرىك بوو
دەگريان.

لە دوور مەلا جەبار، بە "آلە آكبەر" دەنگى لى هەلپرى.
كاتيكيش هەستان بو نويز كردن. عەموو رەزوان، بە
هاورپكەى وت: "با بچين بە لاي نويزەكانمانەوہ،

قسه کردن به دهر د ناخوات. بۆ ئەبەد سیاسەت، لەم
ولاتەدا، لە رەشمەیی کەرەکەیی من دەچیت.

رووهو گرده زبڵەکە، ئەوهی کەوتبووه نیوان
خۆیان و قیبلەوه، چوونه کپنووشهوه. پاشانیش
دەستی دووعایان هەلبێری و هاواریان دەکرد:

" خودایه ئەم سهگوردانهمان بۆ بهیله، خودایه
به رهکەت بخه ره ماله کانمانهوه و خۆمان و مال و
مندال و بژیویمان بپاریزه. شوکر و سهنا بۆ تو
خودایه له ناز و نيعمه تیک که به ئيمهت به خشیوه.
سوپاس و ستایش بۆ گوره بیتان، ئەهی پهروهردگار،
بۆ ئەم پارووه پاک و هه لاله ی له م زبڵه پیسهوه، بۆت
فهرهه م کردووین. له چاوی بهد و ته ماحکار
مه حفوزمان بکه..."

منیش خه یالم گه رایه وه بۆ پیره ی ئەندازیار که
دهیوت: "مروڤ له ترسی خودا، نوێژ و ئیتاعهت
دهکات، تا بیدار نه بیته وه. چونکه ئەم ژیانە خهونی
خودایه، هه ر کاتیک له خهوی خۆی بیدار بووه وه،
ژیان کۆتایی دیت."

گه رامه وه بۆ کونه تاریکه که م، بیرم له وته که ی
سهلوی رۆح و دل م ده کرده وه. ئاخۆ مه بهستی چیبوو
که وتی، دوعا ی خیرم بۆ بکه! دووعا بۆ چی؟ تو بلایی
نه مانی ئاستهنگ و ریگریه کانی به رده م بۆ یه ک
بوونمانی مه به ست بیت؟ دلنیا م هه ر ئەو مه به ستیه.

خودايه دلی هەردوو کمان رازی بکە و پیکمان شاد
بکە، مەرازی دلی هەردوو کمان حاسل بکە، خودايه
هەر تۆمان هەیت. هەر تۆ ئومید و هیوامانی.
راچلە کیم، ئاخخخخخ میشلە ی سەگباب، ئیو ش
دەزانن دەستم نییه، بە ئارەزووی خۆتان پیمه وه
ئەدەن. سیمامتان یه ک پارچه کردووه ته قنچکه ی
رهشی پر کیم، نه فره تتان لیبت. هیئده به م په نه
نووک تیژه ئاسنینه م جهسته و چروچاوم
خوراندووه، وهک پورتی قان کوخ، پر پر له
شوختی دریز و پیچاویچ.

س سيفون و ئاسن

مه غريبك، مه لائيكه هات بو لام وتي:
"ئەمشەو دەعوەتی برادەرانين، خۆت ئامادەكە و با
برۆين، ئەوان چاوەروانمانن."
ئەو بە دارشەقەكەي و هەنگاوی ورد، منيش بە لا
تەنیشتییهو خەشەخش، بە ريگای هەوراز و ليژي و
پيچەليدا بەريکەوتين. بە ئەسپايی بەسەر پردی باريک
و رزيوی سەر چلکاو و گەنووگووی زيرابی شاردا
پەريينهوه. ئەو چلکاوهی هەموو ساليک و بە روژيک
بەر لە مانگی رەمەزان، بە ليشاو بوتلە عارهق و
ويســـــــــــــــــکی پيـــــــــــــــــدا ديـــــــــــــــــت.
شەنبایەکی فينک، بۆن سووتانی تيژی زبلی دەکرد بە

لو وتماندا. له دوور دهنګی کونده په پویه ک دهات. به
مه لائیکه م وت:

"نم په پووه چی له م سه گوردانه داوه، بو ناچیت
به سهر ئاوه دانی شاریکدا بخوینی. مه گهر ئیره جگه له
زبل چی تری لئی؟"

له وه لامدا وتی: "کونده په پوو بوونه وه ریکی ئاقل و
پیشبینیکه ره، گهر خه لک گوئیان لیگرتایه، دنیا ئیستا
پر ئارامیی و ئاشته وایی ده بوو."
به رله وه ی بگه یین، دهنګی حه مدوون دیوانه و
ره بابا که ی گه یشته گویمان.

دیجله کوا بوو که که م

رووبار کوا خو شه ویسته که م

ئهی مانگ چاو بگیړه له ئاودا بو غه زاله

گهر دهستی سپی وه ک شیرت بینی

گهر چاوی گه شی قه ترانیت بینی

پی م بلی

گهر...

له به رده ممددا چراخانیک دهر که وت! ئه مه یه که م
جارمه له نزیکه وه ئه م ماله ده بینم، قیلایه ک بوو بو
خوی. دیواری حه وشه که له بووتله شووشه
بوو، وه ک ته نافی دریژ چند چینیک به سهر یه که وه،
به دهم شنه باکه وه چه شنی دهریا شه پویان دها،
دهنګیکی خو ش و ناسکیان بلاوده کرده وه.

له بهردهم ده‌رگای چوونه ژووره‌وه به هه‌ردوو لادا،
دوو په‌یکه‌ری شیوه سه‌یری له پارچه ئاسنی ماشین
و که‌ره‌سته‌ی فریدراو، وهک سه‌ری ئه‌سپ به‌رز و
سامناک هه‌لکشابوون. دوو که‌له‌کی به‌رز، دوو
چه‌کووشی ئامیری نه‌وت ده‌رکردن بوون، له ژیریاندا
ده‌یان خوده‌پۆلای سه‌ربازیی که کوونی جی
فیشه‌کیان پیوه بوو که‌وتبوون.

وهک دوو دیوی زه‌به‌لاح، سامناک بوون.
ناو هه‌وشه‌که‌یش، پر بوو له دره‌ختی سنه‌وبه‌ر،
قه‌دیان له ئاسن و گه‌لایان له بتله شووشه‌ی ره‌نگ
سه‌وزی بیره. پر بوو له بالنده و گیانداری کیوی، به
سه‌رنجی خیرا بۆت ده‌رده‌که‌وت، له پلاستیک و ئاسن
و وایه‌ری کاره‌با و بۆری و شتی تری بیکه‌لکی نیو
سه‌گوردانه‌که خولقاوون.

له ناوه‌راستی هه‌وشه‌که‌دا، چاوم که‌وته سه‌ر
په‌یکه‌ری برۆنزی که‌له‌سه‌ری سه‌دام، به‌ لووت و
گویی شکاوه‌وه. له‌ولاشییه‌وه به‌ دایبی گوواوی، تۆپی
زه‌ویان خولقاندبوو.

به‌ خه‌تیکی گه‌وره له ژیریادا نوس‌رابوو.
مۆمینیته‌ی هیلکه‌ی گه‌نیوی خولگه‌ی خۆر.
ئه‌وه‌ی زۆر لام سه‌یر بوو، جیی پرسیارم بوو! ئه‌و
گلۆپه‌ گه‌ش و پر رووناکییه‌ کاره‌باییانه بوون که
نهمده‌زانی له‌م سه‌ره‌نوێلکه‌دا، چۆن و به‌ چ شیوه‌یه‌ک

کار ده‌کهن! کاتیکیش مه‌لائیکه په‌نج‌ه‌ی نا به دووگمه‌یه‌کدا، له ناوه‌وه ده‌نگی مؤسیقایه‌کی خو‌ش هاته گویم و له پر ده‌رگای سکه‌ی مینی پاس جولاً و به لادا هات. ئاودیو بووین و هاوریانمان پیش‌وازییه‌کی گهرمی‌ان لیک‌ردین. چه‌ندین پنتی رووناکی کز و هه‌مه‌ر‌ه‌نگ له چه‌ندین شوینه‌وه سه‌رنجی کیش‌کردم و نه‌مده‌زانی چاو بخه‌مه سه‌ر چ شتی. زه‌وی ماله‌که هه‌موو شووشه بوو، زه‌وییه‌ک له بووتل که به ده‌مدا چه‌قینرابوون و وه‌ک بازنه‌ی بچووک بچووک چه‌شنی کاشی مه‌ر‌مه‌ر، ته‌خت و ساف و لووس. سه‌قفی ناوه‌ندیش، له ته‌به‌قه هیله‌کی ره‌نگراو دروست کرابوو. دیواره‌که‌یش یه‌ک پارچه به وینه‌ی مرؤف داپوشرابوو.

ئه‌لوان کاتی بینی تاقه چاوه‌که‌م بریوه‌ته سه‌ر پورتریت‌ه‌کان، هاته لامه‌وه و به چیچکانه‌وه ده‌ستی خسته سه‌ر شانم و وتی:

"ئه‌مانه وینه‌ی شه‌هیدانی جه‌نگی قادسیه‌ن، جه‌نگی یه‌که‌می که‌نداو، ئه‌و به‌ریش شه‌هیدانی جه‌نگی دووه‌می که‌نداو، ئه‌ولاتریش شه‌هیدانی جه‌نگی سییه‌می که‌نداو، شه‌هیدی هه‌موو جه‌نگه‌کانی تیدایه، ئه‌و بو‌شاییه‌شمان داناوه بو شه‌هیدانی جه‌نگی چواره‌م و پینجه‌می که‌نداو، ئه‌م وینانه‌مان له نیو

رۆژنامه‌کان دەرھینان.

دلیمی دەنگی لێھەڵبەری: "فەرموو با بچینە ئەو دیو." بە ڕێزەویکی بازنەیییدا تێپەڕین کە چەند دانە گونجی گەورە ئاوەرپۆی ژێر شەقامەکان، ئەوانە لە چیمەنتۆ دروستکراون، بە نیو یەکدا تێھەڵکێشراو بوون. وەک ڕێزەویکی ئەفسانەیی دەرەدەگەوت. دیوارەکانی بە ویتەیی کۆلاج لە موقەبای رەنگاوپرەنگ و سیدی و حەپ و شووشە شرۆوب و دەیان ماتریالی تر رازینرابوونەو. بەرامبەر بە یەک، دوو ویتەیی سەدام ھەبوون. یەکیکیان ویتەیی ساتی دەستگیرکردنی بوو کە چاکن و ریشن دەمی بوو دکتۆرە ئەمەریکییە کە داچەقاندوو و فەحسی دەموودانی دەکات. ئەوی تریان، ویتەیی ساتی شوڕبوونەو ھەبوو بە پەتی سێدارە کەو. لەوسەریش ھەو کەوتینە نیو فەزایەکی گەورەیی رووناکەو، لە چەندین دەلاقە و سەقفە کەو گورزە رۆشنایی دەرژا بە جەستەماندا.

ژووڕیکی گەورە و رازاوە بە تاقدی قەنەفە و میز و کورسی، تیقییەکی گەورە بە دیوارە کەدا ھەلواسرابوو، کتیبخانە یەک کە لە سندوووقی میوھی لەسەر یەک ھەڵچنراو دروست کرابوو، پڕ بوو لە کتیب، یەک دوو ئینجانە گۆلی راستەقینەیی سەوز و گەش کە لەبەر پەنجەرە گەورە کەدا دانرابووون،

ئىنجانەكان خودەپۆلا و قەوانى گوللە تۆپ بوون. بە
دىۋارى مالەكەو، كاتژمىرىكى گەورەيان لە مین
دروسىتكرىدبوو. لەبرى ژمارە، دوانزە جۆر مینى
قالماريان دانابوو. مېلەكانى لە شىۋەى دارشەقدا
بوون كە ھىدى ھىدى دەجولاً. ئەلوان وتى:

"زىاتر لە بىست و پىنج ملىون مین لە عىراقدا
چىنراون كە دەكاتە يەك لەسەر چۈارى ھەموو كىلگە
مىنەكانى جىهان.

سەرو ملىونىك قوربانى و كەمئەندامى مینمان
ھەيە و بەردەوام لەگەل ھەر چركەيەكدا، ئەگەرى
ئەوھمان لەسەرە پىاماندا بتەقینەو، چونكە بۆ ھەر
عىراقىيەك، مینىك دژ بە رۆح و قاچى چىنراو و
تەنھا لەسەر كات و شانس وەستاو. "
ئىتر مالىك بوو تەواو، لە ھىچى كەم نەبوو. پىر بوو لە
مۆبىلى ئستىل و لالەى كرىستال. زەوى ژوورەكە بە
فەرشى تىسكن و موكىتى رەنگاۋرەنگ رازىنرابوو. ھە
لە زىل و كەرەسەى فرىدرا و بەھەشتىكيان بۆ خۆيان
خولقاندبوو.

بە دىۋارەكەو، چەندىن تابلۆى رۆنى و ئاوى
ھەبوون كە بە خۆيان نەخشاندبوويان و ھەمووشيان
گوزارشت بوون لە ژيانى نىو سەگوردانەكە. لە
سوچى لای خوارەوھى ھەر تابلۆيەكىشدا، بە چەند
وشەيەك، ناوى تابلۆكە نوسراو بوو... عەترى

خاشاک... تابلۆ بزره کانی به رزه خ... ولاتی مه نهۆل و
حاییه...

به سه ر فه زا گه وره که شدا و له هه موو لایه که وه،
ده لاقه ی باز نه یی هه بوو، که پیده چوو ئه وانیش هه ر له
گونجی زه به لاهی چیمه نتۆ بن و بو نوستن به
کار بهینرین. ریڤه ویک ده چوو وه سه ر ناندینه که و
ریڤه ویکی تریش بو ته والیته که. به ئه لوانم وت:
"ماله که تان زۆر خو ش و جوانه، به راستی ئیوه
هونه ر مه ندن! به لام ئه وه ی لی تینا گه م ئه م گلو پانه یه،
ئه م کاره بایه تان چۆن دابین کردوو؟" ئه لوان ئه و
په رده یه ی که له فلیکس بوو، پر بوو له دروشمه کانی
هه لـبـژاردن لایـداو وتی: "وه ره ته ماشاکه."
سه ی دانه پاتری گه وره ی لۆری به ته نیشته یه که وه
دانرابوون و به چه تال گه یه نرابوونه ئینقیگته ریک. پینی
وتم "گلوپه کانی هه وشه به و غازه کار ده که ن که له
زبلی به ره هه م دینین، ژووره وه یش له م ریگایه وه."

به سه ر ته پله کیکیشه وه چه ند دانه ئه شیعیه یه کی
پزیشکی سه ر یه ک خرابوون، مه راقی ئه وه شم
هه بوو بزانه بو چی به کاری ده هینن. ئه لوان ئه وه شی
بو روون کردمه وه: "ئه م هه موو تابلۆ یانه ی به
دیواره که وه ده یانبینی له سه ر ئه م ئه شیعانه کیشراون،
سه ره تا به ئاوی پیاز رتووشیان ده که یین و پاشان به
بو یه ی رو نی و چه قو کاریان له سه ر ده که یین."

وای له سیحری هونەر، چ جوانیی و نهینییه کی
ناوازهیه، ئەوه تهنها دەست و پهنجهی هونەرمانده،
رۆح به بهر زبڵ و شمه کی بی کەلک و فریدراودا
دەکات، پری دەکاتهوه له بهها و جوانی. سهگوردان
له نیو تابلۆکاندا دهتوت بهههشته، پر ئەفسوون و پر
هارمۆنییه تی رهنگ و خهیاڵ. تهنانهت له زبڵ تابلۆی
دوا خوانی مهسیحیان هینده جوان و پاک لاسایی
کردبووهوه، ههزت دهکرد یهکیک بوویتایه له
یاوه رانی و به ههردوو چنگ پهلاماری خوانه که
بدهیت! سهه میزه که یان به مهزه ی هه مهجۆر و بوتله
عارهق و ویسکی داپۆشی و فهرموویان لیکردین.

جاریکی تر ههه پینجمان پیکگه یشتینه وه و به دهه
گوینگرتن له میاده ههناوییه وه، له دهوری میژیکی
رازاهدا رۆنیشتین. به رهله وه یه که م پیک هه لدهن.
دلیمی هاواری کرد:

"ئوو... جا خو ئیمه په رداخی ئاسنمان نییه بو
دووهره گ؟!"

هه موو دهستیان کیشایه وه و ته ماشای یه کیان
کرد. تا پیره ئەندازیار هه ستایه سهه ر پیی و به دهه
رۆشتنه وه وتی:

"کیشه نییه، ئیسته چاره سهه ری ده که م."
رۆیشته ناندینه که و پاش که میک هاته وه و
سۆنده یه کی سپی و باریکی موغه دی به دهسته وه

بوو، به جلهه لگره يه ک له يه خه ي قه ميسه که می
شه ته کدا، به جوریک که ده می سونده که تا سر ده م
هاتبوو. ئەوسه ريشی خسته گلاسه که ی به رده م و
وتی:

"ئیسته ئیتر با پیک هه لدهین."

به ده م پیک هه لده نه وه، گفتوگۆی نه رم و جدی
دهستی پیکرد. دلیمی ده یوت:

"هه موو شتی که له م گه ردو نه دا زبله، ته نه نه ت
مرۆقیش، رووه و به زبل بوونه. ئەوی ئەمرۆ به
ره ونه ق و نوییه، سبه ی زه مه ن کۆنی ده کات و فری
ده دریت، یان ده مریت و بوگه ن ده کات. به لام به و
پییه ی که ماده له ناو ناچیت، ئەوا مردن و کۆن
بوونیش ناکاته کوتایی، به لکوو له شیوه یه که وه
ده گۆردریت بو شیوه یه ک و بارودۆخیکی تر."

ئەوجا ئەلوانیش وتی:

"یانی هه موو ئەوه ی له بووندايه، بی گوومان به
ئیمه ی مرۆقیشه وه، رووه و سه گوردان مل ده نیین.
چونکه بوون گریدراوی قازانج و خزمه ته، هه موو
ئەوه ی که هه یه سوودی لیده بینریت، که سوودیشی
نه ما له به یین ده چی. به لام به شیوه یه کی تر و له
کرداریکی ئالووگۆردا شتی نویی لی دیته بوون،
چه شنی ئەم ماله ی ئیمه، ئەم تابلویانه."

منیش وتم:

"بۆ نموونه، ئەو ھەموو شەھیدانەى وینەکانیانتان
بە دیواردا ھەلۆاسیو، چ شتیکی نووییان بەرھەم
ھیناوەتەو؟"

بە دواى پرسىارەكەمدا، تەماشایەكى یەکیان کرد و
بزه كەوتە سەر لیویان. پیرە ئەندازیار، بە فانیله
عەلاگە سپییەكەى و قژ و سەر و ریشە چلكنەكەیهو
لە خیوی دەکرد. پیکیکی ھەلدا، جگەرەیهكى پێ کرد و
وتی:

"پرسیاریکی بەجییه، ئەم ھەموو خوینەى لەم
ولتەدا دەرژیت بە ناوی شەھید بوونەو چى بەرھەم
ھیناوە؟ بێگومان جگە لە ویرانە و برسیتی و دایک و
خوشكى رەش پۆش و مروڤى تیکشکاوى وەك ئیمە،
تا ئیستا ھىچى تری لى سەوز نەبوو. ئیرە
پىچەوانەى ھەموو دنیاىە، ژيانى نوئى دەكاتە قوربانى
دنیاى كۆن و بى كەلك. قەدەرى ئیرە وایە، ھەمیشە
خوینى گەش و نووی دەوئ، تا كەلتە كۆن و
بەدەرەكانى سیاسەت و ئاین دريژە بە مانەوہى
خویان بەن و نەكەونە زبڵدانەوہ."

دیسانەوہ دلیمی تیھەلچووہوہ، بە دەنگیكى گر و
تووڤرەوہ وتی:

"ئەو ھەموو کتیبانە دەبینی؟"

له گه لیدا ئاوری دایه وه بو کتیبه کان، له کاتی کدا
دهست و په نجهی هه ر رووه و کتیبخانه که بوو
دریژهی پیدایه وه:

"په له گالیلو و داروین و مارکس و فرۆید و
ئه نیشتاين، په له ئه بوو عه لای موعه ری و شکسپیر
و دوستوفسکی و هه للاج، دهیان بیرمه ندی گه وره ی
تر. په له وه ئه قل و دنیا بینانه ی که ژیان ریسایکلین
ده که نه وه. به ما و رینیشاندهرن بو دنیا ی نو ی و
شارستانیه ت بنیات ده نی نه وه. روژگار ی که ئه وانه
ده خوینرانه وه، به لام ئه وه تا ئیستا فری ده درین و
روژ نییه له سه گوردانه که دا، چه ند دانه ی که
نه دو زینه وه!"

بو یه خوینی ئه وه هه موو لا وانه نابیه ته به ره مه میکی
بالا بو ژیان. چونکه ئیمه خه لکانیکین، ئه قلی نو ی
توو پ ده دهینه زبه لکه نه وه و ئه قله رزیوه بو گه نه کانیش
به پیرو ز و موقه دهس ده بینین. خه لک له وه مه سه لانه ی
مانایان هه یه تینا گه ن و ئه وه مه سه لانه شی بی مانان
خو یانی له سه ره به کوشت ده دن!"
مه لائیکه، که تا ئه وه کاته بی ده نگ گو یی ده گرت، به
بیزاریه وه وتی:

"سه ری خو تان به چیه وه ده یه شینن، پیک هه لده ن
و جگه ره و مه زه ی ئیکسپایه ری بکه ن به سه ردا.
هه لی نییه تا هه موو ئه وه ی پیی ده وتریت موقه دهس،

نهكه ونه ئه م سه گوردانه وه. تا جه ماوهر وهك ئيمه،
نهكه ونه ئيره و له حماس و پياهلدان نهكه ون، ههر
واده مينيتته وه. روژگار يك به عس له بهر جهنگ و به
گه مژه هيشتنه وهى خه لك، ريگيان نهئه دا كتيب
بخوينينه وه.

پاش به عس، ئه وه تا ته نانه ت كتيبك ئه قل بجولينى
بوو ته شتيكى بقه، ئه و كتيبانه شى پرن له وه هم و
درو، ولا تيان لى پىر كـردو وه.
پيره ئه ندازيار، سه رى به ئاماژه ي نه خير بادا و وتى:
"پيم وانبيه هاورى، خو جه ماوهر له ميژه له ناو
جه رگه ي زبله كه دايه، كه چى هه تا ديت توندتر چه پله
ليده دات و كويرانه تر په لامار ئه دات."

به لاره لار هه ستا و چوو له نيو كتيبه كاندا، ده ستى
دايه يه كنيكان، له گه ل خويدا هيناي و خستيه سه ر
ميژه كه. كتيبكى قه به ي رهنگ خو له ميشى، كه شى و
پيسى به سه رييه وه قه تماغه ي به ستبوو. يه ك دوو
جار په نجه ي كيشا به كتيبه كه دا و وتى: "گه رچى من
خوم قوربانى ده ستى ديكتاتوريه ت و ده سه لاتى
تونـدوتـيژ و شـموولـيم، به لام ئيسـتا، له م
پاشا گه ردانبيه ي ولا ت تى كه وتوو، له گه نده لى و
شه رى مه زه ب و گروپ و ئه تنيكى جياواز و تيرور
و ترس و توقين، ته نها ريگا ئه م كتيبه يه. گه رانه وه بو
ده سه لاتيكى گشتگير و ره هاى پيرو، چونكه مروف

بوونه وهریکى ئەقلانى و کۆمه لایه تی نییه، پیره له
دېندهیی و ته ماح و چا و چنۆکی و تاوان، ده بییت
یاسایه کی به هیز جله وی بکات.

به خه تیکى گه وره له سه هر کتیه به که
نووسه رابوو (ئه ژدیها) له خواره وهش ناوی
نووسه ره که ی به کالی ده بینرا (تۆماس هۆبز)
تا نزیک به نیوه شهو، خواردمانه وه و گفتوگومان
کرد، گویمان له گۆرانی و موسیقا گرت. دوا جار
ئه لوان وتی:

"له ریگای گه رانه وه ی ئەم پیسی و قیزه ونییه و
پاشه پۆیان وه، ده مه وی تۆله له هه موو ئەو به ها و
بیرو را پیرۆزه ساختانه بکه مه وه که ژیانى ئیمه یان
کرده دۆزه خ و هیچ به هایه کیان بو مروّف و ژیان
نه هیشه ته وه. ئەشی زبلاه کان بگیره ئینه وه بو
شکلوشیوه ی ئیستاتیکی، به لام هه رگیز ئەو به ها و
جوانییه ساختانه ی مروّف فریو ده دن. خو یان وه ک
جوانی نمایش ده که ن و ژیان یان کردو وه ته پانتایی
جه نگ و توندوتیژی و دزی، هه ر ئاسته نگ ده بن له
به رده م جوانیدا، هه رگیز ده سته به رداری سته م نابن."

دلیمیش وتی: "جیاوازی ئەم سه ره نوێلکه و مروّف
ئه وه یه که مروّف هه میشه له هه موو کاتیکدا ئەگه ری
به زبلاوونی ئاماده یه، ئەشی وه ک سه عیدی برا
جومکه که ت هه ر له سه ره تا وه به زبلیی بیته بوونه وه."

ھەر بەدەم قسە كىردنەو، رووى كىردە پىرە
ئەندازىيار و پىيى وت:

"ئەوھى تۆ بە چارەسەرى ئەم فەوزايەى دەزانى،
ھەمان ئەو ستەمكارىيەى بەعس و سەدامە، دىسانەوھ
و سەرلەنوى گەرانەوھىيە بۆ خالى سەرەتا، بۆ ئەو
دىكتاتورى و فاشىزمەى بەردەوام مرووقە لاوھكان بە
شىوھى تەرمى ھەلاھەلا فېرى دەداتە زىللەوھ."
پىرە بە تورپەيىوھ وەلامى دايەوھ:

"لەوھتەى ئەم وشەى دىموكراسىيەش ھاتوھ،
سىياسەت بووھتە زىلدانى دز و بى مؤپال و
پىاوكوژەكان. بووھتە سەرچاوھى تىرور و ئاشوب و
شەپى ناوخو... كەس متمانەى بە كەس نەماوھ و
ولات بووھتە دۆزەخ و كەلاوھ و سەرەنويلىك."
زورمان خواردەوھ و زورمان قسە كىرد.

پىرە ھەستا و چوو عوودەكەى ھىنا، لەگەل
ژەنىندا بە مەقامىك دەنگى لى ھەلبىرى:
اللي مضيع ذهب في سوگ الذهب يلگاه
واللي مضيع حبيب يمكن سنة و ينسأه
بس اللي مضيع وطن وين الوطن يلگاه
ولو نمشي طول الدهر ما نلگی كيف تونسنا
پاشان مايكى مؤتوربوكهى بۆ راگرتم و وتى:
"دەى ئىنجا نۆرەى تۆيە گۆرانىيەكمەن بۆ بلىيى."
ھەرچەندە وتم، دەنگم خووش نىيە و لە برى گۆرانى

چیرۆکی فیلمی کتان بۆ باس دهکه م. رازی نه بوون و
مه لائیکه وتی:

"چیرۆکی هه موو فیلمه کانتمان دهیان جار گوی لئ
بووه، دهی گۆرانییه که ت بلی."

ناچار، سه رمه ست و پر نه شئه، به گۆرانییه کی
سابیر کوردستانی تی هه لچووم:
سه رله نوئ کولاو ده لکه م

هه موو زام و برینی

به زه بییت به مندا دی

تو گهر حال م ببینی

بۆ وات کرد له خۆرای

جیت هی شتم به ته نیایی

کچی غه ریم من غه ریم، خۆم غه ریب

عاشق ودل بریندار و بی ته بیب....

له ژیر کاریگه ری گۆرانییه کان و مه یه که دا که

قه ت هی نده م نه خوار دووه ته وه، غه رقی فشار و هاژه و

لرفه ی شه پۆلی عه شقی یار بووم، که له ناخه وه

بورکان ئاسا که فچرینی بوو، هه لده چوو.

حه زی له میژینه م بۆ ئاشکرا کردنی عه شقه پاک

و نه ئینییه که م، کاری خۆی کرد و له پر، ده نگیکی

به رزم لئ هاته دهره وه:

"هه هه هاوړییان... مومن عاشش ششقم..."

"ئى قسەمان بۇ بىكە با بزانیڭ لە كەيەوۈ عەشقى
ئەو كچەيت؟ چۆن كەوتىتە داۋى زولفە رشكنەكەي؟"
بە شەرم و بەزەييەوۈ، پچر پچر كە باش قسەم بۇ
نەدەكرا، پىم وتن:

"تكا دەكەم... مەيكەنە گالته جارى... خخخخخەونمان
هەيە پىكەوۈ مەممالىكى خنجىلانە دروست بىكەينننن...
و پىكەوۈ... وەككككك دوو هاوسەر، دوووووو...
عاشق بژىيىيىيىن..."

پىرە دەستى برد بۇ پىكەكەي و هاوارى كرد:
"پىرۆزە، پىرۆزە، پىروخەرۇ بن پىكەوۈ... دەي
هاورپىيان، بە خوشى بووك و زاوا، پىكەكاتتان
هەلدەن."

هەموو پىكىيان هەلدا، ئەوجا ئەلوان وتى:
"باشە ئەم عەشقه دوو لايەنەيە، يا جارى هەر
تۆۋۋۆۋۆى بۆى دەسووتىيى" وتم: "ناناناننن... جارى بە
قسەكردن هىيىيىچمان لەلەلەلەلە نىواندا نىيىيە، تەنھا
بىبىبە... نىگا و دلنىام ئەويش عاششقى مەنە..."
دلئىمى لە پرمەيدا و هەرچى لە دەميا بوو پرژاندىيە
سەر مېزەكە، بە پرتاۋ هەستا و بەرز لە پىكەنىيىدا.
ئەلوان قىژانى: "خاۋ بى هەموو مېزەكەت لەوتان!"
دلئىمى كە هەروا پىدەكەنى، پچر پچر وتى: "باشە...
ببورن... هەهەهەهەهە... ئاخىر بۆم وينا ناكرى... يانى
چۆن چۆنى ككككگان، دەكەن... هەهەهەهەهە."

سهرم داخست و له شهزما نوزهم له خوم
برې. پیره ئەندازياريش شتيكي وت، وهك نهشتهر
برېمى. وهك ئهوهى بهردىكى گهوره بكيشن به
سهرمدا، راچلهكيم و به تورهبهوه هاوارم به سهريدا
کرد:

"تۆۆۆۆۆ... درۆۆۆ ئهكهيت..."

مهلائىكه دواى ئه وهه موو بئدهنگيه، دهستى
خسته سهر شانم، به نهرمىيهكه وه پئى وتم: "درۆ
ناكات، هه موو ئهوانهى له م سهره نوئلكه دهژين.
ئاگادارى كه ينوبه ينى ئه و كچه و شوڤيرى سه ياره ي
خوله عه مه له كه ن. منيش چه ندين جار بينيومن پئكه وه
له پئشى سه ياره كه دا، خه ريكى ده ستبازى بوون."
به و قسانه هينده ي تر گرم گرت، وهك به راز كونه
لووته كانم فيشكه يان دههات:

"ئئئئئئئ... درۆۆۆ ئه كه ن، ئئووووه بوختانچين،
ناووناتوره دوايئى ئه و كچه ئه خخخه ن، ئه ووو به
ته نها منيئى خوۆۆۆ وشده وئت..."

ديسانه وه پيره وتى: "تۆ دواى وه هم كه وتوويت.
ئه و كچه خووشه ويستى كا برائى شوڤيره، خو ت كه ر
مه كه، تۆ كوا كه لكى ژن هئنانت ماوه!"

ئه وان هه ر چواريان چاويان برپيووه تاچه چاوه كه م
كه دلۆپ دلۆپ فرميسكى گه شى لئ دههاته خوار.
سهرم به گيژ كه وت و به رچاوم رهش داگه را.

هەر هیندەى یەك دوو هیلنجمدا، ئەلوان پىرى پىدا
كردم و بە باوەش فراندەى بۆ تەوالیتەكە، بەر لەوەى
دامگریت. پىمام بەسەر سنگیدا و گیانیم نەهیتشت.
لەسەر سیفونەكە هیلنجم دەدا، یەك بە خۆم دەمناڵاند
و دەمشىپىراند. ئەوەى خواردبووم بە ئازارەو
هەلمهینایەو. پاشان خۆم هەلدایە ناو بانىو پىر ئاوە
ساردەكە و كەمىك هۆشم هاتەو بەر.

بە دیوارى ئاودەستەكەو، چاوم كەوتە سەر وینەى
سیفونىكە كە پیاویكى رەقەلەى خەمبار و قات لەبەر،
باوەشى لى دابوو. پیاویك، بە قەلەم جافیكى سوور
سىمىلىكى گەورەیان بۆ دروست كردبو. لە لا
تەنیشتیەو نووسرابوو، مارسىل دۆشامپ، لە
بەرخۆمەو و تەم: "كەواتە ئەمەیه ئەو پیاوەى كە
ئەمشەو ئەلوان دنیاكە چەنەى لەبارەیهو دەدا!"
شەو لە نیوہ لايدابوو، كاتى بە دەم جنىوہو و تەپ
تەپ لە مالەكە هاتە دەرەو. هیندەم ئاگا لىبوو،
مەلائىكە وىستى بەرم پى بگریت و گلمداتەو، بەلام
گویم پینەدا، بە خشكەى خۆم كووتا بۆ دەرگا، لە
دواوہ پىرە ئەندازىار وتى:

"لى گەرىن با بروات و بە وەهمى خۆیەو بژیت."
یەكەم هەست لە دەرەو كە بەرى كەوتەم، هەواى
ساردى پايز بوو. بە ناو زبىدا دەخشام و جنىوم بە
ئەرز و ئاسمان ئەدا: "سەگگ بىبایینە، بىن شەرەف

گریان ددهم و هاواری دایکم دهکهم. سهلوا، په لامارم
 دهدات، سیمام به نیو له پی دهریت و توند له ئامیزم
 دهگریت. هیندهی مندالیکی چوار سالانم، دهمم دهبهم
 بو مه مکی دایکم، تا تیر شیر بم. دایکم نایه لی و
 دهلیت. توّم له شیر بریوه ته وه، عه یبه ئیتر تو
 گه وره ی. وهک مندالیکی چه توون و لاسار، ورک
 دهگرم. دهست و پی راده وه شینم، دهریکینم. دایکم
 بهرگم ناگری و شل و خاو ده بی، دهداته پرمه ی
 گریان، من دهگرم و نه و دهگری. له زبله که دا
 ورکاوی خوّم دهگه وزینم، نه و قاقا پیده که نی و لیم
 دوور دهکه ویته وه، من دهست ددهمه خوّل و
 خاشاک، به دووی دایکما راده که م و پیسی تیده گرم.
 له پر خاله فه رهاد و ئازهرم، بانگم ده که ن.
 سه عیدی برا جومگه که م، له ناو مندالدانی دایکمه وه
 بانگم ده کات. نه سرا و دوو منداله که ی، دهستم بو
 راده وه شین و هاوار ده که ن. چه ندین مندالی
 سه ره نوئلک په یدا دهن، وهک من، به دووی دایکم
 ده که ون. له پر سهلوا، وهک درنده یه ک لیمان
 هه لده گه ریته وه، نه ویش تو یکه شووتی و سه لکه
 پیازی بوگه نمان بو ده هاویژی. من و سه دان مندال
 دژ به سهلوا این، له پر عه موو ره زوانیش،
 دهرده که ویت و پاریزگاری له کچه که ی ده کات.
 له هه موو لایه که وه خه لک دینه شه ره که وه، خوشک و

براکانی سہلوا دین. ئەلوان و دلیمی و پیرە ئەندازیار، دین و زبیل دەھاویژن. حاجی و خیزانەکەیی و ھەزاران مەرووفی تری نیشتەجیی زبڵەکە دین. شووفیری ئۆتۆمبیلی خوولەکە، دیت کە دەستی پڕ ھیلکەیی گەنیوہ. ئیمە بە تەماتەیی ئەو جووتیارەیی لە داخی بی بازاریی و بی نرخیی بەرووبوومەکەیدا، لیترە بارەکەیی رشتووہ. کابرای شووفیر، دەدەینە بەر تەماتە. مەلائیکە، لە دوورەوہ ھاوار دەکات. تکایە شەپ راگرن، با کەس نەمریت. بەلام شەپ تا دیت قورستەر و فراوانتر دەبیت. ئەوان بە ھیلکەیی بۆگەن، ئیمەش بە تەماتەیی رزیوہوہ تیکدەئالیین. ھەزاران دەست ھیلکەیی پیس و ھەزاران دەست تەماتە و زبیل دەھاویژن. ھەموومان غەرق بووین لە پیسییی، لە گەنووگوو، بەلام ھەر شەپمان دەکرد. لیشاوی خەلکی زبیل بەرەو شارەکان کشان.

لەسەر تەپۆلکەیی زبڵەوہ مەلائیکە، پڕ بە دنیا ھاواری دەکرد. کۆیلەکانی خودا، دەست ھەلگرن لە شەپ، وازبینن، لیترەوہ لەم بەرزاییەوہ، یانزە زبڵدانی گەورە، ھاوشانی دوو ولات دەبینم ھێرش دەھینن. مندالان و ژنان و پیاوہ پیرەکانی سەگوردانی ھەموو جیھان ھێرشیان ھینا و شارەکانیان دایە بەر پیسییی، جام و رووی پاکی بالەخانەکانیان، بە چۆراوگەیی ھیلکەیی پیس، بە تەماتەیی رزیو، بە خوول و خاشاک

ھەمووتان، ئەم شەپەتان لە پای چىيە، راکەن و
 سەركەونە ئەم بەرزايىيە. لە دوورەوھ لىشاوى
 پلاستيكى دورگەى ئوقيانووسى ئارام، دەبينم بۆ ئىرە
 دىت. خۆتان رزگار بکەن، لافاوى سەرھنوئىلكى
 زەبەلاھى نيودلھى و لاکۆس و برنس و شيلفۆرد و
 دريدن... وا زەوى نغرو دەکەن و دايدەپۆشن. لىرەوھ
 ھەزاران چەکووشى زەبەلاھى نەوت دەبينم، لە ديوى
 نيو ئەفسانەکان دەچن، لە ئەژدېھا و حەزىا دەچن، لە
 دەميانەوھ زبل دەردەپەرى. راکەن بەرەو لای من، بۆ
 سەر لووتکەى ئەم شاخە زبلە بەرزە.
 حەشاماتيک تىکچرژابوون بە ويئەى قيامەت، زبل تا
 ئەژنو ھاتبوو، ھەروا مروڤ بوو لە لينجىي خوئندا،
 پىي ھەلئەکەوت و لە زبلدا نغرو دەبوو. زەوى
 دەقلىشا و دادەتەپى، لەگەل خوئندا، مروڤ و
 بالەخانەکانى قووت دەدا. لە نيو ئەو جەنگەدا، بە
 دواى سەلوادا، دەگەرەم. بەلام ھىچ ئەسەريكى نەبوو.
 لە سەرەوھ مەلائىکە، ھەر بانگى لىدەکردم. بە چىا
 زبلەکەدا سەركەوتم، زۆرم نەمابوو بگەمە لووتکە.
 دوا ئاورم داىەوھ بۆ دۆزىنەوھى سەلوا، مروڤ و
 لىشاوى زبل، وەک گىژەلوکەى دەريا دەخولانەوھ و
 شەپۆليانندەدا.

لە چاووتروکانىکدا، سەلوام بينى بە باوھشى شوڤىرى
 ئۆتۆمبىلى زبلەکەوھ پىدەکەنى. لەو بەرزايىيەوھ، بينىم

هه‌موو سه‌ر زه‌وی شیوه‌ی وینه‌ی سیفونی نیو
 ئاوده‌سته‌که‌ی هاو‌رپیه‌کانمی وەرگرتوو، هه‌موو
 جیهان له‌ ناویدا غه‌رق ده‌بی‌ت. له‌ دوا هه‌نگاودا،
 ده‌ستم بۆ مه‌لائیکه‌ درپژ کرد، داوای یارمه‌تیم لی‌کرد.
 توند ده‌ستی گرتم، ویستی هه‌لم‌کی‌شیت. چه‌یف پی‌م له
 تو‌یکه‌ مۆزیک‌ی نه‌عه‌تی خلیسکا. له‌گه‌ل خۆمدا،
 هاو‌رپیکه‌شم له‌سه‌ر سه‌ر و تیژ خلۆر کرده‌وه بۆ نیو
 چه‌قه‌یی سیفونه‌که‌.

به‌ده‌م هاو‌اریکی به‌رزه‌وه رایه‌پریم، چه‌سته‌م شه‌لالی
 ئاره‌قه و بۆگه‌نی بوو، سه‌رم به‌ ئازار و هه‌ناسه‌م
 توند بوو. گویم به‌ زه‌په‌ی که‌ره سپی زرن‌گایه‌وه،
 روانیمه‌ ده‌لاقه‌ی ماله‌که‌م. به‌ نا روونیه‌که‌یدا
 هه‌ستم‌کرد هیشتا کازیوه‌یه. به‌ ئومیدی هه‌وایه‌کی
 پاک، جگه‌ره‌یه‌کم پیکرد و خۆم په‌لکیشی ده‌ره‌وه کرد.
 چاوم مه‌تریک پیش خۆی نه‌بینی، به‌ ئاسته‌م تارمایی
 عه‌موو ره‌زوانم ده‌بینی، شپ‌رزه ده‌هات و ده‌چوو.
 ته‌پوتۆزیک‌ی چ‌ر، مه‌یله‌و سوور دنیای داپۆشی بوو،
 خۆل و لم ده‌باری. وه‌ک ئه‌وه‌ی بیابان نیشته‌بیته‌ سه‌ر
 سه‌ره‌نو‌یکه‌که‌، چاو چاوی نه‌ده‌بینی. هاوارم کرد:

"عه‌موو ره‌زوان... عه‌موو ره‌زوان..."

به‌پرتا، به‌ره‌و لام هات و هاواری کرد:
 "بچۆره‌وه ماله‌که‌ت، ئاخ‌ر زه‌مانه‌، خۆل بارینه‌که
 ته‌حه‌موول نا‌کری. وا خۆم کۆده‌که‌مه‌وه، ته‌له‌فونیشم

بۆ مندالەکانم کردووہ ہا کا ہاتنہوہ و دەگەرپیننہوہ بۆ
مال. بچۆرہوہ ژوورہوہ، شتیکیش بدە بە بەر
دەلاقە ی مالا کہ تدا، با نہ خنکی! "

لە کاتی کدا ئەو خیرا خیرا و شپرزە قسە ی بۆ
دەکردم. خەریکی بەستنی کەر و عارەبانە کہ بوو، لە
پەر نالە یە کی گەرہ ہات، ہەر دوو کمان را چلە کین.
عەموو ہاوار ی کرد:

"یا ئەلە... ئەوہ تەقینہوہ بوو! خودایە بە خیری
بگیری."

بەرہو قولایی سەرہنوئلکە کہ، بۆ لای مندالەکانی
غاریدا.

ناوہ ناوہ، نارنجۆک و بۆمبی چیندراو بە خەلکی نیو
زبلەکاندا دەتەقینہوہ. مانگی رابردوو، پیاویک دەستی
بردبوو بۆ تورہ کہ یەک، لە پەر نالە ی کردبوو. کابرا و
کورہ پینچ سالانہ کہ یان، بە پارچە پارچە ی بچووک
کو کردبووہ و رەوانہ ی خیزانہ کہ یان کردبوونہوہ.
مرۆف چ سەر سەخت و نہ گریسە، ہەمیشە بە شتیکی
خە یالی من نزای پیوہ بوونی سەلوا دەکات، لەو
تەقینہوانەدا، چەندین جار، یا با بلیم ہەمیشە خە یالم،
لای ئەوہ یە روژیک بەو تەقینہوانہوہ بییت و ہەر
چوار پہلی لە دەست بدات. یا ہەر ہیچ نہ بییت ہەر
دوو قاچی، یا ہەر دوو دەستی، تا بییتە ئاستی من و
بە خۆشحالی و ناچاری پیم رازی بییت. گومانم ہە یە

كەسئىكى تۆكۈمە و تەندروست، بە من رازى بئىت. پئىم
 وايە ھاورپئىكانم راست دەكەن، ئەو كچە، ھەرگىز
 نابئىت بە خۆشەويستى من. لە كاتئىكدا من بو ئەو
 سووتاوم، ئەو خەرىكى دەستبازى خۆيەتى، سەلوا،
 گەر سەقەت نەبئى، مەحالە بە سەقەتئىكى وەك من
 رازى بئىت. خودايە دووعاى مردن و روحوى ناكەم،
 خودايە بە تەقنەوئەيەك، پەلوپوئى بقرتئىنە، وەك منى
 لئى بكة تا قبولم بكات.

بەسەر عەرشە بەرازىلئىكەمەو، روئىشتووم و لە
 ناو تەمومئى چرى تۆز و خۆلدا، بەدەم سىگار
 كئىشانەو، بىر لە كەمئەندام بوونى يار دەكەمەو.
 چاوەرئىم كەمئىكى تر بئى دەست و قاچ، بە باوەشى
 باوكئىيەو دەركەوئى و ھاوار بكات. من لئىرە لائى
 پادشا دلخوازەكەم جئىبھئىلن، ئئوہ برؤن، من ئئىتر
 دەبمە شازادەئى ياسر، پئىكەو دەرئىژە بە ژيانمان
 دەدەين. عەمووش، سووك و ئاسان لە بەردەم مندا
 دايدەنئىت و دەلئى. خودا، پشتووپەناتان بئىت و پئىكەو
 شادومان بژئىن.

لەم خەيال پلاوييەدام، عەموو و مندالەكانى لە پىر
 لە ناو تەپوتۆزەكەو دەردەكەون. شلەژاو و بئى
 ئؤقرە ديارن، ترس و سامناكى تەقنەوئەكەيان پئوہ
 ديارە. دوو بچكۆلەكەيان ھئىندە گرىا بوون، دوو
 جوگەلەئى فرمئىسك كە بەسەر توئىژالئى خۆلئى

سیمایاندا رژابوو، نه قشیان گرتبوو. هیئده شله و
 برنجی نیو زبلیان خواردبوو، ده موپلیان سوور
 ده چوووه وه. سه لوا و هه مودی، ده م و لوتیان
 هه لپیچابوو، ته نها چاویان دیار بوو که پر بوون له
 ترس، له شیان به په له ی خویننه وه بوو. خیرا
 توره که کانیا ن هه لدایه سه ر عاره بانه که و که وتنه
 هه چه هه چه ی که ره سپی. هاوارم لیگردن و وتم:

"چی بوو؟" هه موودی، به ده م رویشتنه وه، کز و
 خه مبار وتی: "خیزانیک بومی تیئنتیان پیدا ته قبییه وه.
 سی که س به سه ختی بریندار بوون، به په له
 خستمانه دواوه ی سه یاره ی خو له عه مه له که، خیرا
 بردنی بی بـ خه سـ ته خانه."
 ئەوان رویشتن، منیش سه رم شوږ کرد و له دلای
 خو م دا وتم:

"ئه م سه لوا یه، هه رگیز هیچی لی نایه ت... هه رگیز."
 به لام هه ر زوو له م دالغه و خه یاله پووچ و نا
 مرو فانه ی خو م په شیمان ده بوومه وه. له دلوه ده یان
 تقم له خو م و ئەو هه ستانه م ده کرد و نزام ده کرد به
 پیچه وانه وه، هه رگیز سه لوا هیچی لی نه یه ت، هه رگیز.
 به و حاله وه چووومه تی فک رینه وه، له خو م و له
 چاره نووسی ره ش، له نه گبه تی و بی که سیم. له
 گونا هی مه خلوقی ئیره، له که ریته هه مودی، که به و
 گه نجی و جوانییه یه وه، به و هیز و په لوپویه پته وه وه،

سه‌ری خوئی هه‌لناگریت و ئیره به‌جی ناهیلئیت. ئەو
هه‌میشه ده‌لیت:

"ئیره بو من نیشتیمانه، دایک و باوکه،
بو‌نوبه‌رامه‌ی ئەم سه‌ره‌نوئیلکه‌م لی ببری‌ت ده‌مرم.
ئیره، به‌هه‌موو دنیا ناگۆرمه‌وه."

له‌ نا‌کاو ده‌نگی مه‌لا جه‌بار، به‌ ئاسته‌م گه‌یشه‌ته
گویم که ده‌یگوت، حه‌یا علی الفلاح. ئەم مه‌لایه‌ که له
نه‌وه‌ده‌کاندا، به‌ تۆمه‌تی دزی، ده‌سه‌لات قاچیک و
ده‌ستیکی ده‌بریت. ئیدی له‌ کاته‌وه، روو ده‌کاته ئاین
و پاشان له‌ ترسی تیرۆر و تۆقاندنی پاش رووخانی
به‌عس، دیته ئیره و پینج فه‌رزه ده‌چیته سه‌ر
ته‌پۆلکه‌یه‌کی زبـل و بانگ ده‌دات.
له‌ پر، له‌ ناو ته‌پوتۆزه‌که‌وه، تارمایی مه‌لائیکه
ده‌رکه‌وت. لاره‌ لاره‌ هات، له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشته و
وتی: "سلاو"

سیگاریکی پیکرد و له‌ په‌نجه ئه‌لقه‌که‌می گیر کرد،
پاشان بو‌ خویشی دانه‌یه‌کی تری پیکرد.
به‌ده‌م هه‌لمژینی تۆز و دووکه‌له‌وه، به‌ تۆنیکی گله‌یی
ئامیزه‌وه وتی: "ئه‌وه شه‌و بو وات کرد؟"

وتم "بو چیم کرد؟"

"جا چیت نه‌کرد! هه‌زار جار حیز و گه‌واد و بی
شه‌ره‌فت کردین، خو جنیو نه‌ما پیمانی نه‌لیت!"

به‌ شه‌رمه‌وه وتم:

"خەتای ئیوہ بوو، ئیوہش بە بووختان و قسە
رەقەکانتان منتان عەزیەتدا. منیش زۆرم
خواردبوو، خۆم بۆ کۆنترۆڵ نەکرا..."
پاش بێدەنگییەکی زۆر، مەلائیکە وتی:

"بە سەیایان دەوت شاعیری باران، گەر وازم لە
شێعر نەهێنایە، ئیستا ببووم بە شاعیری تەپوتوز، خۆ
باران لەم مەمەلە کە تەدا نەماوە!"
پاشان لە گیرفانی پانتۆلە کە ی، چارەکی عارەقی
دەرھینا و وتی:

"ها بگرە ئەمەم بۆ تۆ هیناوە. هەر ویستم بتبینم و
لە حالت پیرسمەو. وەک دەبینم تۆ هیندە روو قایمی
رەنگە تا قامی قیامەت، بۆ ئەم سەگە سەگە ی ژیان
بمیینت."

بە دەم هەستانەو، دیسانەو و وتی: "بچۆرە
ژوورەو و دەرگای مالا کە ت قایم بکە، رەنگە ئەم
خۆل بارینە چەند رۆژیک بخایەنیت."

پێم وت: "ئەم عارەقە بەرەو، هیشتا ئەو ی شەوی
بەری نەداوم، هیچ مەزە یە کیشم نییە پێو ی بخۆم."
بە دەم رویشتنەو و بە تۆنیکێ گالته جارنەو
وتی:

"پێویست بە مەزە ناکات، لە گەل هەر پیکیکدا دەمت
بکەرەو بۆ ئەم خۆلە، پەرە لە تامی خوین و ئیسکی
قوربانییەکان."

به ددانم ئاغزه جگه ره کهم، له ئه لقه که راکیشا و به
ته و ژمی هه ناسه یه کی توند دوور فریما. له ژیر باری
به زهیی خۆمدا، هیوام خواست زوو بمرم و رزگارم
بیته له م سه ره نویلکه پر میکروبه، له م هه موو پۆخلییه.
که نه توانم چاوم هه لکلۆفم، پشتم بخورینم، له پیکی
تهر بهینم به ته ویلما، تاویک یاری به ریش و سمیل
بکه م، یان په نجه بته قینم، ئیتر ژیان چ مانایه کی هه یه.
هینده ی هه موو دنیا، بیرى نینۆک کردن ده که م.

س سهلوا وفرميسك

كهوتبوومه گومانی قووللهوه، له ناخهوه ههپروون به ههپروون دهبووم. به خوّم دهوت، برپيار بده كهلته كوونی ئيفليج، ئهحمهقی هيچ له بار نه بوو. خو هه موو ژيانت به م ترس و راراييهوه نابهيته سهر، خو هه موو ژيانی، سهلوا، چاوه رپیی تو ناكات؟ به دلنیايييهوه گهر فریا نه كهوم، شوّفيره پيره كهش نه بی، كه سيکی تر ههر پهيدا دهبيت، لي می بدزيت.

روژ دواي روژ دهردهدار تر دهبووم، به روژی رووناك و شهوی تاريك، ههر دهگريام و خه م و خه فه تم دهخوارد. كه متر له كونه كه م دهچوممه

دهرهوه، فيره ورك و گوشه گيرى ببوم، بهردهوام
ههستم به سهوما و نازارى گورچيله دهکرد. ههستم
به ترس و فه نابوون دهکرد.

له و شهوهوه، گومانى په يوهندى نيوان سهلوا و
شوفيري زبلهكه، بو يهك چركهش له هزر و خه يالم
دهرناچى. سهرى دنيا م ليها تووه ته يهك و له هيچ
حالى نابم. له لايه كه وه روژانه و به تايه تي نيوه پروان،
هه تا خوا هه زكات، سهلوا، له گه لم به سوژ و به
به زه بيه. له لايه كي تریشه وه، گومانى ئه وهى كه وتي ته
داوى پيره شوفيره وه، ئارامى لى بريوم. بريارمدا
خوم بكه ومه چاوديري كردنى، تا راستى و دروستى
ئه و بوختان و قسه و قسه لوكانه ي ناحه زانم بو
دهر كه ويته.

به يانيه ك، به سكه خشكى و هانكه هانك، به
دهرياي زبلدا تپه ريم. به سه ر گردى هه لدر اوهى
پيسيدا سه ركه وتم. له لووتكه ي به رزه وه دوور و
نزيك روانيم و چاوم گيرا. تاك چاوه كه م، بى ئوقره
به دواى ياردا ده گه را و باى وشكه سه رماش
هه ليده له رزاندم. ئه مه چ دنيا يه كه خودايه، ئه م هه موو
مه خلوو قه ده بينى چون پرژاونه ته نيو زبل و پيسى،
ئه مه ي تا قه چاوه كزه كه م ده بينى، توش ده بينى؟ ئه و
مندا لانه ده بينى؟! هه ستي بو ن و جوانيت ماوه؟

ئەو رۆژە تا نيوەرۆ، بە تايبەت چاوم خستە سەر
ئۆتۆمبیلی زبلەکان، ئەوانەى دوور و ئەوانەى نزیکم
هەموو چاودییری کرد. بەلام یارم پیش چاوانەکەوت
و نەکەوت. کەمیک دلخۆش و ماندوو گەرەمهوه،
بەسەر عەرشەکەمهوه و لە ژیر چاویلکەکەوه تیر و
پرتەماشای سەلوای خۆشەویستم کرد. لە دلای
خۆمدا هەزار جنیوم بو هاوریکانم نارد. بى شەرەفى
درۆزانە، چۆن دلان دیت تۆمەت بو ئەم فریشتە
پاک و بى گەرە هەلبەستن. چەند بى شعور و بى
کەرەمەتن، کە پاکیزەیی و رەوشتی بەرزى ئەم
پەپوولە ئیسک سووکە، دەرووشینن. دەک بەر سزا و
نەفرەتى خودا بکەون.

بەلام شەوى درێژ، بە دەم گوینگرتن لە گۆرانى و
جگەرە کێشانەوه، دیسانەوه گومان هەلەچوو و
هەراسانى دەکردم. پیاویکی وەک پیرە ئەندازیار، بە
هۆی حەقیبێژى و راست گۆییەوه، کەوتۆتە ئەم
سەرەنوێلکەوه. پیاویک ئامادە نەبووبى ئیمزای درۆ و
دزى بکات، بو دەبى درۆ لەگەل مندا بکات؟
شاعیریک، هەمیشە دژى ستم و دەسەلات بووبى،
هەمیشە وەک برا و ئەزیزی خۆى مامەلەى لەگەل
کردبم، بو دەبى و لەبەر چى درۆم لەگەل بکات؟ نا
هەر دەبى شتیک هەبیت، بریارمدا تا گەیشتنە
حەقیقەت کۆل نە دەم.

چومو دهرهوه بو ميز كردن، زوربه‌ی شهوان
تارمایی مروقی زور ده‌بینم. یار و نه‌یار که ویل و
سه‌رگردان، به سه‌ره‌نوئلکه‌که‌دا دین و ده‌چن.
عه‌موو ره‌زوان ده‌لیت، ئەوانه روچی ئەو قوربانیا‌نه‌ن
که گورپیان نییه و به دوا‌ی جه‌سته‌کانیا‌ندا ده‌گه‌پین.
قسه‌که‌شی له راست ده‌چیت، چونکه دوینی شه‌و له
دوور تارمایی باو‌کم بینی. له دزداشه‌یه‌کی سپیدا که
سه‌ر سنگی پر له مه‌دالیای ئازایه‌تی بو، به ناو
سه‌گوردانه‌که‌دا ده‌گه‌را و به‌رده‌وام له‌به‌ر خو‌یه‌وه
ده‌یوت، س سه‌روک یه‌کسانه به س سه‌رکه‌وتن، س
سه‌رکه‌وتن یه‌کسانه به س سه‌روک... منیش له‌گه‌ل
خوپه‌ی میزه‌که‌مدا، هاوارم لی کرد. بیردۆزه‌که‌ت
هه‌له بو، س سه‌روک، یه‌کسان بوو به س
سه‌ره‌نوئلک. سینی سه‌روک، بوو به شینی شه‌یتان،
سین بوو به شین، شینی شه‌ر و شه‌وه‌زنگ و شه‌رم
و شووره‌یی و ئاشوب. به‌رزتر و پر به نیوه‌شه‌وه
کشوماته تاریکه‌که، هاوارم لی کرد، نه‌فره‌تت لی بیت
فیراس نه‌فره‌ت، نه‌فره‌ت له مه‌دالیا ئازایه‌تیانه‌ی سه‌ر
سنگت، که ئیمه‌ت له پیناویدا فه‌وتاند، نه‌فره‌ت له
سه‌روکه‌که‌ت، که هه‌موو ولاتی کرده سه‌ره‌نوئلک.

روژی دواتر، دیسانه‌وه چوموه‌وه قوولایی
سه‌ره‌نوئلکه‌که، دوور دوور رویشتم، تا نزیکی
شوینی هه‌لرشتنی زب‌له‌ ته‌ر و تازه‌کان. له

به‌رزاییه‌کدا، له نیو خه‌رمانی عه‌لاگه‌ی پر دایبی و
گه‌نوو‌گوودا، خوُم مت کرد و چاوم گێرا.

پاش دوو کاتژمیر له چاوه‌روانی و چاو گێران، له
دووره‌وه ئۆتۆمبیلی زبله‌که‌م بینی، به‌هیواشی و
زیکزاک به‌ ریگا پیچاویچه‌که‌دا به‌ره‌و لای من ده‌هات.
تا نزیکتر ده‌بووه‌وه، دلَم به‌رزتر لێیده‌دا، هه‌ستم
ده‌کرد شتیکی خراپ رووئه‌دات. زیاتر خوُم مات کرد،
هات و له دامینی ئه‌و گرده‌ی منی به‌سه‌ره‌وه بووم،
وه‌ستا. که‌میک سه‌رم خوارکرده‌وه تا ناو ئۆتۆمبیله‌که
و شوڤیره‌که‌ی ببینم. راجله‌کیم و ته‌زوویه‌کی کاره‌با
ئاسا، هه‌موو جه‌سته‌ی له‌رزاندم.

خودایه، ئه‌وه چییه‌ ده‌یبینم؟ سه‌لوای پاکیزه، به
سنگی رووته‌وه خو‌ی هاویشتۆته باوه‌شی پیره
شوڤیره‌وه، یه‌ک رائه‌مووسن، خه‌ریکه یه‌ک قووت
ئه‌ده‌ن.

خۆزگه ئه‌م چاوه‌شم نه‌ده‌بوو، تا ئه‌م دیمه‌نه
قیزه‌ونه ببینم. چاوم کویر بوایه و ئه‌و ده‌سته پیسه
گرنج گرنجانه‌م نه‌بینیایه له سنگ و به‌رۆکی
خۆشه‌ویسته‌که‌مدا. له هه‌موو ماوه‌ی ده‌ستبازی
ئه‌واندا، من مه‌ست بووم، به‌ پرچه ره‌شه درێژه‌که‌ی
یار که وه‌ک کیلگه‌ی گه‌نمی ره‌شگول شه‌پۆلی ده‌دا.
ئه‌مه یه‌که‌م جارمه ده‌یبینم. ئاخ‌خ‌خ‌خ سه‌لوای
خائین و داوین پیس، ئاخ‌خ‌خ‌خ چۆن دلت دیت ئه‌و ده‌م

و لیوانهت که هی منن، بخیته ئه و ده موفلقه پیره
 بۆگه نه وه. ئیستا هه موو شتیکم بۆ روون و ئاشکرایه،
 ئیستا بۆم ده رکه وت. بۆچی ماوه یه که به ته نها و له
 ریگایه کی جیاواز له ریگای برا و خوشکه کانت
 ده گه پرایته وه لای که پیره که. ئیستا روونه، بۆ ده ست
 به خۆتا ده هینا و که یفساز و هه میشه ته ر و دلخۆش
 بوویت! من چ که مژه و که ر بووم، چ پیاویکی
 خه له فاو، پر وه هم بووم که پیم وابوو هه موو
 خۆشحالی و نیگای گه رم و خه نده ی لیوت، بۆ من و
 عه شقی منه.

به سه ر سه رمه وه تیشکی خۆر به ستوونی، خۆم و
 عه لاگه پر پیسییه کانی گه رم ده کرد. به هه موو
 جه سته مدا ئاره قه ی شه رم و خه جاله تی ده چۆرا.
 سه لوا و پیره ی به که یفیش، له ناو فه زای فینکی
 ئۆتۆمبیله که دا، یه کیان ده لسته وه. که واته راستیان وت
 هاوړیکانم، هه موو ئه وه ی سه باره ت به م بی حه یایه
 وتیان، ئه وه تا به تا که چاوه که م ده بیینم. ئه وه تا هه ر
 ئه لپی ته ماشای فیلمیکی پۆرن ده که م. ده کولیم و هه ر
 ده لپی له ناو ساونادام، به ئاسته م هه ناسه م بۆ
 ده دریت. هالاوی چر و گه رم و بۆگه ن، ور و کاسیان
 کردووم. خه م و تورهبییش، له ناخه وه مه وج ده دات،
 خواخوامه تا نه توواومه ته وه، زوو له یه ک تیر بن و
 ملیان بشکینن، خه ریکه ده پڕوکیم. به فه رده یه کی

پرهوه خۆی هاویشته خوارهوه، ئۆتۆمبیله کهش پیچی
 کردهوه و به هه مان ریگای پیشوودا گه پرایه وه.
 یهک یهک دووگمه کانی سینیهی داده خست، پرچه
 په رشوبلاوه کهی کو کردهوه و له چکه کهی توند له
 گهردنی شه ته کدا. هه ندی خۆی ریگخست و له وه دا
 بوو گونیه که بدا به کو دا. ویستم که میگ سه رم به رز
 بکه مه وه و له گه ل جووله دا، به سه ردا خزام، له گه لمد
 چه ندین تو په له عه لاگه ی پیسیش، وه ک به فری چیا
 هه ره سی هیئا، ته پاوتل خلوربووینه خواره وه بو
 به رده م سه لوا، که وتمه ژیر زب له وه. هه ستم کرد هاته
 سه ر سه رم، گویم له رو چوونی قولاپه که یه تی که به
 ورگی عه لاگه ره شه پره کاندا رو ده چی و به لایاندا
 ده خات.

هه ر که چاوی به من کهوت، راچله کی و
 پاشه وپاش کشایه وه، رهنگی سپی هه لگه را، منیش
 زهق زهق له نیو عه لاگه کانه وه ته ماشام ده کرد.
 که میگ لیم هاته پیشه وه، به خه شم و قینه وه وتی: "له و
 سه ره وه چیت ده کرد؟ چاودیتریت ده کردین؟"

به پارانه وهی پر گریانه وه، پیم وت:
 " له گه ل ئه وه شدا من هه ر عاشقی تو م، ده مه وئ
 هاوسه رگیریت له گه ل بکه م، عاشقتم گیانه که م... به من
 رازیبه، واز له و پیاوه پیره بینه... هه موو رو ح و دل م
 تو ی سه لوا گیان..."

زیاتر لیم هاته پیشه‌وه، خوی به‌سه‌رمدا
نوشتانه‌وه و نووکی قولاپه‌که‌ی خسته‌سه‌ر مله
باریکه‌که‌م، ددانی له جیره‌برد. به‌تۆنیک‌ی قورس و
توره‌تر وتی:

"بۆ تۆش مروّقی، هه‌ی سه‌گی له سه‌گ بوو؟ هه‌ی
نمه‌ک به‌حه‌رام، له پاداشتی ئه‌و هه‌موو چاکه‌یه‌ی
باوکم و خیزانه‌که‌م، جاسوسیم به‌سه‌ره‌وه ده‌که‌یت و
چاوت بریوه‌ته نامووسم؟ شوو به‌کویت بکه‌م، هه‌ی
تۆپه‌له‌ گوشتی رزیو و بۆگه‌ن!"

تیکش‌کاو و سووک و ریسوا، له به‌رده‌میدا
ده‌گریام و ده‌پارامه‌وه:

"عاشقتم، تاقه‌ ئومید و تروسکایی ژیانم تۆیت."
"له‌به‌ر ترسی خودا نه‌بوایه، ئیستا به‌م قولاپه
جه‌رگ و دلتم هه‌لده‌دری، هه‌ی بی شه‌رف."
نوکی قولاپه‌ تیزه‌که‌ی نزیک کرده‌وه له‌ چاوم و به
هه‌ره‌شه‌وه وتی:

"یه‌ک وشه‌ بیستمه‌وه له‌وه‌ی که‌ بینوته، به‌م
قولابه‌ ئه‌م چاوه‌ حیزه‌ت هه‌لده‌کوڵم."
پشتی تیکردم و جیه‌هیشم. وه‌ک هه‌میشه‌ گه‌رامه‌وه
بۆ پیشه‌ هه‌میشه‌بیه‌که‌ی خۆم، زووړه‌ زووړ به‌ گریان
که‌وتم و پر به‌ سه‌ره‌نوێلکه‌که‌ هاوارم کرد:
"خیرویبیرت به‌خشییه‌ بیگانه‌یه‌کی دووره‌ مال و
منی دراوسی مالیشت بیبه‌ش کرد. نه‌فره‌تت لیبتت."

بۆ سبەى رۆژ، نيوەرۆ، برا گورەكەى لە پىر
شالاوى هينايە سەرم، بە شەق تىم بەربوو. تا عەموو
رەزوان فرىا كەوت، ئەو دوو ددانەى مابووم، كەوتنە
سەر زەوييەكە، دەموپلم پىر بوو لە تامى سوپىرى
خوين. حەمودى پىر بە سەرەنوئىلكەكە، هاوارى دەكرد:
"پىاويكى بى شەرەفە، سەربارى ئەو هەموو
چاكەيەمان، چاوى بىرپووتە حەيا و نامووسمان، واز
بىنە باوكە، با وەك سەگ بىتۆپىنم."

گومانم لەوهدا نەبوو كە سەلوا، بۆ ئەم كارەى
هانى دابوو، تا لە كۆل خۆيم بكاتەو و دەرم بكەن،
هەرواش بوو.

رۆژى دواتر، عەموو رەزوان هاتە ديار كونه
مالەكەم، بى ئەوەى يەك ببىنين. دەنگى هيمىن و
ئارامى وەك تىغ گوئىمى درى: "كوپم، بەم ئاخىرى
عومرە تووشى كىشەم مەكە، وا چوار سال زياترە
وەك جەرگى خۆم خزمەتم كردووى. با منداڵەكانم
شتىكت بەسەر نەهينن و خوئنت نەكەويتە گەردنم.
سەرەنوئىلكەكە هەتا خودا حەز بكات گەرە و فراوانە،
بچۆ بۆ خۆت لە جىگايەكى تر، مشورى خۆت بخۆ،
گەردنمان ئازاد بكە و با سبەى لىرە نەتبينم."

ديسانەو شين، تا ئىوارە درەنگ گريام. كاتىك
ئەوان رۆيشتن، هاتمە دەرەو. هەورىكى رەش،
ئاسمانى داپۆشيبوو، نمە بارانىك وەك فرمىسكى

چاوم، له سهر خو دهباری. له بهردهم كونه كه مدا، چاوم كه وته سهر بوكه له يه كي يه ك چاوی بی دست و قاچ، وهك خو م كو له وار، تهنه نه وه نه بی قژیكي زهر د و بز، سهری داپوشی بوو. دهنكه چكلیتیكي بهرگ شین، له سهر سینگی دانرابوو. بو دوا جار جامه ئاویكم كرده ژیر نه مامه قه سیییه كه، ئه وی له بهر كونه ماله كه م شین ببوو.

پشتم كرده هه موو شتیك و دوور رویشتم. بو نیو شیو و شاخ و گردی كونه زبلی به بهرد بوو، بو ئه و شوینه ی كه ئیتر بو كه س گرنگ نه بوو. چو ل و سامناك، سهره نویلكیكي كونه سالی به كه له كه بووی چون شاخی بهردین، ئاوه دانی زبلیشم پی رها نه بینرا. جهنگ و عه شق، سووك و بی كه رامه تیان كردم.

لیره كه و تمه هاوشانی مشك و مار و دوو پشك، هاوری چه قه ل و سهگ، كه تیكرا شه وان پیکه وه دهنالینین. شه وان ده چمه لووتكه ی شاخه زبلیك و وهك سهگ لموز ده كه مه ئاسمان، بهرز و دریژ دهلوورینم و شین ده گیږم. به روژیش، له گه ل میرووه كاندا، سهره تاتكیمه به دوا ی خوراكدا، خوژگه منیش هه زار پییهك ده بووم.

وا دیسانه وه شه وه، بارانی ئاویته به قور له ئاسمانی هه وری چلكن و چه ور به پیسی به لیزمه

دەباريٽ. سەداي دلوپە قوراو سامناک و فرە ئيقاعە،
 تاريکی وهک قير رهشه، به نيو چلپاودا خووم په لکيش
 دهکەم بو سەر يالی به رزی خو لوخاشاکه کونه ساله
 به بهرد بووهکه، که هر دهلی کونه زامیکه و دەمی
 داچپریوه. نووکی تیژی پارچه شووشه و تیغی
 ئاسنی ژهنگاوی و شتی تر، جهسته پر برینهکه م که
 بووهته لانهی گه رای میش و کرم، شهقار شهقار
 دهکات، خوینی رهشم ئاویتهی قوراوهکه دهبیٽ.
 ریشم دریژ و په رشوبلاو، گری گری، لینجه له چلک
 و چلدا.

دهخشیم و هانکه هانک به رهو به رزی سهردهکهوم.
 جار جاره رووناکی هه وره برووسکه یهک بهر تاقه
 چاوهکه م بو ساتیک رووناک دهکاتهوه. دهخشیم و به
 دواي خویدا و به زنجیریک، ئەو بووکه له بی دەست
 و بی قاچهی مۆرانه شیتال و کنه ی کردووه. ئەوهی
 سهلوا و پیره پیاوه نابووتهکه ی، بو پیرابواردن و
 وهک مه خسه ره، له بهردهم کونه که مدا دایان نابوو، به
 دواي خویدا کیش دهکه م. نوکی قولای زنجیره که م له
 جی چالی چاوهکه ی گیر کردووه و لای خویشمه وه،
 توند به ده مه بی دانه که م قه پالم به زنجیره که دا
 گرتووه، خشه خش به دواي خویدا، قورس و به ئازار
 هه لیده کیشم.

له سه رما هه لده له رزم و قوراوی چه ور به هه موو
جه سته مدا داده چورپیت.

دهنگی دلۆپه باران که بهر شت ده که ویئت، له
دهنگی مارشی جهنگ ده چیت. هه رتهن و هه ر
میتالیک، ئیقاعیکی جیا و سهیر ده رده کات، ده لیی
هه زاران ده ست، ته پلی کوتایی جیهان لیده ده ن.
له ئاسمانه پیسه که، توند تر فرمیسک ده ریژم، هه ر
دوو دلۆپی باران و فرمیسک، ئاویتته به چلم، به
سمیل و ریشی سپیما رۆده چن. زنجیره ژهنگنه که ی
ناو ده مم، ریگره له وهی ده می پر گریانم داچه قینم و
به ناچاری له قورگه وه وهک سه گه گه ره کان
ده قروسکینم و ده نرکینم. وه سه وه سه ی ناخ و هزر
ئالۆزه و بیرم لای سپله یی و به دفه ری سه لویه، ئه و
کچه ی بریارم دابوو گه ر شووم پی بکات. وهک
مشک، نا وهک کرم، به هه موو ژیر سه ره نوئلکه که دا
بگه رییم، هه رچی ئالتوون و گه وه هری نیوی هه یه
بدۆز مه وه و له رۆژی ماره بریندا، به به رچاوی
هه موو دۆست و دوژمنانه وه بیکه مه ده ست و
گه ردنییه وه. په یمان و به لیئم به خۆم دابوو، وهک
هاوسه ریکی به ئه مه ک و به وه فا، به م ده سته
ئاسنینه م، به ئیسفهنج و لفکه ی نه رمی ئاوریشمین، به
ئاوی گوللوی بۆندار بیشۆم، به کولۆنیای گران به ها
و رۆنی زه نهجه فیل بیشیلم، به فلچه ی له په ری تاووس

باوه شینی بکه م. دهگه مه لووتکه و به قه پالی یه ک
دوای یه ک له زنجیری نیو ده مم، سه ری پر قژی
زه رد و په رشووبلاوی بووکه له یه ک چاوه خوم ئاسا
بی په لوو پوکه، ده هیمنه ته نیشته سه ره که چه له که ی
خومه وه. به گریانی به کول، قورت قورت و به رز
ده لیم:

"سلاو بووکه خان، سلاو چه شنی من چاره ره ش و
توردر او. بروانه له و پادشا و لیبوکه ی نه و فیلمه
ده چین که هه موو دنیا پشتی تیکردن. نه وه ی
روژگاری زوو له گه ل خالدا بینیم. منیش وه ک شالیر،
به سه ره نه م چیا پاشه رویه ی مروقی پیس و
شه رهنگیزه وه، پر به گه رووم هاوار ده که م:

ده ی هه وری چر، به گرمه و برووسکه کانت، گشت
نه و تووانه ی مروقی نمه ک حه رام دینن بو نه م دنیا یه،
رابمالن و بیانفه وتینن. ده ی مووی سپیم بسووتینه،
ره چه له کی ژن و پیاوه سپله کان بسر ه وه له ژیاندا."

خوم خسته سه ر پشت و بووکه خانم خسته سه ر
سنگم، قوول تاقه چاوه که م برپیه نیو تاقه
چاوه فسفورپیه که ی، نه وی له تاریکیه که دا وه ک
چاوی پشیله، گه ش و به بریسکه بوو.
بووکه خان، من ناوم یاسره، به سکیک له گه ل ئاشتیدا
له دایک بووم. به لام نه و ته نانه ت هه ناسه یه کیشتی نه دا
و مرد. بروانه جه نکه یه ک له دوای یه که کان چیبیان

لیکردووم، برپوانه عه شقیش هر وهک جهنگ و ابوو
بو من، هر دووکیان ئاسان هاتن و گران کوتاییان
هات. جهنگ جهستهی بردم وعه شقیش روحم. به و
حاله وه ته زوی حهز و چلیسی تیامدا خرؤشا.
بزهیهک که وته سهر لیوه شهقار شهقاره کهم، له
دلی خوئدا وتم، مروف چ بوونه وهریکی سهرسهخت
و گونا و بی حه یایه.

خه یال گه راندمییه وه بو روژانی زوو، بو زیندانی
ئه بووغریب، بو دیمه نی ئه و پیاوه رهقه لهی که له
سووچیکدا تاک و تهنها، کز و غه مبار ته سبیحاتی
ده کرد. پچر پچر ده گریا و به نیوه زمان و لاله په تی،
له ژیر لیوه وه ویردی ده خویند. دیمه نی هیئده غه مگین
و کاریگر بوو، ههستی به زهیی له دل و ویژداندا
ده ورووژان. به دلنییایه وه ئیستا بوو ته
ئیسکو پرووسک، خالم وتی:

"فه رمانی له سیداره دانی گه یشتوو، هر چه ند
روژیکی له م دنیا یه دا ماوه."

به سهر سوورمانه وه به خالم وت:

"جا ئه و داماوه بیی به ئاگریش چی ده سووتینی،
ناشی ئه ویش به تومه تی کووده تا زیندانی بیت؟"

خالم بزهیهکی کرد و وتی:

"نا ئه مه پاسه وانی مردووخانه بووه، هه موو شه و
درهنگانیک، ته رمی رهق و به ستووی کچ و ژنانی له

سەلاجەكاندا دەرھیناۋە. لەبەر ھیتەردا گەرم و شلی
کردوونەتەوہ و سیکسی لەگەڵ کردوون. "

خۆزگە دەستیکی نەرمم ھەبوايە و بە خەيالی ئەم
بووکە جوانەوہ، دەسپەرێکم بکردايە.

بۆ پييم رازی نەبووی؟ بۆ لە خیروبییری خۆت بی
بەشت کردم؟! ھەر ھیچ نەبوايە بتکردمايە بە مندالی
خۆت، خۆ تەمەنی من تەنھا ئەو چوار سال و چەند
مانگەيە کە تۆم تیا ناسی. دەبوو وەک ساوای خۆت
لە باوہشت کردمايە سەلوا، ھەر بە خاتری
ئیفلیجیيە کەم، کەمی ک رحمت بۆم ھەبوايە، کەمی ک
سۆز و بەزەبی.

خودايە، بۆ ھیشتت شۆفییری ئۆتۆمبیلی خۆلە کە
دلی بدزی. خۆ تەنانت قاچیشم نەبوو تا
میروولە کانت بپلیشینمەوہ، تەنانت دەستیشم نەبووہ
چەمۆلە عەبدیکت بدەم! ئەي لە پای چ تاوان و
گوناهی کدا واسووک و ریسوای ئەم زبڵدانەت کردم؟
ئاخر بۆ خودايە؟ خۆ بینیت بەم دوايیانە کە دەستی
بە خۆیدا دەھینا و جلی جوان و مکیازی دەکرد. چەند
بەختەوہر بووم، چەند ئەم دلە کزەم ستایش و
کرنوشی بۆ دەبردی؟ چ غافلگیر و کەر بووم کە
پیموابوو ھەموو ئەوہ بۆ من دەکات. چۆن دلەت ھات
خودايە، بیەلی دلە ئەو شۆفییرە بیدزی و لە دلە منی

بكات؟ ھەر لەبەر ئەوەی قوول خۆشمويست، وا قوول
و بە ئازار سزات دام؟

ناتوانم بپروا پێ بکەم، ئیتر خۆشم ناویتی، بپروا
پێ ناکەم. با تا ئیتر نەهینامایە و وەک خودای فیلمە
هیندیەکان، کە ھەمیشە لە کۆتاییدا، عاشقەکانی
پێکدەگەیاندا و ھەقی سەردەخست، تۆش منت
سەرفراز بکردایە.

چی دەبوو، گەر لە نیوان ئەو ھەموو "سین" ھ
دۆزەخییە، س سەلوات بۆ بکردمایەتە س سایە و
سێتەر و سۆز و سەبووری. ھەردوو کمانت بکردایەتە
رەگی دووجای ھاوکیشەییەک، چیرۆکیکت لێ
دروستکردینایە کە کۆتایەکی س سەلوا یە کسان
بووایە بە س سەرکەوتن، نەک س سیاچارە.

یان ھەر نەبوایە بۆ لای خۆت ببردمایەتەو، یا
ھەر ھیچ نەبا، ھیندەت ئازایەتی پێ ببەخشیمایە و
رێگات بدایە من بگەرێمەو بۆ لای تۆ. ئەزانای لە
کە یەو، من تەمەننای مردن دەکەم و تۆ پێم
نابەخشی؟ بریا منیشت وەک برا جمکەکەم، بە
مردوویی دەهینایە ئەم دنیا یەو.

وا ھەست ناکەم تۆ خودای من بیت؟ دلنیام عەشقم
بۆ تۆش، بە ھەمان دەردی عەشقم بۆ سەلوا، دەچیت
و دیسانەو بەی مورا دەبم. ئیتر ھەموو دل و رۆح
دەدەم بەم بووکەلە پلاستیکییە، خۆم ئاویتە ی دەکەم.

من له وه دەرچووم که مروّف بم. شتیکی تایبەتی و
 عەنتیکەم، پێویستیم بە هیچ نییە، نە یار و نە خودا و
 نە هاوڕێ. جگە لەم بووکەلەیه، که هەر هیچ نەبیّت
 چەشنی خۆم کەنەفت و داماوە، وەکوو خۆم
 تیکشکاوێ دەستی مروّفە، وەکو خۆم بێ کەس و بێ
 دەنگ و نیشتهجیی ئەم زبڵخانەیهیه. خو له گەرەبیّت
 کەم نەدەبوو و هەر گەر توژیک رحمت بەم دلای من
 بکردایە؟ گەر هەموو گەردوون خودای هەبیّت، من
 نیمە، ئیتر دلای منیش پلاستیکە، بێ خوین و بێ
 هەستە، وەک پلاستیک پیس و خراپەکارە، روحم
 ئاویتەیی زبڵ و ئاسنی ژەنگ گرتوو. وەک دەبە و
 شووشەیی بەتال، روحم بەتالە، بەشیکە لە زبڵدان.
 ئاخ، عەموو رەزوانی چاوچنۆک، لەگەڵ ئەو هی دلم
 نایەت جینیوت پی بدەم. بەلام هەر بە خاتری بە
 دەستەهینانی زبلی زیاتر و باشتر، کچەکەت فرۆشتە
 شوپیری زبڵەکە، هەتا ماوم لیت خوشنام، نە لە
 خۆت و نە لە کچە خو فرۆشەکەت. تا مردن ئەو
 روژەم لە یاد ناچیت سەلوا، کە پیم وتی. خوشم
 ئەوییت، عاشقتم، شووم پی بکە، ببە بە هاوسەرم
 سەلوا گیان، بارتهقایی هەموو دنیا دەتپەرستم.
 دەتکەمە شا بووکی ئەم سەرەنوێلکە و هەموو دنیا.
 دەستە ئاسنینهکەم خستە سەر شانی بووکەلە
 هاوشیۆهکەم، بە گریه و فیغانەوه چیرۆکی ئەو

رۆژهم بۆ دهگێڕایهوه. ئهزانی چی پێ وتم؟ پیلووه رهشه به کلهکهی بهرزکردهوه و بزدهیهکی سهیر کهوته سهر لیوهکانی، دلم داخوړپا و به خۆم وت، ئوخهی که رازییه! کهچی له پر له قاقایهکی بهرز و شیوه گالته جاریدا، زۆر بێ شهرمانه وتی. بۆ تۆش عهشق دهزانی؟ ناشی خۆت به بهشه ر بزانی؟ تو جگه له توتکه سهگیکی نوقسانی بهر پینهکانم که شایهنی بهزهبیته، هیچی تر نیت. چۆن زاتی ئهوه دهکهیت به چاوی ههز و چلێسییهوه لیم بروانی؟ چۆن ریگا به خۆت دهدهیت خیانهت و ناپاکی له خۆم و ئهه باوک و برایانهم بکهیت، که چوار سال زیاتره خزمهتت دهکن؟ لاچۆ و وهلبه له پیش چاوم تا به باوکم نهوتووه. سووک و چرووکی کردم، خهریک بوو به قوولاپهکهی دهستی، وهک کیسهی پر پیسیی ههلمدریت.

ئای چهندم ناله و فیغان کرد. له گیلیتی خۆمدا خۆم نقوم کرد. وهک نیمچه پیاویک له بۆگهناوی خۆمدا گینگلما، پیاویک که ههرگیز ناتوانیت ببیتته خاوهنی ژنییک. چ کهمژه و خهلهفاو بووم، که پیم وابوو ئهم چهند مانگهی دواهی بۆ عهشقی من، له بهر خۆیهوه نهرمه گۆرانی دهلی. بۆ من خۆی دهرازینیتهوه و بۆ من داوی دووعای خیر دهکات. کهچی هه مووی بۆ پیاوی شوڤیری خۆلهعهمهلهکه

بوو. ئەو پیاوہ پیرہ نابوتەى ئەو نیوہرۆیە لە
باوہشیدا دلخۆش و بە کەیف بوو.

ئای بووکەخانی رەنگ زەرد و تاقە چاوشین و
گەش. کە نەتوانم بمرم و بگەریمەوہ بو لای سەعیدی
برا جمکەکەم، کە مەحکوم بم بەم ژیانە و نەشتوانم
وہک ئەمیبیا دابەش بيم. ئەوہ با پیکەوہ ئاویتە بین،
دوور لە مرۆف، وەک دەعبایەکی بی وەى، وەک
کرمی کەلاکی بوگەن، وەک سەمەندەرى، نەمری نیو
زبل، دریزە بە ژیان بدەین. ئاخ، خۆزگە منیش بە
مردوویی دەھاتمە ئەم سیفونەوہ، خۆزگە.

خۆزگە منیش، وەک تۆ بی ھەست و رۆح دەبووم.
تۆ لە من بەختەوہر تری بووکەخان، ھەر ھیچ نەبی
رۆحت نییە، تا ئازار بچیت.

بەسەر لووتکەى زبلەوہ کە ھیندەى ئیفرست
بەرزە، وەک سەگ دەحەپینم، پر بە دنیا ھاوار دەکەم:
" باخی ئیمە پر گوو بوو..."

لەژیر بارانی ئاویتە بە قور، قورپی چەور، دەست
لە ملی بووکەلەکەم، بە یەک چاوەوہ قوول دەپوانم
بە تاریکییەکەدا، گویم لە چەرخى پیر و رزیوی
زەویيە کە لەبەر ژەنگ و پیسی، قورس دەخولیتەوہ.
سیمای نیشتیمانەکەم تەلخ دەبینم.

بەم حالەشەوہ، ھیشتا ھەر دەژیم. با تەنھا و
ریسوابم، با بی پەلوپۆ و دەردەداربم، بەلام نامرم،

دهژیم و پر بهم دنیایه هاوار دهکهم. هه موو
سینه کانتان یه کسان بوو به سه رشوړی و سته م و
سه فته کردنی پاره یی دزی. له م لوو تکه یی چیا زبله وه،
گهر هیچم پی نه کړی، خو ده توانم تف له خوټان و
میژووتان بکه م. ئاخ فیراسه کان، ئیوه و سه روکه کانتا،
چیتان له م هه واره نه کرد؟!

له م به رزاییه وه ده پروانم، شاره کان له به رده م
مووشه کی تانک و فروکه کاند ا هارهیان ده کرد،
ده بوونه زبل. نیړینه کان به گروپ سه ر ده بردران و
کیژ و ژنه کان ده کرانه که نيزه. شه قامه کان پر بوون
له ره تللی ماشین و ئامیری سه ربازی و جهنگ.
ده شته کان پر پر بوون، له خیمه ی که مپی ئاواره ی
مال ویران. جهنگ و مهرگ، وهک ئاگری بهر پووش،
به هه موو لایه کدا ده کشا و هه لمه تی ده برد.

هه رچی لاتوپووت و شه په نگیزی جیهان هه بوو،
رژابوونه خاکی میژو پوټامیاوه. به سه ر دارتیل و
دره خته کانه وه، بی شوومار کوکوختی
ده یانگمان. "بییسوو... بییسوو... ئاو... ئاو... ئاو..."

دایکم ده بینم، له ژووره که یدا چرچه ل ده بیټ و
وهک توپه له به فریک ده تویتته وه، کز و به ئاسته م نزا
دهکات و له ژیر لیوه وه ده لیت:

"خودايه خاليدم بۇ بگيريته وه، خودايه ئەمانه تي تۆ
و ياسه... خودايه ئاوي بکه بهم ئاگردا. ئاو... ئاو...
ئاو..."

له گۆره پاني مه شقى چه كداره رهش پۆشه كانيشدا،
ئەميريك دەبينم. توند و شه پرهنگيز، هاوار دهكات:
"التدريب... التدريب... ثم التدريب..."
به دوايدا هزاران گهروو، پيکه وه، بهرز و توره،
هاوار دهکهن:

"خوين... خوين... خوين..."

له هه موو لايه که وه زبلم دەبينى دههات. له
سنوره کانه وه، له دهرياه، له ئاسمانه وه، زبلى دههات.
دههات دههات. زبلى... زبلى... زبلى...